

வழி

நா. முத்தையா

ஆதிம ஜோதிபீ பிரசுரம்
நாவலாபித்தி

Digitized by Noolaham. For more
noolaham.org / aavanaham.org

01 WAB 5000

P. Gananathapillai
39 Edmund Rd
Kongone

942-114

முத்து

SL/PR

ஏழாலை

ஆசிரியர்

நா.முத்தையா

17 400

மொழிப் பதிவுத் தகவல்
பதிவு செய்த நாள்: 10.5.1970
பதிவு செய்த இடம்: கிழக்கு
பதிவு செய்த இடம்: 17-400

அச்சுப்பதிவு: ஸ்ரீ ஆத்மஜோதி அச்சகம் - நாவலம்பிடி

1977

முதற்பதிப்பு: 1977

விலை ரூபா 10-00

உசாத்துவகம்
இரவல் எடுப்பதற்கன்று

முன்னுரை

“பெற்றதாயும் பிறந்த பொன்னுடும்
நற்றவ வானினும் நனி சிறந்தனவே”

என்பது பாரதியார் வாக்கு: தாய்க்கே முதலிடம்: முற்றத்துறந்த
முனிவர்களும் தாயைப் போற்றி உள்ளனர். அத்தகைய தாய்க்கு
அடுத்தபடியாகப் போற்றப்பட வேண்டியது அவன் பிறந்த நாடாகும்:

தேசப்பற்று, ஊர்ப்பற்று, நாட்டுப்பற்று எல்லாருக்கும் இருக்க
வேண்டிய ஒன்றாகும். ஆனால் அப்பற்று மற்றைய இனத்தவரையோ
மற்றைய ஊரவரையோ துன்புறுத்துவதாக அமைந்துவிடக்கூடாது:

ஒரு ஊருக்கு மதிப்பு அவ்வூரில் வாழும் மக்களைக் கொண்டே
அமைகின்றது. மக்கள் சமுதாயம் இன்பமாக வாழ்வதற்கு அந்த
ஊரின் இயற்கைவளம் முக்கியமானதாகும். கலகம்னம் அற்ற மக்களும்
நல்லரசாட்சியோடு பொருந்த வேண்டும். வாழ்க்கைக்கு இன்றியமை
யாத உணவுப் பொருளிகள் விளையக்கூடிய நிலங்களும் அந்த நிலங்
களில் பாடுபட்டத்தக்க உழவர்களும் அமைந்த ஊர் எவ்வகையிலுஞ்
சிறந்த ஊர்-நல்ல ஊர் என்பது வள்ளுவர் கருத்து.

‘ஊரைச் சொன்னாலும் பேரைச் சொல்லாதே’ என்றொருவழக்கு
இருந்து வருவதை அறிவோம். அதாவது பெரியவர்களுடைய
பேயரைச் சொல்லக்கூடாது என்பது மரபு. மனைவி தன் கணவனுடைய
பேயரைக் கூற மாட்டாள். தவிர்க்க முடியாத சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டு
விட்டால் பக்கத்தில் உள்ளவர்களைக் கொண்டு சொல்லச் செய்வாள்.

அதுபோலப் பெரியவர்களுடைய பெயரைச் சொல்லவேண்டிய சந்தர்ப்பம் நேருமிடத்து ஊரின் பெயரால் குறிப்பிடுவது மரபு. முகிரி, சீர்காழி போன்ற பெயர்கள் அங்ஙனம் வந்தவையே. அத்தகையவர்களால் தான் அந்த ஊருக்குப் பெரும் புகழும் உண்டாகின்றது.

இந்த வகையிலே ஊரின் பெயரை விளக்கிக் கொண்டு இருக்கும் பெரியவர்கள் பலர் நம்முடிலே வாழ்ந்திருக்கிறார்கள். அவர்களைப் போன்றவர்களைத்தான் ஒளவையார் 'ங' ப்போல்வளை, என்பதற்கு உதாரணமாகக் கூறுகின்றார். 'ங' வின் குடும்பத்திலே பன்னிரண்டு எழுத்துக்கள். 'ங' வைத்தவிர மற்றைய எழுத்துக்கள் எவையும் வழக்கில் பயன்படுதல் இல்லை. 'ங' வைமுன்னிட்டே மற்றைய பதினொரு எழுத்துக்களும் வாழ்கின்றன. அப்படிப்பட்ட பெரியார்கள் ஒருவர் இருவரால்தான் ஒரு ஊரோ, ஒருதேசமோ, ஒருநாடோ வாழுகின்றது.

'உலகம் ஒன்று; உலகம்மக்கள் அனைவரும் ஒருதாய் வயிற்றுப்பிள்ளைகள்; ஆதலால் யாருடனும் பகைமை பாராட்டக்கூடாது; யாரையும் வெறுக்கக்கூடாது; இவ்வுலகில் உள்ள எல்லா ஊர்களையும் நமது ஊர்களாகவே எண்ண வேண்டும்; இவ்வுலகில் உள்ள எல்லா மக்களையும் எமது உறவினராகவே நினைக்க வேண்டும்' என்ற உயர்ந்த கொள்கையைக் கொண்டவர்கள் தமிழர்கள்.

இக்கொள்கை-இப்பண்பு-இவ்வுயர்ந்த தன்மை எம்மூரவரிடத்திலேயும் பண்டுதொட்டு இருந்து வந்திருக்கின்றது. கொண்டும் கொடுத்தும் குடிசுடி ஈசர்க்கு ஆட்பட்டதோடு அமையாது எல்லா ஊர்களோடும் சம்பந்தங்களும் வைத்துக்கொண்டார்கள். தாம்புகுந்த ஊர்களில் அவ்வூர் மக்களுடன் எவ்வாறு ஒத்துவாழுகின்றார்களோ அவ்வாறே நம்முருக்கு வந்து புகுந்தவர்களுடனும் ஒத்து வாழுகின்றனர். அயலூர்களில் இருந்து இங்கு வந்து விவாகம் செய்து கொண்டவர்களிற் பலர் தம்மை ஏழாலை என்று சொல்லத்தக்க அளவுக்கு இரண்டறக் கலந்து விட்டார்கள்.

இப்பண்பாட்டை இலக்கியங்களில் படித்ததுண்டு. எம்மூரவர்களுடைய வாழ்க்கையில் அதனைக் காணும்போது இலக்கிய இன்பத்தினும் மேலானதொரு இன்பத்தை அடையமுடிகின்றது.

பிறந்த ஊரில் பக்தி உடையவனாய் இருக்கவேண்டும் என்று அடியேனுக்கு உறைக்க உரைத்தவர்கள் இருவர். ஒருவர் எனது மைத்துனராகிய டாக்டர் சுப்பிரமணியம் அவர்கள். அடுத்தவர் யோகர் கவாமிகள். எனது தந்தையார் நான் சிறுவனாக இருக்கும்பொழுது தொடங்கியே

எமது ஊரின் சில சம்பவங்களை மனதில் பதியும் வண்ணமாகக் கூறிவந்தார். வயது வரவர அவரிடம் கேட்ட சில சம்பவங்களைக் குறித்தும் வைத்துக்கொண்டேன். அவற்றை வேறும் சில பெரியார்களிடம் கூறி அவை சரியோ என்பதையும் உறுதிப்படுத்திக் கொள்ளவேன்.

எம்மூரவர்களிற் சிலர் அடியேனைச் சந்திக்கும் போதெல்லாம் நீர் மலைநாட்டில் மாத்திரம் சேவை செய்தால் போதுமா? எங்களுக்கும் பயன்பட வேண்டுமே. இடம் மாற்றலாகி வந்தால் என்ன என்று அடிக் கடி நச்சரிப்பார்கள். எங்களுடில் சேவை செய்வதற்குப் பல பெரியார்கள் பரம்பரையாகவே இருந்து வருகிறார்கள். அங்குத்தான் சேவைக்கு ஆள்தேவை என்று தட்டிக்கழித்துவிடுவேன்.

இன்னுஞ் சிலர், எங்கள் ஊருக்கு உன்னால் என்ன பிரயோசனம்? பிறந்த ஊரை மறந்துவிடலாமா? என்றெல்லாம் கூறுவார்கள். அவர்களுடைய வார்த்தைகள் மனதில் ஊன்றிப் பதிந்தன. என்னையும் அறியாத ஓர் ஆசை அடிமனத்திலே கொழுந்து விட்டெரிந்துகொண்டிருந்தது. அதுதான் ஏழாலை வரலாற்றைப் புத்தக உருவிலே பார்க்க வேண்டும் என்பது.

செய்திகள் தேடிச்சென்ற அடியேனுக்குப் பலர் முன்வந்து பல விஷயங்களைத் தேடித்தந்தனர். சைவப் பேரறிஞர் மு. ஞானப்பிரகாசம், வித்துவான் மு. கந்தையா, திரு. சி. முருகேசு உபாத்தியாயர், திரு. சி. கந்தசாமி, திரு. சி. இரத்தினம் ஓவசியர், குராவத்தை காலஞ் சென்ற சிவசிதம்பரம், ஆசிரியர் திரு. ச. சச்சிதானந்தம், ருப்பிழான் திரு. க.கணேசலிங்கம், திரு. த. தருமலிங்கம், ஓய்வுபெற்ற ஆசிரியர்கள் திருவாளர்கள் யா. தேவசகாயம், க. தம்பிராசா, சொக்கலிங்கம் ஆகியோருடைய பேருதவிகள் என்றும் மறக்கமுடியாதவை. அவர்களுக்கு எனது மனமார்த்த வணக்கத்தையும் நன்றியையும் செலுத்திக்கொள்ளுகின்றேன்.

இந்நூலை நன்கு வாசித்து மதிப்புரை அளித்த பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்களுக்கும், யாழ் வளாகத் தலைவர் பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தன் அவர்களுக்கும் எமது நன்றி என்றும் உரித்தாகுக.

இந்த நூலை அச்சேற்றி வெளியிடுவதில் பலருடைய நல்லெண்ணங்களும் உதவிகளும் கிடைத்தன. அவர்களுக்கெல்லாம் தனித்தனி நன்றி கூறப்புகுந்தால் விரியும் என்று அஞ்சி சுருக்கிக்கொண்டோம்.

இந்த நூல் எதிர்காலத்தில் ஏழாலைப்பற்றி விரிவான நூல் ஒன்றை எழுதும் ஆராய்ச்சியாளருக்கு முன்னோடியான நூல் என்று கூறலாமே தவிர முழுவதான நூல் என்று சொல்வதற்கு இல்லை. சொன்னவர்களுடைய சொற்சோர்வுகளினாலும் எழுதிய அடியேனுடைய எழுத்து வன்மையின்மையாலும் பல பிழைகள் நேர்ந்திருக்கலாம். சில முக்கிய விசயங்கள் விடுபட்டும் இருக்கலாம். அங்ஙனம் விடுபட்ட விஷயங்களை அறியத்தந்தால் அவை அடுத்துவரும் பதிப்புக்களுக்கு திருத்தமாக அமையலாம். ஆகவே அன்பர்கள் குற்றம் களைந்து குணம் இருப்பின் அவற்றை ஏற்றுக் கொள்ளுமாறு வேண்டுகின்றேன்.

நா. முத்தையா

ஆத்மஜோதி நிலையம்,
நாவலப்பிட்டி.
2-10-1977

அணிந்துரை

நாவலர் சரித்திரம் படித்தவர்கள், படிக்கிறவர்கள் படித்தே தீரவேண்டிய மற்றொரு புத்தகம் கிடைத்திருக்கிறது. அதன் பெயர் 'ஏழாலை' — எழுதியவர்கள் ஆத்மஜோதி திரு. நா. முத்தையா. 'ஏழாலை' பல்வகைச் சிறப்புக்கள் அணி செய்ய ஆத்மீக அருட்செல்வம் மேலிட்டு மிளிர்வது.

நாவலர் பன்னிரண்டாம் வயது தொடக்கம் கிறிஸ்த சூழலில் பதினான்கு வருடம் வனவாசம் செய்து, தபோபலம்மிக்கு, தமிழையும் சமயத்தையும் வளர்த்தற்குத் தம்மை அர்ப்பணித்தவர். வண்ணார்பண்ணை அவருக்குப் பாடி வீடாயமைந்தது.

1880ம் ஆண்டுவரை தமிழ் சைவ சரித்திரம் நாவலர் சரித்திரம்.

"நிழலின் அருமை....." என்று தொடங்கும் பழமொழி பிரசித்தமானது. நாவலர் பெருமானின் அருமையை அறிந்த ஒரு குரல் நாவலர் மறைந்த அக்கணமே எல்லாக்குரல்களையும் விழுங்கி மேலிட்டெழுந்தது. இரத்தக்கொதிப்பாய், இரங்கலுரையாய் அது அமைந்தது.

"வேதம்வலி குன்றியது மேதகு சிவாகம
விவாதங்கள்வலி குன்றின வடற்
சூதன்மொழி வேறு புராணம்வலி குன்றியது
சொல்லரிய சைவசமயம்
போதம்வலி குன்றியது பொற்பொதிய மாமுனி
புகன்றமொழி குன்றியது நம்
நாதனின் குலமிசை நாடறிய ஆறுமுக
நாவல ரடைந்த பொழுதே."

என்பது அக்குரல்;

ஏழாலையிற் பிறந்து வளர்ந்த ஒருவர் குரல் அக்குரல், தமிழ் தந்த தாமோதரம்பிள்ளை குரல்.

* * * *

நாவலரின் அந்திய காலத்துக்கண்மையில் நாவலர் ஆசிரியர், நாவலர் வளர்த்தவைகளே அள்ளிச் சுமந்து கொண்டு, வடக்கு முகமாக ஏழாலை நோக்கி நடந்தார் தாமோதரம்பிள்ளை. அங்கே ஒரு பெயர்தர பாடசாலை பிள்ளையால் அமைக்கப்பட்டது. மரக்கட்டைக்கும் கற்பிக்க வல்ல கன்னகம் அ. குமாரசுவாமிப் புலவர் அவர்களை ஆசிரியராக அமர்த்தினார் பிள்ளை. நாளொருவண்ணம் வளர்ச்சி யுற்றது பாடசாலை. 20ம் வயசும் ஆயது. ஏழாலை கல்விக்களஞ்சியம் ஆயிற்று, பாரம் அதிகரித்தது.

புலவர் பெருமான் சமஞ்செய்தற்குத் தென்றிசை நோக்கி வர வேண்டியவரானார். இருபது வருடத்துக்கு மேல் வண்ணை நாவலர் வித்தியாசாலையில் புலவர் தலைமையில் வளர்க்க வேண்டியவைகள் ஒருவாறு வளர்க்கப்பட்டன.

இஃதிங்ஙனமாக

* * *

நாவலர் மறைந்த காலத்தை அடுத்து ஓராத்தமலோதி திம ரென்று வண்ணார்பண்ணையில் எங்கிருந்தோவந்து உதயமாயது. அந்தச் சோதியே கடையிற் சுவாமிகள். சுவாமியை அணைத்து எத்தனையோ தீபங்கள் பிரகாசம் பெற்றன. அத்தனை தீபங்களும் ஏழாலை நோக்கி நடப்பனவாயின.

ஏழாலை யின் ஈர்ப்புச் சத்தி இருந்தவாறு!

கல்விக்களஞ்சியமான ஏழாலை சாதுசங்கமமாயிற்று.

* * *

ஏழாலை சாதுசங்கம மாதற்கு ஈர்ப்புச்சத்தி எங்கிருந்து வந்தது?

கிறிஸ்தவராய் மாறிய எம்ர்சன் சின்னத்தம்பியின் புத்திரியி லிருந்து வந்தது; புத்திரி முழுமலடி; திருவாரூரில் பதினேந்து வருடம் வசித்து, வேதாந்த ஞானம் பெற்று வந்தவர். அந்த மலடி யாரின் புதல்வர்களே ஏழாலைச் சாதுக்கள். மலடியார் மத விஷயத்தில் சி. வை. தாமோதரம் பிள்ளையோடு ஒப்பிடத்தக்கவர் ஆகலாம்.

மலடியாரைச் சேர்ந்த ஒருவரே, இந்நூலாசிரியரின் தந்தையார். கதிர்காம தலத்தை அணுகி ஆத்மீஷ் செல்வராதற்கு உதவியா யிருந்தவர்; தந்தையாரின் தவத்தை நோக்கும்போது மைந்தர் ஆதிம

லோதி யாசிரியராய், கூட்டுப்பிரார்த்தனைக் காரராய், சமயப்பிரசாரக ராய், பிரமச்சாரியாய்ப் பயன் செய்வதில் ஆச்சரியமிடிலை.

* * *

ஒரு தலைமுறைக்கு மேலாகத் திருக்கேதீச்சரத்துக்குப் பாதயாத்திரை செய்து வரும் சைவப் பெருமகனார் திரு. மு. ஞானப்பிரகாசம் அவர்களின் தவவலி மேற் குறிப்பிட்ட சாது சங்கமத்தின் வழி வழிச் சிறப்பை எடுத்துக்காட்டுவதாம்.

இச் சந்தர்ப்பத்தில் சாதுக்கள் வழிவந்த பேராசிரியர் திரு. பே. கனகசபாபதி அவர்களின் நினைவு வருகின்றது. அண்மையில் பேராசிரியரின் மறைவு குறித்து இறைவன் கருத்தறியாது கண்ணீர் வடித்தோம். கவலையிருள் சூழ்ந்து திக்குத்திசை தெரியாது மயங்கும் இந்த உலகில், புனிதமான புண்ணியாத்துமாவுக்கு இடமேது! குறிஞ்சிக்குமரன் இக்கால உலகைப் பார்க்க ஒட்டாது, நமது பேராசிரியரை உரியகாலத்தில் அழைத்துவிட்டார் என்ற எண்ணம் இப்பொழுது உண்டாகின்றது. கண்ணீர் ஆனந்தக் கண்ணீராய் மாறுகின்றது.

* * *

சாது சங்கமமான ஏழாலை தனிப்பட்ட சாதுக்களையும் உற்பத்தி செய்திருக்கின்றது. சாதுக்கள் இருவர் இங்கே குறிப்பிடத்தக்கவர்கள்:

ஒருவர் ஆனந்த சடாட்சரகுரு. அவர் கையில் பணம் இருந்தால் அதைச் சோறுக்கி ஏழைகளின் வயிற்றை நிரப்பி விடுவார். தண்ணீர் தேங்குமிடத்திலே சேறும் சுரியும் மணமும் உண்டாவது போலவே பணம் தங்குமிடத்தில் அகப்பகை புறப்பகை வளரும் என்பது அவர் எண்ணம். பணக்கவலை அவருக்கு இல்லை; பணம் கிடைத்தால் அது அக் கணமே அன்னதானமாய் விடும்.

இவரது போக்கு வினோபாஜியை ஞாபகப்படுத்துகின்றது:

மாணிக்கம் அம்மா என்பவர் இவர் சிஷ்யை. ஒருமுறை மாணிக்கம் அம்மா ஐந்து ரூபா வைத்திருப்பதைக் குரு கண்டு விட்டார். உடனே அதைக்கொண்டு வரச் செய்து அன்னதானத்துக்குப் பயன்படுத்தி விட்டார். அன்னதானம் முடிந்த பின் இப்பணத்தை எதற்கு வைத்திருந்தாய் என்று கேட்டார். 'கற்பூரம், ஊதுவத்தி வாங்குவதற்கு வைத்திருந்தேன்' என்றார். இனிமேல் காசு கையில் கிடைத்தால் உடனே அன்னதானம் செய்துவிட வேண்டும்; பணத்தை சேர்த்து வைக்கக் கூடாது' என்று உபதேசம் செய்தார் குரு.

இந்த உபதேசம் ஒருமுறை காந்திக்கிழவருக்கும் காந்திக்கிழவர்க்கும் இடையில் உண்டான ஒரு சம்பவத்தை ஞாபகப்படுத்துகின்றது.

சம்பவம்: ஒருநாள் காந்திக்கிழவி உடுத்திருந்த சீலையில் கிழவர் ஒரு முடிச்சைக் கண்டு பிடித்துவிட்டார். கிழவியின் மூத்தமகன் தாய்க் கொன்று கொடுத்த கொஞ்சப் பணம் அப்பணம்.

ஆசிரமத்தில் எவர் ஒருவரும் தனிப்பட்ட முறையில் பணம் வைத்திருந்தலாகாது. வைத்திருந்தால் அது ஆசிரமத்துக்கு குரியது. வைத்திருப்பது திருட்டுத்தனம். ஆகவே காந்திக்கிழவர் கிழவிமீது திருட்டுக் குற்றம் சாட்டி ஆசிரமத்திலிருந்து விலகவேண்டுமென்று தண்டனையும் விதித்துவிட்டார். இந்தியாவே திரண்டெழுந்தும்னனிப் புகுக்கேட்கும் நிலை நேர்ந்தது.

* * * *

இருவரில் மற்றையவர்

நைஷ்டிகப் பிரமச்சாரி ஒருவர். இவர் ஆடம்பரம் அற்றவர். சந்திரியில் 3 மணி நேரத்துக்குக் குறையாமல் தியானத்திலிருப்பவர். சிலசமயம் ஒற்றைக் காலில் நின்று தியானிப்பதுமுண்டு. கண்களில் நீர் பெருகி ஒழுகும். மகாபக்த சிரோமணி. சிறுவர்களுக்கும் நூல் கற்பிப்பதுண்டு. சன்னாகம் செல்லாச்சியம்மையாரின் தியான நிலைகளுக்கு உசாத்துணைவராயிருப்பவர். இவரைப்பற்றி மேலும் அறிதற்குப் பெரிதும் ஆவல் இருந்தது.

இதே சந்தர்ப்பத்தில் அன்பர் பண்டிதர் திரு. மு. கந்தையா அவர்களைப் பற்றி நினைவு கூருவோம். இவர் இல்லறத்தாராயிருந்தும் உலகியலில் பந்தப் படுவதில்லை. எங்கே சித்தாந்த வகுப்போ, எங்கே திருமுறை வகுப்போ அங்கே அவரைக் காணலாம். கைம்மாறெதுவுங் கருதுவதில்லை. கற்பிப்பதில் காலங்கழிப்பது அவர் இயற்கை.

திரு. கந்தையா அவர்களின் நல்ல போக்குகளுக்கு மூலமான தவவித்து என்னவாயிருக்கும் என்று சிந்திப்பதுண்டு.

நைஷ்டிகப் பிரமச்சாரி ஒருவர் என்ற அத்தியாயம், என் ஆவலுக்கும் சிந்தனைக்கும் தீர்வு அளிக்கின்றது.

பிரமச்சாரியாரின் பெயர் கார்த்திகேயர் ஆறுமுகம். அவரது சமயாசாரங்களைக் கண்டு அவரைப் பூசாரிசார் என்று பெயரிட்டு வழங்குவது வழக்கம்.

“பூசாரியாரின் பேரன் முறையினர் பண்டிதர் திரு. மு. கந்தையா B.A. அவர்கள்” என்கின்றது ஏழாலை என்கின்ற இந்நூல்.

சத்தியநாமஜாபாலன் என்றோர் அந்தணச் சிறுவனின் சத்தியந்தவருத புனிதமான போக்கு, அச்சிறுவனின் உயர்ந்த குலகோத்திரங்களை உணர வைத்தது என்ற ஒரு உபநிஷதக்கதை ஞாபகத்துக்கு வருகின்றது.

* * * *

திரு. மு. ஞானப்பிரகாசம் அவர்களுக்கு முன், சாதுக்களின் வாரிசாய் அசைக்கமுடியாத அச்சாணியாயிருந்தவர்கள் அருளானந்த சிவம் அவர்கள். திரு. சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை அவர்கள் போல ஆறுமுகநாவலரின் அடிச்சுவட்டை இறுகப்பற்றியவர்கள் காசிவாசி செந்திநாதையர் அவர்கள்.

* * * *

‘ஏழாலை’ என்ற பண்டகசாலையில் தளர்ச்சிமிக்க முதுமை நிலைக் கேற்ப முகந்தவைகள் மேற்காட்டியவைகள்.

* * * *

நவீன எழுத்தாளர்பற்றி கவிதைகள் பற்றி எட்டாத அற்புதங்கள் பற்றி அறியவேண்டியவைகள் அதிகம்.

அவற்றை ‘ஏழாலை’யுட் புகுந்து படித்தறிக;

கலாசாலை வீதி,
திருநெல்வேலி,
யாழ்ப்பாணம்,
2-10-77.

பண்டிதமணி. சி. கணபதிப்பிள்ளை

மதிப்புரை

இலங்கைப் பல்கலைக்கழக யாழ்ப்பாண வளாகத்தின் முதற்கணி தப் பேராசிரியராகவும், விஞ்ஞானபீடத் தலைவராகவும் விளங்கியவர் காலஞ்சென்ற பேராசிரியர் பே. கனகசபாபதி அவர்கள். அவருக்குப் பின் விஞ்ஞான பீடத் தலைவராகக் கடமை யாற்றப்பவர் பௌதிகப் பேராசிரியர் குணரத்தினம் அவர்கள். கலைப்பீடத்தலைவராகக் கடமை யாற்றப்பவர் புவியியற் பேராசிரியர் லுத்ர ஜெயசிங்கம் அவர்கள். இவர்கள் மூவரின் பிறப்பகம் ஏழாலை யாகும். அவ்வேழாலையின் வரலாற்றைக் கூறுவதே ஏழாலை எனும் இந்நூல்.

ஈழநாட்டுத் தமிழர் பிரதேசங்கள் பற்றிய நுணுக்கமான விபரங்கள் தரும் நூல்கள் மிகக்குறைவாகவே வெளிவந்துள்ளன. மாவட்டங்கள் பற்றிய நூல்கள் சிலவெளிவந்துள்ளனவெனினும், ஊர்கள் பற்றிய நூல்கள் வெகு அருமையாகக் காணப்படுகின்றன. அத்தகைய குறையினைப் போக்கும் வண்ணம் அமைந்ததே திரு. நா. முத்தையா அவர்கள் எழுதிய ஏழாலை எனப்பெயரிய நூல்.

பொதுவாக ஓர் ஊர்பற்றி எழுதும்போது அவ்வூரிலுள்ள சமய நிலைபற்றி மாத்திரம் எழுதிவிடுவதே ஈழநாட்டிலெழுந்த நூல்களின் போக்காக இருக்கின்றது. ஆனால் ஏழாலை பற்றி எழுத முயன்ற ஆசிரியர் திரு. நா. முத்தையா ஓரளவு இப்போக்கிலிருந்து விலகமுயன்றுள்ளார். சமூகவியல், மானிடவியல் மாணவர்களுக்குப் பயன்படத்தக்க பல விபரங்களை ஆசிரியர் இந்நூல் மூலம் தருகின்றார். இத்தகவல்கள் யாவும் ஊர்பிமானத்துடன் வெளியிடப்படுகின்றன. ஏழாலை ஊரின் சமய வரலாறு, நிர்வாகப் பிரிவுகள், மக்கட்பண்பாடு, தொழில், சமயநிலை, புகழ்பெற்ற பெருமக்கள் பற்றிய வரலாறு என்பன இந்நூலிலே விரிக்கப்படுகின்றன. வரலாற்றுப் பண்பும், இலக்கியச் சுவையும் இந்நூல் முழுவதிலும் மிளிர்கின்றன. ஈழத்துத் தமிழர் பண்பாட்டுப் பாரம்

பரியம் பற்றிய மிக விரிவான ஆழமான ஆய்வுக்கு ஏழாலை நூல் ஒரு தொடக்க முயற்சியாக அமைகின்றது.

“ஏழு ஆயங்கள் ஒரே சூழலில் இருந்தமையால் “ஏழாலை” என்று வழங்கி வந்தது. காலகதியில் “அம்” கெட்டு ஏழாலை என மருவி வழங்கலாயிற்று” என ஊர்ப் பெயரின் காரணத்தை விளக்கிக் கூறுகின்றார் ஆசிரியர். “மண்ணுக்கு வாசனை உண்டா என்று கேட்டால் உண்டு, உண்டு என உறுதியாகக் கூறலாம்” (பக். 4) இம் மண் வாசனை நூல் முழுவதுமே கமழுகின்றது. தன்னுடைய ஊரிற்பிறந்த பெரியார்களின் வரலாற்றினைப் பெருமையுடன் எழுதிச் செல்கின்றார். தன்னூரின் சமய விழாக்கள், கோயில்கள், சமயப் பெரியார்கள் வரலாறு ஆகியன பற்றிப் பக்திசிரத்தையுடன் பேசுகிறார். தன்னூரின் வளம்பற்றி அறிவியல் நோக்கிலே நுணுக்கமாக விளக்குகிறார். பின்வரும் உதாரணம் அதற்குப் பொருத்தமாக அமையும்.

“ஏழாலை மண்ணில் ஒருமுறை நடந்துவிட்டு அடுத்த ஊருக்குச் சென்றால் காலில் உள்ள செம்மை மாறக் குறைந்தது ஒருவாரமாவது ஆகும்..... செம்மண் நிலத்தைச் செம்பர்டு என்று அழைப்பதுண்டு. இதனைத்தான் மண்வள ஆராய்ச்சியாளர் இருவாட்டி நிலம் என்று குறிப்பிடுவார்கள். இந்தச் செம்மண்ணிலே இரும்புச்சத்துக் கூடுதலாக உண்டு. இங்குள்ள காய்கறிகளும், பழவகைகளும் கிழங்கு வகைகளும் மிக ருசி வாய்ந்தனவாயிருப்பதற்கு முக்கிய காரணம் இந்த இரும்புச்சத்தாகும்.” (பக்: 4-5)

ஈழநாட்டிலிருந்து தமிழ் நாட்டிற்குச் சென்று அங்கு புகழ்பெற்றவர் சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை. ஈழத்துத் தமிழிலக்கிய வரலாற்றிலே புதுமையான புராணம் படைத்து முன்னோடியாகத் திகழ்ந்தவர் கனக புராணம் பாடிய சுப்பையனார். ஈழத்துச் சிறுகதை வரலாற்றுக்கு முன்னோடிகளாய்த் திகழ்ந்தவர்கள் சி. வைத்திலிங்கமும், இலங்கையர் கோனும். அறிவியல் துறையிலே சிறந்து கணிதப் பேராசிரியராக விளங்கி மறைந்தவர் பேரம்பலம் கனகசபாபதி அவர்கள். இவர்களும் இவர்களைப் போன்ற வேறு பலரும் ஏழாலையைச் சேர்ந்தவர்கள் என்னும் உண்மையினை ஏற்பதுடன் அவர்களாலே தமிழ் மக்களுக்குப் பெருமை தேடித்தந்த ஊரினையும் அவ்வூர் மக்களையும் நாம் நன்றியுடன் நினைக்க வேண்டியவராயுள்ளோம்.

ஏழாலை ஆயங்களுக்குப் பெயர் பெற்றது போல கல்விக்கும் பெயர் போனதாய் உள்ளது. “அதனாற்றான் போலும் யாழ்ப்பாணம் பல்கலைக்கழக வளாகத் தலைவர்கள் எண்மரில் மூவர் ஏழாலையைச் சேர்ந்தவர்களாக இருக்கின்றார்கள்.”

பக்கம் 21ல் ஆசிரியர் குறிப்பிடுகிறார். இத்தகைய கல்விப் பாரம்பரியம் உண்டாவதற்குக் காரணமாய் அமைந்த அவ்வூர்ப் பாடசாலைகளின் வரலாறு இந்நூலின் இறுதிப் பகுதியிலே (பக். 199-223) விரிவாகக் கூறுகின்றது.

ஈழத் தமிழர்களின் நாட்டுப்பாடல்கள் பெருவாரியாக உண்டு. அவை பல நூல் வடிவங்களிலே கிடைக்கப்பெறுகின்றன. ஆனால் நாட்டார் கதைகள் தொகுக்கப்பட்டு பதிப்பிக்கப்பட்ட நூல்களே வெகு அரிது. இவ்வரிய முயற்சியினை மேற்கொள்வோர்க்கு நல்ல ஊக்கமளிக்கக் கூடியதாகவும் இந்நூல் அமைகின்றது. ஏழாலை ஊரிலே செவி வழியாக மக்களிடையே நிலவி வந்த பல கதைகள் இந்நூலில் இடம் பெற்றுள்ளன. சமூகவியல், மாநில வியல், ஆராய்ச்சியாளருக்கு இக்கதைகள் விருந்தாய் அமையுமென்பது திண்ணம்.

அறிவியல் ஆராய்ச்சிகள் வெகு வேகமாக முன்னேறிச் செல்லும் இக்கால கட்டத்தில், எத்துறையை எடுத்துக் கொண்டாலும், அதிலே சிற்றினப் பகுப்பாய்வு முறை (Micro-analysis) செல்வாக்குப்பெற்று வருகின்றது. இந்நூலும் அத்தகைய ஆய்வுக்கு ஓர் உதாரணமாகும். இனவாரியாகவும், மாவட்ட அடிப்படையிலும் தமிழ் மக்களின் வரலாற்றினைச் செம்மையாகக் கூறுவதற்கு ஊர்வாரியான வரலாற்று நூல்கள் அவசியம் வேண்டும். அத்தகைய அவசிய தேவையை நிவர்த்தி செய்யும் முதல் நூலாக ஏழாலை அமைகின்றது. அத்தகைய நூலை அளித்துப் பிறருக்கும் வழிகாட்டியாக உள்ள திரு. நா. முத்தையா அவர்கள் தமிழ் மக்களின் பாராட்டைப் பெறவேண்டியவர். அவருக்கு என்னுடைய மனமுவந்த வாழ்த்துக்கள். இது போன்று தமிழர் வாழ் பிரதேசத்து ஊர்கள் பற்றிய வரலாற்று நூல்களை எழுத ஈழத்துத் தமிழ் அறிஞர்கள் முயற்சி செய்ய வேண்டியது அவர்களுடைய கடமையாகும்.

பேராசிரியர் கலாநிதி சு. வித்தியானந்தன்,

தலைவர்,
இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம்,
யாழ்ப்பாண வளாகம்.
2-10-1977.

ஏழாலை

பெயர்க் காரணம்

அந்தக் காலத்தில் இந்தியாவுக்கு யாத்திரையாகச் சென்று வருபவர்களை, நீங்கள் எங்கிருந்து வருகிறீர்கள் எனக் கேட்டால், சிதம்பரத்தில் இருந்து வருகிறேன் என்றோ, காசியிலிருந்து வருகிறேன் என்றோ, பழனிக்குப் போய் வருகிறேன் என்றோ, திருப்பதிக்குச் சென்று வருகிறேன் என்றோ தான் பதில் சொல்வார்கள். இந்தியாவுக்குப் போய் வருகிறேன் என்று சொல்பவர்கள் மிக மிகக் குறைவு. தலங்களின் பெயர்களைச் சொல்லாதவர்கள், வடக்கே போய் வருகிறேன் என்று சொல்வதுண்டு.

சிதம்பரத்தில் தான் அண்ணாமலைச் சர்வகலாசாலை உண்டு. சிதம்பரப் புகையிரத நிலையத்தில் உள்ள பெயர்ப் பலகையில் அண்ணாமலை நகர் என்றே பெரிய எழுத்தில் எழுதியுள்ளார்கள். அப்படி இருந்தும் சிதம்பரம் என்றதும் எமது உள்ளத்தில் நடராஜப் பெருமானுடைய திருக்கோயிலிலே முன்னிற்கிறது. பழனி என்றதும் பழனி முருகனே நினைவுக்கு வருகிறார். திருப்பதி என்றதும் வெங்கடேசப் பெருமானையே நினைவு கூருகிறார்கள். காசியில் சர்வகலாசாலையும் கங்கையின் சிறப்பும் உலகப்பிரசித்தி பெற்றவை. காசி என்று குறிப்பிடும்போது காசி விசுவநாதரே உள்ளத்தில் முதலில் தோன்றுகின்றார்.

இதே போன்றதொரு மகிமை எங்கள் ஊராகிய ஏழாலைக்கு உண்டு என்பதை பெருமையுடன் சொல்லிக்

கொள்ள ஆசைப்படுகின்றேன். ஏழு ஆலயங்கள் ஒரே குழலில் இருந்தமையால் 'ஏழாலையம்' என்று வழங்கி வந்தது. காலகதியில் 'அம்' கெட்டு ஏழாலை என மருவி வழங்கி வரலாயிற்று. யாழ்ப்பாணத்து கிராமங்களுடைய பெயர்களை எடுத்து ஆராய்ந்து பார்த்தால் கோயிலாற் பெயர்பெற்ற பெருமை ஏழாலை ஒன்றுக்கே உரியதாகும். சினிமா நாகரிகம் வீடு தோறும் புகுந்த இந்தக் காலத்திலும் ஏழாலைக் கிராம வாசிகள் தமது பிள்ளைகளுக்குத் தெய்வப் பெயர்களுையே சூட்டி இன்பம் காணுவதை நாம் கண்ணுரக் காணலாம்.

யாழ்ப்பாணத்துக் கிராமங்களுள் ஏழாலைக் கிராமம் மிகப்பெரியது என்றே கூறவேண்டும். யாழ்ப்பாணக் குடா நாட்டில் கோயில்களுக்குப் பஞ்சம் இல்லை. மிகச் சிறிய கிராமமாய் இருந்தாலும் அங்கும் கோயில் இருக்கும். வளவுகள் தோறும், வீடுகள் தோறும் சிறுச்சிறு குறிச்சிகள் தோறும் கோயில்களுக்குப் பஞ்சமே இல்லை. சில இடங்களில் ஊர் சிறிதாக இருந்தாலும் கோயில்மிகப்பெரியதாக இருக்கும். 'ஊரான் ஓர் தேவ குலம்' என்று உரையாசிரியர்கள் காட்டும் பழைய தொடர்மொழி ஒன்று உண்டு. 'கோயில் இல்லா ஊரில் குடியிருக்க வேண்டாம்' என்பது பழமொழி. 'திருக்கோயில் இல்லாத ஊர் திரு இல் ஊர்' என்பது அப்பர் வாக்கு. அது மிருகங்கள் வசிக்கும் காட்டிற்குச் சமம் என்று கூறுவார்.

இவை ஒவ்வோர் ஊரிலும் கோயில் இருக்கவேண்டியதன் அவசியத்தைச் சொல்கின்றன. திருமுருகாற்றுப்படையில் "ஊரூர் கொண்ட சீர் கெழுவிழவினும்" என்ற அடி வருகிறது. அதிலிருந்து ஊர் தோறும் கோயில்கள் இருந்தமையும் அங்கே விழாக்கள் நிகழ்ந்தமையும் புலனாகின்றன.

ஏழாலையில் ஏழு ஆலயங்கள் மாத்திரம்தான் உண்டு என்று நினைத்து விடாதீர்கள். பிற்காலத்தில் 'ஊராறோர் தேவகுலம்' என்பதுபோல வீடு தோறும் திருக்கோயில்கள் என்று சொல்லும் அளவுக்குக் கோயில்கள் பெருகி உள்ளன.

ஏழு ஆலயங்களும் புங்கடி அம்பலவாணேசுவரர் கோயில், புங்கடி அம்மன் கோயில், அத்தியடிப் பிள்ளையார் கோயில், அத்தியடி முருகமூர்த்தி கோயில், பெரிய தம்பிரான் கோயில், வீரபத்திரர் கோயில், வயிரவர் கோயில் என்ற பெயர்களை உடையனவாகும்.

நீர்வளமும் நிலவளமும்

ஏழாலையில் நூற்றுக்கு தொண்ணூறு குடும்பங்களும் கமத்தொழிலில் ஈடுபட்ட குடும்பங்களாகும். காரணம் நீரினதும் நிலத்தினதும் வளமாகும். "ஆறில்லா ஊருக்கு அழகு பாழ்" என்று சொல்லுவார்கள். ஏழாலையில் ஆறு இல்லை. ஆனால் வான் பொய்ப்பினும் தான் பொய்யா ஊற்றுநீர் உண்டு. எவ்வளவு காலம் இறைத்தாலும் வற்றாத கிணறுகள் உண்டு. நான் சிறுவனாய் இருந்த காலத்திலே அயலூரவர்களிற் சிலர் கிளிநொச்சிப் பகுதியில் சென்று குடியேறினார்கள். எம்மூரவரிற் சிலர் வன்னிப் பகுதியில் சென்று வியாபாரம் செய்து வந்தனர். வியாபாரம் செய்து வந்த பெரியார் ஒரு நாள் எமது தந்தையாரை அணுகி கிளிநொச்சிக்கு வந்தால் 25 ஏக்கர் நெல் விளைவிக் கக் கூடிய காணி இனமாகப் பெற்றுத்தரலாம் என்றார். அதற்குத் தந்தையார் அளித்த பதில் இன்றும் உள்ளத்தில் பசுமையாக உள்ளது. "உந்த மலேரியாக் காட்டுக்குள் சென்று கஷ்டப்படுவதை விட எங்கள் வீட்டுத் தண்ணீரைக் குடித்துவிட்டுச் சும்மா தூங்கலாம்." அவர் கூறியபதிலில் ஒரு உண்மை உண்டு. தண்ணீர் பயிர்களை மாத்திரம் அல்ல மக்களையும் வாழவைத்துக் கொண்டிருக்கிறது. தெளிந்த நீர், முத்துப் போன்ற நீர், குடித்தால் அமிர்தம் என்றே சொல்லலாம். அத்தகைய சிறப்பு எமது நீருக்கு உண்டு.

ஒழுக்கத்தில் உயர்ந்தவர்களைப் பார்த்தும் ஒழுக்கத் தால் தாழ்ந்தவர்களைப் பார்த்தும் கலைத்திறமை உடையவர்களைப் பார்த்தும் அது மண் வாசனை என்று சொல்லக்

கேட்டுள்ளோம். மண்ணுக்கு வாசனை உண்டா என்று கேட்டால் உண்டு; உண்டு என்று உறுதியாகக் கூறலாம். பாரதியார் பிறந்த ஊராகிய எட்டயபுர மண்ணுக்கு வீரம் உண்டு என்பதற்கு ஒரு கதை உண்டு.

ஆங்கிலேயருடன் எதிர்த்துப் போர்புரிய விரும்பிய வீரபாண்டிய கட்டப்பொம்மன் ஒரு கோட்டை கட்ட விரும்பினான். அதற்கேற்ற இடத்தை ஆராய்ந்து வரும் போது கண்ணில் ஒரு காட்சி தென்பட்டது. ஒரு முயலை நாய் துரத்திக்கொண்டு வந்தது. எட்டயபுரத்து மண்ணை முயல் மிதித்ததும் காட்சி மாறிவிட்டது. முயல் நாயைத் துரத்திச் செல்லும் காட்சியைக் கட்டப்பொம்மன் பார்த்தான். இந்த மண்ணுக்கு வீரம் உண்டு என்று தீர்மானித்து அங்கேயே கட்டப்பொம்மன் கோட்டை கட்டியதாகச் சரித்திரம் கூறுகின்றது. தொண்டை நாடு சான்றோரை அளித்ததில் பெருமை உடையது. அது போல ஏழாலைக் கிராம மண்ணுக்குத் தனி ஒரு குணம் உண்டு.

ஏழாலைக் கிராமச் சங்கத்திற்குப் பிரதம காரியதரிசியாக இருந்தவர்களில் திருநெல்வேலியைச் சேர்ந்த அருளானந்தமும் ஒருவர் ஆவர். அவர் உத்தியோகம் ஏற்க வந்த முதல் நாள் அன்றே ஏழாலையில் இருந்து ஒரு பொருளை ஞாபகமாக எடுத்துச் சென்று பாதுகாத்து வருவதாகக் கூறினார். என்ன என்று கேட்டேன். ஏழாலையில் உள்ள மண்ணை ஒரு கண்ணாடி உறையில் கொண்டு சென்று சேர்த்ததாகப் பெருமையுடன் கூறினார்.

ஏழாலை மண்ணில் ஒருமுறை நடந்துவிட்டு அடுத்த ஊருக்குச் சென்றால் காலில் உள்ள செம்மை மாறக் குறைந்தது ஒரு வாரமாவது ஆகும். நாங்கள் சிறு வயதில் படிக்கும் காலத்தில் அயலூர்ப்பையன்கள் எங்களைச் “செம்பாட்டார்” என்று கேலிபண்ணுவது வழக்கம். அதனால் எங்களுக்குள் பூசல் விளைந்து சண்டையில் முடிவதும் உண்டு. செம்மண் நிலத்தைச் செம்பாடு என்று அழைப்பதுண்டு. இதனைத்தான் மண்வள ஆராய்ச்சியாளர் இருவாட்டி

நிலம் என்று குறிப்பிடுவார்கள். இந்தச் செம்மண்ணிலே இரும்புச் சத்துக் கூடுதலாக உண்டு. இங்குள்ள காய்கறிகளும் பழவகைகளும் கிழங்கு வகைகளும் மிக ருசி வாய்ந்தனவாய் இருப்பதற்கு முக்கிய காரணம் இந்த இரும்புச் சத்தாகும்.

இன்றும் ஏழாலையில் பாகற்காயின் ருசியும் புடோலங்காயின் சுவையும் வேறு எந்த ஊரிலும் காண முடியாது. ஏழாலையில் வளரும் ஆடு கோழிகளைக் கூட அயலூரவர்கள் விரும்பிவந்து வாங்கிச்செல்வதை இன்றும் காணலாம். ஏழாலையில் கிணற்றுநீரில் சோடா, லெபனெர் போன்ற பான வகைகளைச் செய்தவர்கள் நீருக்குத் தனி ஒரு குணம் உண்டு என்பதை ஒப்புக்கொண்டுள்ளார்கள்.

கிணறு காவிகள்

அயலூரவர்களுக்கு ஏழாலையின் நீர் வளத்தையும் நில வளத்தையும் மக்களுடைய முயற்சியையும் பார்த்து ஒரு சிறு பொருமை. அயலூரவர் ஒருவர் நல்ல வெயில் நேரத்தில் ஏழாலைக்கு வந்தார். கிணற்றில் நீர் பாய்ச்சிக் கொண்டு நின்ற கமக்காரர் ஒருவரிடம் தாகத்திற்கு நீர் வாங்கிக் குடித்தார். நீரின் சுவையில் திளைத்த வழிப்போக்கர் இந்த நீருக்கு இப்படியான சுவை எப்படி வந்தது என்று கேட்டார்? நல்ல சுவையுள்ள நீரையுடைய கிணறுகளை எல்லாம் நாங்கள் காவிக்கொண்டுவந்து எங்கள் ஊரில் வைத்திருக்கிறோம் என்று பதில் அளித்தார் கமக்காரர். கமக்காரருடைய பேச்சை உண்மை என்று நம்பிய வழிப்போக்கர் கிணற்றைக் காவிக்கொண்டு போவதற்குத் தம் மூரவர்கள் சிலரையும் அழைத்துக்கொண்டு அன்றிரவே மண்வெட்டி, அலவாங்கு, கடப்பாரை, கயிறு முதலிய ஆயுதங்களுடன் வந்துசேர்ந்து விட்டார். வந்தவர்களுடைய சந்தடி கேட்டு விழித்தெழுந்த கமக்காரர் உண்மையை உணர்ந்து அவர்களுக்கு இரங்கி அறிவுரை கூறி ஏழாலையில் கிணறு காவிகள் என்ற பட்டப் பெயரையும் அளித்து அனுப்பி வைத்தனர். இவர்கள் கட்டிய பட்டம் காலகதியில் இவர்களுக்கே வழங்கி வரவும் செய்தது.

ஏழாலை யில் உள்ள கிணற்றைக் காவிக்கொண்டு செல்ல வந்தவர்கள் தாமே காரியத்தில் முந்திக்கொண்டார்கள். ஏழாலையாரைப் பார்த்து கிணறு காவிக்கொண்டு என்று சொல்லத் தலைப்பட்டு விட்டனர். காரியத்தில் அவர்கள் முந்திக்கொண்டார்களாகையால் 'கிணறுகாவி' என்ற பட்டம் ஏழாலை வாசிகளுக்காகிவிட்டது. ஏழாலைத் தண்ணீரின் சுவையை ஒரு முறை ருசித்தவர் ஏழாலையார் வேறு ஊரில் தண்ணீரை விரும்ப மாட்டார்கள் என்பதை இலகுவிலே புரிந்து கொள்வர்.

கொழும்புத்துறை யோகர் சுவாமிகளுடன் அடியேனுக்குத் தொடர்பு ஏற்பட்டபின், விடுமுறை காலத்திலும் தருணம் வாய்க்கும் போதெல்லாம் சுவாமிகளைத் தரிசிக்கச் செல்வது வழக்கம். யாழ்ப்பாணத்திற்குச் செல்லும் காலங்களில் சுவாமிகளைத் தரிசிக்காமல் வந்தால் அது மனதிற்கு ஏதோ ஒரு பெருங் குறைபோலத் தோன்றும். அடுத்த முறை சுவாமிகளுடைய தரிசனை கிடைக்கும் வரை மனக்குறை, மனக்குறையாகவே இருக்கும். சுவாமிகளுடன் நன்கு பரிச்சயம் ஏற்பட்டதன் பின் என்னைக் கண்டதும் 'கிணறு காவி' வருகிறார் என்று சொல்வது வழக்கமாகி விட்டது.

சில சந்தர்ப்பங்களில் ஏன் காணும் கிணறு காவப் போகவில்லையோ என்றும் கேட்பார்கள். ஆட்கள் பலர் முன்னிலையில் சுவாமிகள் கேட்கும்போது வாய் திறந்து ஒன்றும் சொல்லத் தோன்றாது. 'நின் அடியாரில் ஏசுப் பட்டேன்' என்று மணிவாசகப் பெருமானார் கூறியது போல யோகர் சுவாமிகளால் ஏசுப் படுவதைப் பெருமையாகக் கொண்டேன். படிக்கிற காலத்தில் யாராவது அப்படிப் பேசினால் பதிலுக்குப் பதில் ஏதாவது கூறுவதோடு சிலருடைய முதுகைப் பதம்பார்த்த சம்பவங்களும் உண்டு.

நான் ஒருநாள் சுவாமிகளிடம் சென்றபோது சுவாமிகள் தனிமையில் இருந்தார்கள். பழைய வரவேற்பே

கிடைத்தது. தனிமை என்ற உணர்வோ அன்றிச் சுவாமிகள்தான் பேசவைத்தாரோ அறியேன். "மாரிகாலத்தில்தான் சுவாமி வெள்ளத்தினால் கிணற்றுச் சுவர்கள் காவி நிறமாயிருக்கும். இப்போ கோடைகாலமானபடியினால் காவி நிறம் இல்லை" என்றேன்.

சுவாமிகள் உரக்கச் சிரித்தார். சிரித்துக் கொண்டே நல்ல கருத்துத்தான் காணும் என்றார். உனக்கும் ஊர் அபிமானம் உள்ளதோ?

"பெற்ற தாயும் பிறந்த பொன்னாடும்

நற்றவ வானிலும் நனி சிறந்தனவே"

என்ற பாடலையும் கூறி, கொஞ்ச நாளைக்கு இந்த அபிமானமும் இருக்கத்தான் வேண்டும் என்றார். இந்த அபிமானங்கள் எல்லாம் படிப்படியாக ஒழிந்தால் தான் கடவுளைக் காணலாம் என்றும் சொன்னார்.

மருத நிலம்

ஏழாலைக்கு நடுவில் ஒரு குளம். அந்தக் குளத்தைச் சுற்றி நிறைய மருத மரங்கள். அம் மரங்களைச் சுற்றிப் பரந்த வயல் வெளிகள். இது அந்தக் காலம். இந்தச் சூழலிலே தான் ஏழு ஆலயங்களும் அமைந்துள்ளன. வயலும் வயல் சார்ந்த நிலமும் மருத நிலம் எனப்படும். மருத நிலத்திற்குரிய பெயரும் இம்மரத்தைக் கொண்டே வந்தது என்பர். மருத நிலத் தலைவன் பெயர் மகிழ்நன் ஊரன் எனவும் தலைவியின் பெயர் மனைவி எனவும் அந்நில மக்கள் உழவர், உழத்தியர் எனவும் நூல்களில் வழங்குகின்றனர். மனைவி என்ற சொல் பெரும்பாலும் அங்கு வழங்கி வருவதை இன்றும் காணலாம். உழவன் அவனுடைய மனைவி பிள்ளைகள் யாவருமே வயலுக்குச் சென்று தொழில் புரிவதை இன்றும் கர்ணலாம். மருதநிலத் தெய்வம் இந்திரன். இந்திரனுக்கு விழா எடுக்காவிட்டாலும் சப் தாலயங்களிலும் இந்திர விழாப் போன்ற பெரு விழாக்கள் நடைபெற்றுள்ளன.

‘வேந்தன் மேய தீம்புனல் உலகம்’ என்பது தொல் காப்பியம். தீம்புனல் என்ற தொடர் ஏழாலைக்கு மிக மிகப் பொருத்தமானதாகும். மருதநிலத்திற்கு நீர், ஆற்று நீரும், மனைக் கிணறும், பொய்கையும் போல்வன என்று சங்க நூல்கள் கூறுகின்றன. மழை பெய்யும் போது கால்வாய்கள் மூலமாகக் குளத்தை நோக்கி தண்ணீர் பெருகி வரும் காட்சி ஆற்றை நினைவூட்டுகின்றது. வீடுகள் தோறும் இருக்கும் கிணறுகள் மனைக் கிணற்றை நினைவூட்டுகின்றன. மருதமலைச் சோலையிலே நிரம்பி நிற்கும் நீர் பொய்கையை நினைவூட்டுகின்றது. எங்கள் ஊர்ச் சூழலை வைத்துத் தான் மருதநிலத்திற்குப் புலவர்கள் இலக்கணம் வகுத்தார்களோ என்று சொல்லும் அளவுக்கு மிகப் பொருத்தமாக அமைந்துள்ளது. மருதநில ஊர்களை ஊர் என்றே இலக்கியங்கள் அழைக்கின்றன. ஊர் என்ற சொல் எல்லார் நாவிலும் நடனம் செய்வதை இன்றும் காணலாம்.

மருதநில மக்களுக்குரிய பெரும் பொழுதுகள் அறு வகைப் பருவமாகும். சிறு பொழுது வைகறை. இதனை தொல்காப்பியர் “வைகுறு விடியல் மருதம்” எனக் குறிப்பிடுகின்றார். இன்றும் அப்பகுதி மக்கள் வைகறையில் நித்திரை விட்டெழுந்து வயலிலும் தோட்டத்திலும் நீர்ப்பாய்ச்சதலும், உழுதலும் போன்ற தொழில்கள் புரிவதைக் கண்ணாரக் காணலாம்.

இந் நில மக்களுக்குரிய அக ஒழுக்கம் ஊடலும் ஊடல் நிமித்தமும் என்பர். தலைவன், தலைவியைப் பிரிந்து சென்று இரவெல்லாம் பரத்தையருடைய ஆடலையும் பாடலையும் கண்டும் கேட்டும் பொழுது போக்கி வைகறையிலே மனைக்கு மீள்வன். அது பொருத தலைவி ஊடுவாள். திருவிழாக் காலங்களிலே ஆண்கள் இரவு முழுவதும் சின்னமேளம் பார்த்து விட்டு தூக்கக் கலக்கத்தோடு தோட்டங்களுக்கு வருவர். இவர் வருவதற்கு முன்னமே தோட்டத்திற்கு வந்து தமது அலுவல்களைக் கவனித்துக்

கொண்டிருக்கும் மனைவி கணவனுடன் ஒன்றுமே பேச மாட்டாள். மௌனம் மணித்தியாலக் கணக்காக நீடிக்கும். பிள்ளைகள் வீட்டிலிருந்து பழையது கொண்டு வருவார்கள். அதனைக் கண்டதும் மனைவி விரைந்து சென்று கணவனுக்கு ஊட்டுவாள். அவனும் ஒன்றும் நடவாதது போல சந்தைக்குச் சென்று என்னென்ன பொருட்கள் வாங்கிவர வேண்டும் என்ற விசாரத்தில் ஈடுபடுவான். இது ஒரு சாதாரண காட்சி. நிலத்தினியல்பு போலும் இன்றும் இக் காட்சியைக் காணலாம்.

மேலோட்டமான பார்வை

ஏழாலை கிட்டத்தட்ட 15 சதுர மைல் பரப்பை உடையது. ஏழாலைக் கிராமச் சங்கத்தில் வரியிறுப்போர் பட்டியலில் 7064 பேர் அதாவது 7064 குடும்பங்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. குடும்பம் ஒன்று 6 பேர் வீதம் கணக்கிட்டாலும் 40,000க்கும் அதிகமான மக்கள் வாழுகின்ற கிராமமாக அமைந்துள்ளது. இக் கிராமம் வடக்கே மயிலிட்டி குரும்பு சிட்டியையும், கிழக்கே புன்னாலைக்கட்டுவன் ஈவினையையும் தெற்கே ஊரெழு சுன்னாகத்தையும் மேற்கே மல்லாகத்தையும் எல்லையாக உடையது. ஒரு கிராமச் சங்கத்தைத் தனக்கு என்று அமைத்துக் கொள்ளும் அளவுக்கு எல்லா வசதிகளையும் தகுதியையும் உடையது. இரண்டு தபாற்கந் தோர்களையும் ஒரு ஆயுர்வேத வைத்தியசாலையையும் உடையது. எதிர்காலத்தில் ஏழாலைக் கென்று பாராளுமன்றத்தில் தனித்தொகுதி ஒன்றை ஏற்படுத்தும் அளவிற்கு சனப்பெருக்கம் அதிகரித்து வருகின்றது. முன் குறிப்பிட்ட ஏழு ஆலயங்களைத் தவிர பதினைந்துக்கதிகமான வேறு ஆலயங்கள் உண்டு. சுத்தோலிக்க ஆலயங்கள் இரண்டும் புரட்டஸ்தாந்து ஆலயங்கள் இரண்டும் இரட்சணிய சேனைச் சபை ஒன்றும் உண்டு. இவற்றை நோக்கும் இடத்து சைமென்ட் கிறீஸ்தவரும் போட்டி போட்டு வளர்ச்சியடைந்துள்ளன என்பது புலனாகின்றது.

இக்கிராமத்துக்குச் சொந்தமாக எட்டுப் பாடசாலைகள் உள்ளன. எட்டுப் பாடசாலைகளிலும் ஆரூயிரத்திற்குத் திக மாண மாணவர்களும் நூற்றுக்கதிகமான ஆசிரியர்களும் உள்ளனர். குடும்பம் ஒன்றுக்கு ஒரு ஆசிரியராவது உண்டு என்ற அளவிற்கு ஆசிரியர்களை உடையது எமது கிராமம். யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து எமது கிராமத்திற்கு மணித்தியாலந்தோறும் இரண்டு பஸ்சேவைகள் ஈடுபடுத்தப்பட்டுள்ளன. மேற்கு எல்லையில் மல்லாகம் புகையிரத நிலையமும், தெற்கு எல்லையில் சுன்னாகம் புகையிரத நிலையமும் அமைந்துள்ளன. எம்மூரிலிருந்து இரண்டு மைல் தூரத்தில் பலாலி விமான நிலையம் அமைந்துள்ளது. எமது ஊரில் உள்ள ஆசிரிய மாணவர்கள் தினமும் நடந்து சென்று கற்று விட்டுத் திரும்பக்கூடியளவு தூரத்தில் பலாலி ஆசிரிய விசேட பயிற்சிக் கல்லூரி அமைந்துள்ளது. வடக்கு நோக்கி மூன்று மைல் தூரம் நடந்தால் கடற்கரையைச் சேரலாம். கடல் இரையும் சத்தத்தை தினமும் கேட்கும் அளவிற்கு கடல் அண்மையில் உள்ளது. இருபெரும் மகான்களின் சமாதியையும் பல தமிழ்ப் புலவர்களையும் உடைய பெருமை எமது கிராமத்தின் இன்னோர் சிறப்பாகும்.

கிராமசபை

ஏழாலைக் கிராமசபை 19 வட்டாரங்களை உடையது. அவ்வட்டாரங்களுக்கமைந்த பெயர்களைக் கொண்டே ஓரளவு ஊரின் பெருமையை உணர்ந்து கொள்ள முடிகிறது.

முதலாம் வட்டாரம்	—	சூராவத்தை
2ஆம்	„	கோட்டைக்காடு
3ஆம்	„	மயிலங்காடு
4ஆம்	„	தம்புவத்தை
5ஆம்	„	மேல்குடியிருப்பு
6ஆம்	„	மகாவித்தியாலயம்
7ஆம்	„	சப்தாலயம்
8ஆம்	„	இராப்பகதூர் சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை
9ஆம்	„	ஆலங்காட்டுப் பிள்ளையார் கோவில்
10ஆம்	„	இலந்தைகட்டி

11ஆம்	வட்டாரம்	காசிவாசி செந்திநாதையர்
12ஆம்	„	— சொர்க்கவளவுப் பிள்ளையார் கோயில்
13ஆம்	„	— குறிஞ்சிக்குமரன்
14ஆம்	„	— காளிதேவி
15ஆம்	„	— புன்னுலைக்கட்டுவன் வடக்கு, கிழக்கு.
16ஆம்	„	— திடல்புலம்
17ஆம்	„	— ஈவினை வடக்கு
18ஆம்	„	— வித்துவான் கணேசையர்
19ஆம்	„	— ஈவினைதெற்கு

மக்கள் பண்பாடு

எது நல்லநாடு என்று கேட்டால் அதற்கு ஒளவையார் பதில் சொல்லுகின்றார்.

“நாடாகொன்றோ காடாகொன்றோ
அவலாகொன்றோ மிசையாகொன்றோ
எவ்வழி நல்லவர் ஆடவர்
அவ்வழி நல்ல வாழிய நிலனே.”

நிலமானது, ஒன்று நாடாக இருக்கட்டும்; ஒன்று காடாக இருக்கட்டும்; ஒன்று பள்ளமாக இருக்கட்டும்; ஒன்று மேடாக இருக்கட்டும். எந்த நிலத்தில் மக்கள் நல்லவர்களாக இருக்கின்றனரோ அதுவே நல்ல நிலம். இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ஒளவை கண்ட இந்த முடிவு எக்காலத்திற்கும் எந்த நாட்டிற்கும் எந்த ஊருக்கும் எந்த வீட்டிற்கும் எந்த மனிதனுக்கும் பொருத்தமாகும்.

அன்பு, அறிவு, ஆண்மை ஆகிய குணங்களும் ஒருசேர வாய்க்கப்பெற்றவரே நல்லோர் எனப்படுவர். இம்மூன்றில் ஒன்று குறையினும், அவர் உறுப்பால் மனிதரே ஆயினும் உள்ளத்தால் மனிதத் தன்மையில் குறைவுடையவரே. அன்புள்ளம் மட்டும் இருந்து அறிவும் ஆண்மையும் இல்லாதவராயின், அத்தகையோர் தீயோரால் வஞ்சிக்கப்படுவர்.

அறிவுத்திறம்பெற்றிருந்தும் அன்பும் ஆண்மையும் இல்
லாதவராயின், அத்தகையோர் சூழ்ச்சிமனம் படைத்த
வராய் பிறரை வஞ்சிப்பர். ஆண்மை மட்டும் இருந்து,
அன்பும் அறிவும் இல்லாதவராயின் அத்தகையோர் முர
டர் எனப்படுவர். பகுத்தறிவு, பரந்த அன்பு, சிறந்த
ஆண்மை ஆகிய மூன்று குணங்களும் பொருந்தியவரே நல்
லோர் எனப்படுவர்.

அன்பால் மிகுந்திருப்பவர் உயிர்கள் எல்லாம் தொ
ழும் உத்தம ஞானி ஆகின்றனர். அறிவால் மிகுந்திருப்
பவர் உலகத்திற்கு வழிகாட்டி நடத்திச்செல்லும் ஒப்பற்ற
தலைவர் ஆகின்றனர். ஆண்மை மிகுதியாக உள்ளோர்
தீயோரை அளித்து நல்லோரைக் காத்து நிற்கும் சிறந்த
வீரர் ஆகின்றனர்.

இத்தகைய ஞானிகளும், தலைவர்களும், வீரர்களும்
நிரம்பிய ஊர் நமது ஊர். இது உண்மை வெறும்
புகழ்ச்சியில்லை. இதற்கு மூல காரணம் ஊர் நிரம்பிய
கோயில்கள் உள்ளமையே. அதனால் கோயில் பழக்கம்
எல்லாக் குடும்பங்களிலும் இருந்தது. கோயில்கள் மக்க
ளின் அகத்தூய்மைக்கே அன்றி, புறத்தூய்மைக்கும் பெரி
தும் பயன் பட்டன. நமது ஊரிலிருந்த முன்னோர்
விடியற்காலையில் படுக்கை விட்டெழுந்து, குளிர்ந்த நீரில்
மூழ்கி குளித்து உடலையும் உடையையும் தூய்மையாக்கிக்
கொண்டனர். புறத்தூய்மை பெற்ற பின்னர், அகத்தூய்
மைபெறுவதற்காக நல்ல நல்ல எண்ணங்களை எழுப்பு
கின்ற ஞான மார்க்கப் பாடல்களைத் தமிழ்ப் பண்ணோடு
பொருந்தப் பாடிக்கொண்டு ஆலயங்களைச் சுற்றிவந்தனர்.
இதற்கு மேலாக ஒவ்வொரு கோயிலிலும் புராணப்படிப்
புகள் நடைபெற்று வந்தன. புராணம் வாசிப்பதற்கென்
றும் பயன் சொல்லுவதற்கென்றும் மிகத் தெளிந்த அறி
வுடையோர் பலர் எமது ஊரில் இருந்தனர். அவர்களு
டைய பயன் சொல்லும் திறமையினால் பாமரமக்களும்
பண்டிதத் திறமை பெற்றிருந்தனர். சுருட்டுத் தொழிற்

சாலைகளில் பாரதமும், இராமாயணமும் வாசிக்கப்பட்டன.
பெரியபுராணம், கந்தபுராணம், திருவிளையாடற்புரா
ணம் மூன்றும் எம்முர்க்கோயில்களில் படித்து விரிவுரை
கள் நிகழ்த்தப்பட்டன. திருவாதவூரர் புராணம் மார்கழி
மாதத்தில் எல்லாக் கோயில்களிலும் படித்துப்பயன்சொல்
லப்பட்டன. திருவெம்பாவை படிக்காத கோயில்கள்
இல்லை என்றே கூறலாம்.

எம்முர்க் கலாச்சாரம் திருவாசகத்தை நிலைக்களனாகக்
கொண்ட கலாச்சாரமாகும். அதனால்தான் எம் முரவர்
கள் சமய உணர்வும் பக்தியும் பெற்று வாழ்ந்தனர். பாடு
வோர் வாயினிக்கும், கேட்போர் செவியினிக்கும் தீந்
தமிழ்ப் பாடல்களைப் பாடிக்கொண்டு விடியற்காலையில்
இளங்குளிர்காற்று உடலுக்கு இன்பந்தர அணியணியாக
ஆலயத்தைச் சுற்றி வரும் பழங்காலப் பக்தர்களை அழுக்கு
நெஞ்சற்ற மக்களை இன்றும் நம் அகக் கண்களால் காண
லாம்.

கோயிலைப் பன்முறை சுற்றிவருவதும், இறைவன்
முன்பு சாஷ்டாங்கமாக விழுந்து வணங்கி எழுவதும்
தெய்வ பக்திக்காக மட்டுமன்றி தேகப்பயிற்சிக்காகவும்
வகுக்கப்பட்ட திட்டங்களாகும். இன்று சர்வசாதாரண
மாகக் காணப்படும் சலரோகம், இருதய வியாதி, இரத்த
அழுக்கம் போன்ற நோய்கள் அக்காலத்தில் நம்முரவர்களிடம்
தலைகாட்டவில்லை என்றே கூறலாம்.

இக்காலத்தில் பணம் ஒரே இடத்தில் தேங்கிக்கிடக்
காமல், நாடு முழுவதும் சுற்றுவதற்கும் தொழில் வளர்ச்
சிக்குப் பயன்படுவதற்கும் வங்கிகள் துணைபுரிந்துவருகின்
றன. ஆனால் ஓளவையார் “கோயிலில்லா ஊரில் குடியி
ருக்க வேண்டாம்” என்று பாட்டெழுதிய காலத்தில் நாட்
டில் வங்கிகள் கிடையா. ஆகவே பணம் ஒரே இடத்தில் தங்கி
இராமல் தமிழகம் முழுவதற்கும் பரவுவதற்கும் அதன்
மூலம் வாணிபம் வளருவதற்கும் பக்திகாரணமாக நிகழ்ந்த
ஸ்தல யாத்திரைகளே பெரிதும் பயன்பட்டன.

நமது இலங்கையில் கதிர்காம யாத்திரை மிக மிகப் புனிதமாகப் போற்றப்பட்டு வந்தது. எமது ஊரில் உள்ளவர்களில் ஒருவரோ இருவரோ ஆடித்திருவிழாவிற்குக் கதிர்காம யாத்திரை சென்று திரும்பினால் யாத்திரை செய்து திரும்பியவரைத் தரிசித்து விபூதிப்பிரசாதம் பெற்றுக்கொண்டு செல்வதற்கே அவ்வூரிலுள்ளவர்கள் ஒன்றுகூடிவிடுவர். பல ஆண்டு காலம் கதிர்காமத்திருவிழாவின் போது வீட்டில் விரதம் அனுட்டித்து, மனதில் யாத்திரையைப் பற்றிய வைராக்கியம் முற்றியபின் முருகப் பெருமானுடைய உத்தரவின் பேரிலேயே கதிர்காமயாத்திரையை அக்காலத்தில் மேற்கொண்டனர்.

நமது ஊரவர்கள் கோயிலை முன்னிட்டே அறம்வளர்த்தனர். பிடியரிசித் திட்டத்தை ஏற்படுத்தி கோயில்தோறும் அன்னதானம் செய்தனர்.

“யாவர்க்குமாம் உண்ணும் போதொரு கைப்பிடி”

என்று திருமூலர் கூறியவாறு சோறு ஆக்கும்போது ஒருபிடி அரிசி எடுத்து ஒரு பாத்திரத்தில் இடுவர். ஒரு நாளைக்கு மூன்று முறை உலை ஏற்றினாலும் மூன்றுபிடி அரிசி தேறும். குறைந்தது ஒரு மாதத்தில் ஆறுகொத்து அரிசி யாவது தேறும். இதைக்கொண்டே அன்னதானம், கஞ்சி ஊற்றுதல், போன்ற தருமங்கள் நிலையாக நடைபெற்றுவந்திருக்கின்றன. சமய அனுட்டானம் அருகிவரும் இக்காலத்திலும் எமது கிராமத்தில் பெரும்பான்மையோர் சமய தீட்சை பெற்றவர்களாகவே காணப்படுகின்றனர். காரணம் பரம்பரையாகக்கேட்டுவந்த பழக்கம் முக்கியமானதாகும். அடுத்த காரணம்; சமயதீட்சை பெற்றவர்களுக்குத்தான் இறந்த பின்சைவக் குருக்கள் ஈமக்கிரியைகளைச் செய்வார் என்பது. இறந்த பின்பும் ‘இவன் சமயதீட்சை பெறாமல் இறந்தானே’ என்ற அவச்சொல்வரக்கூடாது என்ற பழிக்கு அஞ்சினர்.

கமக்காரர்கள் விபூதித் திருக்கோலத்துடன் நின்று தோட்டத்துள் வேலை செய்யும் காட்சிகண்கொள்ளாக் காட்சியாகும். பெரிய புராணத்தில் வரும் இனையான்குடி மாறனாரைப் போன்ற சிவனடியார்களையே நினைவூட்டும் பசு கன்று போட்டால் முதல்பால் கோயிலுக்கு, வாழைத் தோட்டத்தில் முதல்குலை கோயிலுக்கு. பலாமரத்தில் முதல் பழம் கோயிலுக்கு. மாமரத்தில் முதல்பழம் கோயிலுக்கு. தென்னைமரத்தில்முதல் இளநீர் கோயிலுக்கு. இப்படியாகத் தமது வாழ்க்கையைக் கோயிலுடன் இணைத்துக் கொண்டு வாழ்ந்த பெருமை நம் ஊரவர்களுக்குரியதாகும்.

எனது தகப்பனாருடைய தகப்பனாரிடம் பல பால்தரும் பசுக்கள் இருந்தன. மருந்துக்கு என்றும், கோயிலுக்கு என்றும், நேயாளிக்கு என்றும் மக்கள் காசு கொடுக்காமலே பால்பெற்றுச் சென்றனர். பால் காசுக்கு விறரூல் பாவம் என்று கருதப்பட்டது அந்தக் காலம். தகப்பனாருடைய காலத்தில் கோயிலுக்கு என்று கேட்டபோது பால் பணம் பெறாமல் கொடுத்தாலும் பால்விற்பதுபாவம் என்கருதப்படவில்லை. நமது காலத்தில் பலரிடம் பசுக்களே இல்லை. பசு வைத்திருப்பவர்களும் தண்ணீர் கலக்காமல் பால்விறரூல் பாவம் என்று கருதும் அளவுக்கு மனோநிலை மாறி உள்ளார்கள். மூன்று தலைமுறைகளில் தர்மம் எவ்வாறு மாற்றம் அடைந்து உள்ளது என்பதற்கு இது ஓர் எடுத்துக் காட்டாகும்.

இன்றும் எங்கள் ஊரில் உள்ளவர்களில் சிலர், கோயிலில் அபிஷேகம் என்றால் பால், இளநீர், கரும்பு போன்ற பொருட்கள் இனாமாகவே கொண்டுசென்று கொடுக்கும் வழக்கம் உடையவர்களாய் இருக்கின்றார்கள். இறைவனுக்கு அர்ப்பணிக்கும் பக்திப்பண்பாடு பரம்பரையாக இருந்துவருகின்றது.

எங்கள் ஊரில் கோயில்கள் பல எழுந்ததற்கு நண்பர் ஒருவர் வேடிக்கையான கதை ஒன்று கூறினார். ஒரு கோயிலில் புராணம் படித்து வந்தார்கள். பெரியவர் ஒருவர் வழக்கமாக ஒரு தூணில் சாய்ந்திருந்து கொண்டே புராணத்தைக் கேட்டு வந்தார். காலகதியில் ஆட்சியின் மூலம் அது அவருக்கே சொந்தம் என்று நினைந்து விட்டார். ஒரு நாள் அப்பெரியவருக்கு வேண்டாத ஒருவர் வந்து பெரியவர் இருந்த இடத்தைப் பிடித்துக் கொண்டார். பெரியவர் வந்து செருமினார். உறுமினார். இருந்தவர் அசையவில்லை. பெரியவர் அன்று புராணப்படிப்புக்கு உட்கார்வில்லை. உடனே வீடு திரும்பினார். அன்றே பெரியவர் திட்டம் ஒன்று தீட்டினார். அவரது திட்டம் ஆறுமாதத்தில் புதிய கோயிலாக உரு எடுத்தது. திருப்பணி வேலைகளை குறைவற முடித்தார். கும்பாபிஷேகம் செய்தார். திருவிழாக்கள் செய்தார். முந்திய கோயிலில் படிக்காத புராணப்படிப்புகளும் இக்கோயிலில் இடம்பெற்றன. அவர்கட்டிய கோயிலில் உள்ள தூண்கள் ஒன்றிலாவது அவர் சாய்ந்து இருக்கவில்லை. அவரது கோயிலில் உள்ள தூண்கள் எல்லாம் பொதுமக்களுக்குச் சொந்தமாகிவிட்டன.

இப்போட்டியை நாம் வரவேற்கவேண்டியதே. போட்டியினால் அழிவுப்பாதைகள் திறபடுவதைப் பார்க்கிறோம். இங்கேயோ ஆக்கப்பாதை திறக்கப்பட்டது. அதனால் ஊருக்கொரு கோயில் கூடுதலாகக் கிடைத்துவிட்டது. ஆனபடியினால்தான் இத்தகைய போட்டிகளை வரவேற்கலாம் என்றேன்.

1927ஆம் ஆண்டு மகாத்மா காந்தி இலங்கைக்கு வந்தார். எமது அயல் கிராமமாகிய மல்லாகத்தில் அவருக்கு மிகப்பெரிய வரவேற்பு ஒன்று நிகழ்ந்தது. அவ்வரவேற்புக்கு எமது ஊர்ப் பெரியவர்கள் எல்லாரும் திரண்டு சென்றிருந்தனர்.

மகாத்மாவின் தீண்டாமை ஒழிப்புப் பிரச்சாரம் எமது ஊரில் தகுந்த பலனைக் கொடுத்தது. கோயில்களைக்

ஹரிசனர்களுக்குத் திறந்துவிட வேண்டும் என்ற கிளர்ச்சி மற்றைய கிராமங்களில் தொடங்கு முன்பே எங்களுர் கோயில்களுக்குள் சைவ சமயத்தவர்கள் சாதிபேதமின்றி வந்து வழிபடத் தொடங்கிவிட்டனர்.

இந்த விஷயத்தில் எங்கள் ஊருக்கும் மற்றைய ஊர்களுக்கும் ஒரு பெரிய வித்தியாசம் உண்டு. சைவத்தைப் போதனையாலன்றிச் சாதனையால் நிலைநாட்டிய சைவப் பெரியார் அருளானந்தசிவம் அவர்கள் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களிடையே புகுந்து அவர்களுக்கு தீட்சை கொடுத்து சமய அனுட்டானங்களில் பயிற்சி அளித்தார். அவர்களது திருக்கோலத்தைக் கண்ட எந்த உயர்சாதி சைவனும் அவர்களைக் கோயிலுக்குள் செல்லக்கூடாது எனத் தடுக்க முடியாமல் போய்விட்டது. உண்மைச் சமய அனுட்டானம் உள்ள ஒருவர் முன்னின்றபடியினால் அவரை எதிர்க்க மற்றவர்களால் முடியாமல் போய்விட்டது. சமயப் பந்தி போசனம், சம ஆசனம் என்பனவும் காந்தி வருகையின் பின் அருளானந்தசிவம் அவர்கள் நடத்தி வைத்தார்கள். மற்ற ஊர்களில் சமய அனுட்டானம் இல்லாதவர்களும் ஹரிஜனங்களும் தாங்களும் கோயிலினுள் செல்லவேண்டும் என்று கிளர்ச்சி செய்ததனாலேயே அவை வெற்றியடையவில்லை. கோயிலுக்குள் செல்வதற்குத் தம்மைத் தகுதி படுத்திக் கொண்டதனால் எமது ஊரில் ஆலயப் பிரவேசம் எவ்வித கஷ்டமுமின்றி நடைபெற்றது.

எமது ஊரில் உள்ளவர்கள் எல்லாரும் நல்லவர்கள் அல்லர். வாழ்க்கையை ஒழுங்காகக் கடைப்பிடித்தவர்களும் அல்லர். நல்லார் வாழ்ந்தது போலவே பொல்லாரும் வாழ்ந்தனர். ஒரு குடும்பத்திலேயே ஒருவர் கிறிஸ்து சமயத்தைப் பின்பற்ற மற்றையோர் சைவத்திலே வாழ்ந்தனர். ஒரு குடும்பத்திலேயே ஒருவர் பெருங்குடிகாரனாக விளங்க மற்றையோர் பெரிய சைவப் பழங்களாய் விளங்கினர்.

களவுத் தொழிலையே தமது தொழிலாகக்கொண்டு வாழ்ந்தவர்களையும் அறிவோம். அவர்கள் இரவில் சென்று மக்கள் ஆழ்ந்து தூங்கி இருக்கும் நேரத்தில்

வாழைக்குலைகளையும் ஆடுமாடுகளையும் களவுஎடுக்கும் தொழிலுடையவராய் விளங்கினார்கள். அத்தகையோர் நல்ல திடகாத்திரம் உள்ள உடல்கட்டுடையவர். எத்தொழிலையும் செய்யத் தக்க உடற்பலம் உடையவர்கள். அத்தகையவர்களிடையேதான் கல்வி அறிவுக் குறைவும் காணப்பட்டது. தமது பிள்ளைகளைக்கூட பாடசாலைக்கு அனுப்பி வைக்க அவர்கள் விரும்பவில்லை. கோயில்பக்கம் திரும்பிப் பார்ப்பதும் இல்லை. பெருந்திருவிழாக் காலங்களிலே மக்களிடையே புகுந்து அவர்கள் ஏமாந்திருக்கும் நேரம் பார்த்து கொள்ளையடிக்கத் தவறவில்லை. களவெடுக்கும் போது மக்களால் பிடிக்கப்பட்டு தண்டனை பெறவுந்தவறவில்லை. இந்தக் காலத்திலே ஒருவன் களவு எடுத்தால் அவன் பொதுமக்களால் பிடிபடும்போது அவனைக்காப்பாற்ற அவனது ஆட்கள் எட்டுப்பத்துப் பேர் சூழ்ந்து நிற்பர். அவர்கள் முந்தி ஓடிவந்து தாமே அவனைப் பிடித்து அடிப்பது போல் போக்குக்காட்டி அவனை நழுவ விட்டுவிடுவர். அந்தக் காலத்திலே அத்தனை பேருந்திரண்டு ஆளுக்கொன்று முதுகிலே கொடுத்து இனிமேல் அந்தத் தொழிலை நினைக்காதிருக்குமாறு செய்து விடுவர்.

அந்தக் காலத்தில் ஒரு பெண்ணே ஒரு குழந்தையோ ஒரு குரல் கொடுத்தால் குரல்கேட்ட அத்தனை பேரும் திரண்டு உதவிக்கு ஓடிவருவர். இந்தக் காலத்தில் அந்த நிலை மாறிவிட்டது. ஒருவனை இன்னொருவன் அடிக்கும் போது எல்லோரும் கூடிநின்று வேடிக்கை பார்ப்பர். எவராவது உதவிக்கு முன்வரமாட்டார்கள். அன்றைய மக்களிடம் ஜீவகாருண்யமும் ஆண்மையும் தர்மமும் குடிகொண்டிருந்தமையே முக்கிய காரணமாகும். இந்தக் காலத்தில் மக்களுடைய மனோநிலை வேறுவிதமானது. சுயநலம் குடிகொண்டிருப்பதனாலே பிறருக்கு உதவி செய்ய வேண்டுமென்று எண்ணம் உதிப்பதில்லை.

தினமும் களவையே தொழிலாகக் கொண்ட ஒருவர் ஒருநாளிரவு எங்கும் திரிந்தார். ஒன்றும் அகப்படவில்லை. அவர் இரவிலே புறப்பட்டால் ஏதாவது ஒரு களவுப்

பொருளுடன் தான் வீடு திரும்புவார். அன்றையத் தினம் ஒன்றும் கிடைக்காமையினாலே அவருக்கு நித்திரையே வரவில்லையாம். முதல் நாள் எங்கோ களவெடுத்துக் கொண்டு வந்த பொருள் ஒன்று அவருடைய வீட்டினுள் இருந்தது. அதனை எடுத்துத் தலைக்கு அணையாக வைத்துக்கொண்ட பின்பு தான் அவருக்கு நித்திரை வந்ததாம். களவிலே அவருடைய மனது அவ்வளவிற்குப் பழக்கப்பட்டிருந்ததே காரணமாகும். பழக்கத்தைப் போன்று நல்லதும் இல்லை, பழக்கத்தைப் போன்று கெட்டதும் இல்லை.

மீன் விற்கும் பெண்களிற் சிலர் ஒரு நாள் இரவு ஒரு பூக்கட்டியினுடைய வீட்டில் தங்க வேண்டியிருந்தது. பூவின் சுகந்த வாசனையால் அவர்கள் இரவு முழுவதும் நித்திரையே கொள்ளவில்லையாம். மீன் விற்கக் கடகங்களைக் கொண்டு வந்து தலைக்கு அணையாக வைத்துக் கொண்டார்களாம். உடனே எல்லாரும் குறட்டைவிட்டுத் தூங்க ஆரம்பித்து விட்டார்கள். இதே போன்று தான் அந்த நபருக்கும் களவுப் பொருள் கிடைக்காமையினால் தூக்கம் வரவில்லை.

எனக்கு ஏழு எட்டு வயதிருக்கும். எமது தந்தையார் அந்தக் காலத்தில் நல்ல மாடுகளும் வண்டியும் வைத்திருந்தார். ஒரு நாளிரவு திருவிழாவிற்கு எங்கள் குடும்பத்தவர்கள் அத்தனை பேரும் மாட்டு வண்டியில் சென்றிருந்தோம். என்னை வண்டிலுக்குக் காவலாக வைத்து விட்டு சுவாமி கும்பிட கோவிலுக்குள் சென்று விட்டனர். நான் வண்டியில் படுத்துத் தூங்கிவிட்டேன்.

இத்தருணத்தையாரோ ஒருவன் நன்கு பயன்படுத்தி நான் உடுத்திருந்த காவடிப்பட்டினையும் வெள்ளி அரை நார்த்தொடியையும் கழற்றிக்கொண்டு சென்றுவிட்டான். சுவாமி கும்பிட்டுவிட்டு வந்த தந்தையார் அம்மணமாகப் படுத்திருந்த என்னைப் பார்த்து திடுக்கிட்டு விட்டார்.

பின்னர் தூக்கத்தினின்று எழுப்பி தமது சால்வையை எனக்குத் தந்து உடுக்கச் செய்து திருவிழாப் பார்த்துவிட்டு வீடு வந்து சேர்ந்தோம்.

எமது உறவினர் ஒருவர் தீபாவளியில் அன்று அதி காலை எழுந்து தமதுதோட்டத்திற்குச் சென்றார். அவருடைய தோட்டத்தில் கட்டியிருந்த ஆடு ஒன்று முன்கிற சத்தம் கேட்டு அப்பக்கம் சென்றார். ஆடு மூன்று காலில் நிற்பதைக் கண்டு அசந்துவிட்டார். ஆடு உயிரோடு நிற்கத்தக்கதாகவே பின் துடையில் ஒன்றை ஒரு கள்வன் வெட்டி எடுத்துக்கொண்டு சென்றுவிட்டான். அவனிடம் எவ்வளவு கூர்மையான கத்தி இருந்திருக்க வேண்டும். இத்தொழிலில் எவ்வளவு பயிற்சி இருந்திருக்க வேண்டும்.

ஈராயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் இருந்ததைவிட இப்போது மக்கள் வாழ்க்கை எத்துணையோ முன்னேற்றம் எய்தியுள்ளது. ஆயினும் எல்லாம் புறத்தில் நேர்ந்த முன்னேற்றமே; வாழ்விற்குரிய கருவிகளுக்கு நேர்ந்த முன்னேற்றம் அன்றி வாழ்வின் முன்னேற்றம் அன்று. மக்கள் பெரும்பாலோர் எண்ணும் எண்ணங்கள் உணரும் உணர்வுகள் முன்னேறினவா என்பது ஐயமே. புறக்கருவிகளின் முன்னேற்றத்திற்குக் காரணமான அறிவியல் கருத்து வகையினும் மக்களை உயர்த்திவிடும் நாகரிக நிலையே வேண்டத் தக்கதாகும்.

தன்னலம் பல வடிவு கொள்ளும். அவற்றுள் மிகக் கொடிய வடிவு பழிக்குப்பழி வாங்குதலேயாம். அக்கொடுஞ்செயலில் பழிக்குப் பழி வாங்குதலில் ஆண்மையும் இல்லை. அறமும் இல்லை. தன்னலம் ஒன்றே கொடிய வடிவு கொண்டுள்ளது.

இந்த இலக்கணத்திற் கேற்கவும் காலந்தோறும் எமது ஊரில் பலவிதமான அசம்பாவிதமான நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்றுள்ளன. ஹரிஜனர் ஒருவருடைய வீட்டில் ஆடம்பரமான திருமணம் நடந்தது. மணமக்கள் இருவரும் இரட்டைக் குதிரை வண்டியில் ஊர்வலம் வந்தனர்.

இதனைப் பொறுக்கமாட்டாத கயவன் ஒருவன் மறைவில் நின்று துவக்கால் சுடவில்லை. கல் ஒன்றினால் இலக்குத் தவறாது அடித்தான். மாப்பிள்ளை அந்த இடத்திலேயே துடி துடித்து மாண்டான். இத்தகைய நிகழ்ச்சிகளும் இடம் பெருமல் இல்லை.

மிக உயர்ந்த நிகழ்ச்சிகள் இடம்பெற்றது போலவே அருவருக்கத் தக்க மிகத் தாழ்ந்த நிகழ்ச்சிகளும் இடம் பெற்றிருந்தன. உள்ளம், நெஞ்சம், மனம், இதயம், அகம் என்பன ஒரு பொருளைக் குறிக்கும் பல சொற்கள். ஆகுபெயராகக் கொள்ளுமிடத்து உள்ளம் என்னுஞ் சொல் அதனிடத்து எழுகின்ற உணர்ச்சிகளையும் எண்ணங்களையும், நினைப்புகளையும், விருப்பு வெறுப்புகளையும், அவற்றால் அறியப்படும் தன்மைகளையும், குணங்களையும், இயல்புகளையும், பெருமை சிறுமைகளையும், பண்பாட்டினையும் குறிப்பதாகும். ஒருவனுடைய அகமாகிய உள்ளத்தை அவனது புறத்தே நிகழும் சொற்களையும் செயல்களையும் கொண்டே அறியமுடியும். இயல்பிலே கொடியவர்கள் கூட நல்லோர் இணக்கத்தினாலும் சத்தங்கத்தினாலும் திருந்தி விடுவர். இதனை உள்ளத்தில் கொண்டே நமது முன்னோர் குருலிங்க, சங்கம வழிபாடுகளை ஏற்படுத்தினர்.

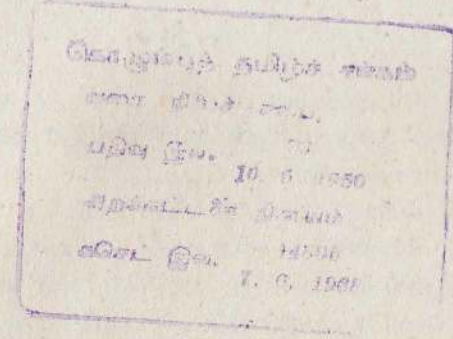
அன்றாட உணவுக்கே கஷ்டப்படும் குடும்பமாயினும், அவர்களிடத்தில் ஒரு உயர்ந்த பண்பாட்டைக் காண முடிந்தது எங்கள் ஊரில். அதாவது தான் படிக்காதவனாயினும் தன் மகனை பிச்சை எடுத்தாயினும் கற்க வைக்க வேண்டும் என்பதே அந்த உயர்ந்த பண்பாடாகும். அதனால் தான் போலும் யாழ்ப்பாணம் பல்கலைக் கழக வழாகத்தலைவர்கள் எண்மரில் மூவர் ஏழாலையைச் சேர்ந்தவர்களாக இருக்கின்றார்கள்.

எமது ஊரவர்களில் பெரும்பான்மையோர் கமக்காரர் என்று முன்னமேயே தெரிந்து கொண்டோம். கமக்காரனுக்குத்தான் ஒருசில குறிப்பிட்ட காலங்களில் ஓய்வு

நேரம் அதிகமாக உண்டு. நம் ஊரவர்கள் அந்த ஓய்வு நேரங்களை நல்ல முறையிலே பயன்படுத்தத் தெரிந்து கொண்டார்கள். புராணங்களைப் படித்தும் கேட்டும் இராமாயணம் பாரதத்தைப் படித்தும் கேட்டும் ஓய்வு நேரத்தை தவப்பொழுதாக்கிக் கொண்டனர்.

ஒரு கமக்காரனுக்கு உதவியாக எந்தெந்தத் தொழிலாளிகள் அத்தியாவசியமோ அத்தனை தொழிலாளரும் கமக்காரரைச் சூழ வாழ்ந்த பெருமை ஏழாலைக்கு உண்டு. தச்சு ஒழுங்கை, கொல்ல ஒழுங்கை, வண்ணா கடவை போன்ற பெயர்களே அவற்றை இன்னும் மெய்ப்பித்துக் கொண்டிருக்கின்றன. ஒரு காணியை வளவு என்று சொல்லும் மரபு இன்றும் உண்டு. கண்டிச் சிங்களவரில் உயர்ந்த குடும்பங்களை வளவுக்காரர் என அழைக்கும் மரபைக் கண்டிப் பகுதிகளில் இன்றும் பார்க்கிறோம்.

பணயும் பசுவும் நம்மூரில் கற்பக தருவாகவும் காம தேனுவாகவும் கருதப்பட்டது. மரவள்ளிக்கு பஞ்சந்தாங்கி என்ற பெயரைச் சொந்த அநுபவத்திலிருந்தே சூட்டிக்கொண்டனர். தேவருலகிலுள்ள கற்பகதரு கேட்டவை எல்லாம் கொடுப்பது போல யாழ்ப்பாண கமக்காரனுக்கு பனை அவனுடைய வாழ்க்கைக்குத் தேவையானதை எல்லாம் கொடுத்து வருகிறது. பசு, கோமாதா என்று கருதப்படுகிறது. இன்றும் பசுவை நமது ஊரவர்கள் தெய்வமாகவே மதிக்கின்றனர். பசு, வீட்டிற்கு இலக்குமி என்று இன்றும் கருதப்படுகிறது. பசுவைக் கொன்று உண்பவர்களைப் புலையர் என்ற பெயரால் அழைப்பர். வீட்டில் வளர்க்கும் ஆடு மாடுகளை இறைச்சிக் கடைக்காரனுக்கு விற்பது பாவம் என்று கருதப்பட்டது. காரணம் வீட்டில் வளர்க்கும் பிராணிகளை பிள்ளைகளைப் போல அன்பு பாராட்டி வளர்த்தனர்.

ஏழாலை கண்ட பெரும் புலவர்கள்

ஒரு நாட்டின் பெருமையை விளக்குவன அந்த நாட்டிலே தோன்றிய புலவர்களும், அவர்கள் படைத்த இலக்கியங்களுமாகும். “வள்ளுவன் தன்னை உலகினுக்கே தந்து வான்புகழ்கொண்ட தமிழ்நாடு” என்று கூறிய பாரதியார் தமிழ் நாட்டின் உயர்வுக்குக் காரணம் வள்ளுவன் தமிழ் நாட்டில் பிறந்தமை என்று நம்புகிறார். ஏழாலைக்கும் ஈழத்திற்கும் பெருமை தேடித் தந்த பல அறிஞர்கள் குடத்துள் விளக்குப்போல இருக்கின்றனர். அவர்களை மலைமேல் வைத்த விளக்குப் போல உலகிற்கு அறிமுகஞ் செய்து வைப்பதே இந்த நூலின் முக்கிய குறிக்கோளாகும்.

சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை

ஐரோப்பியர் இலங்கைக்கு வருமுன்னர் இலங்கையில் உள்ளவர்கள் புத்த பள்ளிகளிலும் திண்ணைப் பள்ளிக்கூடங்களிலும் கல்வி கற்று வந்தனர். இக்காலத்தைப் போன்ற பிரிவினாக்கள் இருந்தன என்பதற்கு மகாவம்சமே அத்தாட்சி. ஆங்கிலேயர் வருகை கல்வியில் புதிய தொரு திருப்புமுனையை ஏற்படுத்தியது. ஆங்கில அறிவு அரசுகட்டில் ஏறியது. ஆங்கிலங்கற்றவருக்கே அரசியல் செல்வாக்கும், உத்தியோகமும், பொருள்வருவாயும் ஏற்பட்டது. இந்த மோகத்திலே வீழ்ந்த மக்கள் தாய்மொழியை மறக்கத் தலைப்பட்டனர். கல்வி என்றால் ஆங்கிலக் கல்வி;

அறிவு என்றால் ஆங்கில அறிவு என்று கருதப்பட்டிருந்த காலம் ஒன்றிருந்தது. தமிழும் சிங்களமும் “வேனாகுலர்” என்ற பெயரால் அழைக்கப்பட்டன. அதாவது அடிமைகள் பேசும் மொழி என்பது பொருள். தமிழ் ஆசிரியர்கள் வேனாகுலர் ரீச்செஸ் — என்ற சொல்லால் அழைக்கப்பட்டதோடு வீணுக்குலைக்கிற ஆசிரியர்கள் என்ற பொருளும் பல மேடைகளில் பேசப்பட்டன. ஏன் என்றால் தமிழ் அபிமானத்தால் அவர்கள் சம்பளத்தை எதிர்பாராமலே கற்பித்தார்கள். தியாகம் செய்தவர்களுக்கு இதுவும் வேண்டும். இன்னமும் வேண்டும்.

இலங்கை சுதந்திரம் பெற்று 27 ஆண்டுகளுக்கு மேலாகியும் மக்கள் உள்ளத்தைவிட்டு இந்த மொழி உயர்வு தாழ்வு நீங்கவில்லை. அரசியல் வாதிகளும், தேசியம், தேசியம் என்று பேசிக்கொள்வோரும் இன்றும் பிறந்த நாள்தொட்டு ஆங்கிலம் மூலமே தம் குழந்தைகளுக்குக் கல்வி கற்பிக்கின்றனர். தாய் தமிழ் வார்த்தைகளாகிய அம்மாவும் அப்பாவும் மறைந்து மம்மியும் டடியும் மழலையில் இடம்பெற்று விட்டன. இக்காலத்தில் இப்படி என்றால் இன்றைக்கு நூற்றைம்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்பு நிலை எப்படி இருந்திருக்குமென்று ஒருவாறு ஊகிக்கலாம். இத்தகைய சூழ்நிலையில்தான் தாமோதரனாரின் ஜனனம் நிகழ்ந்தது. இவர் 1832ம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் 12ம் திகதி தோன்றினார்.

இவரது தந்தையார் சிறுப்பிட்டியைச் சேர்ந்த குருநாதர் வைரவநாதர் ஆவர்; தாயார் ஏழாலைையைச் சேர்ந்த மயில்வாகனம் அவர்களின் புத்திரி பெருந்தேவி ஆவர். பெருந்தேவி என்ற சொல் அரச குடும்பத்தோடு சம்பந்தமானதொரு சொல்லாகும் “பெருந்தேவி பொறையுயிர்த்த கட்டிலின் கீழ் மக்கள் நால்வருளர்” என்ற உதாரணம் நன்னூலில் வருகின்றது. அங்கே பெருந்தேவி என்ற சொல் அரசியைக் குறிப்பதாகும். இப்பெருந்தேவி என்ற சொல் முன்போ பின்போ வேறு யாருக்கும் வழங்கப்பட்டதாக இல்லை.

பெருந்தேவியார் உடுவில் பெண்கள் பாடசாலையில் கல்விகற்றவர். அவரது குணநலனும் அழகும் பாடசாலை ஆசிரியையகளையே கவர்ந்தது. வைரவநாதர் போதகர் ஆனார். அவருக்குப் படித்த பெண் தேவைப்பட்டது. பல இடங்களிலும் தேடினார்கள். வைரவநாதருக்கேற்ற ஒரு பெண்ணைத் தெரிவு செய்யுமாறு உடுவில் பெண்கள் கல்லூரித் தலைமை ஆசிரியை கேட்கப்பட்டார். அவருடைய சிபார்சு பெருந்தேவியாவார்.

பெற்றார் இவருக்கு இட்டபெயர் தாமோதரன் என்பது. தாமோதரனுக்குத் தந்தையாரே எழுத்தறிவித்த இறைவன் ஆனார். தாயார் கதைகள் கூறிக்கல்வியை விருத்திசெய்தார். தாமோதரனாரின் புகழுக்கு முக்கிய காரணமாக விளங்கியவர் பெருந்தேவியாராகும். சுன்னாகம் வித்துவான் முத்துக்குமாரக் கவிராயரிடம் இலக்கிய இலக்கணங்கற்றார். தெல்லிப்பழை அமெரிக்க மிஷன் பாடசாலையில் ஆங்கிலமும் தமிழும் ஆரம்பவகுப்புகளில் கற்றார். தாயாரின் வீட்டிலிருந்தே தினமும் சென்று கற்றுவந்தார். இரு இடங்களும் தாயாரின் வீட்டிலிருந்து இரண்டு மைல் தூரத்திற்குட்பட்ட இடங்களாகும்.

தாமோதரனுக்கு வயது பன்னிரண்டை அடைந்தது. வட்டுக்கோட்டை ஆங்கிலக் கல்லூரிக்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்டார். அங்கு நெவினஸ், கறல் விசுவநாதபிள்ளை, வித்துவான் கதிரைவேற்பிள்ளை ஆகிய பேராசிரியர்களிடம் கல்வி கற்கும் வாய்ப்பைப் பெற்றார். தாமோதரனாரின் தமிழ் அறிவை நெவினஸ் அவர்கள் பல தடவைகளில் பல மேடைகளில் புகழ்ந்துள்ளார்.

இவரது தமிழ்த்திறமை கருதி கோப்பாய் போதனா பாடசாலையில் ஆசிரியராக நியமிக்கப்பட்டார். இவரது அறிவுத்திறமையும் எழுத்துத் திறமையும் தென்னிந்தியாவரையில் எட்டியது. சென்னையிலிருந்து வந்த தினவர்த் தமானி என்னும் பத்திரிகையின் ஆசிரியர் ஆனார். இவரது எழுத்துத் திறமையையும் அறிவுத் திறமையையும் உணர்ந்த

அரசினர் சென்னை இராஜதானிக் கல்லூரிக்கு தலைமைத் தமிழ்ப் பண்டிதராக நியமித்தனர். இக்காலத்திலேதான் சென்னைப் பல்கலைக் கழகம் நிறுவப்பட்டது. இப்பல்கலைக் கழகம் நடத்திய முதல் பீ. ஏ. தேர்வில் முதல் மாணக்கனாகத் தேறிய பெருமை பிள்ளை அவர்களுக்குரியதாகும்.

ஆங்கில அரசினர் நல்ல அறிவாளிகளைத் தேர்ந்தெடுத்து தமது அரசியலுக்கும் நாட்டுக்கும் பயன்படுத்தினர். பிள்ளை அவர்கள் ஆசிரியராகச் சேர்ந்த சில நாட்களிலேயே அரசாங்க உத்தியோகத்தராகச் சேர்க்கப்பட்டார். பி. எல். பரீட்சையில் தேறி வழக்கறிஞர் ஆனார். புதுக்கோட்டையில் நீதிபதியாகப் பல ஆண்டுகள் கடமை ஆற்றிய பின்பே இளைப்பாறினார்.

இவரது மனைவியார் நாகமுத்தம்மாள். இவர் தெல்லிப் பழையைச் சேர்ந்த பிள்ளையினருடைய மகளாவார். இவர்களுக்கு நான்கு ஆண்களும் இரண்டு பெண்களும் பிள்ளைகள் ஆயினர். இவரது மகனாகிய அமிர்தலிங்கம்பிள்ளை சென்னை பல்கலைக் கழகத்தில் மாணவனாக இருந்த போது தமது 26ஆம் வயதில் இறந்துவிட்டார். இவர் கவிபாடு வதிலும் சமர்த்தராக விளங்கியவர். நான்காவது புத்திரராகிய கிங்ஸ்பெரி தந்தையாரைப் போலக் கல்வியறிவிற்கு விரைந்து விளங்கியவர். இவரது திறமைநோக்கி கொழும்புப் பல்கலைக் கழகத்தில் தமிழ் விரிவுரையாளராக நியமனம் பெற்றார். கிங்ஸ்பெரியின் தூய தமிழ்ப் பெயர் அழக சுந்தரன் என்பதாகும். இவர் எழுதிய நூல்களில் ஏசுவரலாறு என்பதும் ஒன்றாகும். புதியதோர் முறையில் அவரது ஆராய்ச்சி நடைபெற்றுள்ளது. முதல் மூன்று சுசுமாசாரத்தில் வடித்தெடுத்துக் கலந்ததாக அவரே குறிப்பிட்டுள்ளார். கடவுள் வாழ்த்தாக “மாசில்வீணை” என்ற தேவாரத்தையும், ஈற்றில் “மெய்தான் அரும்பி” என்ற திருவாசகத்தையும் குறிப்பிட்டுள்ளார். இதிலிருந்து அவரது சமரச மனப்பான்மையையும் சைவத்திருமுறைகளில் அவருக்கிருந்த ஈடுபாட்டையும் உணர்ந்து கொள்ளலாம்.

நாவலர் பெருமான் டாக்டர். உ. வே. சாமிநாதையர் ஆகிய இருவரும் தமிழ் நூல்களைப் பதிப்பித்து தமிழ்த் தொண்டு புரிந்தது போலவே பிள்ளையவர்களும் தொல்காப்பியம், கலித்தொகை, வீரசோழியம் போன்ற நூல்களைப் பதிப்பித்து தமிழ் உலகில் தமக்கென ஓர் அழியாத இடத்தைப் பெற்றுள்ளார்கள்.

இவரது தேசப்பணியையும் தமிழ்ப்பணியையும் மெச்சிய அரசாங்கம் இராவ்பகதூர் என்ற பட்டத்தை அளித்துக் கண்ணியப் படுத்தியது. தமிழ் ஆராய்ச்சித் துறையின் தந்தை என்று யாவரும் பாராட்டினர். பிள்ளை அவர்களின் சேவையைப் பாராட்டிய பண்டித மணிக. சு. நவந்திகிருஷ்ணபாரதியார் அவர்கள் பின் வருமாறு பாராட்டியுள்ளார்கள்.

ஏடிருக்கும் இடந்தேடி ஏடையார் கரவகல இன்சொற் கூறி வாடியதன் முகக்கண்ணால் அவர்மனத்தை வசமாக்கி வழங்கச் செய்து கூடுகிதை வகற்றுண்மைப்பாடமிது வெண்பல்கால் கூர்ந்து கண்டு ஈடுபுகீரதன் இவனென்றியம்ப அச்சில் பதிப்பித்த ஏறன்னான்.

பாவல்லோன் உரைவல்லோன் பதிப்பிக்குமுறை வல்லோன் பாங்குமிக்க நாவல்லோன் தமிழமுதக் கொடைவல்லோன் நடைவல்லோன் ஞாலங் —காக்கும் காவல்லோர்க் கொண்பதை கலைக்காவல் புரிந்து வரும் கற்பும் வல்லோன் மாவல்லோன் அவன் தாமோதரக் குரிகில் அவன்புகழே வழுத்திவாழ்வாம்.

ஏழாலைச் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலை

பிள்ளை அவர்களின் சரித்திரத்தை எழுதிய பெருமக்களின் பலர் பிள்ளை அவர்களுக்கு ஏழாலையுடன் இருந்த தொடர்பை மறைத்து எழுதியுள்ளனர். தெரியாமையினாலோ அன்றித் தெரிந்தும் தெரியாமையினாலோ அன்றி வேண்டுமென்றே எழுதாது விட்டு விட்டனர். இந்தியா விற்குச் சென்றும் அவர்கள் தாயாரின் ஜனன பூமியாகிய

ஏழாலையை மறக்கவில்லை. அதற்கு அத்தாட்சி அவர்களால் உண்டாக்கப் பெற்ற ஏழாலைச் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலையாகும்.

ஏழு ஆலயங்களின் சூழல்; அச் சூழலிலே அந்தணர் வீடு. அதற்குப் பக்கத்திலே அமைந்தது இவ் வித்தியாசாலை. சைவத் தொண்டும், செந்தமிழ்த் தொண்டும் செவ்வனே ஆற்றிப் பெரும் புகழ் படைத்த ஆறுமுக நாவலரின் அடிச் சுவட்டைப் பின் பற்றித் தமிழ் வள்ளலாய் விளங்கிய பிள்ளை அவர்கள் 1876ஆம் ஆண்டு ஆவணி மாதம் 10-ம் திகதி சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலையை தாபித்தனர். இப்பாடசாலைக்கு சுன்னாகம் முருகேச பண்டிதர் தலைமை ஆசிரியராகவும் குமாரசுவாமிப் புலவர் உதவி ஆசிரியராகவும் நியமிக்கப்பட்டனர். பாடசாலை தொடங்கிய காலத்தை முருகேச பண்டிதர் அவர்கள் பின் வரும் வெண்பாவினால் குறிப்பிடுகின்றார்கள்.

தாது வருடம் தனியா வணிபத்தாந்
தேதி புதவாரம் தீபநாள் — ஓதுபுகழ்
தாமோ தரேந்திரனார் தர்மவித்தியாசாலை
நாமாரம் பஞ்செய்த நாள்.

முருகேச பண்டிதர் அவர்கள் முதல் வருட இறுதியிலே பாடசாலையை விட்டுநீங்கிவிட புலவர் அவர்களே தலைமை ஆசிரியராக நியமனம் பெற்றார்கள். சுன்னாகம் வாசியாகிய சுந்தரம்பிள்ளை உதவி ஆசிரியராக நியமனம் பெற்றார்கள். சுந்தரம்பிள்ளை சிறிது காலத்தால் விட்டு நீங்கப் புலவர் அவர்களே எல்லாப் பொறுப்பையும் ஏற்றுக்கொண்டார்கள்.

முதல் வருடத்தில் யாழ்ப்பாணத்தின் பல பாகங்களிலிருந்து நூறு பிள்ளைகள்வரை வித்தியாசாலையிற் சேர்ந்து கல்வி கற்றனர். அடுத்த வருடம் யாழ்ப்பாணம் எங்ஙனும் பேதி நோய் பரவினமையாலும் முன்னொரு போதும் மில்லாத கொடிய பஞ்சம் நிலவியமையாலும் வித்தியாசாலையிற் படித்த மாணவர் தொகை அறுபதாகக் குறைந்தது.

தது. புலவர் உயர்வகுப்பு மாணவர்களுக்கு இராமாயணம், பாரதம், கந்தபுராணம், இரகுவமிசம், திருக்குறள், கம்பரந்தாதி, முல்லைந்தாதி, நன்னூல், தொல்காப்பியம் முதலிய நூல்களைக் கற்பித்தனர்.

ஒவ்வொரு வருட இறுதியிலும் வித்தியாசாலை மாணவர்கள் பிரபல வித்துவான்களால் பரீட்சிக்கப்பட்டனர். பரீட்சைகள் தாம் நடாத்திய பரீட்சைகளின் முடிவுகளை அறிக்கைகள் மூலம் பிள்ளை அவர்களுக்கு அனுப்பிய தோடமையாது இலங்கை நேசன் முதலிய பத்திரிகைகளிலும் வெளியிட்டனர். அறிக்கைகள் எல்லாம் புலவருடைய கற்பிக்குந் திறமையைப் பற்றியே எடுத்துப் பேசுகின்றன. பரீட்சைகளை ஆறுமுகநாவலர், முருகேச பண்டிதர், கொக்குவில் சபாரத்தின முதலியார், நல்லூர் வித்துவசிரோன் மணி பொன்னம்பலபிள்ளை முதலியோர் நடத்தினர்.

முருகேச பண்டிதர் 1877ஆம் ஆண்டுக்குச் சமமான ஈசுவர வருடம் புரட்டாதி மாதம் 24ஆம் திகதி நடத்திய பரீட்சையின் அறிக்கை பின்வருமாறு:

இது சென்னைப்பட்டினத்தில், பீ. ஏ; பீ. எல். பட்டம் பெற்று ஜெனரல் அக்கவுண்டன் என்னும் உத்தியோக முடையவராய் இருக்கும் ஸ்ரீ சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை அவர்களால் ஸ்தாபிக்கப்பட்டு இப்போது ஒரு வருடகாலமாக நடைபெற்று வருகிறது. இவ்வித்தியாசாலையில் முதற் பரீட்சை சென்ற வருடத்து மார்ச்சுத் திதியில் ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலர் அவர்களாலும் இரண்டாம் பரீட்சை இந்த மாதம் இரண்டாந் திகதி எம்மாலும் நடத்தப்பட்டன. முதற்பரீட்சையிற் காணப்பட்ட பிள்ளைகளின் தொகை நூறு. நோயின் கலக்கத்தாலும் பஞ்சத்தின் வருத்தத்தாலும் பிள்ளைகள் முந்திய தொகையிற் சுருங்கி இருந்தாராயினும் இரண்டாம் பரீட்சையிலும் அறுபதிற்குக்குறையாமல் இருந்தார்கள். இவ்வளவு பிள்ளைகளுக்கும் உபாத்தியாயர் ஒருவரேயாகவும் இலக்கணம் முதலிய பாடங்களில் வினவியது.

குறுக்குக் கேள்விகள் எல்லாவற்றிற்கும் பிள்ளைகள் தவறு மல் விடை இறுத்தார்கள். தமது ஊரிலே பிரபுவாகிய பிள்ளை அவர்கள் வித்தியாசாலையைத் தாபித்து நடத்தி வருவதுபோல் அந்தந்த ஊரிலே இருக்கும் ஒவ்வொரு சைவப் பிரபுவும் செய்துவருவாராயின் சைவ சமயம் தாழ்ச்சி அடைவதற்கு இடமுண்டோ? இவ்வாறு நீங்களும் செய்தால் என்ன?

வெண்பா

தாமோ தரேந்திரன் செய்யுந் தருமமென
ஏனீவிர் செய்யா திருக்கின்றிர் — ஓமகிமை
பெற்ற பெரியாரே பெரிதோ நுமது பொருள்
மற்றவருக் கீந்து வரல்.

(இலங்கை நேசன்: 24-10-1887)

கொக்குவில் ச. சபாரத்தின முதலியார்
22-2-1882 ஆம் தேதி நடத்திய பரீட்சையின் அறிக்கை

உபாத்தியாயரின் இடையறு முயற்சிக்குப் பிள்ளை களே சாட்சியாக இருக்கின்றனர். கல்வித் திறமை உள்ள ஒவ்வொரு பிள்ளைக்கும் பிள்ளையவர்கள் பல புத்தகங்களைப் பரிசாகக் கொடுத்தார்கள். இதிலிருந்து பிள்ளை அவர்கள் கல்வியைத் தாம் எவ்வளவாக மதிக்கிறார்கள் என்பதைச் செய்கையாற் காட்டுகின்றார். இவரைப்போல ஏனைய உத்தியோகத்தார்களும் செய்வார்களாயின் தமிழ்க் கல்வி எவ்வளவாக விருத்தி அடையும்!

நல்லூர் வித்துவசிரோன்மணி ச. பொன்னம்பலபிள்ளை
1891 ஆம் ஆண்டுக்குச் சமமான கரவருடம் புரட்டாதி
மாதம் 15ம் தேதி நடாத்திய பரீட்சை அறிக்கை

ஸ்ரீமான் சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை அவர்களால் ஏழாலை என்னும் ஊரிலே தாபிக்கப்பட்ட சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலையிற் கற்கும் மாணவர்கள் இம்மாதம் 15 ஆம் திகதி எம்மாற் பரீட்சிக்கப்பட்டார்கள்.

மேல்வகுப்பு மாணவர்கள் படிக்கும் பாடங்களாவன தொல்காப்பியம், நன்னூல், திருவள்ளுவர் குறள், முல்லை யந்தாதி, கம்பரந்தாதி, தணிகைப் புராணம், இரகுவமி சம் என்னுமிவைகளாம். இவைகளுள் எவ்வெப்பகுதிகளி லும் வினவிய வினாக்களுக்கெல்லாம் மாணாக்கர்கள் தக்க விடை அளித்தார்கள். இத்துணைசாமர்த்தியராக அதிபிர யாசையோடு கற்பித்த உபாத்தியாயர் ஸ்ரீ குமாரசாமிப் புலவருடைய வித்தகம் எவராலும் வியக்கற்பாலது.

மாணவர்கள்

ஏழாலைச் சைவப் பிரகாச வித்தியாசாலையில் புலவரி டம் கற்ற மாணவருள் முக்கியமானவர்கள் வித்துவான் சிவானந்தையர் (1873-1916) தெல்லிப்பழை இ. பால சுப்பிரமணிய ஐயர், தெல்லிப்பழை வ. சுப்பிரமணிய பிள்ளை, இளவாலை க. சங்கரப்பிள்ளை, தெல்லிப்பழை நா. மயில்வாகனம்பிள்ளை, மாவிட்டபுரம் ச. விசுவநாத முதலியார், தையிட்டி பொன்னையர், சுன்னாகம் மாணிக் கத்தியாகராஜ பண்டிதர், ஏழாலை வி. தம்பையா உபாத் தியாயர், கொக்குவில் இளையதம்பிப்பிள்ளை, முதலியோ ராவர். இவர்களுள் ஆழ்ந்த கல்வியறிவும் கவிபுனையும் ஆற்றலும் நூலுரைகள் இயற்றும் வன்மையும் பெரிதும் பொருந்தி விளங்கியவர் சிவானந்தையராவர். அவர் தருக்க சங்கிரக மொழி பெயர்ப்பு, புலியூர்ப்புராணம், புலி யூரந்தாதி, சனி துதி முதலிய நூல்களை இயற்றியுள்ளார். மாணிக்கத்தியாகராஜ பண்டிதர் கதாப்பிரசங்கம் செய்வ தில் மிகத் திறமை படைத்து விளங்கினர். தம்பையா உபாத்தியாயர் புராண படனம் செய்வதில் வல்லுனராய் விளங்கினர்.

பிள்ளை அவர்களுடைய கடிதங்கள்

பிள்ளையவர்கள் தமது ஏழாலைச் சைவப்பிரகாச வித் தியாசாலை, புலவருடைய கற்பிக்குந் திறமையாலும் விடா

முயற்சியாலும், நாளுக்கு நாள் வளர்ந்து வருவதை நேரிலும் பரீட்சகர்களது அறிக்கைகளாலும் அறிந்து மிக்க மகிழ்ச்சி எய்திப் புலவரிடத்து நம்பிக்கையும் நன்மதிப்பும் உடையவராய் அவருக்குப் பாடசாலை சம்பந்தமான பல கடிதங்கள் வரைந்தனர். அக்கடிதங்களுட் சில செய்யுள் வடிவத்திலும் சில வசன நடையிலும் அமைந்துள்ளன.

சென்னை

பிரமாதீச ஸ்ரீ மாசி மீ 22 (1880)

நின்னிருபங் கண்டு நென்னலென்றன் மன நெக்குருகத் தன்னிற் கரைந்தது தானென்சொல் கேனேத்துந் தாங்குமொரு வன்னெஞ்சுளே னெனு மாற்றம் பொய்யாது மல்லை நன்னாட் டின்ன மிவருளைப் போற் குமாரசாமி யெனக்கன்பரே.

இங்ஙனம்

அன்பன்

சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை

தண்டையார்ப்பேட்டை,

சென்னப்பட்டினம்.

சித்திரபானு வருஷம் சித்திரை மீ 10 (1883)

எனது பிரிய சினேகிதராகிய சிரஞ்சீவி ஸ்ரீ குமாரசாமிப்பிள்ளை அறியவேண்டியது:-

தங்கள் அன்பான கடிதமும் சிவப்பிரகாச பண்டிதர் திருமுகமும் பெற்றுச் சகலமும் அறியலானேன். யான் இப்போது சுபநீம்கோட்டு வக்கீலாகும்படி சென்ற டிசம்பர் மீ எழுதிக் கொடுத்திருக்கிறேன். வருகிற டிசம்பர் வரையும் ஹைக் கோட்டிற்குப் போய்க் கொண்டிருத்தல் அவசியமானபடியால் மே மாசமும் யூன் மாசமும் ஹைக் கோட் முடிகிற காலத்தில் யாழ்ப்பாணம் வரக் கருதியிருந்தேன். எனது பாரியாரின் தேக சௌக்கியத்தை முன்னிட்டு அந்த மாதம் நெல்லூருக்குப் போகவேண்டியிருப்பதால் மற்ற டிசெம்பர் மாதந்தான் யாழ்ப்பாணம் வருவேன். திங்கட்கிழமை நெல்லூரிலிருந்து பட்டணம் வந்து சேர்ந்தேன். இச்செய்தியைப் பண்டிதருக்கு அறிவிக்கவும்.

ஏழாலை கண்ட இரு பெரும் புலவர்கள்

— ரா வ ப க து ர் —

சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை அவர்கள்

அவர்கள்

காசி வாசி செந்திநாதையர் அவர்கள்

அவர்கள்

இத்துடன் ரூபா அறுபது அனுப்புகின்றேன். ஐம்பது ரூபா தை, மாசி, பங்குனி, சித்திரை நான்கு மாதங்களுக்கு வித்தியாசாலை நிவேதனமாக எடுத்துக்கொள்ளவும். வைகாசி மாதம் முதல் மாதம் மாதம் ஒரு மாதம் 10 ரூபாவும் மற்ற மாதம் 15 ரூபாவுமாக அனுப்பிக்கொண்டு வருவேன். சென்ற மார்கழி மாதம் வரையும் தங்களுக்கு வரவேண்டிய தொகையின் விபரங்குறித்து ஒரு கடிதம் அனுப்புக. அப்பணத்தையும் அவ்வப்போது சாவகாசப் படி சேர்ப்பித்து விடுகிறேன்.

இங்ஙனம்

அன்பன்

சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை

இன்னொரு கடிதத்தில் பிள்ளையவர்கள் தம்பியும் தம் மிலும் 22 வயது இளையவரான புலவரைச் செல்வச் சிரஞ்சீவி தம்பி குமாரசாமி என்று விரித்து வரைந்துள்ளார்கள். கடிதங்கள் எல்லாம் பிள்ளையவர்கள் புலவர்பால் வைத்த அன்பின் மிகுதியை விளக்குவனவாகும்.

வித்தியாசாலை மூடப்படல்

பிள்ளையவர்கள் புதுக்கோட்டைச் சமஸ்தானத்தில் வசித்த நீதிபதி வேலையினின்று 1892ஆம் ஆண்டு இளைப்பாறிய பின்னர் அவருடைய உடல் வளமும் பொருள் வளமும் குறையத் தொடங்கியது. அவரது வாழ்க்கையிற் பலவித சங்கடங்களும் ஏற்பட்டன. இக்காரணங்களால் வித்தியாசாலையைச் சரிவர நடத்த முடியவில்லை. அவர் யாழ்ப்பாணம் 1892ஆம் ஆண்டு வந்தபோது வித்தியாசாலைக்கு ஒரு முதல் திரட்டி ஒரு சபையிடம் ஒப்படைக்க முயன்றார். ஊரவர்கள் அத்திட்டத்தைப் பற்றி ஒரு முயற்சியும் எடுக்கவில்லை. பின்னரும் 1896ஆம் ஆண்டு ஆனி மாதம் யாழ்ப்பாணம் வந்து கீரிமலையில் பிளவை நோயால் வருந்திக் கொண்டிருந்த காலத்திலும் வித்தியாசாலை பற்றித் தாம் வகுத்த திட்டத்தை நடைமுறைக்குக் கொண்டுவர முயன்றார். அம்முயற்சியும் கைகூடவில்லை.

பின்னர் அவர் சென்னை சென்று வாழ்ந்த காலத்தில் தமது உடல் நலம் நாளுக்குநாள் குன்றிவருவதை உத்தேசித்து வித்தியாசாலையை இனி நடத்துவது இயலாதென்று கருதி 1898ஆம் ஆண்டு அதை மூடினர். 22 ஆண்டுகளாகத் தமிழுக்கும் சைவத்திற்கும் இன்றியமையாத தொண்டினை ஆற்றிய அவ்வித்தியாசாலை மூடப்பெற்றது யாழ்ப்பாணம் செய்த தவக் குறைவேயாகும்.

பிள்ளையவர்களும் 1900ஆம் ஆண்டில் காலமானார். அவ்வித்தியாலையம் தொடர்ந்து நடைபெற்று இருக்குமே யானால் ஏழாலையில் எத்தனையோ அறிஞர் பரம்பரை தோன்றி இருக்கக்கூடும். இன்று அது ஓர் பல்கலைக்கழகமாக மாறியிருக்கவும் கூடும். அதுவும் ஏழாலை செய்த தவக் குறைவே. 21-8-1895இல் குமாரசுவாமிப்புலவர் அவர்கள் சமயபரிபாலனம் என்பது பற்றி ஷி வித்தியாசாலையில் பொதுமக்களுக்கு உருக்கமானதோர் பிரசங்கம் செய்தார்கள்.

இப்பாடசாலை மூடப்படவே ஏழாலை மேற்கில் ஒரு சைவப் பாடசாலை ஒன்று ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. 11-9-1902இல் சைவசமயம் பற்றி, குமாரசுவாமிப்புலவர், சங்கரசுப்பையர், நாகவிங்கப் பரதேசியார் மூவரும் மக்கள் உள்ளத்தைக் கொள்ளைகொள்ளும் வகையில் பேச்சுக்கள் நிகழ்த்தினர். தென்னிந்தியாவிலிருந்து 1905இல் இலங்கை வந்த கோயம்புத்தூர் இராமகிருஷ்ண மடத்துத் தயாளம் என்ற பெயருடைய சுவாமி ஒருவர் யாழ்ப்பாணத்தில் இருபேச்சுக்கள் நிகழ்த்தினார். ஒன்று கொழும்புத்துறையில் நடைபெற்றது. மற்றையது ஏழாலையில் நடைபெற்றது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

சுப்பையனார்

விசேட மேளகாரரை வசிப்பிடமாகக் கொண்டது வண்ணார்பண்ணை. மேளகாரர் குடும்பம் ஒன்றில் தோன்றி

யவர் சுப்பையனார். அவர் மேளகாரத் தொழிலில் ஈடுபடாதவராயினும் அக்குடும்பத்தில் பிறந்தவரானபடியினால் நட்புவச் சுப்பையனார் என்றே அழைத்தனர். அப்பெயரே நிலைத்தும் விட்டது.

சிறு வயதிலே கட்டுப்பாடில்லாத வாழ்க்கையில் இறங்கி தனது உடலையும் உள்ளத்தையும் கெடுத்துக்கொண்டவர். தெல்லிப்பழையில் வாழ்ந்த அமெரிக்க மிஷனரி மாரைச் சேர்ந்து கிறிஸ்து மதானுசாரியானார். உள்ளத்தோடுபட்ட சைவம் அவரை நீண்ட நாட்கள் கிறிஸ்து மதத்தில் இருக்க விடவில்லை. மறுபடியும் சைவரானார்.

ஏழாலையில் வந்து குடியேறினார். இரு சகோதரிகளை தமது மனைவியராக்கிக்கொண்டார். இயற்கையிலேயே கவித்துவம் வாய்ந்த இவரை ஒரு புலவர் என்று யாரும் அறிந்துகொள்ளவில்லை. குடத்துள் விளக்காகவே இருந்தார். அவர் பிறந்த குலமும் அவரது வாழ்க்கையும் அவரை ஓர் புலவர் என்பதை மறைத்து விட்டன. இலக்கண இலக்கியங்கற்றுத் தேறியோரையே அறிவாளிகள் என்று மதித்த காலம் அது. இவர் எந்தப் பள்ளியில் எப்படிச் கற்றார் என்பதை யாரும் அறியார். அவர் பாடிய பாடல்கள் மாத்திரம் அவரை ஓர் கவிஞர் என எடுத்துக் காட்டின.

வண்ணார்பண்ணைச் சிவன்கோயிலில் வசித்த தாசிகளில் கனகி என்பவள் பிரசித்தமானவள். அவள் நல்ல அழகி. அவளது அழகைப் பருகுவதற்காகத் தேனை நாடிவரும் வண்டுகள் போலப் பலரும் வந்தனர். அவளிடம் வந்து செல்வோரைக் கண்ணுற்ற சுப்பையனார் அத்தாசியாகிய கனகியைப் பாட்டுடைத் தலைவியாகக் கொண்டு கனகி புராணம் என்றொரு நூல் எழுதினார். அவருடைய கவித்துவம் எல்லாம் அந்த நூலுள்ளே சிறந்து விளங்குகின்றன. கனகி புராணம் நானூறு பாடல்களையுடையது. ஆனால் எமது அதிர்ஷ்டக்குறைவு போலும் 33 பாடல்களை மாத்திரம் தான் தேடிப் பெற முடிந்தது. எங்கள்

சுயம்வரப் படலம்

4. ஈட்டுத் தனத்தையே விரும்பி
யிரண்டு தனமுந் தான் கொடுத்து
மூட்டுங் காமக் கனலெழுப்பும்
முகில்போலழகக் கனகமின்னே
நாட்டுப் புறத்தி லிருப்போரில்
நல்ல உடையும் பொய்ம் மொழியும்
காட்டும் மானிப்பாயாரைக்
கண்ணுற் பாறும் பெண்ணுரே.

5. காட்டுக் குயிலைக் குடியோட்டிக்
கனத்த நாவி னெய் தடவி
மாட்டு மினிய சொல்லுடைய
மானே கனக மரகதமே
ஒட்டைக் காதினுடனிருப்போன்
ஒளிசேர் புடவை விற்கின்ற
நாட்டுக் கோட்டையார் தமக்குள்
நல்லாண்டப் ப னல்லாளே.

6. சொல்லால் மயக்கி யாடவர்தஞ்
சூழ்ச்சி யறிந்து காமநிலை
எல்லார் தமக்கு மூட்டுவிக்கும்
இருள்போலளகக் கனகமின்னே
பொல்லாதவர்க்குப் பொல்லாப்புப்
பூட்டுத் திறலினுடனிருப்போர்
மல்லாகத்தில் வீரவிவர்
மற்றோர் நவாலி யூராரே.

7. நத்தே பெற்ற முத்தனையாய்
நவிலுந் திருப்பாற் கடல் கடைந்த
மத்தே யனைய தனக் கனகே
மாரன் கணையை வளர்ப்பவளே
பத்தோடொன்றிங் கவரென்னப்
பரிதிசுலத்துச் சிகாமணிபோல்
புத்தூர் மணியம் (சின்னையன்) (சண்முகங்காண்)
புறத்தோன் தம்பியுடையாளே.

ஊர்க் கருவூலங்கள் எத்தனையோ மண்ணோடு மண்ணாக
மறைந்துவிட்டன என்பதற்கு இது ஓர் அத்தாட்சியாகும்.
ஏழாலைக் கிராமத்திற்கு நிலையான ஒரு சரித்திரம் இருந்
தும் முறையாகப் பாதுகாக்கப்படாமையால் செவி வழிச்
செய்தி பல கொண்டே இந்த நூல் யாக்கப்பட்டது என்
பதையும் இத்தருணத்தில் கூறிவைக்க விரும்புகின்றோம்.
கனகி புராணப் பாடல்களைத் தேடி எடுத்து இவ்வளவை
யாவது பாதுகாத்த பெருமை ந. சி. கந்தையர் அவர்க
ளுக்கும் வட்டுக்கோட்டை மு. இராமலிங்கம் அவர்களுக்
கும் உரியதாகும். கனகி புராணத்திற்குக் கனகி சுயம்
வரம் என்ற பெயருமுண்டு.

பிள்ளையார் காப்பு

1. சித்திர மறையோர் வீதி சிறந்திடும் வண்ணையூர்க்குக்
கத்தனம் வைத்தீசர்க்குக் கனத்ததோர் நடனஞ் செய்யும்
குத்திர மனத்தளாகுங் கொடியிடைகனகி நூற்குப்
பித்தனயுலா மராலிப் பிள்ளையான் காப்பதாமே.

நாட்டுப் படலம்

2. தடித்தடி பரந்திட் டெழுந்து பூரித்துத்
தளதளத் தொன்றே டொன்றமையாது
அடர்த்திமையாத கறுத்த கணதனல்
அருந்தவத்தவ ருயிர் குடித்து
வடத்தினு ளடங்கா தினைத்த கச்சறுத்து
மதகரிக் கோட்டினுங் கதித்துப்
படத்தினும் பிறங்குந் சுணங்கனி பரந்து
பருமித்த துணைக் கனதனத்தான்.

3. நடந்தா ளொரு கன்னி மாராச
கேசரி நாட்டிற் கொங்கைக்
குடந்தா னையை, வொயிலா
யது கண்டு கொற்றவருந்
தொடர்ந்தார்; சந்யாசிகள் யோகம்
விட்டார்; சுத்த சைவரெல்லாம்
மடந்தா னடைத்துச் சிவ
பூசையுங் கட்டி வைத்தனரே.

8. தாமரை முகையுங் கொங்கை தரும்பும்
தந்தியின் கொம்புடன் சிமிழுங்
காமருகுதின் கருவியுங் குடமும்
காமனார் மகுடமுங் கடிந்தே
சேமமாய் வென்று கூவிளம்பழத்தைச்
சேர்ந்திடு தனமுடைக் கனகே!
நாமமிங் கிவர்க்குக் களஞ்சியக்
குருக்கள் நங்கை நீ காணுதி என்றான்.

9. அரிபாற் கடலைக் கடைந்த தினத்
ததிலே யெழுந்த மலர்த் திருவும்
உருவுக்கிலை நிகரென்றுரைக்கும்
ஒளிசேரழகே கனகமின்னே
தெருவிற் சனிபோலிருந்து நினைத்
தேடித்தேடித் தியங்குசிவப்
பிரகாசப் பேர் படைத்தவன் காண்
பின்னோன் தம்பி இவனோமே.

10. தாலக்கனி யொன்றினுக்காகத்
தரைமேல் மாந்தர் பலர் திரண்டு
வேல் கத்திகள் கொண்டெறிந்து மிக
விசயம் பொருதும் வளநாடன்
மால் பற்றிய நெஞ்சினானகி
வந்தான் கனகே மன்றலுக்கு
நீலக் கருங்கார் மேக நிற
நியூற்றனிவன் காண் நேரிழையே.

11. ஊரார் கணக்கு தோற்றமல்
உயர்சாந்தனிந்து வடம்பூட்டி
வாரான் மறைக்குந் தனக்கனகே
வரிவண்டுதே முகையவிழும்
நீராற் பொலிந்த சரவை வளர்
நெய்த நிலத்தான், வங்கநிறை
ஊராத் துறைக்கு மணியமிவன்
உடையா ரருணாசலத்தின் மகன்;

12. தொட்டுப் பிடிக்கத் தனமேலும்
தோளே யெனினுந் தான் கொடுக்கும்
மட்டுப் புரண்ட குழலாளே
மாரன் வில்லைக் குனிப்பவளே
எட்டுத் திக்கு முழுதானு
மியதத்துடனே யிங்கிருப்போன்
வட்டுக்கோட்டை நெற்கணக்கில்
வாமுஞ் சுப்பு காணுமென்றான்.

13. பூம் பாயலின்மே லாடவரைப்
பொலிவோடிருத்திப் பொருள் கவரக்
காப்பாங் கச்சுத்தனை நீக்கும்
கனகே! நடக்கு மனப் பெடையே!
பாப்பார் மிகவுந் தனைச் சூழப்
பங்கேருகம் போல் வைகுமிவன்
கோப்பாய் முத்துக் குமாருவென்று
சொல்லுங் குமரர் போரேறே.

14. மறுவற் றிலங்கு மதிமுகத்தில்
வான் சேர்ந்தனைய வுண்கண்ணும்
நிறையச் சொருகும் பூங்குழற்கு
நிகர்வேறில்லாக் கனகமின்னே
அறிவுக்கினியான் அவனிதனில்
யார்க்கு முதவி செயவிரும்புங்
கறுவற்றம்பி யெனும் பெயரோன்
கண்ணன் றனக்குச் சரிவந்தோன்.

15. பொன்னைப் பொருவு மருமத்திற்
புடைகொண் டெழுந்த வனமுலையாய்
மின்னைச் சிறிக்கு நுண்ணிடையாய்
வேய்த்தோட் கனகேயிவணி ருப்போன்
தன்னைப் போல வேறெருவர்
தரணி தலத்தி லுள்ளாரோ?
வென்னப் பேசும் நன்னியிவன்
இடறும் பூச்சு மெய்யானே.

16. மானினைக் கயலை வனத்தினிற் றுரத்தி
மறலிக்குக் கொலைத் தொழில் காட்டிப்
பானலை யோட்டி வடுவினை வாட்டிப்
பருத்த செவ்வேலையும் பழித்துக்
கூனல் வாள் நஞ்சி னமுதினோடுறவு
கொண்டிடும் விழியுடைக் கனகே
தேனின நீங்கா மலரணி புயத்துச்
செல்வநாயக மிவன் தேவே.

17. மானைக் கயலை வேல்வாளை
மறுநீர்க் கடலைக் குவளையைநற்
காணிற் கமலந்தனை வெல்லும்
கண்ணாய் கனகே மிவனிருப்போன்
ஞானக் குணமும் நல்லறிவும்
நலஞ்சேர் புகழு மிகவுடையோன்
ஆனைக்கோட்டை வேளாளன்
ஆறுமுகன்கா னென்பாரே.

18. கொஞ்சிக் கடிக்கத் தனங்கொடுத்துக்
கொடுத்த தனத்தை தான் வாங்கும்
மஞ்சட்புரண்ட முகத்தாளே
மாரன் கரும்பை வளைப்பவளே
கஞ்சிற் றனமுங் குத்திரமுங்
கேடு நிறைந்த மனமுடையோன்
வஞ்சக் கொடியோன் பெரியதம்பி
வரத்தால் வந்த வைத்தியனே.

19. வண்டார் மலைக் குழலாளே!
மதிசேர்ந்தனைய முகத்தாளே!
கண்டார் வணங்குங் கண்ணாளே!
கனகென்றுரைக்குங் காரிகையே
உண்டார் போக மிவனைப்போ
லுளரோ விந்த வூர்தனிலே
தண்டார் புனையும் பண்டார
மென்ற ரந்தத் தாதியரே.

20. செப்பைப் பழித்துக் கலசத்தைச்
சிரித்துத் தெங்கி னிளநீரை
யொப்பப் படைத்த தனக் கனகே
யுண்ணிப்புணரு மவாவுடையோன்
எப்போதெனினு முனதேவ
லெங்கே யென்று திரியுமிவன்
சுப்பிரமணியன் பெற்றெடுத்த
சூனனிவன் காண் கரிசுமலே.

21. மானினைப் பழித்த கண்ணும்
வடிவினுக் குவமையில்லாத்
தேனினு மினிய செஞ்சொற்றெரி
வையே கனகே கேண்மோ
ஊனுணும் பரிதிவேல் வாளொளி
பெற வீங்கிருப்போன்
தானே சூழுடுவில் வாழும் தன்கை
யொன்றில்லா வேந்தே.

22. கனத்துப் புடைத்துப் பருத்து விரிமுங்
கதிர்ப்பூண் முலையாய், கனகமின்னே
மனத்துக் கிசைந்த மணவாள
னிவன்றான் இந்த மகிதலத்தில்
தனத்துக் கிவனே; சரச மொழி
தனக்குமிவனே; தான் கொள்ளுஞ்
சினத்துக் கிவனே; திருமலைச்சின்
னையனிவன் காண்சேயிழையே.

வெட்டைகாண் படலம்

23. வெட்டை யென்னும் வியாதி தலைப்பட்டுத்
தட்டுக் கெட்டுத் தனித்தனி யாடவர்
பொட்டுக் கட்டிய பூவையினு லென்று
முட்டுப் பட்டனர் மூத்திரம் பெய்யவே.

24. செட்டித் தேர்த் தெரு தேவடியார்களுள்
மெட்டுக் காரிகனகியை மேனியோர்
தட்டுப் பட்டுத் தலைவிரி கோலமாய்
முட்டுப் பட்டனர் மூத்திரம் பெய்யவே.

25. மேகங்கள் யாவு முயர் விண்ணிங்கி வேசையர்தந்
தேகங்களில் வாசஞ் செய்கையான் — மாகமிசை
யாசைக்குங் கார்காணே மவ்வேசையார் கொடுப்பர்
காசைக் கொடுப்பார்க்குக் காண்.

அநுபந்தம்

26. ஈட்டுந் தனத்தைத் தான் விரும்பி
இரண்டு தனமுந் தானிந்து
மூட்டுங் காமக் கனலெழுப்பு
மொழிசேரழகே கனக மின்னே
நாட்டுப் புறத்திலிருப்போரில்
நல்லுடையும் பெய் மொழியுங்
காட்டு மானிப்பாயாரைக்
கண்ணாற் பாருங் கோதையரே.
27. காட்டுக் குயிலைக் கடிதோட்டிக்
கனத்த நாவினெய் தடவி
மாட்டு மினிய சொல்லாளே
மானே தேனே கனகமின்னே
ஓட்டைக் காதினுடனிருந்
தங்குவந்தே புடவை விற்கின்ற
நாட்டுக் கோட்டைச் செட்டிகளுள்
நல்லாண்டப்ப லிவன் காணே.
28. சொல்லால் மயக்கி ஆடவர்தஞ்
சூழ்ச்சி யறிந்து காமநிலை
யில்லாதவர்க்கு மெழுப்புவிக்கும்
இருள்சேரளாகக் கனகமின்னே
பொல்லாமனமும் அழுக்காரும்
பொய்யும் புரட்டுமே மலிந்த
மல்லாகத்து வீரரிவர்
மற்றோர் நவாலி யூராரே.

29. நத்தே யின்ற முத்தனையாய்
நவிலுந் திருப்பாற் கடல் கடைந்த
மத்தே யனையஸ்தனக் கனகே!
மாரன் கணையை வளர்ப்பவளே
பத்தோடொன்றிங் கிவரென்னப்
பரிதிசுலத்துச் சிகாமணிபோல்
புத்தூர் மணியன் சின்னையன்
புறத்தோன் தம்பியுடையானே.
30. தாமரை முகையுங் கோங்கின தரும்பும்
தந்தியின் கோடொடு சிமிருங்
காமர் சூதாடு கருவியு மெழில் சேர்
காமனார் மகுடமுந் தடிந்தே
ஏமமாகிய கூவிளங்கனி நிகராய்
எழில்சேர் அழகே கனகமின்னே
நாமமிங் கிவர்க்கே களஞ்சியக்
குருக்கள் நங்கை நீ காணுதியென்றான்.
31. அரிபாற் கடலைக் கடைந்த தினத்திலே
யெழுந்த மலர்த் திருவும்
உருவுக்கில நிகரென்ன வுரைக்கு
மொழிசேரழகே கனகமின்னே
தெருவிற் சனிபோலிருந்து நினைத்
தேடித் தேடித் தியங்கு சிவப்
பிரசாசப் பேர் படைத்தவன் காண்
பின்னோன் தம்பி இவனாமே.
32. தாலக்கனி யொன்றினுக் காகத்
தரைமேல் மாந்தர் பலர் திரண்டு
வேல் கத்திகள் கொண்டெறிந்து மிக
விசயம் பொருதும் வளநாடன்
மால்பற்றிய நெஞ்சினனாகி வந்தான்
கனகே நின் மன்றலுக்கு
நீலக் கருங்கார் மேகநிற
நியூற்ற லிவன் காண் நேரிழையே.
33. ஊராற் கணங்கு தொடராமலுயர்
சாந்தணிந்து வடம் பூட்டி
வாரால் மறைக்கும் ஸ்தனக் கனகே
வரிவண் குமுதமுகைய விழும்
நீரால் பொலிந்த சரவைவளர்
நெய்த நிலத்துக் கிறையாகும்
ஊராத் துறையின் மணியம் மற்றிவன்
காணென்ற நொண்ணுதலே.

கொண்டு வந்தவர். ஒழிவுள்ள பிற நேரங்களிலே நான் பொது நன்மையின் பொருட்டு எடுத்துக்கொண்ட பிறகருமங்களையும் நிறைவேற்றினவர்.

இங்ஙனம்,

க. ஆறுமுகநாவலர்.

யாழ்ப்பாணம்,

1879-புரட்டாதி-19.

இவர் திருவனந்தபுரத்திலே சுற்றுவரும் நாளிலே நாவலர் பெருமான் இறைவன் திருவடி அடைந்தார். அவர் பிரிவு இவரது உள்ளத்தைப் பெரிதும் வருத்தியது. இவரது உள்ளக்குமுறல் இரங்கற்பாக்களாக வெளிவந்தன.

வெண்பா

வன்றெண்டன் நாவலர்கோன் வாழ்வா வதுமாய்
மென்றுரைத்த தேவாரத் தின்பொருளை—நன்றியுடன்
சிந்தை செய்தேன் நாவலனே செத்தாய்நீ என்பதனாற்
புந்திநொந்து போதமிக்க போது.

நன்னடக்கைப் பத்திரிகை நாவலனே நீயனுப்ப
என்னதவஞ் செய்தேனோ யானறியேன்—அன்னதனு
ளுள்ளசில வாசகங்க ளுற்றுணரும் போதெல்லாம்
வெள்ளம் பொழியும் விழி.

கட்டளைக் கலித்துறை

தேவாரம் யான்சொலக் கேட்டு மகிழ்ந்து சிரத்தையுடன்
பூவாதி கொண்டு புரிசிவ பூசைப் பொலிவழகும்
பாவாணர் மெச்சச் செய்யுமிர சங்கமும் பார்த்தினிநான்
நாவார வாழ்த்திநொளு முண்டோநல்ல நாவலனே.

நாவலர் பெருமான் தமது சிவ பூஜையின்போது செந்திநானையர் அவர்களை அழைத்துத் தேவாரம் திரு வாசகம் பாடச் செய்து கண்ணீர் சொரிய மெய்ம்மறந்து இருப்பாராம். இருவருக்கும் உள்ள உள்ளத் தொடர்பு சொற்களால் உரைக்க முடியாதவை.

நாவலர் பிரிவு இவரைத் திருவனந்தபுரத்தில் இருப்புக் கொள்ளச் செய்யவில்லை. தந்தையாரின் கடித மும் கிடைத்தது. நாவலர் பெருமான் உலவிய இடங்களை யாவது பார்த்து ஆறுதல் கொள்வோம் என்று எண்ணிய வராய்ப் புறப்பட்டார். திருச்செந்தூர், பழனி ஆகிய தலங்களைத் தரிசித்துக் கொண்டு யாழ்ப்பாணம் வந்து சேர்ந்தார். சைவமும் தமிழும் தமது இரு கண்களாகக் கொண்ட நாவலர் பெருமானுக்குக் கீழ் இருந்து நீண்ட காலம் சேவை செய்ய வேண்டும் என்று மனப் பால் குடித்தவர் செந்திநானையர்.

கொழும்பில் தம்பையா முதலியார் அவர்களைச் சந்தித்தார். முதலியாருடைய மனதை இவரது சேவை மனப்பான்மை மிகப் பெரிதுங் கவர்ந்தது. கொச்சிக் கடையில் இன்றும் தம்பையா சத்திரம் என்ற பெயரோடு விளங்கும் சத்திரத்தில் இவருக்கேற்ற இருப்பிட வசதிகள் அளித்தார் முதலியார். 1880 ஆம் ஆண்டு தை மாதந் தொடக்கம் ஆறுமாத காலங்களுக்கு சைவ சித்தாந்த உபந்நியாசங்கள் செய்தார். அவரது அறிவுத் திறமையும் பேச்சு வன்மையும் ஓரளவு நாவலர் பெருமானின் பிரிவை ஈடு செய்ததென்றே கூறலாம். அங்கிருந்து கதிர்காமம் சென்றார். பன்னிரண்டு தினங்கள் உபவாசம் இருந்தார். கந்தபுராணம் முழுவதையும் முருகன் சந்நிதியில் பன்னிரண்டு தினங்களில் புராண படனம் செய்து முடித்தார். ஐயர் அவர்கள் காட்டிய வழியிலே பன்னிருதிருமுறைகளையும் பன்னிருமாதங்களில் படனம் செய்யும் வழக்கத்தை மேற்கொள்வார்களானால் நாடு செழிக்க மழை பெய்யும். நோயும் பஞ்சமும் பட்டினியும் நீங்கும். கதிர்காமத்திலிருந்து யாழ்ப்பாணம் வந்தார்.

1882இல் மறுபடியும் தென்னிந்திய தலயாத்திரையை மேற்கொண்டார். அங்குத் திருநெல்வேலி சென்ற போது இவரது அறிவுத் திறமையை உணர்ந்தவர்கள்

சைவ வித்தியாச்சாலை ஒன்றில் ஆசிரியராய் அமரச்செய்தார்கள். அங்குச் சமய பாடத்தோடு இலக்கிய இலக்கண பாடங்களுங் கற்பித்து வந்தார். திரு நெல்வேலியில் “சுஜன மனோரஞ்சனி” என்னும் பத்திரிகை ஒன்று நடைபெற்றுவந்தது. அதன் ஆசிரியர் சுப்பிரமணியபிள்ளை அவர்கள். இவரது அறிவுத்திறமையை உணர்ந்த பிள்ளை அவர்கள் தமது பத்திரிகைக்கு உதவி ஆசிரியராக நியமித்தார்.

சுவாமி விவேகானந்தருடைய பேச்சை அமெரிக்கத் தலைநகரிலே கேட்டவர்கள் தமது ஊருக்கும் வருமாறு அழைத்தது போல திருநெல்வேலியில் இவருடைய பேச்சைக் கேட்ட அபலூரவர்கள் தத்தம் ஊருக்கும் அழைத்துச் சென்று பேசவைத்துப் பெருஞ் சிறப்புச் செய்தனர்.

1886ஆம் ஆண்டில் கந்தபுராண நவந்தம் என்னும் நூலை எழுதி முடித்து சேர் பொன் அருணாசலம் துறை அவர்களிடம் கொடுத்தார். அதனை வாசித்து மகிழ்ந்து அருணாசலம் அவர்கள் தாமே பணம் கொடுத்து இவரைச் சென்னைக்கு அனுப்பி அங்கு அப் புத்தகத்தைப் பதிப்பித்தார்கள். இவரது இளைய சகோதரர் சிவசம்புநாதையர் என்பவர் பிற காலத்தில் இவர் தமையனருக்கு உதவியாக அவருடனேயே வாழ்ந்துவந்தார்.

1887இல் வைதிக சுத்தாத்துவித சைவ சித்தாந்தத்தில் வல்லுநராகிய இணுவில் பிரஹ்மஜீ நடராசையர் என்பவரிடத்திலே சென்று சிவஞானசித்தியாரை அதனுரைகளுள் ஒன்றாகிய ஞானப்பிரகாசர் உரையோடும் பாடங்கேட்டு வந்தார். மூன்று மொழிகளிலும் வல்லவராய், பேச்சுத் துறையிலும் எழுத்துத் துறையிலும் வல்லவராய்த் தமிழகமெங்கும் புகழ்பெற வாழ்ந்த காலத்தும் “கற்றது கைம் மண்ணளவு கல்லாதது உலகளவு” என்ற கோட்பாட்டை அவர் மறக்கவில்லை. வாழ்நாள் முழுவதும் மாணவனாகவே வாழ்ந்தார். அறிவின் உயர்வை அவரது பணிவு எடுத்துக் காட்டியது, “சிறுணர்வோர்

என்றுஞ் சிலுசிலுப்பர்; முற்றுணர்வோர் ஒன்றும் மொழியாரே” என்ற இலக்கணத்திற்கு இலக்கிய புருஷராக விளங்கினார்.

நாவலர் பெருமானுடைய அடியை ஒற்றி வாழ்ந்தவரானபடியினாலே சைவத்தைப் பழித்து வெளியிட்ட கிறிஸ்தவ வெளியீடுகளுக்கெல்லாம் கண்டனம் எழுதி வெளியிட்டத் தயங்கவில்லை. நாவலர் பெருமான் வாழ்ப்பாணத்தில் கண்டனங்கள் எழுதி வெளியிட்டது போன்று இவர் தென்னிந்தியாவிலே பல கண்டனக் குறுஞ் சுவடிகளை வெளியிட்டார். இவருடைய விவாதத் திறமையைப் பாராட்டிய பேரறிஞர்கள் பல பட்டங்களும் அளித்தனர்.

இவர் 1888ஆம் ஆண்டு தொடங்கி 1898ஆம் ஆண்டு வரை காசியை விட்டு நீங்காது வசித்து வந்தார். இதனால் இவரைக் காசிவாசி செந்திநாதையர் என அழைக்கத் தொடங்கினர். காசியிலே பல சமஸ்கிருத பண்டிதர்கள் இவரை அணுகி சைவ சித்தாந்த உண்மைகளை அறிந்து கொண்டனர். வேதங்களில் உள்ள சந்தேக விபரீதங்களையும் போக்கிக்கொண்டனர். இவர் இந்து சாதனப்பத்திரிகையில் “வைதிக சுத்தாத்துவித சைவ சித்தாந்த சமயம்” என்ற தலையங்கத்தின் கீழ் பல தொடர் கட்டுரைகள் எழுதி வந்தார். அக்கட்டுரைகளை நாவலர் பெருமானின் மருகராகிய த. கயிலாசபிள்ளை அவர்கள் தொகுத்து நூலாக வெளியிட்டார்கள். அந்த நூலில் செந்திநாதையோகிகள் என்றே பிள்ளை அவர்கள் ஐயர் அவர்களைக் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். இந்தியாவிற்கு அடிக்கடி சென்று பாடல் பெற்ற தலங்களில் தங்கி இருந்து சைவ சித்தாந்தத்தை மக்கள் மத்தியிலே பரப்பி உள்ளார்.

மதுரை நான்காவது தமிழ்ச் சங்கஸ்தாபகராகிய பாண்டித்துரைத் தேவர் அவர்களுடைய கேள்விப்படி செந்தமிழ் என்னும் பத்திரிகையிலே பல கட்டுரைகள் எழுதியுள்ளார். கடைசிக் காலத்திலே இவரைச் சுரநோய் வருத்தியது. இவர் 15-5-1924 வியாழக்கிழமை திருப்பரங்குன்றில் தமது வாசஸ்தலத்தில் பிற்பகல் 3 மணி அளவில் சிவசிந்தையோடு சிவனடி சேர்ந்தார்.

சாதுக்கள் பரம்பரை

நாவலர் பெருமானுடைய காலத்திலே கிறிஸ்து சமயப் பிரச்சாரமும் மத மாற்றமும் மிக மும்முரமாக நடைபெற்றது. நல்ல சைவப் பெயர்கள் கிறிஸ்தவப் பெயர்களாக மாற்றம் அடைந்தன. ஏழாலை மேற்கைச் சேர்ந்த சின்னத்தம்பி என்பவர் எமேர்சன் என்னும் பெயரைப் பெற்றார். இந்த எமேர்சனுக்கு ஒரு மகள். அவரின் பெயர் சின்னாச்சி. சின்னாச்சியின் கணவர் கார்த்திகேசர். கார்த்திகேசர் ஒரு தமிழ்ப் பண்டிதர். இவர் 15 ஆண்டுகள் திருவாரூரில் தமிழ்ப் பண்டிதராக இருந்து ஆசிரியத் தொழில் புரிந்தவர். கணவனும் மனைவியும் சைவத்தைப் பேணிக் காத்தவர்கள். பிள்ளைச் செல்வம் மாத்திரம் இல்லை. மற்றைய எல்லாச் செல்வங்களும் நிறையப் பெற்றவர்கள்.

குழந்தை இல்லாமையால் சின்னாச்சி அம்மையாரை ஊரவர்கள் மலடி என்றே அழைத்தனர். ஆனால் அவர் நிறைந்த வேதாந்த விசாரம் உடையவர். திருவாரூரில் இருக்கும்போதே தகுந்த குருவை நாடி உபதேசம்பெற்று வேதாந்த அறிவிலும் சாதனையிலும் சிறந்து விளங்கினார். அதனால் அவரை மலடியார் என்று மரியாதையாக அழைக்கத் தொடங்கினர். அப்பெயரே அவருக்கு நிலைத்து விட்டது.

ஏழாலையில் முதன்முதல் புரட்டஸ்தாந்து சமயத்தைச் சேர்ந்தவர் எமேர்சன் ஆகும். அதனால் அந்தக் காலத்திலேயே அவருக்கு அமெரிக்கா செல்லும் வாய்ப்புக்

கிடைத்தது. அவருடைய பெயரினாலே விழுவிட்டி என்ற குறிச்சியில் ஒரு புரட்டஸ்தாந்து பாடசாலை ஆரம்பிக் கப்பட்டது. 'எமேர்சன்' என்ற பெயரை உச்சரிக்கத் தெரியாத பொதுமக்கள் அப்பாடசாலையை மேசருடைய பாடசாலை என்றே அழைத்து வருவதை இன்றும் காணலாம்.

கார்த்திகேசர் இந்தியாவில் பதினைந்து ஆண்டுகள் படிப்பித்ததோடு பல தல யாத்திரைகளும் செய்தவர். அதனால் தம்முடைய ஊரிலும் விசேடமான கோயில்கள் ஏற்படவேண்டும் என்ற பெரு விருப்பினால் அதற்கான பல முயற்சிகளையும் செய்தவர். அத்தியடிப் பிள்ளையார் கோயில் கும்பாபிஷேகத்தை முதன் முதல் முன்னின்று நடத்தியவர் அவரே.

மலடியாருடைய வேதாந்த ஞானம் பலரை அவர் பாலிழுத்தது. அயலூர்களிலிருந்தும் குடா நாட்டின் பல பகுதிகளிலிருந்தும் வேதாந்த விசாரம் செய்ய பலர் வந்து சேர்ந்தனர். அவர்களுள் சடைவரத சுவாமிகள் முக்கியமானவர். கொல்லங்கலட்டி சுப்பிரமணியம் அவர்கள், அருளானந்தசிவம், கந்தையா, சுன்னாகம் விச்சுவர், கந்த ரோடை தமிழ்க் கந்தையர், வித்தகக் கந்தையர் ஆகியோர் அடிக்கடி வந்து வேதாந்த விசாரணை செய்து திரும்பினர்.

மலடியாருடைய ஒரு சகோதரன் டாக்குத்தர் பொன்னையா என்று அழைக்கப்பட்டார். அவர் மாட்டு வண்டியில் ஊர்தோறும் சென்று பால் கட்டுகிற டாக்டராகப் பணிபுரிந்தார். ஏழாலை கிழக்கு ஐயம்பிள்ளை வைத்தியருடைய மகள் சின்னாச்சிப் பிள்ளையைத் திருமணம் செய்தார். அந்தக் காலத்தில் எங்களுரில் முதன்முதல் கதிர்காமயாத்திரை செய்தவர் என்ற பிரபல்யம் அவருக்கு இருந்தது.

எனது தந்தையார் பெயர் நாகமணி, அவருக்குக் காலில் வாதநோய், ஆயுர்வேத வைத்தியம், ஆங்கில

வைத்தியம் எல்லாம் செய்து பார்த்துவிட்டார். எவ்வித குணமும் ஏற்படவில்லை. வாதநோயின் கொடுமை பொறுக்கமாட்டாது மானிப்பாய் ஆஸ்பத்திரியில் சேர்க்கப்பட்டார். அப்பொழுது வைத்திய அதிகாரியாக இருந்தவர் டாக்டர் ஜேம்சன் அவர்கள். தந்தையாரை நன்கு பரிசோதித்து இரண்டு மூன்று தினங்கள் நல்ல மருந்துகள் கொடுக்கப்பட்டன. நோயில் ஒரு மாற்றமும் ஏற்படவில்லை. ஐந்தாம் நாள் டாக்டர் ஜேம்சன் தந்தையாரைப் பார்த்து “உமக்கு ஒரு நோயும் இல்லை: நீர் எழுந்து நடவும்” என்றார். நோயினால் அல்லல்பட்டுக் கொண்டிருந்த தந்தையாருக்கு இது பெரும் ஏமாற்றத்தைக் கொடுத்தது. தந்தையார் வேறுவார்த்தை பேசவில்லை. வீட்டிலிருந்து வண்டி ஒன்றை வரச்செய்து வீடுசென்றுவிட்டார். வீடு சென்ற தந்தையாருக்கு மனத்தில் ஒரு வைராக்கியம் பிறந்தது. “கதிர்காமமுருகா அடுத்த ஆடி மாதத் திருவிழாவிற்கு நான் உன்னை வந்து தரிசிக்க வேண்டும். அதற்கான சுகத்தை நீதான் அருளவேண்டும்.” நோய் படிப்படியே குறைந்துகொண்டு வந்தது. ஆனால் முற்றாக நீங்கவில்லை. முந்திய வேகம் இப்போது இல்லை.

தந்தையார் மூன்றாம் வகுப்பு வரை தான் படித்தவர் என்றாலும் அவருக்கு கந்தர் அலங்காரம் நூறு செய்யுட்களும் நல்ல மனப்பாடம். வாத நோயினால் கால் உளைவு ஏற்படும் போதெல்லாம் கந்தர் அலங்கார பாடல்களையே பாடி அதில் லயித்து நோயை மறந்து விடுவார். எந்த நேரம் நாங்கள் விழித்தாலும் முருகன் மேலுள்ள பாடல்களை அவர் பாடக் கேட்கலாம். படித்துக் கொண்டிருக்கும்போதே தூக்கம் வந்தால் அப்படியே உறங்கிவிடுவார். விழிப்பு வந்த உடனே மறுபடியும் பாடல் தொடங்கி விடும்.

எங்களுடில் பொன்னையா டாக்குத்தர் ஒருவர் தான் அந்த நேரத்தில் கதிர்காமம் போய் வந்த அனுபவம் உடையவர். அவரை நாடினார் தந்தையார். அவரும்

உடன் வருவதாகச் சம்மதித்தார். யாத்திரைக்காகிய ஒழுங்குகள் எல்லாம் நடைபெற்றன. யாத்திரையும் ஆரம்பமானது. அந்தக் காலத்தில் திசைமகராமவிலிருந்து 12 மைல் தூரமும் நடந்துதான் செல்ல வேண்டும். காட்டு வழியே ஒற்றையடிப் பாதை. இதனை இரவில் தான் நடந்து முடிப்பார்கள். அரோகரா ஒலியுடன் யாத்திரிகர் கூட்டம் கூட்டமாக நடந்து செல்வர். ஒரு யாத்திரிகர் கூட்டத்துடன் இவர்களும் நடந்து சென்றனர். நிலவு மறைந்த உடனே நல்ல இருட்டு. மழையும் பெய்து கொண்டிருந்தது.

எந்தவிதமான வெளிச்சமும் இல்லை. பக்தர்களின் அரோகரா ஒலிதான் ஒளிவிளக்கேற்றியது. ஆபத்துக் காலத்திலே செலுத்தும் பக்திக்கு உடனே பலன் உண்டு. தந்தையார் கந்தர் அலங்காரப் பாடல்களை மிக மனமுருகிப் பாடினார். நல்ல இருளிலே வழி தடுமாறி மனமும் மயங்கும் நேரத்திலே தூரத்திலே வெளிச்சம் ஒன்று தெரிந்தது. அதை நோக்கி யாத்திரிகர் கூட்டம் நகர்ந்தது. பத்து யார் தூரத்திற்கொன்றாக கற்பூரம் எரிந்து கொண்டிருந்தது. வெளிச்சம் தெரிந்த அதே நேரத்திலே காவி உடை உடுத்த பொன்மேனிகொண்ட வாலிபச் சந்நியாசி ஒருவர்தம்மைக் கடந்து செல்வதை தந்தையார் கண்டார். தந்தையார் அவரைக் கண்டதும் இதே முருகப்பெருமான் என்று சொல்லி அவர் பின்னே ஓடினார். அந்தச் சாது வேகமாக நடந்து மறைந்து விட்டார். தந்தையார் ஏதோ மயக்கத்திலே கூறுகிறார் என யாத்திரிகர் கூட்டம் எண்ணியது. கற்பூரம் வரிசையாக கோயில்வரை எரிந்து வெளிச்சம் கொடுப்பதைக் கண்டதும் தான் வந்தவர் முருகப்பெருமானே என்று உணர்ந்தனர். அதன் பின்னர்தான் யாத்திரிகர் கூட்டம் தந்தையாரிடம் பல வினாக்களை வினாவத் தொடங்கியது. தந்தையார் தாம் கண்ட தோற்றத்தை விபரித்த உடனே, அவர் கண்டது உருவெளித்தோற்றம் அல்ல; உண்மையாகவே முருகன் என்று கொண்டாடியது.

யாத்திரிகர்கள் மாணிக்க கங்கையை அண்மியதும் முதலில் தீர்த்தம் ஆடியபின்தான் அப்பாற் செல்வார்கள். தந்தையாரும் கங்கையிலே மூழ்கினார். அவருடைய உடம்பைவிட்டு ஏதோ ஒன்று விட்டு நீங்கியதுபோல ஒரு உணர்வு உண்டானது. அன்று தொடக்கம் தந்தையாருக்கு வாதம் என்பதே இல்லை. ஆண்டு தோறும் அவரும் ஒரு முறையாவது கதிர்காமம் வரத் தவறுவதில்லை.

மலடியார் விதைத்த வேதாந்த விசாரம் வீண்போக வில்லை. எமது ஊரில் ஒரு பெரிய சாதுக்கள் பரம்பரையே ஏற்படுத்தி விட்டது.

கடையிற் சுவாமிகளுடைய சீடர் முருகேசுச் சுவாமியார் முருகேசுச் சுவாமிகளுடைய சிஷ்யை பொன்னம்மா அம்மா பொன்னம்மா அம்மாவினுடைய சீடர் சடைவரத சுவாமிகள் சடை வரத சுவாமிகளுடைய சீடர் அருளானந்த சிவம் அருளானந்த சிவம் அவர்களுடைய சீடர் ஞானப்பிரகாசம் அவர்கள்.

சடை வரத சுவாமிகள்

சுவாமிகள் வசீகரமான தோற்றம் உடையவர்கள். சுவாமிகளையும் அருளானந்த சிவம் அவர்களையும் சந்திக்கச் செய்த பெருமை மலடியாருக்கு உரியதாகும்.

சுவாமிகள் அச்சவேலியைப் பிறப்பிடமாகக்கொண்டவர்கள். அச்சவேலியிலே சலவைத் தொழிலாளர் வம்சத்திலே சுப்பையா என்றொருவர் இருந்தார். நல்ல கடவுட்பக்தர். அவருக்கு ஒரு மகன். சரவணை என்று பெயரிட்டு செல்லமாக வளர்த்துவந்தார். சரவணை இளமையிலேயே வசீகரமான தோற்றம் உடையவர்.

சுந்தரருடைய வசீகரத் தோற்றத்தைக் கண்டு அவரை வளர்ப்பதற்கு நரசிங்க முனையர் விரும்பியது போன்று, சரவணையின் வசீகரத் தோற்றத்தைக் கண்டு நீராவியடியைச் சேர்ந்த வேளாண் வகுப்பு அம்மையார் ஒருவர்

அவரை வளர்க்க ஆசை கொண்டார். பெரிய வீட்டில் கவலையின்றித் தன் மகன் வாழ்வதைச் சுப்பையாவும் விரும்பினார். அதனால் நல்ல இடத்தில் வாழுகின்ற வாய்ப்புச் சரவணைக்குக் கிட்டியது.

இந்தச் சரவணைக் குழந்தை வளர்ந்து வரும் வீட்டிற்கு அயலிலேதான் கடையிற் சாமியாரின் சிஷ்யர் ஒருவரின் வீடு இருந்தது. ஓர்முறை அவ்வீட்டில் கடையிற் சாமியார் ஒன்பது தினங்கள் சுகவீனமாகப்படுத்த படுக்கையிலே கிடந்தார். அப்போ சரவணைக்கு வயது எட்டு. கடையிற் சாமியார் மீது அவ்வூர்க் குழந்தைகளுக்கெல்லாம் ஒரு தனிப் பிரியம். குழந்தைகள் எல்லாரும் ஒன்று சேர்ந்து 9ஆம் நாள் சுவாமிகளைத் தரிசிக்கச் சென்றனர். குழந்தைகளோடு குழந்தையாகச் சரவணையும் கூடச் சென்றார். சுவாமியார் சுகவீனமாக இருந்தபடியினால் குழந்தைகள் கிட்டப் போக மறுத்தனர். சரவணை மாத்திரம் சுவாமிக்குக் கிட்ட பயமின்றிச் சென்றார். உடனே சுவாமியார் சரவணையை எட்டிப் பிடித்து கட்டி அணைத்து உச்சிமோந்து தமது தலையிலுள்ள தொப்பியைக் கழற்றிச் சரவணையின் தலையில் அணிந்து செல்லவிடுத்தார்.

வேளாண் அம்மையாருக்குக் குழந்தைமேல் அன்பு இருந்தாலும் சாதி அபிமானம் முற்றாக அவரை விட்டு நீங்கியதாகத் தெரியவில்லை. அவ்வம்மையார் தான் நிண்ணையிலும் சரவணையை வீட்டு நடையிலும் படுக்க விடுதல் வழக்கம். ஒருநாள் அம்மையார் ஒரு கனவு கண்டார். ஒரு சந்நியாசியார் வந்து நீ இச்சரவணையை யாரென்று நினைத்தாய்? இவன் எனது அடியானல்லவா? இவன் பண்டாரப்பிள்ளை எனச்சொல்லி மறைந்தார். அன்று தொடக்கம் அம்மையார் சரவணையைத் தனக்குப் பக்கத்திலே நிண்ணையிலே படுக்கவிடுவது வழக்கம். அன்று தொடக்கம் சரவணைக் குழந்தை அம்மையாருக்கு சோதி ரூபமாகவே காட்சி தந்தார்.

தீவுப் பகுதியைச் சேர்ந்த முருகேசுச் சுவாமியார் ஒருவர் இருந்தார். அவர் கொடிகாமத்தில் வெகு காலம் சீவித்தவர். இவருக்கு ஒரு சிஷ்யை இருந்தார். அவரின் பெயர் பொன்னம்மாள். இச்சரவணையும் முருகேசுச் சாமியாருடனேயே வெகுகாலம் இருந்து அவரிடம் உபதேசம் பெற்றவர். முருகேசுச் சாமியாரே சரவணைக்குச் சடைவரத சுவாமி என்னும் ஞானப் பெயரைச் சூட்டினார். முருகேசுச் சுவாமியார் சமாதி அடையும் போது சடைவரத சுவாமியைப் பார்த்து 'நீ இனிமேல் என்னைப் பார்த்ததுபோல் தேவி பொன்னம்மானைப் பார்த்துக் கொள்' என்றார். அப்படியே சீவியகாலம் முழுவதும் தேவி பொன்னம்மானையே சடைவரத சுவாமி குருவாக வழிபட்டார், பொன்னம்மாளின் சமாதி உசனில் உள்ளது.

சுவாமிகள் மகாசமாதி அடையுமுன்பு உசன் மடத்தில் சிறிதுகாலம் சுகவீனமுற்றிருந்தார். அருளானந்தசிவம் அவர்கள் தமது குருநாதரைத் தரிசிக்கச் சென்றிருந்தார். அருளானந்தசிவம் அவர்கள் வீட்டுக்குத் திரும்பி வருகையில், சுவாமிகள் தமது பிரிய சிஷ்யையாகிய மங்கையர்க்கரசி அம்மையாரை விளித்து "நானும் தம்பியுடன் ஏழாலைக்குப் போகிறேன்" என்று சொல்லிவிட்டு ஏழாலை மடத்திற்கு வந்து விட்டார். அங்கு வந்து மறுநாள் பிற்பகல் நான்கு மணி அளவில் பால் பருகிவிட்டு சாய்மனை நாற்காலியில் படுத்திருந்தார்கள். தமது சிஷ்யர்களுடன் சம்பாஷித்துக் கொண்டிருக்கும்போதே சடுதியில் பரமசாந்த மகாசமாதி எய்தினர்.

சுவாமிகள் யுவவருடம் ஆடிமாசத்து உத்தர நட்சத் திரத்திலே-தமது குருதேவி சிவபதம் அடைந்தநாளில்-தாமும் மகாசமாதி அடைந்தார். அவரது சமாதி ஏழாலையில் அமைய நேர்ந்தது நாம் செய்த தவப்பயனே.

சுவாமிகள் தாம் ஒரு துறவியாய் இருந்தபோதிலும் தமது சிஷ்யர்களும் இல்லந்துறந்தவர்களாய் இருக்கவேண்டுமென்று விரும்பினாரல்லர். ஆயினும் அவரது சிஷ்யர்

களுள் சிலர் துறவிகள்; சிலர் கிருகஸ்தர்கள். அவரது தாயினும் மிக்க தாயாகவே அனேகரைத் தடுத்தாட்கொண்டது எனலாம். "எல்லாந் திருவருட் செயல்" என்ற கொள்கையே எக்காலமும் எக்காரியத்திலும் எப்பொழுதும் எல்லாரும் கடைப்பிடித்தொழுகி, அருளால் அனைத்தையும் பார்க்கும் அனுபவத்தை அடைந்துய்ய வேண்டும் என்பதே அவரது வேணவா. அகத்துறவையும் தன்னையறிந்து தலைவன்மேற் பற்றுதலையுமே அவர் பெரிதும் போற்றிப் புகட்டினார்.

சுவாமிகள் தமது சீடர்களுக்குப் பின்வரும் நாமங்களைச் சூட்டினார்கள்.

பொன்னையா	—	அருளானந்தசிவம்
திருமதி பொன்னையா	—	அகிலாண்டம்
பேரம்பலம்	—	மகாலிங்கம்
சர்மா	—	கருணாகரன்
முருகேசு உபாத்தியாயர்	—	சற்குணன்
கந்தையா	—	பரமசிவம்

அந்தக்காலத்தில் கச்சேரியடியில் நடந்த ஆடுகோழிகளை பலியிடும் வேள்வியை நிற்பாட்டிய பெருமை சடைவரத சுவாமிகளையே சார்ந்தது.

சடை வரத சுவாமிகளின் திருவடியார்

திருநாமாவளி

(அம்பலத்தரசே என்ற மெட்டு)

1. அரகர சிவசிவ சடைவரதா
அடியரை ஆண்டருள் குருவரதா
2. உன்னடியார் பெயர் சில உரைப்போம்
உன் புகழாம் பெரு நலமுரைப்போம்
3. மங்கையர்க் கரசியின் மாகுருவே (கன்னகம்)
பொங்குந் திருவுறு பூவுருவே
4. வாலாம் பிகையின் வண் தொண்டும்
பால்தே னெனக்கொண் டாயென்றும்

5. நடரா சனுக்கோர் நன்மணியே கன்னகம்
சடையாயவனளி கொளமணியே
6. கந்தையா வெனுங் கண்மணியே
வந்தடைந்தா னுனை விண் மணியே
7. திருவுறு விசுவ நாதனது
ஒரு குருவேயடி யார்க்கமுது
8. பிரேம சுந்தர மறையோனே ஏழாலை
பேரன்பொடு தொழு மிறையோனே
9. அம்பல மென்னும் அணியடியான்
புங்கவனே யெம்மணி முடியான்
10. அருளானந்தன் பெருமானே
அடைந்தா யுத்திரத் திருநாளே
11. அகிலாண்டம்மா ளருங் குருவே
அடியார் குழுவின் பெருந்திருவே
12. பேரம்பலவன் சேரன்பே
பெற்றாய் மருளுக் கோரம்பே
13. கணபதி யடியவன் தனையாண்டாய்
குணமுறு மவனன்பது பூண்டாய்
14. அன்புறு மாறு முகப் பத்தன்
அவனுக் கருளிய மெய்ச் சித்தன்
15. செவ் வேட் தொண்டன் திருவடிகள்
சேரளி கொண்டும் முருகழகன்
16. சேராருங்குல வீரசிங்கம் (கொல்லங்கலட்டி)
தீர்ந்தா னுனையடைந் தேபங்கம்
17. சுப்பிரமணியாந் தூயனுக்கும்
நற்பத மருளிய நாயகனே
18. கந்தை யாவுன் கான் முனையே
கால்கொடுத்த தாண்டாய் வான் மழையே
19. இராசா வென்னுஞ் சேரடியான்
நேசா நீள்செஞ் சடைமுடியான்
20. கின்னத் தம்பியெனும் பக்தன்
சீர்தொண் டதுகொண் டருள்சித்தன்
21. பொன்னே ரொளியுறு பொன்னையன் (பரு. துறை)
தன்னையாண்டருள் முன்னையன்
22. மன்பால சுந்தர மாதவனே
அன்பா லடைந்த குரு ஆதவனே

23. மாதவ வேத வனத் தடியான் (பரு. துறை)
ஆதவனே சடை மாமுடியான்
24. பெரிய பிள்ளைப் பெண்மணியின்
பெருமானே யெம் பெருவாழ்வே
25. வயிரமுத் தடியனுக் கானபிதா (அச்சவேலி)
மற்றுமவர்க்கொரு ஞானபிதா
26. கின்னா னென்னுஞ் சேரடியான்
சேர்ந்தா னுன்றன் திருவடிதான்
27. பேரன்பே யுறு சீர்வேலன் (சித்தங்கேனி)
சூர்வெங் வினையின் ஓர்காலன்
28. வல்லிபுரத்தின் மாமணியே (கொடிகாமம்)
மற்றும் பலவடியார் கணியே
29. நமச்சிவாயன் நாயகனே (நாவற்குழி)
நல்லடி யார்க்கொரு தாயகனே
30. மாதவ னென்னும் மாவடியான் (கச்சாய்)
திதற வாண்ட திருமுடியான்
31. அப்பாத் துரையன் அருமருந்தே (திருகோணமலை)
இப்பா ரடியவர்க் கொரு விருந்தே
32. குணசேகரனின் குருநாதா
அணியாரற வுரை அருள்போதா
33. திருநாவுக் கரசுக் கொருகுருவே
பெருமா ளெங்க ளருந்திருவே
34. அன்னா மலையெனு மோரன்பன்
கண்ணே யெனவுறு சேரன்பன்
35. ஆங்கில வைத்தியர் குருசாமி (யாழ்ப்பாணம்)
ஆம்பெரி யோர்க்குமிங் கொருசாமி
36. இன்னும் பலவடி யார்தொண்டு
ஏற்றூட் கொண்டா யருள் விண்டே
37. நாயேன் தனக்கிங் கோர் தாயே
நவின்றேன் திருப்பா அருள்வாயே
38. பேயே னுடலுயி ருன்னுடைமை
பெரும் புகழ் பாடுதல் என் கடமை.

— பூமாரி என்பவரால் பாடப்பட்டது

அருட்குரவர் வாழ்த்து

விருத்தம்

1. அருட் குரவன் சடை வரதன் அடிவாழி யவன்றன்னை யன்பாலாண்ட
அருட் டேவி பொன்னம்மாள் அடிவாழி யவட்கருளு மாசானாகும்
அருட்பரவு முருகேச வண்ணலுட னருங்காசி யடிகள் வாழி
அருட்பரங் குருகடையிற் சாமியடியார்க ளனுதினமும் வாழி.

கட்டளைக் கலித்துறை

2. அண்ண சிவன் செயலென் றறைந்தென்றங் கையாக்கை விட்ட
தண்ணரு மன்போடறிவருள் சார்ந்தவத் தன்மை சற்றும்
எண்ணே னல்யோக நெறியினில்லே னென்னகத் துறந்து
கண்ணே யனையான் கழலினையந்தோ கருதிலனே.

—சீத்தலையன்

குரு வணக்கம்

1. முவுலகுந் தொழுதேத்துங் கடையில் நாதன்
முளரிமல ரடிபணியும் காசிப் பெம்மாள்
தாவிலருள் பெற்ற முருகேச வள்ளல்
தனைப் பரவும் பொன்னம்மா ளடிகள் போற்றி
மேவியசீர்ச் சடைவரத நாமத்தோடும்
மேதினியி லெமைப் போலோர் வடிவங்காட்டி
ஒவிலருள் புரிந்து பவக்கடலி னின்றென்னை
உயவெடுத்த தானவன் கருணை புரைக்கொணாதே.

2. அன்புருவா யெனையாண்ட சடைவரத
குருவினடி யினைகள் வாழி
அன்புருவாய் நிறைந்த திருப் பொன்னம்மா
ளடிவாழி அடியார் வாழி
அன்புருவாங் குருபதத்தைப் பிரியாம
லெந்நாளும் அடியேன் வாழி
அன்புருவா யிவ்வேனே பெற்றதிரு
அருளின்பம் வாழி வாழி.

— அருளானந்தசிவம்

அருணாசலத் தீபம்

1. சாதிமத பேதமாம் அழுக்கற்ற முதியோர்
சமூகத் திலங்கு தீபம்
சதுர்மறையும் கலையாறு தொண்ணூற்றாறு
தத்துவமெல்லாம் நின்ற தீபம்
சோதிமலை மீதிற் கயஞ்சோதியாய் நின்று
சோதியத் தனைக்குந் தீபம்
சுடர்மாவிருக்கும் சுகங்கொண்ட மௌனியொடு
சுடர்மா இருக்குந் தீபம்
நீதிபலபேசி மதவாதமிடு மடையரது
நெஞ்சைப் பிளக்குந் தீபம்
நின்றநிலை நின்றட்டிக் கெலாம் இரவுபகல்
நிர்த்தமிடு நெடிய தீபம்
மாதுமலை மங்கையொடு ஆதிமலை மீதில்
வளர்மணி மந்தர் தீப சுடராம்
மண்ணார் மலர்க்கண் மால் விண்ணாரயன் காணு
அண்ணாமலைத் தீபமே
சிவ சிவ அருணாசலத் தீபமே.

2. பிஞ்சுமதி நதியை முடிமேல் பூண்ட தீபமாம்
பணிமேலணிந்த தீபம்
பேசரிய மறைநான்கும் பேசு மொரு தீபம்
பெண்கொடி மணந்த தீபம்
அஞ்செழுத்தாய்ப் பஞ்ச பூதமாய் என்னுடற்
காதார மான தீபம்
அகில புலனங்களும் திக்குத் திகாந்தமும்
அங்கிங் கெனாத தீபம்
தஞ்சமென்றிடும் அடியார் நெஞ்சைத் திருத்தியே
தண்ணருள் காட்டு தீபம்
தந்தைதாய் குருதெய்வம் தமர்தாரம் மகவுமாய்
தானுமாய் ஆடு தீபம்
கஞ்சமலர்ச் சோலைகுளிர் தீம்புனல் நிரைச்சாலை
கனகமலை மீதிலென்றும்
மண்ணார் மலர்க்கண்மால் விண்ணார் அயன்காணு
அண்ணாமலைத் தீபமே
சிவ சிவ அருணாசலத் தீபமே.

அருளானந்தசிவம்

ஈமார் நூறாண்டுகளுக்கு முன்னாக ஏழாலைகிழக்கில் பிரசித்தி பெற்ற ஐயம்பிள்ளைப் பரிகாரியார் என ஒருவர் வாழ்ந்து வந்தார். அவர்தம் மூத்த புதல்வர் பொன்னையா என்பவர். இவர் உரிய பருவத்திலிருந்து தமிழ், சமயம், ஆங்கிலம், வைத்தியம் ஆதியன கற்றுத் தேறி தம் வாலிபத்திலேயே விளசிபட்டியிலிருந்த தம் உறவினராகிய மலரடியார் என்பவரிடம் வேதாந்த விசார அறிவும் பெற்று ஏழாலை மேற்கில் வாழ்ந்த இராமலிங்கர் மகள் செல்லமுத்துவை மணந்து வாழ்ந்து வருகையில் சடைவரத சுவாமிகளருளால் மெய்யுணர்வு அருளப்பெற்று அருளானந்தசிவம் ஆயினர்.

இவர் பலதுறைக் கல்வியறிவுடன் பெரியோர்களின் தொடர்பால் விளைந்த அநுபவ அறிவும் இயற்கை விவேகமும் நுண்ணுணர்வும் வாய்க்கப்பெற்றவர். சிக்கலான கட்டங்களில் நோயாளியின் நோய் நிலைமையை நுண்ணுணர்வால் நிச்சயித்தறியும் ஆற்றல்மிக்கவர். அதுபோலவே துணிந்துரைத்தற்கரிய சித்தாந்த நுட்பங்களையும் தம் மதி நுட்பத்தாற் கூர்ந்துணர்ந்து நிச்சயித்துரைக்கும் பெற்றியுள்ளவர். இவ்விருவகையாலும் பலரறி புகழும் மேன்மையும் வாய்ந்தவர். பல வருடங்களாகத் தென்னிந்தியாவிலும் வாழ்ந்து அங்குள்ள ஞானிகளினதும் சைவசித்தாந்த அறிஞர்களினதும் பரிச்சயம் மிகப்பெற்றுள்ளவர்.

சிறந்த வைத்தியர், சிறந்த சித்தாந்த அறிஞர் என்ற அளவிலன்றிச் சிறந்த பேச்சாளராகவும் திகழ்ந்தார். அக்காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்து நல்லறிஞர்களாகத் திகழ்ந்த புலோலி அ. சிவபாதசுந்தரம் திக்கம் வை. செல்லையா தெல்லி நியாயதுரந்தரர் தம்பையா போன்றோரின் சிறந்த நண்பராய் அன்றைய சைவசித்தாந்த அறிவாராய்ச்சித்துறையின் கலங்கரை விளக்கமாய்ப் பிரகாசித்தார். அவர்தம் சைவசித்தாந்தப் பிரசங்கங்கள் அரும

பொருட்கருவும், அநுபவ உணர்ச்சிப் பரிமளிப்பும் நிரம்பியவை. இயல்பிலேயே நல்ல கவர்ச்சிகரமான சைவத்தோற்றம். பிரசங்க வேளைகளில் அது இன்னும் அலாதி யாகக் காட்சியளிக்கும். சபைகளில் விபரீதமான பிரச்சினைகளைக் கிளப்புவார்க்கு வாயடங்கப் பதிலளிப்பதில் மகா சமர்த்தர். அக்கட்டங்களில் அவர் ஆளுமை, ரௌத்திரக்களை தழுவி மலர்ந்து ரசிகர்களைப் பிணிப்பதாயிருக்கும்.

அவர் தமது உயிர்மூச்சான ஆத்ம ஞான அனுபவ சாதனை முயற்சிகளுடன் ஆக்க வேலைப் பணிகளிலும் ஈடுபட்டிருந்தார். தமது சொந்த முயற்சியால் வைத்தியக் களஞ்சியம், கலாவல்லி என்னும் மாத சஞ்சிகைகளை நடத்தி வந்தார். அவருடைய எழுத்தாற்றல் அவற்றின் மூலம் வெளியாயிற்று. திருஞானசம்பந்தர் அச்சியந்திர சாலை என்ற ஒன்றைத் தம் பொறுப்பில் நிறுவி அன்று வரை ஏட்டு வடிவிலிருந்த பரராச சேகரம் முதலாம் வைத்திய நூல்களை ஆராய்ந்து அச்சேற்றினார். அவ்வாராய்ச்சி அநுபவத் துணை கொண்டு வைத்திய அகராதி ஒன்றும் தயாரித்து வந்தார். அதன் பொருட்டு வடமொழி வைத்திய நூல்களின் உதவி பெறுதற்காக வயது பின்னிட்ட வேளையில் வடமொழியும் முயன்று கற்றார். அகராதியிற் பெரும்பகுதி நிறைவேறி ஒரு பகுதி அச்சடிக் கப்பட்டதுண்டு. அது பூரணப்படுதற்கு முன், பெற்ற வடமொழியறிவினைப் பயன் படுத்திச் சுவேதாஸ்வதர உபநிடத மொழி பெயர்ப்பில் இறங்கினார். அது அன்றைய இந்து சாதன மூலம் வெளியாயுள்ளது. இவ்வெல்லா முயற்சிகளுக்குமிடையில் சைவ சித்தாந்த பாடபோதனையில் மிகக் கரிசனையாக ஈடுபட்டும் வந்தார். தெல்லிப்பழையில் சிலகாலம் தொடர்பாக அவரால் நடத்தப் பெற்ற சைவசித்தாந்த வகுப்புகள் குறிப்பிடத் தக்கவை. இவற்றுக்கூடே ஊடே ஒழிவுகண்டு தம் வசிப்பிட வளவில் உள்ள கல் நிலத்தைக் கொத்திக் கிளறிக் கல்லரித்துத் திருத்துவதும் பயிரிட்டு வளர்ப்பதும் அவர்க்குப் பிரீதிகரமான தொழிலாயிருந்து வந்துள்ளது.

எத்துறையிலும் வருமான நோக்கு அவர் இலட்சிய மாயிருந்ததில்லை. பரோபகாரம் மிகத்தாராளம். அவ்வப்போது அவர் தேவைகளுக்கு எப்படியாவது பெருள் வரும்; போகும். அதன் காரண காரியங்களோடு அவர் தம்மைத் தொடர்புபடுத்திக் கொள்வதில்லை.

அவர் எல்லார்க்கும் இனியவர். ஆனால் சமய உண்மைகளைப் புரட்டித் தகிடுதத்தம் பண்ணுபவர்களுக்கு அவர் ஒரு சிம்ம சொப்பனம். எவரும் எந்த வகையிலும் அவரை அணுகி எந்த வித நன்மையும் பெறுதல்கூடும். ஆனால், மத மாற்றமுயற்சியை வியாபாரமாகக் கொண்டொழுகுவோர் மட்டும் அவரை எட்டக்கண்டு நழுவிக்கொள்வர். அவர் கனிவுக்குப் பாத்திரமாயினோர் பன்னூற்றுக் கணக்கினர் அறிவு நலப் பயன்பெற்று அவர்க்கன்பராயினர்; ஏன்? அவர் கண்டனத்துக்கிலக்காகியோர் களும் அவர்க்குச் சிறந்த விசுவாசிகளாகவே திகழ்ந்துள்ளனர்.

தம் வாழ்வில் அவர் மேற்கொண்ட வைத்தியம் முதலான புறமுயற்சிகள் ஒவ்வொன்றும் அவ்வப்போது அப்படி அப்படியே நின்று போக பிற்கிடைக்கு அவரோடு ஒட்டிக்கொண்டிருந்தவை, குருமரபில் அவர்பெற்ற ஆத்ம ஞானப் பரிமளிப்பும், அதற்கு நிலைக்களமாயிருந்த மடாலய சேவையும், அதன் உயிர்த்தத்துவமாயிருந்த மகேசுர பூசைப்பற்றும், இவை யெல்லாவற்றினதும் ஒன்றியை விளைவாகிய உள்ளுருக்கமும், கனிவும், உயிருட்டமான பரகதி வேட்கையுமே. இவற்றின் அரவணைப்பில் இனிது வாழ்ந்து 1948 தை உத்தர தினத்தில் சிவபதப் பிராப்தியெய்தினார். பெருந்திரளான அன்பர்கள் அடியார்கள் மத்தியில் சிவநாம கீர்த்தன சங்க சேமக்கல மங்கல நாத முழக்குடன் அவர் சமாதிக் கிரியைகள் இனிது நிறைவுற்றன.

அருளானந்த சிவத்தின் ஆன்ம ஞான வாரிசாய் இருந்து அவர் தம் அரும் பெரும் பண்புகளாய் ஆத்ம

லாப வேட்கை, பரகதித் துடிப்பு, சமய ஞான வீறு, பக்தியொழுக்க மேன்மை ஆதியவற்றை விகசிக்கும் பாங்கில் அவர் நிலையமாகிய மடாலயத்தையே தம் மையத் தானமாகக்கொண்டு ஆடம்பரமற்ற முறையில் ஆக்கப் பணி புரிந்து வருபவர் அன்பர் திரு. மு. ஞானப்பிரகாசம் பீ. ஏ. பீ. எஸ். சி. அவர்கள். அவர் தலையிடும் பணிகள் உணர்ச்சியும் எழுச்சியும் மிக்கனவாய்ச் சிறப்படைதல் கண்கூடு. மடாலய சேவைக்கு வேறாக, கடந்த பதினெட்டாண்டுகள் தொடர்பாக அவரால் நடைபெற்றியங்கி வரும் திருக்கேதீச்சரப் பாத யாத்திரை வழிபாடு குறிப்பிடத்தக்க விசேட முடையது. அதன் சார்பில் 1962இல் இடம்பெற்ற திருஞானசம்பந்தர் உலாவெழுச்சி (கீரிமலையிலிருந்து திருக்கேதீச்சரம் வரை) யாழ்ப்பாணச் சரித்திர வரலாற்றில் 'அற்புத நிகழ்ச்சி' என்ற தலைப்பில் இடம் பெற்ற பாலது.

1958-62 வரை வருடமொரு முறை நடைபெற்றுள்ள தென்னிந்தியப் பாத யாத்திரை விளம்பரமற்றதாயினும் வீறுபடைத்த ஒன்று. 1940ஆம் ஆண்டில் ஏழாலை சைவ மகாஜன வித்தியாசாலை உருவாதல் சார்பாக அவரை மையமாகக் கொண்டெழுந்து நிலவிய சைவ எழுச்சி மிகச் சுவாரஸ்யமானது. திருக்கேதீச்சர ஆலயத்தின் அருமை பெருமைகளில் அளவிறந்த ஈடுபாடு அவர்க்குளதாகும். அதன் விளைவாக அதன் பேரில், மாதோட்டத்தடிகள் என்னும் சரித்திர நவீனம் ஒன்று அவரால் எழுதப்பெற்று வருகின்றது.

பரமேஸ்வரக் கல்லூரியிலே படித்து தமது ஆசிரியப் பணி முழுவதும் அங்கேயே நிறைவேற்றியுள்ள அவர் அக் கல்லூரியின் மீதும் அதன் ஸ்தாபகரான சேர். பொன் இராமநாதன் அவர்களின் இலட்சியங்களிலும் அபிமானம் மிக்குள்ளவர். அதன் முகாமையாளராயிருந்த திரு. சு. நடேசபிள்ளையின் நம்பிக்கைப் பாத்திரமாய் அவர்க்குப் பின் அக்கல்லூரி அடைந்த தீவிர மாறுதல்கள்

அனைத்தினுக்கும் உள்ளூட்டமான ஊக்க சக்தியாய்த்திகழ் பவர். இராமநாதனால் நடேசபிள்ளையிடம் கையளிக்கப் பெற்று அவரால் பிரதமர் ஸ்ரீமாவோவிடம் கையளிக்கப் பெற்றுள்ள பரமேஸ்வர தரும சாதனத்துக்குச் சட்ட பூர்வமான இன்றைய பொறுப்பாளி திரு. மு. ஞானப்பிரகாசம் அவர்களே என்பது பகிரங்க இரகசியம். இன்று பல்கலைக் கழகமாகத் திகழும் பரமேஸ்வராவின் புகழ்ப் பொலிவினுள் இவர் தார்மிக சேவைப் பண்பு தக்க இடம் பெறுவதாகும் என்பர்.

சைவ சித்தாந்த சாஸ்திர ஆராய்ச்சியறிவும் வேதாகம தத்துவ விசாரமும் மிக்கவராய்ச் சைவ வானில் நன்கு பிரகாசம் பெற்றுள்ள அன்பர் ஞானப்பிரகாசம் அவர்கள் தற்பொழுது வேதாகம விசார அநுபவ ஆராய்ச்சித் துறைக்கே தம்மை முற்றுகஅர்ப்பணித்துக்கொண்டுள்ளார்.

நைஷ்டிகப் பிரமச்சாரி ஒருவர்

இற்றைக்கு ஐம்பதாண்டுகளுக்கு முன்னாக ஏழாலை மேற்கில் கார்த்திகேயர்-ஆறுமுகம் என்பவரொருவர் வாழ்ந்து வந்தார். 1850க்கும் 1925க்கு மிடையிட்ட பகுதி இவர் வாழ்க்கைக் காலமாகும். இளமையிலிருந்தே வாழ்க்கையாசாரங்களில் அவருக்கிருந்த படிமானம் அவரைப் பூசாரியென்னும் பெயருக்காளாக்கியுள்ளது. அகப்புறத்தாய்மை, ஆடம்பரமின்மை, அகநோக்குணர்வு என்பன அவர் விசேட பண்புகளாகும்.

மிகக் குறைந்த வாழ்க்கை வசதிகளுடன் நிறைந்த திருப்தியுற்றிருக்கும் நிலைக்கு அவர் எடுத்துக்காட்டாகத் திகழ்ந்தார். உடுக்கும் வேஷ்டியைச் சாவதானமாக முழங்கால் அளவுக்குச் சுருக்கிக் கட்டு மியல்பொன்றே அவர் வாழ்க்கைத் தேவைகளை எவ்வளவுக்குச் சுருக்கி வைத்திருந்தார் என அறிவிப்பதாயிருக்கும். அத்தகைய எளிய வாழ்க்கையில் அரிய குறிக்கோளைப் பற்றியிருந்தது அவர்

நோக்கு. சதா, சிவத்தியானமே அவர் வாழ்வின் உயிர் முச்சாயிருந்தது. தியானம் மிக ஆழ நீளமாயமையும். தியான வேளையில் அகநோக்கில் எதனையோ கண்டு இடையிடை சிரிப்பதும் அவரியல்பு.

பிடியரிசி சேர்த்தல் முதலிய இலகுவான முறையிற் பெறக்கூடிய தீங்கற்ற பொருள் கொண்டு ஊர்க்கோயில் களுக்கு எண்ணெய் கர்ப்பூரம் முதலியன வழங்குந் தொழிலன்றித் தமக்கு வருமானங்கருதிய தொழிலெதுவும் அவர் மேற்கொண்டிருந்ததில்லை. தம்முதுசொ மாயிருந்த இரு காணிகளில் ஒன்றைச் சிவன் கோயிலுக்குத் தருமசாதனமாகவும் ஒன்றைச் சீதனமற்றிருந்த பிள்ளையொன்றுக்கு உபசமாகவும் கையளித்து விட்டார்.

‘வாழ்க்கைக்கு வழியென்ன’ என்ற விசனமேயில்லை. உண்பது ஒருவேளை உணவு, உடுப்பது நான்கு முழம். உணவும் சுயம்பாக உணவு. அதற்குரியது தற்செயலாகக் கிடைக்காவிட்டாலும் குறையில்லை. தன்னை ஒறுக்கும் பயிற்சிக்குத் தகுந்த வாய்ப்பு அது என்ற திருப்தி. இத்தகைய அவருக்கு விவாகமென்பது மிகைதானே. வாழ்க்கை முழுவதும் நைஷ்டிகப் பிரமச்சரியமாகவே கழிந்தது.

திருப்தியான முகபாவம், திருநீற்றுப்பொலிவு, மாசுபடியாத ஆடை, தியான உணர்வில் திணிந்த உள்ளம், தணிந்த நடை, நிறைந்த சிரிப்பு இவற்றின் ஒன்றியமே அவர் தோற்றம்.

இவர் தமது 55-70 வயசு இடைவில் அயலூராகிய அன்குத்தை வாசத்தானமாகக் கொண்டிருந்தார். அக்காலத்தில் அங்கிருந்த செல்லாச்சியம்மையார் சகவாசம் இவர்க்கு அரியபேரூயிற்று. மீள ஊருக்குத் திரும்பி வாழ்ந்து 1925இல் அடக்கமெய்தினார்.

‘இராமகிருஷ்ணபரமஹம்சருக்குப் போல் இவருக்கும் (செல்லாச்சி அம்மையார்) சமாதி நிலை அடிக்கடிவரும். இந்தக்காலத்தில் தான் பூசாரிக்கிழவனார் என்னும் பெரியார் இவரிடம் வந்தார். சமாதி நிலையிருக்கும் போது கிழவனார் மூலமந்திரத்தைக் காதில் ஓதுவார்.’

* * *

‘அம்மையார் அதிகம் நீடித்துத் தியான சமாதியில் நிலைப்பின் இவர் இல்லத்தில் வாழ்ந்து வந்த பூசாரிக் கிழவனார் “முன்வந்து அம்மா! அம்மா!! எழுங்கள்! எழுங்கள்!!” என்று தோளில் தட்டுவதுண்டு.’

B A

—திரு. ச. அம்பிகைபாகன் B. A.

அம்மையாரின் பிற்கால வாழ்வில் அவரது இல்லத்தை யடைந்து பத்து வருடங்கட்கு மேல் கூட வாழ்ந்து வந்த பூசாரிக் கிழவனார் ஆறுமுகம் அவர்களைப் பற்றி இங்கு குறிப்பிடுவது சாலவும் பொருத்தமாகும். இவர் ஏழாலை யைச் சொந்த ஆராகவுடையவர். இவரது நைட்டிக வாழ்க்கையை —சமயசீலத்தை—சைவ வேடத்தை நோக்கி எவரும் பூசாரிக் கிழவனார் என்று அழைக்க முன்வந்தது நூதனமன்று. இவர் சைவசித்தாந்த சாத்திரப் பயிற்சியும் வேதாந்த சாத்திர ஆராய்ச்சியும் அறிவும் கைவரப்பெற்றவர்; தமிழறிவுமுடையவர்.

அம்மையார் இல்லத்தையடைய முன்னர் சுன்னாகத்தில் மயிலணியில் வைத்தியர் மு. நாகநாதரவர்களின் இல்லத்தில் சில வருடங்கள் வசித்து அவர் மக்கட்குத் திருக்குறள் நாலடியார் முதலிய நீதி நூல்களையும் சமய சாஸ்திரங்களையும் கற்றுக்கொடுத்து வந்தார். நாடோறும் மயிலணிக் கந்தசுவாமி கோயில் வீதியிலுள்ள கிணற்றில் ஸ்நானஞ் செய்து சந்தியாவந்தனம் செய்வார். பின்னர் ஆலயத்துட் சென்று வீதி வலம்வந்து வணக்கத்தை முடித்துக் கொண்டு நின்றபடியே தியானம் செய்வார். மூன்று மணித்தியாலம் கட்டு மேலாகச் சிறிதும் ஆடாதும் அசையாதும் தியானம் நடக்கும். சிலபோது ஒற்றைக்காலில் நின்று தியானம் செய்வார். அப்போதெல்லாம் இவர் சுன்களின் ன்று ஆந்த பாஷ்பம் சொரிந்தவண்ணமாயிருக்கும். தியானம்

முடிவடைந்ததும் கடவுளை வணங்கிவிட்டுத் தாம் வசிக்கும் இல்லஞ் சென்று பொங்கல் செய்து உணவருந்துவார். ஒருநேர உணவுதான் இவர் உட்கொள்வது. முருகப்பெருமான் சந்நிதியில் என்றும் தீபம் ஒளி செய்து கொண்டிருக்கப் பிடியரிசியெடுத்துப் பொருள் தேடி மூலதனம் வைத்துஞ் சென்றுள்ளார். பின் செல்லாச்சியம்மையார் இல்லத்தில் சென்று வாழ்ந்தனர். அங்கும் தமது நித்திய கடன்களைக் குறைவின்றிச் செய்து வந்தனர். அம்மையாருக்கு இவர் பல வழியிலும் மிக்க பேருதவி புரிந்து வந்தனர்.

எல்லா விஷயங்களையும் அம்மையார் இவருடன் கலந்து யோசித்தே செய்வார். இருவரும் ஆத்ம வீடேற்றம் என்னும் பாதையிற் சென்று கொண்டிருந்தமையால் மனவொற்றுமையும் சாந்தியும் பெற்று வாழ்ந்தனர். அம்மையார் சிவசதியடையச் சில வருடங்கட்கு முன்னர் இப்பூசாரிக்கிழவரைத் தமது சொந்தவருக்குச் சென்று வாழ்ந்து பின் சிவலோசப் பிராப்தியடைந்தனர். இவரையும் உலகம் உள்ளபடியறிந்து கொள்ளவில்லை. இவரும் உலகினைச் சுரண்டித் தன்னை யறியப்படுத்த முயலவுமில்லை.

—புலவர் கு. அம்பலவாணபிள்ளை

பூசாரியாரின் பேரன் முறையினர் பண்டிதர் திரு. மு. கந்தையா B. A. அவர்கள். தற்போது இளைப்பாறிய ஆசிரியராயிருக்கும் அவர்தம் இலக்கியப்பணிகள் சிலவு.

வெளிவந்துள்ளவை:—

1. குழந்தைவேற் சுவாமிகளும் குருபரம்பரையும்
2. மாவைப் பிள்ளைத்தமிழ் (உரையுடன்)
3. திருக்குறிப்புத் தொண்டர்புராண உரை விளக்கக் குறிப்பு. (யா.கூ.ப. வெளியீடு)

வெளிவர வேண்டுபவை:—

1. நாவலர் பிள்ளைத் தமிழ்
2. மாவைப்பள்ளு
3. பெரியபுராணச் சிந்தனைகள்

நாவலர் பிள்ளைத் தமிழ் 1972-75 கால இடைவில் இந்து சாதன மூலம் புனைபெயரில் வெளிவந்துள்ளது. இன்னும் நூலு ருவம் பெறவில்லை.

எழுத்துத்துறையில் ஏழாலையர் இருவர்

1941-50க்கு இடைப்பட்ட காலம் ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சித் துறையில் மறுமலர்ச்சிக் காலம் எனப்படுகின்றது. பழகு தமிழ்ப்பாணியிலே சர்வசனரஞ்சகமான கவிதைகள் கட்டுரைகள் கதைகள் குறுநாவல்கள் நாடகங்கள் உருப்பெறத் தொடங்கிய காலமிதுவாகும். மேலூட்டுச் சிறுகதை இலக்கிய ரசனையே தமிழில் சிறுகதை இலக்கியத் தோற்றத்துக்கு உந்துதலாயிருந்தது என்பது பகிரங்க உண்மை. அதன் வழி, அன்று-ஆங்கில மொழியறிவு பெற்றிருந்தவர்களாலேயே சிறுகதை உத்திகளும் அமைப்புக்களும் தமிழில் அறிமுகஞ் செய்யப்பெற வேண்டியிருந்தன. ஈழத்து இக்கால இலக்கிய வளர்ச்சியில் ஒரு 'மைல்கல்' என்று கருதப்படக்கூடிய இப்பணியில் முன்னணியில் நின்ற சிலரில் பிரசித்திபெற்ற இருவரைப் பயந்த பேறு ஏழாலைக் குளதாயிற்று.

அந்நாளில் சுன்னாகத்திலிருந்து வெளிவந்த ஈழகேசரிப் பத்திரிகை மறுமலர்ச்சி இலக்கிய எழுத்தாளர்களை ஊக்கும் பணியில் ஈடுபட்டிருந்தது. அப்பத்திரிகையின் சார்பில் குறித்த இருவரும் தமது எழுத்துப் பணியை ஆரம்பித்தனர். இருவரும் ஏழாலை மேற்கில் ஒருங்கிப் ஓர் குலத்து நெருங்கிய உறவினராவர்.

அவ்விருவருள் திரு. சி. வைத்தியலிங்கம் என்பவர்தம் இளமைக் காலத்தேயே தமிழார்வமும் இலக்கிய

தாகமும் வாய்ந்தவர். ஆங்கில மொழியறிவிலும் மிக்கவர். ஆங்கிலச் சிறுகதை இலக்கியங்களைக் கற்று அதன் வழி விளைந்த சுயமான உந்துதலினாலே அக்காலத்து தமிழக எழுத்தாளராக விளங்கிய கு. ப. ரா. கலைமகள் என்போரின் பாணியைப் பின்பற்றி எழுதத் தொடங்கியவர். ஆரம்ப தசையிலேயே அவர்தம் சிறுகதைகள் மேலூட்டு உத்திமுறைப் பிரயோகங்களையும், கதைரசனைக்கு மெருகூட்டுதற்கு இன்றியமையாத பலவேறு வண்ணக்கோலங்களையும் பிரதிபலிப்பனவாய் அமைந்தன.

இவ்வகையில் அமைந்த அவர்தம் எழுத்தாற்றல், ஈழத்துச் சிறுகதை இலக்கியத் துறைக்கு வழிகாட்டியவர் என்னும் புகழை அவருக்கு ஈட்டிக்கொடுத்துள்ளது. அவர் கதைகளிற் காணுங் கிராமப்புற வர்ணனைகள் ஈழமண்ணியல்பை இனிதமைத்துக் காட்டுவனவாய் இரசிகர் பலரின் அபிமானத்தை ஈட்டித் தருவனவாய் அமைந்துள்ளன. அவர்தம் கதைகளுள், மூன்றும் பிறை, கங்காகீதம், பாற்கஞ்சி, நெடுவழி என்னும் நான்கும் இரசிகர்களின் விசேட பாராட்டைப் பெற்றுள்ளன. மூன்றும் பிறை தமிழ்நாட்டுச் சிறுகதைத் தொகுதியில் இடம்பெற்றுள்ளது. கங்காகீதம் ஈழநாட்டுச் சிறுகதைத் தொகுதியில் இடம்பெற்றுள்ளது.

இவர் இன்னும் எழுதாரோ! என்ற அங்கலாய்ப்பு இரசிகர்களிடங் குடிகொண்டிருத்தல் பகிரங்க இரகசியம்.

சிறுகதை முன்னோடிகளாகிய எம்மவர் இருவரில் ஏனையவர் திரு. சி. சிவஞானசுந்தரம் என்பவர். அவருடைய எழுத்துப்பணி சிறுகதையளவில் அல்லாது மொழிபெயர்ப்புத் துறையிலும், நாடகத்துறையிலும் வளம்பெற்றுள்ளது. மாணவனாயிருக்கும் போதே அதிகம் வாசிக்கும் பயிற்சியும் எவரோடும் ரசனை துறும்பு அளவளாவும் இயல்பும் மிக்கிருந்தவர் இவர். பாடபுத்தகங்களை அதிகம் படிக்காமலே பாடசாலைப் பரீட்சைகளின் உயர்ந்த சித்திபெறும் இயற்கை விவேகம் மிக்குள்ளவர். ஆங்கிலமொழியில் விசேட கவர்ச்சியும் தேர்ச்சியும் வாய்ந்த

தவர். தாம் வாழ்ந்த குடும்பச் சூழ்நிலை, சுற்றாடற் போக்கு, தமது உத்தியோகத் தொடர்பு என்பன பற்றிய ரசனையம்சங்களைத் தமது சிறுகதை வாடுவோலி நாடகங்களிற் செழிப்பாகத் தந்து வைத்துள்ளார்.

‘இலங்கையர்கோன்’ என்ற புனைப்பெயரில் எழுத்துலகுக்கு, அறிமுகமான அவர்தம் படைப்புகளில் வஞ்சம் வெள்ளிப் பாதசரம், தந்தைமனம், கடற்கரைக் கிளிஞ்சல், விஜயகுமாரன், விடியாத இரவு என்பவை விசேட முக்கியத்துவம் பெற்றுத் திகழ்கின்றன. இவற்றுள், தந்தைமனம் தமிழ்நாட்டுச் சிறுகதைத் தொகுதியிலும், கடற்கரைக்கிளிஞ்சல் ஈழநாட்டுத் தொகுதியிலும் இடம்பெற்றுள்ளன.

இரவீந்திரன் என்னும் புனைப்பெயரில் எழுத்துப்பணி புரிந்த திரு. சி. வைத்திலிங்கம் போலாது இவர்தம் இறுதி மூச்சுவரையும் எழுத்துப்பணி புரிந்துள்ளமை குறிப்பிடத் தக்கதாகும். விபரம் பின்வருமாறு:

இலங்கையர்கோன் இலக்கிய சேவையை மூன்று பிரிவுகளாகப் பிரிக்கலாம். (1) கதைகள் (2) நாடகங்கள் (3) மொழி பெயர்ப்பு என்பன அவை.

1935-52க்கு இடைப்பட்ட 17 ஆண்டு காலத்தைச் சிறுகதை, மொழி பெயர்ப்புக் காலமாகக் கொள்ளலாம். 52ம் ஆண்டுக்குப் பின்னர் ‘‘மச்சாள்’’, ‘‘தந்தி வந்தது’’, ‘‘தாழை நிழலிலே’’ போன்ற சிறுகதைகளைப் படைத்தார். 1952-60 வரையிலான எட்டு ஆண்டு காலத்தை நாடகம் ஆக்குவதில் செலவிட்டார்.

இலங்கையர்கோன் படைத்த சிறுகதைகள், கலைமகள், மணிக்கொடி, சூராவளி, (பாரதத்தாய்) சக்தி, சரஸ்வதி, கிராம ஊழியன், பாரதிதேவி முதலிய தென்னிந்திய இதழ்களிலும், ஈழகேசரி, மறுமலர்ச்சி, கலைச்செல்வி, தமிழின்பம், தினகரன், வீரகேசரி ஆகிய ஈழப்பத்திரிகைகளிலும் பிரசுரமாயின.

மொழி பெயர்ப்புத்துறையில் கிளாறமிலிச், ஈனோக் ஆர்டன், விடியாத இரவு, வெறுங்கனவு, அந்தமுத்தம், கூத்து, நீலக்கண்கள், குயிலும் ரோஜாவும், முதற்காதல் என்பவை அடங்கும். இவற்றில் முதற்காதல் என்ற ரஷ்ய நாட்டுக் கதை நூல்வடிவம் பெற்றிருக்கிறது. வெளியீடு: ‘அலயன்ஸ் கம்பெனி.’

எட்டு ஆண்டுக் காலத்தை முழுக்க முழுக்க நாடகம் எழுதுவதில் செலவிட்டார் என்று சொல்லலாம். நாடகங்களில் பெரும்பகுதி வாடுவோலிக்காக எழுதப்பட்டவை. ‘விதானையார் வீடு’, ‘லண்டன் கந்தையா’ ஆகிய இரு நாடகங்களும் பல அங்கங்களைக் கொண்டு வாடுவோலியில் தொடராக ஒலிபரப்பப்பட்டன. ‘கலித்தொகைக் காட்சிகள்’, ‘சிரிப்புக் கண்ணீரும்’... என்ற நாடகம் சிலப்பதிகாரத்தை அடியொற்றி எழுதப்பட்டது. இதுவே பின்னர் சில மாற்றங்களுடன், ‘‘மாதவி மடந்தை’’ மேடை நாடகமாக நூல் உருப்பெற்றது. இவை போக தனித்தனி 30 நிமிடம், 1 மணி நடிப்புக்கேற்ற 50க்கும் மேற்பட்ட நாடகங்களையும் எழுதியுள்ளார். இவற்றுள் வாழ்வியல் கற்பனை நாடகங்களுடன், வரலாற்று, புராண, இதிகாச நாடகங்களும் அடங்கும்.

இவற்றுள், ‘மாதவி மடந்தை’ (1958ல் வெளியிடப்பட்டது.) ‘மிஸ்டர் குகதாஸன்’ (.....) ஆகிய இரு நாடகங்களும் நூல் உருவில் இலங்கையர்கோன் வாழ்ந்த காலத்தில் வெளி வந்தன.

‘முதற்காதல்’ (1942-ல் வெளியிடப்பட்டது) என்ற மொழிபெயர்ப்புக்கதையும் இலங்கையர்கோன் உயிரோடிருந்த காலத்தில் புத்தக வடிவம் பெற்றது.

‘வெள்ளிப்பாத சரம்’ என்ற சிறுகதைத் தொகுதி இலங்கையர்கோன் இறந்த ஓராண்டில் நூலாக வெளியிடப்பட்டது. இந்நூலை அவர் மனைவியார் கணவர் நினைவாக இலங்கையர்கோனுக்குச் சமர்ப்பணமாக்கியிருக்கிறார். வெளியீடு-1962.

இச்சிறுகதைத் தொகுதியில் இலங்கையர்கோன் எழுதிய முழுக்கதைகளிலும் இருந்து 15 கதைகளைத் தெரிந்து எடுத்து வெளியிட்டிருக்கிறார்கள்.

இலங்கையர்கோன் மேடைநாடகப்பற்றால் ‘வசந்தகான சபை’ என்ற பெயரில் நாடக சபைக்கு ஆக்கமும் ஊக்கமும் அளித்தார். அவரால் சங்கரதாஸ் சுவாமிகளின் ‘மயானகாண்டத்தை’ அடியொற்றி எழுதிக்கொடுக்கப்பட்ட ‘மயானகாண்டம்’ என்னும் நாடகம் இலங்கையின் பல பாகங்களிலும் ஆயிரம் தடவைகளுக்கு மேலாக நடிக்கப்பட்டது. இன்றும் நடிக்கப்பட்டு வருகிறது.

இலங்கையர்கோன் உயிரோடிருந்த இறுதிக்காலத்தில் தம்மால் எழுதப்பட்ட சிறுகதைகள் முழுவதையும் பல சிறுகதைத் தொகுதிகளாக வெளியிடப்பெருமுயற்சி எடுத்தார். ஆனால் அது பலன் அளிக்கவில்லை.

படிக்கும் காலத்தில் பழகிய ‘சுருட்டுக்’ குடிக்கும் பழக்கத்தை அவர் இறக்கும்வரையில் விட்டுவிடவில்லை. வாயில் வைத்த சுருட்டின் அடிப்பாகத்தைச் சப்பிச் சப்பிக் குடிப்பார். அதுபற்றிக் கேட்டால் ‘‘குழந்தைக் காலத்தில் தாய் முலையைச் சப்பிப் பால் குடித்த உணர்வினால்தான் சாப்பிடுகிறேன் போலும்’’ என்று சொல்லிச் சிரி சிரி என்று சிரிப்பார்.

ஐயம்பிள்ளை — பேரம்பலம் — கனகசபாபதி

ஐரு குடும்பத்தில் மூன்று தலைமுறைகள் சிறப்புற்று விளங்குகின்றன என்றால் அதற்கொரு தனி மகத்துவம் இருக்கத்தான் வேண்டும். வைத்தியத் துறையில் யாழ்ப்பாணத்துப் பொதுமக்களைக் கவர்ந்ததோடு ஆத்மீகத் துறையிலும் ஒளிவிட்டுப் பிரகாசித்தவர்கள் ஐயம்பிள்ளை அவர்கள். அவருடைய இளையமகனார் பேரம்பலம் அவர்களுடைய மருந்துக்கடையும் வைத்தியத்துறையும் குடாநாடு முழுவதும் பிரகாசித்ததோடு சடைவரத சுவாமிகளுடைய சீடனாக இருந்த பெருமையும் அவர்களுக்கு உண்டு. குரு இவருக்கு இட்ட ஞானப்பெயர் மகாலிங்கம் என்பதாகும். திரு. பேரம்பலம் அவர்களுடைய மூத்த திருமகனார்தான் பேராசிரியர் கனகசபாபதி அவர்களாகும். கணிதத்துறையில் உலகப்பிரசித்திபெற்றவர்களுள் ஒருவராக விளங்கிய கனகசபாபதி அவர்களுடைய ஞாபகமாக விளங்குவது பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தினுள் விளங்கும் குறிஞ்சிக்குமரன் திருக்கோயிலாகும். பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர் ஒருவர் ஓய்வுநேரம் எல்லாம் கோவிலிலேயே தொண்டு செய்தார் என்றால் அது திரு. கனகசபாபதி அவர்களைத் தவிர வேறு யாராயும் இருக்க முடியாது என்பதைத் துணிந்து கூறலாம்.

இளைஞர்களை நல்வழியில் நடத்துதற்கு அவர்கள் கையாண்ட முறைகள் பல மனோதத்துவ நிபுணர்களையும் திகைப்புறச் செய்வன. பேசுவதை மிகக் குறைத்து செயலைப்பதின்மடங்காக்கி மற்றையோருக்கெல்லாம் உதாரண புருஷராக விளங்கினார். தாம் செய்யும் எதனையும் மற்றையோர் அறிய வேண்டும் என்றோ மற்றையோர் பாராட்ட வேண்டும் என்றோ மனநாட்டம் இல்லாதவர். செயற்கரிய பல செயல்களைச் செய்துவிட்டு மௌனமாகவே மறைந்து இருந்து கொண்டவர்கள். இவரைப் பண்டிதமணி டி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் அபூர்வகற்பகதரு என்று

தமது இரங்கல் உரையில் பா ரா ட் டி உள்ளார்கள். இது நூற்றுக்கு நூறு பொருத்தமானது.

நல்லவர்கள் 'மிதித்த இடத்துப் புல்லுஞ் சாகாது' என்று போற்றுவது மரபு. இதற்கு இலக்கியமாக வாழ்ந்து வந்தவர்கள் கனகசபாபதி அவர்கள்.

—க. முத்துவேற்பிள்ளை அவர்கள்

“பொதுவாக மாணவர்கள் அவருக்கும் சிறப்பாகத் தமிழ் மாணவருக்கும் அவர் ஒரு அன்பனாக, வழிகாட்டியாக, ஞானியாக அமைந்திருந்தார்.”

—தி. முருகேசம்பிள்ளை அவர்கள்

“கணிதப்பேராசிரியர் கனகசபாபதி என் உள்ளத்தைக் கவர்ந்த பெருமகன். அவரைப் பண்பின் சொருபமாகவே எப்பொழுதும் கண்டேன்.”

—டாக்டர் அ. சின்னத்தம்பி அவர்கள்

“மனிதனாயிருந்த மனிதன் மறைந்துவிட்டாரே என்ற மனவேதனையே முன்னிற்கின்றது. நிலத்தில் நடக்கும் போதும் கால்கூசி மெல்ல ஒதுங்குவதன்றிப் பெலத்து மிதிக்கும் தன்மை அவர்பால் இல்லை.”

—வித்துவான் மு. கந்தையா அவர்கள்

“அறிவியலுக்கும் அருளியலுக்கும் தொடர்பு இல்லை யோ எனக்கருதப்படும் இக்காலகட்டத்தில் அறிவு பயன்படவேண்டுமானால் அருள் கலந்த அறிவு நிலைபெறவேண்டும் என்ற ஆன்றோர் சிந்தனைக்கு குறிஞ்சிக்குமரன் கோயிலை நிறுவிப் பரிபாலித்ததால் உருவம் தந்த பேராசான் கனகசபாபதி அவர்கள்.”

—பொ. ச. குமாரசாமி அவர்கள்

ஏழாலைபற்றிய புத்தகம் எப்போ அச்சில் வரும் என்று பலமுறை அடியேனிடம் கேட்டுக் கேட்டு ஊக்கப்படுத்திய பேராசிரியர் அதன் சிறப்பைக் காண இன்றில்லை என்று மனங்கவல்கின்றேன்.

ஏழாலை ஊர்ப் புலவர் ஒருவரால் இயற்றப்பட்டும் பரம்பரையாக வழங்கி வந்த

நாட்டுப் பாடல் ஒன்று

1. ஒருகலப் பச்சரிசி ஓராயிரம் செவ்விளநீர் ஒருமுகமாய்ப் பூஜைகொள்ளும் ஓதியடியிற் பிள்ளையாரே!
2. இருகலப் பச்சரிசி ஈராயிரம் செவ்விளநீர் இருகாலப் பூஜைகொள்ளும் இலுப்படியிற் பிள்ளையாரே!
3. முக்கலப் பச்சரிசி மூவாயிரம் செவ்விளநீர் முக்கியமாய்ப் பூஜைகொள்ளும் மூங்கிலடிப் பிள்ளையாரே!
4. நாற்கலப் பச்சரிசி நாலாயிரம் செவ்விளநீர் நாணயமாய்ப் பூஜைகொள்ளும் நாவலடிப் பிள்ளையாரே!
5. ஐங்கலப் பச்சரிசி ஐயாயிரம், செவ்விளநீர் ஐம்முகத்தால் பூஜைகொள்ளும் அத்தியடிப் பிள்ளையாரே!
6. ஆறுகலப் பச்சரிசி ஆறாயிரம் செவ்விளநீர் ஆறுதலாய்ப் பூஜைகொள்ளும் ஆலடியிற் பிள்ளையாரே!
7. ஏழுகலப் பச்சரிசி ஏழாயிரம் செவ்விளநீர் என்றென்றும் பூஜைகொள்ளும் ஏழாலையிற் பிள்ளையாரே!
8. எட்டுக் கலப் பச்சரிசி எண்ணாயிரம் செவ்விளநீர் எவ்விடத்தும் பூஜைகொள்ளும் எங்களுர்ப் பிள்ளையாரே!
9. ஒன்பதுகலப் பச்சரிசி ஒன்பதினாயிரம் செவ்விளநீர் ஒன்றாகப் பூஜைகொள்ளும் ஒங்காரப் பிள்ளையாரே!
10. பத்துக்கலப் பச்சரிசி பத்தாயிரம் செவ்விளநீர் பத்தியுடன் பூஜைகொள்ளும் பனையடியிற் பிள்ளையாரே!
11. ஏரிநடுத்தனையும் இருப்பிருந்த பிள்ளையாரே ஏரிநட்டு நான் போறேன் எழுந்திருங்க பிள்ளையாரே!
12. காணிநடுத்தனையும் காத்திருந்த பிள்ளையாரே காணிநட்டு நான் போறேன் கரையேறும் ஐயாவே!
13. கொல்லை நடுத்தனையும் கொலுவிருந்த பிள்ளையாரே கொல்லை நட்டு நான் போறேன் குதிச்சோடும் பிள்ளையாரே!
14. பள்ளம் நடுத்தனையும் பாங்கிருந்த பிள்ளையாரே பள்ளம் நட்டு நான் போறேன் பார்த்தோடும் ஐயாவே!
15. மாவை இடித்து வைத்து மாவிலையைத் தொன்னைதைத்து பூவை மலர வைத்துப் போய் இறங்கும் பிள்ளையாரே!

குப்பிழான்

குப்பிழாய் என்பது ஒருசெடி. அச்செடி மிக நெருங்கி வளர்ந்து காடுபோல் தோற்றம் அழித்தமையால் அப்பகுதியைக் குப்பிழான் என்று அழைத்தனர். அது வே நிலை பெற்றபெயராகவும் அமைந்து விட்டது. முயற்சிக்கு சிறந்த எடுத்துக்காட்டான மக்கள் வாழும் கிராமம் அது. தொடக்கத்தில் ஏழாலையோடு சேர்ந்து ஒன்றாகவே கருதப்பட்டு வந்தது. இடைக்காலத்தில் அக்கிராமத்தை மூன்று கிராமங்களோடு பங்குபோட்டுக்கொண்டார்கள். குரும்ப சிட்டியோடு ஒரு பகுதியும் புன்னலைக்கட்டுவனோடு இன்னொரு பகுதியும் ஏழாலையோடு வேறொரு பகுதியுமாகப் பிரிக்கப்பட்டதனால் குப்பிழான் தனக்குரிய தனித்துவத்தை இழந்து நின்றது.

குப்பிழானின் தனித்துவத்தைக் காப்பாற்ற நினைத்த வாஸிபர்கள் நீண்ட நாள் முயற்சியின் பின் தமக்கென்றே ஒரு கிராம சேவகர்ப் பிரிவை ஏற்படுத்திக்கொண்டனர். அதனால் அக்கிராமத்திற்கு வேண்டிய சில வசதிகளைப் பெற முடிந்தது. என்றாலும் ஏழாலையை விட்டுத் தனியாகப் பிரிந்துபோகமுடியவில்லை. காரணம் ஏழாலைக் கிராமச் சங்கத்தோடு சேர்ந்தே அது இயங்கவேண்டி வந்துவிட்டது. கமக்காரர் நிரம்பிய ஊர் குப்பிழான். இவர்களிற்பெரும் பாலோர் ஏழாலைக் கிராமத்தில்தான் கமம் செய்கிறார்கள். ஆகவே அவை இரண்டும் ஈருடனும் ஒருயிரும் போல்

ஒன்றிணைந்து வாழ வேண்டி ஏற்பட்டுவிட்டன. குப்பிழானைப் பிரித்து ஏழாலை என்றோ ஏழாலையைப் பிரித்து குப்பிழான் என்றோ சொல்ல முடியாத ஓர் நிலை ஏற்பட்டுள்ளது.

இணுவில் மண்ணுக்கு வாசனை இசைபோன்றே குப்பிழான் மண்ணுக்கும் இசை வாசனை உண்டு. நாடகத்தில் வல்லவர்கள் இங்கு பரம்பரையாக இருந்து வருகிறார்கள். கிறிஸ்தவ மதம் எட்டிப்பார்க்க முடியாத ஒரு கிராமம் உண்டு என்றால் அது குப்பிழான் கிராமமாகும். அவர்களுடைய சைவப் பற்றும் வைராக்கியமும் அந்நிய சமயத்தவரை எட்டிப்பார்க்காதவாறு செய்து விட்டன. பண்ணிசை வல்லாளர் செல்லத்துரையும் பிற்பாட்டில் வல்ல வேலையாவும் இசையுலகில் இரு நட்சத்திரங்களாக விளங்கியவர்கள்.

பிரம்மஜீ சுந்தர சர்மாவும் அம்பலம் வைத்தியரும் கடவரத சுவாமிகளுடைய அன்புச்சீடராக விளங்கிய தோடு ஆத்மீக இரு விளக்குகளாக விளங்கினர். காசிவாசி செந்திநாதையரைப் பெற்றெடுத்தமண் குப்பிழான் என்று நினைக்கும்போது அதற்கு தனியொரு பெருமை உண்டென்பதையாரும் மறுக்க முடியாது. வேறு ஊர்களிலிருந்து வரும் பைத்தியங்கள் எல்லாம் இங்கு வந்து தான் குணப்பட்டுச் சென்றன என்றால் இங்குள்ள வைத்தியத்திறமைக்கு வேறு என்ன அத்தாட்சி வேண்டும்?

ஏறக்குறைய நாலாயிரம் மக்களை மாத்திரம் இருப்பிடமாகக்கொண்ட இக்கிராமம் குறிச்சிகள் தோறும் கோயில்களை உடையதாய் விளங்குகின்றது. விநாயகப் பெருமான் மூன்று குறிச்சிகளில் எழுந்தருளியுள்ளார். அவை கற்கரை, சொக்கர் வளவு, முத்தர் வளவு. வைரவக் கடவுள் நான்கு குறிச்சிகளில் எழுந்தருளியுள்ளார். அவை தைலங்கடவை, கேணியடி, கற்கரை, பத்தகல் ஆகியனவாகும். அம்பாள் இரு குறிச்சிகளில் எழுந்தருளியுள்ளார். அவை: எட்டுத்திட்டி, ஏறம்புக்கடவை. மீட்டாம் புலத்தில் வீரபத்திரக் கடவுளும், வீரமணக்குறிச்சியில் முருகக் கடவுளும் எழுந்தருளியுள்ளார்கள்.

சைவக் குருக்களும் பிராமணர்களும் வாழையடி வாழையாக வாழ்ந்து வந்தனர். என்பதற்கு குருக்கள் வளவு, குருக்கள் கேணி, ஐயர் கிணற்றடி என்பன போன்ற பெயர்களே அத்தாட்சி. திண்ணைப் பள்ளிகள் சிறப்பாக நடைபெற்றன என்பதற்குப் பள்ளிமாலும், கோட்டு உத்தியோகத்தார்கள் வாழ்ந்தமைக்குக் கோட்டார் வளவும் சிறந்த எடுத்துக்காட்டுகளாகும். ஆங்கிலேயருடைய ஆட்சிக் காலத்திலே பலர் உடையார்களாகவும் விதானை மார்களாகவும் உத்தியோகம் பார்த்தார்கள் என்பதற்கு உலகநாத உடையார், ஆறுமுகம் உடையார் வைரவ உடையார், வீரகத்தி விதானையார், அப்புக்குட்டி விதானையார் என்ற பெயர்களே அத்தாட்சிகளாகும்.

ஆனந்த சடாட்சர குரு

எனக்குப் பள்ளிப் பருவத்தைக் கடந்துவிட்ட வயது. ஒருநாள் எங்கள் ஊரில் ஒரு பரபரப்பான செய்தியைக் கேள்விப்பட்டேன். “சரவணமுத்துச்சாமியாரைச் சமாதியைத் திடத்தில் நாட்டிய வாழை மறுபக்கமாகத் திரும்பியிருக்கிறது.” அவருடைய சமாதியின் பொழுது ஏற்பட்ட ஓர் அற்புதம் அவ்வூர் மக்கள் எல்லாரையும் அச்சமாதியைத் தரிசிக்கச் செய்துவைத்துவிட்டது. சுவாமிகள் பூதவுடல் கொண்டுலாவும்போது சுவாமிகளைப் பயன்படுத்தத் தெரியாத மக்கள் எல்லாரும் அற்புதம் பார்க்க ஓடிச் சென்று சமாதியை அதன்மூலமாகத் தரிசனம் செய்து திரும்பினார்கள்.

நீர்வேலியைச் சேர்ந்த வல்லிபுரம் என்பவர் குப்பிளாணைச் சேர்ந்த சின்னாச்சிப்பிள்ளையைத் திருமணஞ்செய்தார். சின்னாச்சிப்பிள்ளையின் தந்தையார் ஒரு விதானையார். மேற்குறிப்பிட்ட குடும்பத்தாருக்கு மகனாகப் பிறந்தவர்தான் சரவணமுத்துச்சாமியார் அல்லது சரவணைச்சாமியார் என்றழைக்கப்படும் ஆனந்த சடாட்சரகுரு அவர்கள்.

இவர் சிறு வயது தொடங்கியே சாதுக்களின் சகவாசத்தையும் கோயில் வழிபாட்டையும் யாத்திரை செய்தலையும் பெற்றிருந்தார். அடிக்கடி இந்திய யாத்திரை செய்து வந்தார்.

திருவொற்றியூரிலுள்ள இறைவனாரால் ஆட்கொள்ளப் பட்டார். ஒரு சிவராத்திரி தினத்தன்று திருவொற்றியூரில் இருக்கும் போது ஒரு சாது எதிர்ப்பட்டு, “நீர் ஏன் இருக்கிறீர்?” என்று கேட்டார். “நானும் ஒரு தேவையை நோக்கி இருக்கிறேன்” என்றார். இரவு நாலாம் ஜாமப் பூஜை முடிந்ததும் ‘நான் இவ்விடத்திற்கு வருவேன், என்னை எதிர்பார்த்து இரும்’ என்று சொல்லிவிட்டு அந்தச் சாது போய்விட்டார். சரவணமுத்து கோயில் வாசலிலேயே இரவு முழுவதும் இறைவனையும் சாதுவையும் நினைத்தபடியே நித்திரை விழித்திருந்தார். கண்மூடித் தியானத்தில் இருந்தால் அச்சாதுவே தியானத்தில் தோன்றுவார். அவர் இதற்கு முன்பு செய்த தியானங்கள் எல்லாம் சாதுவின் உருவமாகவே மாறிவிட்டன. தியானத்திலமர்ந்தார். உள்ளும் புறமும், அக்கமும்பக்கமும், முன்னும் பின்னும் சாதுவே தென்பட்டார். இப்படிப்பட்ட போராட்ட நிலையிலேதான் அன்றிரவு முழுவதுங் கழிந்தது.

நாலாம்சாமப் பூஜை முடிந்ததும் சாது தோன்றினார். இறைவனாரது திருஉருவத்தைப் பார்க்கும்போது சாதுவின் திருஉருவே தெரிந்தது. காரணம் அவருக்கு விளங்கவில்லை. சாது காந்தமென அவரைக் கவர்ந்து இழுத்தார். பூஜை முடிந்த அதே நேரத்தில் சாது சரவணமுத்துவுக்குத் தீட்சை வைத்தார். தீட்சை வைத்து மந்திரோபதேசமும் செய்தார். தீட்சை பெற்றுக் கொண்டதும் சரவணமுத்துவுக்கு அளவிலா ஆனந்தம். பெற்றகரிய பேறு பெற்றதாக எண்ணினார். தமது குருநாதன் யார் என்று அறிய ஆவல் கொண்டார். உனக்கு விருப்பமான பெயரால் அழைப்பாயாக என்ற ஒலிமாத்திரம் கேட்டது. சாது அப்பொழுதே மறைந்து விட்டார். வாழ்நாளில் எப்பொழுதாவது

அந்தச் சாதுவைப் பார்க்கும் வாய்ப்புக் கிட்டவே இல்லை. கோயிலினுள்ளே சென்றார். சுவாமியின் திரு உரு விலே தனது குருநாதனின் திருஉருத்தோன்றி மறைந்ததைக் கண்டார். மணிவாசகப் பெருமான் தம்மை ஆட்கொண்ட குருமூர்த்தத்தைக் கும்பிட்ட கோயில்தோறும் கண்டுகளித்தது இப்படித்தானே என்று திருவருளை வியந்தார்.

“இரும்புதரு மனத்தேனை ஈர்த்து ஈர்த்து என்பருக்கி
கரும்புதரு சுவை எனக்குக் காட்டின உன் கழலிணைகள்”
—என்றும்

“இணையார் திருவடிஎன் தலைமீதுவைத்தலுமே
துணையான சுற்றங்கள் அத்தனையுந் துறந்தொழிந்தேன்”
—என்றும்

நெஞ்சார வாயாரப் பாடி மெய்ம் மறந்து நின்றார்.
அரும்பேறு பெற்று மாறில்லா மகிழ்ச்சியில் திளைத்தார்.

“மூர்த்தி தலம் தீர்த்தம் முறையாய்த் தொடங்கினர்க்கு
வார்த்தை சொல்ச் சற்குருவும் வாய்க்கும் பராபரமே”
என்பது தாயுமானார் வாக்கு.

யாத்திரையின் பலனால் வார்த்தை சொல்ச் சற்குரு வாய்த்தார். வந்த நோக்கம் நிறைவேறிவிட்டது. கடலுக்கடியிலுள்ள முத்துச்சிப்பி ஐப் பசி மாசத்து மழைத்துளியை விரும்பிக் கடலுக்கு மேலே வந்து வாயைத்திறந்துகொண்டு படுத்திருக்குமாம். மழைத் துளி விழுந்ததும் வாயை மூடிக்கொண்டு கடலுக்கு அடியிலே சென்றுவிடுமாம். அதுபோல உபதேசம் கிடைத்ததும் உடனேயே ஈழநாடு வருவதற்கு எண்ணமிட்டார். அன்று காலையே புறப்பட்டுவிட்டார். ஆனால் கையிலே காசு இல்லை. அம்பிகையின் சந்நிதியில் படுத்திருந்து கொண்டு எண்ணமிட்டார். ஒரு பொய்யுறக்கம். அதற்குள்ளே சிறிய கனவு, காசைப்பற்றிக் கவலைப்படாதே. காசு தேவையானபோது கிடைக்கும். எழுந்துபார்த்தார். ஒரு ரூபாய் படுக்கையில் கிடந்தது. அந்த ஒரு ரூபாயையும் எடுத்து முடிந்துகொண்டு ஊர் புறப்பட்டுவிட்டார். முடிந்த பணம் முடிச்சிலேயே இருக்க ஈழநாடு வந்து சேர்ந்து

விட்டார். பாஸ்போட்டும், விசாவும், பெமிற்றும் பெற்று இந்தியாவிலிருந்து இலங்கைக்கும் இலங்கையிலிருந்து இந்தியாவுக்கும் பிரயாணஞ் செய்யும் அன்பர்களுக்கு இச்செய்தி அதிசயமாகத்தான் தோன்றும்.

ஊர் வந்ததும் தமது வளவுக்குள் ஒரு கோயில்கட்டி சிவகாமசுந்தரி என்ற அம்பாளைப் பிரதிஷ்டை செய்தார். அம்பாளுக்கு நித்திய பூஜை அவரே செய்து தினமும் அக்கினி காரியமும் செய்து வந்தார். இதன்பின் சாதாரண சரவணமுத்துவாக இருந்தவர் சிலரது உள்ளத்தில் சரவணமுத்துச் சாமியாராக மாறியிருந்தார். சிலர் சுவாமிகளைக் குருவாகவே பூஜித்தார்கள். சுவாமிகளுடைய பிரதான சீடர்களாகப் பின் வருவோர் விளங்கினர். இன்றும் சுவாமிகளுடைய சமாதியில் இருந்து பணி ஆற்றுவவரும் சுவாமி அம்மா என்று யாவராலும் வழங்கப்படுபவருமான மாணிக்க அம்மா அவர்கள். அடுத்தவர் மாணிக்க அம்மா அவர்களின் தம்பியாராகிய பீதாம்பரம் அவர்கள். மயில்வாகனம் என்ற அன்பர், நீர்வேலி முருகுச் சாமியார். இவர்கள் சரவணமுத்துச் சுவாமிகளிடம் உபதேசம் பெற்று ஆத்மீக நிலையில் அவரது சீடர்களாயினர். முள்ளியவனையில் உள்ள ஐவர் சுவாமிகளிடம் உபதேசம் பெற்று ஆத்மீக நிலையில் மிக உயர் தவர்களாக விளங்கி இருக்கின்றனர்.

அந்தக்காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து அடியார் கூட்டம் கதிர்காமத்திற்கு கரையோரப் பாதையால் நடை யாத்திரை செய்வதுண்டு. அடியார் கூட்டத்துடன் சுவாமி களும் சென்றார்கள். முப்பனைக்காட்டில் சுவாமிகளை தனியாக விட்டு யாத்திரைக் கோஷ்டி வெகுதூரம் சென்று விட்டது. சுவாமிகள் காட்டில் தனியாகவே இருக்க நேரிட்டது. சுவாமிகள் பிந்திவிட்டதை எவரும் அறியார். அன்றிரவு மரத்தின் கீழே படுத்திருக்கும்போது முருகப்பெருமான் சோறு கொண்டு வந்து கொடுத்து இளைப்பாற்றிச் சென்றார். விடியச் சுவாமிகள் யாத்திரைக் கோஷ்டியினர் தங்கியிருந்த இடத்திற்குத் தனியாக நடந்து சென்றபோது அவர்கள் பெரிதும் ஆச்சரியம் அடைந்தனர்.

கையில் பணம் இருந்தால் அதைச்சோறுக்கி ஏழைகளின் வயிற்றை நிரப்பி விடுவார். தண்ணீர் தேங்கி நிற்குமிடத்திலே சேறும் சுரியும் மணமும் உண்டாவது போலவே பணமும் தங்கி நிற்குமிடத்திலே அகப்பகையும் புறப்பகையும் வளர்ந்து கொண்டுவரும் என்பதை உணர்ந்தார். பணத்தைப் பற்றிக் கவலைப்படுவதே இல்லை. கையில் கிடைக்கும் பணம் உடனே அன்னதானமாக மாறிவிடும். சுட்டைக்குச் சென்று தனியாக வாரக்கணக்கில் தங்குவார். தனிமை அவருக்குப் பேரின்பந்தந்தது. யாரும் அறியாவண்ணம் அங்குக் கடுத்தபசு இருந்தார். முருகனைப் பற்றிய எண்ணம் வந்துவிட்டால் மேகத்தை கண்ட மயில்போல ஆடுவார். நோயாளர் சென்று அவரது பாதத்திலே வீழ்ந்து தமது நோயை மாற்றுமாறு கேட்பர். உடனே விபூதியை எடுத்து மந்திரித்து வாயிலும் தலையிலும் போட்டு நெற்றியிலும் அணிந்து விடுவார்கள். அவ் விபூதியினால் குணம் அடைந்தோர் பலராவர்.

சுவாமிகள் சமாதி அடைவதற்கு முன்று தினங்களுக்கு முன்பு மாணிக்க அம்மாவிடம் “இந்த உடம்பு இன்னும் முன்று தினங்களுக்குத்தான் இருக்கும்” என்றார்கள். சுவாமிகள் கூறியதை எவரும் கருத்திற்கொள்ளவில்லை. ஏதோ உலகோர் கூறுவது போலக் கருதி விட்டார்கள். சுவாமிதான் நல்லசுகமாக இருக்கிறாரே. அவருடைய உடம்புக்கு ஒன்றுமில்லையே. சுவாமி வேறு ஏதோ கருத்தில் வேடிக்கையாகத்தான் சொல்கிறார்கள் என்பது பலருடைய எண்ணம். மாணிக்க அம்மாவிடம் தனியாகச் சிலவார்த்கள் கூறினார்.

“நான் சமாதி அடைவதைப்பற்றி நீ ஒன்றுக்கும் பயப்படாதே. உன்னைப்பற்றி இறைவனிடம் நிறையக் கூறியுள்ளேன்.” இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலேதான் அம்மாவின் கண்களும் பனித்தன. சுவாமிகளின் ஆரா அன்பினை நினைத்தே கண்கள் பனித்தன. இந்த இடத்தில் ஒரு சமாதி கெதியில் வரப்போகிறது. அதன் அதிர்ஷ்டசாலி யாரோ என்று சுவாமிகள் அடிக்கடி கூறுவார்களாம்.

மாணிக்க அம்மா ஒருமுறை ஐந்து ரூபா வைத்திருப்பதைச் சுவாமிகள் கண்டுவிட்டார்கள். உடனே அதைக் கொண்டுவரச்செய்து ஐந்து ரூபாவுக்கும் காய்கறி அரிசி வாங்கி அன்னதானஞ் செய்வித்தார்கள். அன்னதானம் முடிந்த பின் இப்பணத்தை எதற்கு வைத்திருந்தாய்? என்று கேட்டார். கற்பூரம் ஊதுபத்தி வாங்குவதற்காக வைத்திருந்தேன் என்று கூறினாராம். இனிமேல் காசு கையில் கிடைத்தால் உடனே அடியார்களுக்கு அன்னதானம் செய்துவிட வேண்டும். பணத்தைச் சேர்த்துவைக்கக்கூடாது என்று உபதேசம் செய்தார்கள்.

சுவாமிகள் சமாதி அடைவதற்குச் சிறிது நேரத்திற்கு முன் மாணிக்க அம்மாவை அழைத்து தம்முடன் எப்போதும் கொண்டு திரிந்த பிரம்பையும் விபூதிப் பையையும் அம்மாவிடம் கொடுத்து இவை இரண்டும் எந்நாளும் உனக்குத் தேவை. இவற்றைப் பேணி வைத்திரு என்று சொன்னார்கள். இவையே சுவாமிகள் செய்தகடைசி உபதேசமாகும். 1938ஆம் ஆண்டு பங்குனி மாதம் முதலாந் திகதி சுவாமிகள் தாம் முன்னரே கூறியவாறு சமாதி அடைந்தார்கள். அவர்களது சமாதி அவர் பிறந்த ஊராகிய குப்பிழானிலே வைக்கப்பட்டது.

முன்புனைக் கண்ட போது

முனிவரன் என்று யானும்

நின்னிலை உணராப் பேதை

ஆயினேன் என்ன செய்வேன்

கன்றினுக் கிரங்கும் சேதா

ஆயினே கருணை வள்ளால்

அன்றெனை ஆண்டாய் அல்லையோ

ஆனந்த சடாட்சர குருவே.

தனக்குறு பசிபோல் யார்க்கும்
அப்பசி உண்டென உணர்ந்து
மனக்குறை இன்றி நாளும்
மானிடப் பூசை செய்து
இனத்துறு இயல்பால் யார்க்கும்
இனியனும் வாழ்ந்து காட்டி
அனைவர்க்கும் அன்புரு வானும்
ஆனந்த சடாட்சர குருவே.

சரவணமுத்து வென்னும்
சடாட்சர நாமம் பூண்டோய்
நரர்கரர் களுக்கு எல்லாம்
நாயக இகி வந்தோய்
அரஹர என்று சொன்னால்
ஆனந்த பாஷ்பம் பொழிந்து
அரஹர முருகே ஆனம்
ஆனந்த சடாட்சர குருவே.

சைவத் திருக்கோயில்கள்

இந்தியாவில் மதுரை, திருவண்ணாமலை, சிதம்பரம் போன்ற நகரங்கள் கோயில்களை மத்தியாக வைத்துக் கொண்டு வளர்ச்சி அடைந்தது போலவே எமது ஊரும் கோயில்களை மத்தியாக வைத்துக்கொண்டு குடும்பங்களாக வளர்ச்சி அடைந்துள்ளது. எமது முன்னோர் நோய் நொடியின்றி நூரூண்டுகாலம் வாழ்ந்தமைக்கு முக்கிய காரணம்:-நல்லஉடல் உழைப்பும் வாரத்தில் ஒன்றோ இரண்டோவிரத தினங்கள் அனுட்டித் தமையுமாகும். யாழ்ப்பாணத்துக்கே சொந்தமான பணம் பண்டங்களைத் தமது உணவுப் பொருளோடு கலந்து கொண்டனர். இதை விடமுக்கியமானது அருளுணர்வோடு கூடிய ஆலய வழிபாடாகும்.

பெரியதம்பிரான் கோயில்

சிவ வழிபாட்டோடு கிராமதேவதைகளின் வழிபாடும் எம்முமிலே இடம்பெற்றிருந்தது. இருவழிபாடுகளுக்கும் உரிய வேறுபாடுகாணமுடியாது எம்மவரில் பலரும் வேற்றுச் சமயத்தவரும் மயங்குவது உண்டு. ஒவ்வோர் ஊருக்கும் ஒரு காவல் தேவதை இருப்பதாகக்கொண்டு வழிபட்டமுறை ஒன்றிருந்தது. இவ்வழிபாடு ஆதிகா லத்தில் எல்லா நாடுகளிலுமே இருந்தது. இப்போதும் நாகரிகம் முதிராத கிராம மக்களிடையே இவ்வழிபாடு இருப்பதைக் காணலாம். சமய வழிபாடுகளில் கிராமதேவதை வழிபாட்டின் இயல்புகள் சில இடம்பெற்றுள்ளன. சமய வளர்ச்சியின் காரணமாக இவ்வழிபாடு மாறுதல் அடைந்துள்ளது. எனினும் சமயவழிபாடுகளைத் தழுவி யுள்ளவர்கள் கிராமதேவதைகளையும் வழிபடுகின்றனர். இதற்கு உதாரணமாக எமது கிராமமே விளங்குகின்றது.

வழிபாட்டுமுறைகள் பலப்பல. அவை ஒவ்வொன்றின் கருத்தும் காலப்போக்கில் மறைந்துவிட்டது. அவை இப்போது பழக்கம், மரபு என்ற முறையில் தொடர்ந்து தழுவப்பட்டுவருகின்றன. சில தேவதைகளுக்கு ஆடு, கோழி களைப் பலிகொடுக்கும் வழக்கம் இருந்து வந்தது. அவை இப்போது முற்றாகத் தடைசெய்யப்பட்டுவிட்டன. கிராம தேவதைகளுக்குச் சிறப்பு விழாக்கள் எடுக்கப்படுதலும் உண்டு. அவ்விழாக்களின் போது கரகம் எடுத்தல், உடுக்கடித்தல், பறை அடித்தல், பாட்டுப்பாடுதல் போன்ற கேளிக்கைகளும் உண்டு.

கிராம தேவதைக் கோயில்கள் எளியவை. சில மண்ணாலோ, செங்கல்லாலோ கட்டப்பெற்ற கூடு போன்றவை. சில வீடு போன்றவை. சில வெறும் மேடையாகவே உள்ளன. சில வெறும் திறந்த வெளியாக இருக்கும். அவ்விடத்தில் விழாக் காலத்தில் பந்தல் போட்டுக் கொள்வர். ஒருசில சிற்ப வேலைப்பாடுகள் நிறைந்த அழகிய கோயில்களாகத் திகழ்கின்றன.

மாரியம்மன், காளியம்மன், கன்னியம்மன், ஊரம்மன், அங்காளம்மன், ஐயனார், அண்ணமார், மதுரை வீரன், முனியாண்டி, கறுப்பன், காட்டேரி, நாட்டன்கல், கூத்தாண்டவர், நாகதம்பிரான், பெரியதம்பிரான் முதலிய பல தேவதைகளை வழிபடுகின்றனர்.

மருத்தனா உடையார் பெரிய செல்வந்தர். ஏழாலை யைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். அவரது மகன் கெங்கையா. பரம்பரையாக வந்த செல்வம் இவரது காலத்தில் செல்வேம் செல்வேம் என்றே மறைந்து விட்டது. கெங்கையா வறுமையில் வாடினார். “இல்லாணை இல்லாளும் வேண்டாள்; ஈன்றெடுத்த தாய்வேண்டாள்; செல்லாது அவன் வாயிற் சொல்;” என்பதற்கு இலக்கியம் ஆனார் கெங்கையா. வறுமை அவரை ஊரைவிட்டே துரத்திவிட்டது. தாயுடன் சென்று அநுராதபுரத்தில் குடியேறினர். அந்தக் காலத்தில் வன்னிப்பகுதியில் அநேக யாழ்ப்பாணத்தவர் சென்று குடியேறியிருந்தனர். வன்னிப்பயணம் செய்து பலர் பெருஞ் செல்வந்தர் ஆயினர். அவர்களுடைய கண்களிலும் சிக்கக்கூடாது என்று கருதியே வன்னிப் பகுதியையும் கடந்து அநுராதபுரத்தில் சென்று குடியேறினர். இவர்கள் குடும்பம் பரம்பரையாக பெரியதம்பிரானைப் பூசித்து வந்த குடும்பம். அவர்களது குல தெய்வமே பெரியதம்பிரான்தான். ஊரை விட்டுப் பிரியும் போது குல தெய்வத்தை விட்டுப் பிரிய நேர்ந்ததே என்றொரு ஏக்கம் கெங்கையாவினுடைய உள்ளத்தில் குடிபுகுந்தது. வறுமையென ஒரு பாவி அந்த வைராக்கியத்தையும் உடைத்துவிட்டது.

ஒருநாள் இரவு கெங்கையா அருமையான ஒரு கனவு கண்டார். சோதியே மயமான ஒருவர் தோன்றினார். இன்று பெரியதம்பிரான் கோயில் பொங்கல் என்று சொல்லி மறைந்துவிட்டார். துடிதுடித்து எழுந்தார் கெங்கையா. தாயை எழுப்பினார். தான் கண்ட கனவை அன்னையாருக்கு உணர்த்தி ஆனந்தப்பட்டார். அந்தச் சோதி உருவம் அப்பொழுதும் அவருடைய கண்ணையும் உள்ளத்தையும் விட்டு அகலாதிருந்தது.

“ஆச்சி நான் பொங்கலுக்குப் போகப் போறேன் நீயும் வா” என்று அழைத்தார். போக்குவரவுக்கு மோட்டார் வண்டியோ புகையிரதமோ இல்லாத காலம். எப்படிப் போவதென்பதுபற்றி இருவருடைய உள்ளத்திலும் எழவில்லை. தாயின் உள்ளத்தில் வறுமையும் தமது குடிப்பெருமையும் தலைதூக்கி நின்றது. “மகனே வறுமையால் வாடித் தேசாந்திரியாகப் புறப்பட்ட நாம் அதே வறுமைக் கோலத்துடன் எமது ஊருக்குச் செல்ல நான் விரும்பவில்லை” என்று பதில் அளித்தார். அன்றிரவே பொங்கல். தூரமோ 125 மைல்.

சரி, அப்படியானால் நீங்கள் இங்கேயே இருங்கள். நான் பொங்கலுக்குச் சென்று வருகிறேன் என்று புறப்பட்டார் கெங்கையா. நொடிப்பொழுதில் உள்ளம் பெரியதம்பிரான் கோயிலை அடைந்துவிட்டது. அவரையும் அறியாத ஆவேசம் ஒன்று எழுந்தது. பெரிய இடி முழக்கத்தோடும் மின்னலை ஒத்த வெளிச்சத்தோடும் ஆகாயமார்க்கமாக வந்து பெரியதம்பிரான் கோயிலில் பொங்கல் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும்போதே யாவருங்காண வந்து இறங்கினார். இதனைக் கண்ணுற்ற மக்கள் மத்தியில் ஒரு சலசலப்பு எழுந்தது. பெரியவர் வந்துவிட்டார் என்ற பேரொலி எல்லார் நாவிலும் எழுந்தது.

ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் பக்திசிரத்தையோடு பொங்கலில் ஈடுபட்டிருந்தனர். அவர்களுக்கு மத்தியில் பேரொளிப்பிழம்போடும் இடிமுழக்கத்தோடும் ஒருவர் வந்து தலமத்தியில் இறங்கித் திருநடனம் இடுவதை தமது ஊனக் கண்களாற் கண்டுகளித்தனர். அங்கங்கு பரந்துநின்ற சனக்கூட்டம் அவரைச் சூழ ஒன்றுகூடியது.

இவர் யார்? என்ற கேள்வியே எல்லார் உள்ளத்திலும் எழுந்தது. அவரது உடையோ அழுக்கு நிறைந்த கந்தல் உடை. உள்ளமோ குறைவு இலா நிறைவு பெற்ற பூரண

உள்ளம். அங்குள்ள பெரியவர்கள் சிலர் ஒன்று கூடி அவரையே யார் என்று கேட்பதாக முடிவு செய்தார்கள். வயதில் முதிர்ந்த பெரியவர் ஒருவர் மிகுந்த பக்தி சிரத்தையோடு “சுவாமி தாங்கள் யார் என்பதை நாங்கள் அறியலாமோ?” என்று கேட்டார்.

“நான் தான் பெரியவன் என்ற விடை கிடைத்தது. அங்கிருந்து மேற்குத் திசையாக $\frac{1}{2}$ மைல் தூரத்தில் ‘சாடியடி’ என்றொரு இடமுண்டு. அங்கும் சென்று திருநடனம் ஆடினார்.

சுன்னாகத்தில் சிதம்பரநாதர் என்றொரு பிரபல மந்திரவாதி வசித்து வந்தார். கெங்கையருடைய ஆகாய வருகையையும், அற்புதக் காட்சியையும், அற்புதத் திருநடனத்தையும், ஆவேசத்தையும் கேள்வியுற்றார். தன்னை விட வேறொரு மந்திரவாதி தலை காட்டுவதா என்றொரு முனைப்பு உண்டானது. இதோ அந்த ஆவேசத்தை அடக்குகிறேன் என்று கூறிக்கொண்டு புறப்பட்டார் சிதம்பரநாதர். சில மந்திரங்களை உச்சாடனம் செய்து கொண்டு, கையில் ஒரு எலுமிச்சம்பழத்துடன் கோயிலுக்குப் பக்கத்தில் உள்ள நெடுங்கண்ணி என்ற காணிக்குள் தனது பரிவாரங்களுடன் வந்திருந்தார்.

இத்தருணத்தில் சாடியடியில் இருந்து மடைப் பண்டம் முதலியவற்றோடும் மேளவாத்திய கோஷத்தோடும் படிமாத்தான் திருநடனம் ஆடிக்கொண்டு வந்தார். ஆவேசம் வந்து சாமி ஆடுபவர்களை படிமாத்தான் என்று அழைப்பது அக்கால வழக்கு. சிதம்பரநாதர் சாஷ்டாங்க நமஸ்காரம் செய்து படிமாத்தானிடம் தான் வைத்திருந்த எலுமிச்சம்பழத்தைக் கொடுத்தார். படிமாத்தான் அதனைப் பெற்றுக் கொள்ளாது தமது கையிலிருந்த பிரம்பால் தட்டிவிட அது நிலத்தில் விழாது ஆகாய மார்க்கமாகச் சென்று மறைந்தது. சிதம்பரநாதர் தமது மந்திரவித்தை பலிக்காதது கண்டு மன விசனமுற்று நின்றார்.

படிமாத்தான் திருநடனம் ஆடியபடியே கோயிலை அடைந்தார். அங்கே ஆயிரக்கணக்கான மடைகள் பரப்பப்பட்டிருந்தன. எந்த மடையிலாவது சால் படாதவாறு மடைகளுக்குள் புகுந்து புகுந்து திருநடனம் ஆடினார். அங்குள்ள மடைகளில் எலுமிச்சம்பழம் இல்லாதது கண்டு, பூசாரியை அழைத்து ஏன் எலுமிச்சம்பழம் வைக்கப்படவில்லை என்று ஆவேசத்துடன் கேட்டார். பூசாரி பயந்து நடுநடுங்கி வணங்கி “சுவாமி எலுமிச்சம்பழம் கிடைக்கவில்லை” என்றார்.

உடனே படிமாத்தான் ஆவேசம் வந்தவராகி தனக்குப் பின்னால் வருமாறு பூசாரிக்குச் சைகை காட்டினார். இருவரும் பக்கத்தில் உள்ள மரங்கள் நிறைந்த காட்டினுள்ளே புகுந்தனர். ஒரு மரத்தின் அடியில் வெள்ளை விரிக்கச் செய்து அம்மரத்தை உலுப்பினார். அம்மரத்தில் இருந்து எலுமிச்சம் பழங்கள் விழுந்தன. பூசாரி அம்மரத்திற்கு அடையாளம் கட்டிவிட்டு பழங்களைப் பொறுக்கிக் கொண்டு வந்து மடைக்குப் படைத்தார். அடுத்த நாட்காலை பலர் ஒன்று சேர்ந்து போய் அடையாளம் கட்டிய மரத்தைப் பார்த்தனர். அவர் அடையாளம் கட்டியமரம் பிராய் மரமாக இருந்தது. அக்கம் பக்கத்திலே கண்ணுக்கெட்டிய தூரத்திலே எலுமிச்சை மரம் எதுவும் காணப்படவில்லை.

படிமாத்தானுடைய கேள்விப்படி நாயகவழுந்து வைத்திருந்த இடத்தில் பெரிய தீவறை மூட்டப்பட்டது. விறகு கொழுந்துவிட்டெரியும்போதே படிமாத்தான் அதன்மீது திருநடனம் ஆடினார். பக்தர்கள் தீ மிதிப்பு பூமிதிப்பு என ஆரவாரஞ் செய்தனர். சிதம்பரநாதர் தலைப்பாகையுடன் முன்வரிசையில் நின்றார். அவரது தலைப்பாகையைப் பிரம்பினால் எடுத்து கொழுந்துவிட்டெரியும் நெருப்பிலே இட்டார் படிமாத்தான். அது எரிந்து சாம்பரானது. சிதம்பரநாதர் மரம்போலத் திகைத்து நின்றார்.

ஏக்கத்தோடு நின்ற சிதம்பரநாதரைப் படிமாத்தான் தன்முன் வருமாறு அழைத்தார். தயங்கியவாறே பயபக்தியோடு படிமாத்தான் முன்னிலைக்குச் சென்று சிரந்தாழ்த்தி நின்றார் சிதம்பரநாதர். தீபாராதனை நடந்து முடிந்தது. நீ என்னைத் தடுக்கும் நோக்கமாக எலுமிச்சம்பழத்தில் மந்திரித்துக்கொண்டு வந்தாய் அல்லவா என்று சிதம்பரநாதரைப் படிமாத்தான் கேட்டார். சிதம்பரநாதரின் மௌனத்தைக் கண்ட படிமாத்தான் அந்த எலுமிச்சங் கனியை இத்தருணத்திலே வரவழைப்பாயாக என்றார். சிதம்பரநாதர் பல முறை முயன்று பார்த்தும் கைகூடவில்லை. அது தன்னால் முடியாத காரியம் என்று கூறினார் சிதம்பரநாதர்.

‘உன் கையிரண்டையும் பிடித்து ஏந்து’ என்றார். எலுமிச்சம்பழம் ஆகாய மார்க்கமாக வந்து கைகளில் வீழ்ந்தது. சுவாமி திருநடனம் ஆடி அவரது கையில் பிரம்பாலடித்த போதே எலுமிச்சம்பழமும் வந்து வீழ்ந்தது. ‘‘நீ கொண்டு வந்த பழம் இதுதானா?’’ ‘‘ஆம் சுவாமி இதே பழம்தான்.’’ ‘‘உனது தலைப்பாகை எரிந்துவிட்டதல்லவா?’’ ‘‘ஆம் சுவாமி.’’ அதனை இப்போது எடுப்பாயா!’’ அது முடியாத காரியம் சுவாமி.’’

பூசாரி அத்தருணம் உள்ளே இருந்த தீர்த்தத்துடன் சுவாமி முன்னிலையில் வந்தார். தீவறைக்குத் தெளிக்கு மாறு கட்டளை இட்டார். சுவாமி திருநடனமாடி நெருப்பிலிருந்த தலைப்பாகையைப் பிரம்பால் எடுத்து சிதம்பரநாதருடைய தலையிலே வைத்தார். உடனே சிதம்பரநாதர் அடியற்ற மரம்போலச் சுவாமிகளுடைய பாதங்களிலே வீழ்ந்து வணங்கி எழுந்தார். ‘‘சுவாமி! அறியாமையினால் நான் செய்த குற்றத்தை மன்னித்து, என்றும் நானும்மை நினைந்து வணங்கத் தக்க வரம் தரவேண்டும்’’ என்று இரந்து நின்றார் சிதம்பரநாதர். உடனே சுவாமி ஒரு எலுமிச்சங் கனியையும் பிரம்பையுங் கையிலே எடுத்து சிதம்பரநாதருடைய வீட்டை நோக்கி எறிந்தார். இவை

இரண்டும் உனது வீட்டின் வலப்பாகத்தில் போய்க்கிடக்கின்றன. அவ்விடத்தினின்று நீ என்னை விரும்பிய போது நினைத்து விரும்பிய வரங்களைப் பெற்றுக்கொள் என்றார் சுவாமிகள்.

கோயில் இருப்பது ஏழாலை. சிதம்பரநாதர் இருப்பது சுன்னாகம். இரண்டுக்கும் இடைத்தூரம் இரண்டு மைலுக்கு மேலிருக்கும். இந்த அதிசயத்தைச் சூட்டோடு சூடாகப் பார்த்துவிட வேண்டுமென்ற ஆவலோடு ஊர்த் தலைமைக்காரர் ஒருவருடைய தலைமையிலே சிதம்பரநாதர் உட்படச்சில பெரியோர்கள் சென்றனர். குறிப்பிட்ட இடத்திலே கனியும் பிரம்பும் இருந்தன. சிதம்பரநாதர் வேகமாகச் சென்று அவற்றை எடுத்துத் தமது கண்களிலே ஒற்றிக்கொண்டார். சிதம்பரநாதர் திரும்பவும் கோயிலுக்கு வந்து சுவாமிகளை வணங்கி அவரிடமிருந்து ஆசியைப் பெற்றுக் கொண்டார்.

அன்று தொடக்கம் குறிப்பிட்ட இடத்திலே சிதம்பரநாதர் பூஜை செய்து தமது இஷ்ட சித்திகளைப்பெற்றுக் கொண்டார். இவரிடமிருந்த பின்னும் சுற்றத்தாரால் குறிப்பிட்ட இடத்தில் பூஜை நடைபெற்றுவருகிறது.

இவ்வதிசய தரிசனரில் ஒருவரான ஊரதிகாரி சிதம்பரநாதருக்கு அருள்செய்தவாறு தமக்கும் அருள்புரிய வேண்டுமென்று படிமாத்தானைக் கும்பிட்டார்.

அதிகாரியினுடைய உள்ளத்திலே தான் ஊரதிகாரி என்ற எண்ணம் மேலோங்கிநின்றது. அதனால் படிமாத்தான் உனக்கு இது தகாது என்று பிரம்பால் அடித்துத்தரத்திவிட்டார்.

படிமாத்தான், பலர் முன்னிலையில் தன்னை மானங்கப்படுத்திவிட்டாரே என்று உள்ளூர்க் கோபங்கொண்டார். படிமாத்தானால் அடிபட்டது பெருப்பேறென

எண்ணும் நிலை ஊரதிகாரிக்கு இல்லை. அந்தப்பக்குவ நிலை இல்லாமையினாலேதான் அடியும் விழுந்தது. படிமாத் தானைக்கோட்டிற்கிழுத்துப் பதிலுக்குப் பதில் மானபங்கப் படுத்துகிறேன் என்று வஞ்சினங்கூறி கோட்டிலே வழக்குத் தொடுத்தார் ஊரதிகாரி. மறுநாள்படிமாத்தானைக்குக் கட்டளை வந்தது. இவர்கட்டளைப்பிரகாரம் கோட்டுக்குப் போகும்போது ஸ்ரீமான் பண்ணி ஈரவஸ்திரந்தரித்து முக்காடிட்டுக் கொண்டு சென்றார்.

நீதவான் அத்தருணம் இவரது பெயரைச் சொல்லி அழைத்தார். இவர் போய்க் கூட்டிலே நின்றார். தலையிலுள்ள முக்காட்டை எடு என்றார் நீதிபதி. இவர் ஒன்றும் பேசாது வாளா நின்றார். அவருடைய தலையிலுள்ள முக்காட்டை அகற்றுமாறு நீதிபதி சேவகனுக்குக் கட்டளை இட்டார். சேவகன் கிட்டச் சென்று முக்காட்டை நீக்கினான். அவருடைய ஒரு தோழியில் நாகமும் மறுதோழியில் நாவியும் இருந்தன. இதைக் கண்ணுற்ற நீதிபதி மனக்கிலேசம் உற்றவராய் வாளா இருந்தார்.

வழக்காளியான தலைமைக்காரன் இத்தருணத்தைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு பார்த்தீர்களா? இவன் ஒரு பேய் வித்தைக்காரன் என்றார். இத்தருணத்திலே நீதவான் படிமாத்தானைப் பார்த்து “நீ உண்மையுள்ள தெய்வமாயின் இச்சபையில் நான் சொல்லுகிறபடி செய்வாயா?” என்றார். படிமாத்தான் “ஆம்” என்று தலை அசைத்தார். நீதிபதியின் கட்டளைப்படி சேவகர்கள் இரும்பொன்றை நெருப்பிலே நன்கு காய்ச்சி நெருப்புத் தழல் சொட்டச் சொட்டக் குறட்டினால் ஏந்தியவராய்க் கொண்டு வந்தனர். இதனை எடுத்து உமது கையினாலே பிளிந்து காட்டுவீராக என்றார். இவர் அதனை கையினால் வாங்கி முறுக்கிப்பிளித்த போது நெருப்புநிறமான தண்ணீர்த் திவலைகள் கீழே விழுந்தன. இதைக்கண்ட நீதிபதி இருக்கையை விட்டு எழுந்தார். வணங்கினார். “நீர் உண்மையான தெய்வந்தான்” என்று வாய்விட்டு உரக்கக் கூறியார். கோட்டில்

உள்ளோர் அனைவரும் கை எடுத்துக் கும்பிட்டனர். தலைமைக்காரன் ஓடிச்சென்று அவரது காலில் விழுந்து தான் செய்த பிழையை மன்னிக்குமாறு பலமுறையும் பிரார்த்தித்துக் கொண்டார்.

நீதிபதி இருக்கையை விட்டிறங்கி வந்து கைகூப்பிய வராய்பல வெகுமதிகள் கொடுத்து இதனையுங் கொண்டு சென்று பொங்கல் பூஜைகள் செய்வீராக என வழி அனுப்பி வைத்தார். இவர் நீதிபதி கொடுத்த உபகாரங்களையும் பெற்றுக்கொண்டு வரும்போது தான் பிளிந்த அலவாங்கையும் கையிலே எடுத்துக்கொண்டு வந்தார். அவ்வலவாங்கு முறுக்குப்பிளிந்தபடி பல்லாண்டுகளாகச் சாடியடியில் பாதுகாக்கப்பட்டு வந்தது. எனது தகப்பனார் தான் அதனைச் சென்று பல முறை பார்த்ததாகக்கூறியுள்ளார். இப்போது அது எங்கே இருக்கிறது என்பதை அறிய முடியாமல் உள்ளது.

இதுகாறும் கூறிய அற்புதத்தைத்தவிர இன்னும் ஏழு அற்புதங்கள் நிகழ்த்தியுள்ளார் என கர்ணபரம்பரைக்கதைகள் கூறுகின்றன. அவையாவன:-

1. இறந்திருந்த ஆனையை ஏழாவதுநாள் உயிர்பெற்று எழுந்துபோகச் செய்தது.

கோயில் சூழல் இரண்டு மூன்று நூற்றாண்டுகளுக்கு முன் அடர்ந்த மரங்கள் நிரம்பிய காடுகளாற் சூழப்பெற்றிருந்தது. அக்காட்டில் யானைகள் வசித்ததாகச் சொல்லப்படுகிறது. புலி போன்ற கொடிய விலங்குகளும் இருந்தனவாம். காட்டினுள்ளே கால்வைத்த இடமெல்லாம் கொடிய விஷப் பாம்புகள் உலாவினவாம். கோயில் சூழலிலே எவராவது பாம்பு கடித்து இறந்ததாகச் செய்தி கிடையாது என நம் முன்னோர் கூறக் கேட்டிருக்கின்றேன்.

யானை ஒன்று கோயில் எல்லைக்குள் வந்து விழுந்து இறந்துவிட்டது. ஒரு வாரமாகியும் அதனை அப்புறப்

படுத்துவார் இல்லை. பக்தர்கள் சென்று படிமாத்தானிடம் முறையிட்டனர். படிமாத்தான் குறிப்பிட்ட இடத்திற்குத் தீர்த்தத்துடனும் பிரம்புடனும் வந்தார். தீர்த்தத்தை இறந்த யானைமீது தெளித்து பிரம்பால் ஒரு அடி அடித்தார். இறந்த யானை நித்திரை விட்டெழுந்தது போல் எழுந்து சென்று அரை மைல் தூரத்திற்கப்பால் உள்ள வடுகாம்பத்தளை என்ற தோட்டத்திற்குப் பக்கத்தில் உள்ள காட்டில் விழுந்து இறந்தது. அந்த யானை விழுந்து இறந்த இடம் ஒரு பள்ளமாக இருந்ததை சிறுவயதில் பார்த்திருக்கிறேன். அதனை மக்கள் யானை விழுந்தான் பள்ளம் என்றே அழைத்தனர்.

2. கண் தெரியாது குருடனாயிருந்த கீழக்கரைச் சோனக மரைக்காயருக்குத் திரும்பவும் பார்வை உண்டாக்கியது.

கீழக்கரை என்பது இந்தியாவில் உள்ள ஒரு இடம். அப்பகுதியில் இஸ்லாமியர்கள் அதிகமாக வசித்துவந்தார்கள். அவர்களில் மரைக்காயர் என்பவர் பிறவிக்குருடர். குருடராயிருந்தாலும் இசையில் வல்லவர். குணங்குடி மஸ்தான் பாடல்களையும் தாயுமானார் பாடல்களையும் மனம் உருகப் பாடுவார். கண் இல்லாத குறையை ஆண்டவன் அவருக்கு இசை மூலம் நிறைவாக்கினான் என்று சொல்லிக்கொள்வர்.

யாழ்ப்பாணத்து ஏழாடையில் இருந்து திருத்தல யாத்திரையாகச் சென்ற அன்பர் ஒருவர் சிதம்பரத்திலே மரைக்காயரைச் சந்தித்தார். அவரது பாடல்களைக்கேட்டு மனமுருகினார். அவர்மேல் இரக்கங்கொண்டார். “சித்திரை மாதத்தில் எங்களுக்குப் பெரியதம்பிரான் கோயிலில் பொங்கல். அதற்கு நீங்கள் வந்தால் தவறாது கண்ணொளி பெறலாம்” என அழைத்தார்.

அவர்வாக்கு நடராஜப் பெருமானுடைய திருவாக் கெனநினைத்த மரைக்காயர் பொங்கலுக்கு ஒருவாரத்திற்கு முன்பே ஏழாடை வந்து சேர்ந்து விட்டார். பொங்கல்

நடப்பதற்கு ஒரு வாரத்திற்கு முன்பே கொடியேற்றம் நிகழும். கொடியேற்றப்பட்டுவிட்டது என்று அறிந்து மரைக்காயர் கோயில் சூழலில் ஒருவாரம் உண்ணாநோன்பு இருந்தார். பொங்கல் அன்று படிமாத்தான் ஆனந்த நடனம் ஆடிவரும்போது பூசாரி கையிலிருந்த தீர்த்தத்தை வாங்கி மரைக்காயரின் கண்களில் தெளித்தார். மரைக்காயரே கண்விழித்துப்பாரும் என்றார் படிமாத்தான். என்ன ஆச்சரியம் மரைக்காயரின் கண்கள் ஒளிவிட்டுப் பிரகாசித்தன. கண்களில் ஆனந்த பாஷ்பம் சொரிய மனம் உருக மரைக்காயர் பாடினார். சாஷ்டாங்க நமஸ்காரம் செய்து ஆசியும் பெற்றுக்கொண்டார். மரைக்காயர் இவ்வுலகில் பூதஉடலோடு சீவித்திருந்த காலமுழுவதும் ஆண்டுதோறும் பொங்கலுக்குத் தவறாது வந்து சென்றார்.

3. கோயிலுக்குப் பக்கத்தில் நின்ற பெண்பனையை ஆண்பனையாக்கியது.

கொடியேற்றம் நிகழ்ந்து விட்டால் பொங்கல் நடைபெறப்போகும் நாள்வரை அந்த எட்டு நாட்களும் இரவிலோ பகலிலோ கோயில் பக்கம் யாருமே செல்வதில்லை. சனநடமாட்டம் இல்லாவிட்டாலும் இரவிலே பூஜை நடக்கும் மணிச்சத்தத்தைப் பல பக்தர்கள் கேட்டுள்ளார்கள். சாதாரண காலங்களிலும் கோயில் எல்லைக்குள் ஸ்னானம் செய்யாது செல்ல அஞ்சுவார்கள்.

கோயில் முன்னால் ஒரு பெண்பனை. அது நன்கு செழித்து வளர்ந்து பூத்துக்காய்த்துப் பருத்து இருந்தது. அதன்பழம் அழகும் பருப்பழம் உடையது. கண்டவர் கண்களைக் கவரும் தன்மை உடையது. அம்மரத்தடிக்குச் சென்று பழத்தை எடுக்க யாவரும் அஞ்சினர்.

ஒருநாள் வீட்டுக்கு விலக்காகிய பெண் ஒருத்தி காட்டுக்குள் சென்று விறகுதறித்துக்கொண்டு அந்தப்பக்கமாக வந்தாள்.

பனைமரத்தடியில் விழுந்து கிடந்த பனம் பழங்கள் அவளது கண்களைக் கவர்ந்தன. பசியும் வயிற்றைக் கிள்வியது. விறகு கட்டை மருதமரம் ஒன்றோடு சாய்ந்து வைத்தாள். தன்னிலையை மறந்தவளாய் பனைமரத்தடிக்குச் சென்று சில பழங்களைப் பொறுக்கிக் கொண்டுவந்து பசி தீர உண்டாள். அடுத்த ஆண்டு பாளை வருங்காலத்தில் பார்த்தபோது ஆண்பனைக்குரிய பாளைகளே வந்திருந்தன. ஆண்டுதோறும் பொங்கலுக்கு வரும் மக்கள் நிறைந்த காய்களோடு தொங்கிய பனைமரம் அவ்வாண்டில் ஆண்பனைக்குரிய பாளையோடு நிற்பதைக் கண்டு அதிசயித்தனர். படிமாத்தான் நடனம் ஆடிவரும்போது பக்தர் ஒருவர் பெண்பனை ஆண்பனையாக மாறிய அதிசயம் என்னவோ என்று கேட்டார். படிமாத்தான் ஆவேசம் வந்தவராகி வீட்டுக்கு விலக்காகிய பெண் அங்கு வந்த செய்தியைக் கூறி அதனால்தான் இந்த அதிசயம் நிகழ்ந்தது என்று கூறினார். கேட்டுநின்ற பக்த கோடிகள் ஆச்சரியத்தினால் அரஹர என்று கோஷமிட்டனர்.

4. கற்கோவளத்தில் மீன்பிடிக்காரருக்குச் செய்த அற்புதங்கள்

பெரிய தம்பிரான் புதுமை குடாநாடு முழுவதும் பரவியது. ஆண்டு தோறும் பொங்கலுக்கு வரும் மக்கள் தொகை அதிகரித்துக்கொண்டே வந்தது. ஒரு முறை கற்கோவளத்திலிருந்து மீன் பிடிப்போர் சிலர் பொங்கலுக்கு வந்திருந்தனர். அவர்கள் சுவாமியிடம் ஏதாவது நல்ல செய்தி கேட்டுச் செல்லும் நோக்கமாகவே வந்திருந்தனர்.

சுவாமி திருநடனம் ஆடி வருகையில் கற்கோவளத்திலிருந்து வந்தவர்கள் பயபக்தியோடு மெய்மறந்து நின்றனர். அவர்களைப் பார்த்து சுவாமிகள் உங்களுக்கு என்ன வேண்டுமென்று கேட்டார். அவர்களுள் வயது முதிர்ந்த பெரியவர் ஒருவர் நாங்கள் நினைத்தபோது சுவாமி வந்து அருள் பாலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டார். “அப்படியே

ஆகட்டும்” என்ற பதில் கிடைத்தது. மீண்டும் அப்பெரியவர் அதற்கு அடையாளம் யாது என்று கேட்டார். இந்த மருத மரமும் குளமுமே அடையாளம் என்று கூறி அப்பால் சென்றுவிட்டார் சுவாமி. அதன் உட்கருத்தை விளங்கிக் கொள்ளாதவர்களாகவே அவர்கள் வீடு சென்றடைந்தனர்.

அவர்களிற் சிலர் ஒருமுறை மீன் பிடிக்க கட்டு மரத்திற் சென்றனர். நடுக்கடலில் அவர்கள் நின்றபோது திடீரென காலநிலைமாறியது. காற்றுச் சூழ்ந்து அடித்தது. கட்டுமரத்திலிருந்து தூக்கி வீசப்பட்டனர். நல்ல செய்தி கேட்ட பெரியவரும் அங்கு இருந்தார். அத்தருணத்திலே பெரியவர் பெரியதம்பிரானை மனமுருகி வேண்டுதல் செய்தார். ஆபத்துக் காலத்தில் செய்யும் பிரார்த்தனைக்குப் பலன் உடனே கிடைத்துவிடும் என்பார்கள்.

என்ன ஆச்சரியம்! கடலிலே ஆழ்ந்து கொண்டிருக்கிறவர்களுக்கு பெரியதம்பிரான் கோயிலும் மருதமரமும் குளமும் தெரிந்தன. என்ன ஆச்சரியம் சிறிது நேரத்தில் கட்டுமரத்தோடு கட்டுமரத்தில் சென்ற அத்தனைபேரும் ஒரு விக்கினமுமின்றிக் கரையொதுங்கினர். அவ்வாண்டு தொடக்கம் அவர்களும் அவர்களது பரம்பரையினரும் பெரியதம்பிரான் பொங்கலுக்கு ஆண்டுதோறும் வரத்தவறுவதில்லை. தற்போது அவர்கள் பரம்பரையினர் கற்கோவளத்திலும் ஒரு பெரிய தம்பிரான் கோயில் அமைத்து வழிபாடு செய்வதாக அறிகின்றோம்.

5. தம்வாசஸ்தானத்தை நிந்தித்துப் பேசிய மாவிட்ட புரத்தானுக்குப் பாம்பு கடிக்கச் செய்ததும் பின் அவனுக்குச் சுக்ங்கொடுத்ததும்.

கோயிலைச் சூழ உள்ள காட்டில் நேரிய அழகான காட்டுத் தடிகள் வளர்ந்திருந்தன. அயலூரிலுள்ளவர்களும் அங்குவந்து தடிகள் வெட்டிச் செல்வதுண்டு. ஒரு முறை மாவிட்டபுரத்திலிருந்து மூவர் தடிகள் வெட்டுவதற்காக

வந்தனர். வழியில் அவர்களைக் கண்ணுற்ற படிமாத்தான் மக்களே எங்குச் செல்கிறீர்கள் எனக்கேட்டார்.

“நாங்கள் கிணறு கா வ ப் போகிறோம்” என்று ஏளனமாகச் சொல்லிச் சென்றனர். அவர்கள் சென்று முதலாவது தடி வெட்டும் போதே ஒருவன் பாம்பினால் கடியுண்டு விஷம் தலைக்கேறி மாண்டான். மாண்டவனைத் தூக்கிக் கொண்டு மற்றைய இருவரும் திரும்பி வந்தனர். படிமாத்தானை முன்பு கண்ட இடத்திலேயே மறுபடியும் சந்தித்தனர். அவர்களைக் கண்ணுற்ற படிமாத்தான் கிணறு காவிக் கொண்டு செல்கிறீர்களோ என்று கேட்டார். இருவரும் வார்த்தை ஒன்றும் பேசாது மௌனமாகவே சென்றனர். சில அடி தூரம் சென்றதும் இறந்தவனை அப்படியே இறக்கி வைத்து விட்டுத் திரும்பி ஓடி வந்து படிமாத்தானுடைய கால்களில் வீழ்ந்து வணங்கி சுவாமி நாங்கள் அறியாமற் சொன்ன வார்த்தைகளை மன்னித்து எங்களைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்று முகமெலாங்கண்ணீர் வார வேண்டினர்.

படிமாத்தான், “இறந்தவனைத் தூக்கிக் கொண்டு கோயிலுக்கு வாருங்கள்” என்று கட்டளை இட்டுவிட்டு ஆவேசமாக நடந்தார். கோயில் வாசலிலே கிடத்தினார்கள். படிமாத்தான் ஆனந்த நடனம் ஆடித் தீர்த்தம் தெளித்து பிரம்பினாலே முதுகில் தட்டினார். இறந்தவர் நித்திரை விட்டு எழுந்தவர் போல எழுந்து படிமாத்தானை வணங்கி மன்னிப்புக் கேட்டுக் கொண்டார். பின்னர் மூவரும் படிமாத்தானுடைய கட்டளைப்படி காட்டுக்குள் சென்று வேண்டிய தடிகளை வெட்டிச் சென்றனர்.

6. வடலிப் பனையை ஈச்ச மரமாக்கியது.

பெரியதம்பிரானுடைய பக்தர் ஒருவரை அவருடைய எதிரிகள் பொய்ச் சாட்சி தயாரித்து கொலை வழக்கு ஒன்றில் மாட்டி வைத்துவிட்டனர். ஒன்றுமறியாத பக்தர்

பெருமானிடம் வந்து முறையிடலானார். ஒரு நாள் படிமாத்தான் ஆனந்த நடனம் ஆடி வடலிப்பனை ஈச்ச மரமாகும் அச்சமில்லாது செல் என்று கூறி விபூதியும் இட்டு அனுப்பினார். பக்தருக்கோ சுவாமி சொன்ன கருத்து விளங்க வில்லை. பக்தர் கோட்டுக்குச் சென்றார். கோட்டில் வழக்கு விசாரணைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது.

கொலை எங்கே நடந்தது என்று கேட்ட கேள்வி ஒன்றுக்குச் சாட்சி வடலிப்பனை அடியில் என்று சொன்னார். கொலை நடந்த இடத்தைப் பார்வையிட்ட பின்தான் சாட்சியைக் குறுக்கு விசாரணை செய்ய வேண்டுமென எதிரிதரப்பு வழக்கறிஞர் கேட்டுக்கொண்டார். நீதிபதி உட்பட எல்லாரும் குறிப்பிட்ட இடத்திற்குச் சென்றனர். அங்கே வடலிப்பனை காணப்படவில்லை.

ஈச்சமரம் ஒன்றுதான் காணப்பட்டது. சாட்சிதான் சொல்லியது முழுவதும் பொய் என்று கூறி தன்னை மன்னிக்குமாறும் கேட்டுக்கொண்டார். அந்த மரம் நீண்ட காலம் ஈச்சமரமாகவே நின்று பலன் கொடுத்தது. ஈச்சமரம் குலைகுலையாகப் பழுத்துத்தொங்கிய போதிலும் ஒருவராவது அதனை அணுகி பழம் பறிக்க மனந் துணிந்தாரில்லை.

7. நாவற்கனியில் கொட்டை இல்லாதுபோகச் செய்தது.

கோயில் எல்லைக்குள் நாவல்மரம் ஒன்று நான்கு பக்கமும் கிளைகளைப் பரப்பி செழித்து வளர்ந்து இருந்தது. அது ஆண்டுதோறும் நிறைந்த பழங்களை உதிர்த்து நின்றது. பழம்பொறுக்கவரும் குழந்தைகள் அப்பழங்களை அவ்விடத்திலேயே தின்று கொட்டைகளை அவ்விடத்திலேயே உமிழ்ந்தனர். அதனால் பரிசுத்த தலம் அசுத்தம் அடைந்தது. அதனைக்கண்ணுற்ற பக்தர் ஒருவர் தினமும் மனம் வருந்திக்கொண்டே அந்த இடத்தைச் சுத்தஞ்செய்து வந்தார். அடியார் மனவருத்தத்தைப் பொறுக்காத பெருமான் அந்த ஆண்டிலிருந்து கொட்டை இல்லாத நாவற்கனிகளையே பழுக்கச் செய்தார்.

பொங்கலும் பூஜையும்

ஆண்டுதோறும் சித்திரை மாதத்தில் வரு ம் முதலாவது புதன்கிழமை கொடி ஏற்றம் நிகழும். வருடப் பிறப்பு புதன்கிழமையானால் அன்றைக்கே கொடியேற்றமும் நடைபெறும். அகத்தி மரமே அந்தக் காலந்தொட்டு கொடிமரமாக உபயோகிக்கப்பட்டுவந்தது. அகத்தி மரம் ஆண்டுதோறும் கிடைக்காமையினாலே இப்போ கமுகமரத்தில் கொடியேற்றம் நிகழ்ந்து வருகின்றது.

கொடி மரத்தின் நுனியில் கொன்றை இலை, நொச்சி இலை, மருதமிலை ஆதியன கட்டுவார்கள். அவற்றோடு, பிள்ளையார் உருவம் எழுதிய கொடிச்சீலையும் பூசை மணி ஒன்றும் கட்டப்படும். சாடியடியில் நாச்சிமார், கன்னிமார் ஆலயம் இருந்ததாக ஐதீகம். ஆலயம் இல்லாவிட்டாலும் அவர்களுக்கே வழிபாடு இன்றும் நடைபெற்று வருகிறது. கொடிமரத்தை அந்த இடத்தில் வைத்த நீராட்டி பூசைக்குரிய சாமான்களோடு புதன் இரவு 7, 8 மணியளவில் பெரிய தம்பிரான் கோயிலை நோக்கிக் கொண்டு செல்வர். கொடி மரம் நாட்டித் திரும்பும் போது நொச்சி மரம் ஒன்றில் இளைக் கட்டித் திரும்புவர். இளை கட்டப்பட்ட இடத்திற்கு அப்பால் வரையாரும் செல்வதில்லை. கொடி மரம் நாட்டித் திரும்பிய பின் பொங்கல் நடைபெறும் வரையாரும் அந்தப் பக்கம் செல்வதில்லை. பகலிலும் செல்வதற்கு அஞ்சுவர். படிமாத் தானுடைய பரம்பரையிலே பூசகர் தெரிவு செய்யப்படுவார். பூசகர் கொடியேற்ற நாள் தொடக்கம் பொங்கல் வரை விரதம் அனுட்டிப்பார்.

தைப் பூச தினத்தன்று விசேட அபிஷேகம் நடைபெறும். மாசி மாதத்துக் கடைசிப் புதன் கிழமையும் விசேட அபிஷேகம் நடைபெறும். பங்குனி மாதத்துக் கடைசிப் புதன்கிழமை அதாவது கொடியேற்றத்திற்கு எட்டு நாட்களுக்கு முன்பு ஏழாடையில் உள்ள கமக்காரர்களுடைய பெருமடை நடைபெறும்.

பொங்கல் புதன் இரவு அதாவது வியாழன் அதிசயத்தில் நடைபெறும். முதல் திங்கட்கிழமை சாடியடியில் வாழைக்குலை பழுக்க வைக்கும் கிரியை நடைபெறும். பொது மக்களுடைய பலா மரத்திலோ வாழைத் தோட்டத்திலோ இது பெரிய தம்பிரானுடைய பொங்கலுக் கென்று குறிக்கப்பட்டால் அதைப் பெற்றுக்கொள்வதில் யாரும் தடைசொல்வதில்லை.

பூசாரி பொங்கல் நடைபெறும் தினமாகிய புதன்கிழமை முழுநாளும் விரதம் அனுட்டிப்பார். சாடியடியில் இருக்கும் நீலாசோதையனுக்குப் பொங்கல் நடத்திப் பூஜை செய்து அந்தப் பிரசாதமே உண்பார். பொழுது அஸ்தமனமானதும் சாடியடியில் இருந்து மடைப் பண்டங்களும் நாயக வழுந்தும், பொங்கலுக்குரிய சாமான்களும், ஊஞ்சல் ஒன்றும் மேலாக்குப் பிடித்த வண்ணம் கொட்டு முழவு முழங்கக் கொண்டு செல்வர்.

இரவு மூன்று மணி அளவில் நாயக விழுந்துவைத்தும் பொங்குவர். அதனைத் தொடர்ந்து ஊரில் எல்லாரும் தத்தமக்கியன்ற வரையில் பொங்கல் செய்வர். நாயக வழுந்து வைத்த இடத்தில் விறகு அடுக்கித் தீ எரிந்து கொண்டிருக்க மடைப் பண்டங்கள் பரப்பப்படும். விநாயகர், சிவபெருமான், பெரியதம்பிரான் மூவருக்கும் மூன்று சாத்துப்படி கட்டி அலங்கரித்து வைத்திருப்பர். மூவருக்கும் மூன்று பெரிய மடைகள் போடப்படும். இதைத் தவிர பிராமண மடை ஒன்று போடப்படும். அது பூசாரிக்கு உரியதாகும். பூஜை முடிந்ததும் பெரிய தம்பிரான் வரலாறு பழைய ஏட்டிலே கண்ட வண்ணம் படிப்பர். தொடர்ந்து தீக்குளிப்பும் நடைபெறும். படிமாத்தான் தீயில் இறங்கி நடனம் ஆடி நல்ல செய்திகள் சொல்லுவார். அதன் பின் எல்லா மடைகளுக்கும் படிமாத்தான் தீர்த்தம் தெளிப்பார். தீர்த்தம் தெளித்த பின் அவரவர் மடைப்பண்டங்களை எடுத்துக் கொண்டு அவரவர் வீடுகளுக்குச் செல்வர்.

பொங்கல் நடந்து எட்டாம் நாள் கொடியிறக்கம் நடைபெறும். சாடியடியிலிருந்து ஒருபலாப்பழம் கொண்டு வந்து கீறிப் பூஜை செய்து கொடியிறக்கம் நடைபெறும். கொடியிறக்கம் நடைபெற்று அடுத்து வரும் சனிக்கிழமை சாடியடியில் பொங்கல் நடைபெறும்.

பெரியதம்பிரான் கோயில் குளத்தைச் சுற்றி நூற்றுக் கதிகமான மருத மரங்கள் நின்றன. வெள்ளைக் கார ருடைய ஆட்சிக் காலத்திலே அவை அரசாங்க உடமைகளாக இருந்தன. அந்த மரங்களை விற்பனை செய்து தறிப்பதற்காக வெள்ளைக்காரராகிய மாகாண திபதி வந்தார். அவர் வந்த அன்று பொங்கல் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தது. வெள்ளம் போல மக்கள் மரங்களின் நிழல்களில் கூடி இருந்தனர். என்ன என்று விசாரித்தார்.

பொங்கல் காட்சிகளையும் நேரில் கண்டு அனுபவித்தார். மரங்களை விற்க வந்த எண்ணத்தையும் தறிக்க வந்த எண்ணத்தையும் மாற்றிக்கொண்டார். கச்சேரிக்குச் சென்றதும் இம்மருத மரங்களை எவரும் விற்கவோ தறிக்கவோ முடியாதென்றும் அவை தாமதப்பட்டுப் போனால் மாத்திரமே அரசாங்கத்தின் உடைமையாகும் என்றும் எழுதிவைத்துள்ளார். இதுவும் பெரியதம்பிரானுடைய செயலாகவே நடைபெற்றுள்ளது.

தோத்திரப்பாக்கள்

விநாயகர் காப்பு

நம்பர்புகழேழை நாட்டினடஞ் செய் பெரிய
தம்பிரான் மேற்றுதிகள் சாற்றவொரு-கொம்புடைய
ஆனேமுக னாறுமுக னாறுதனைவ னாறு துதிக்கை
யானையகத் தஞ்சலிசெய் வாம்.

விருத்தம்

கங்கைநதி சடையணிந்த கருணைநாதன்
காலனைமார்க் கண்டனுக்கா யுதைத்தபாதன்
மங்கையுமை தனையிடப்பான் மருவும்லோலன்
மன்மதனை எரித்த மகா தேவதேவன்.
செங்கைமழு மான்றரித்து வன்றோல் போர்த்த
செய்யனெம்பெருமானடியிணையைச் சிந்தைசேர்த்தேன்
தங்குதுய ரொழிக்க வந்தேன் தஞ்சங்காணேன்
சாமியேழாலை வருந் தம்பிரானே.

கீர்த்தனைகள்

இராகம் - கலியாணி

அடதாள சாப்பு

பல்லவி

திருவருள் கொண்டு நடம் பெரிய தெய்வம் புரிந்த
சிறப்பை யெப்படிச் சொல்லுவேன் - அவர் புரிந்த
சிறப்பை யெப்படிச் சொல்லுவேன் - அவர் புரிந்த

(திரு)

அனுபல்லவி

மருது சொரியு மலர் மருவும் புனல் பரந்த
விருதுநிறை ஏழாழையென வளங்கொள் பதியில் நின்று

(திரு)

சரணங்கள்

அநுரைப் பதியுறைந்த சிலன் - எழுந்தருளி
ஆனைமேல் வந்தவனுக்கலன் - மிகவும்
காய்க்கும் காயம் பனையைப் பூப்பனையாக்கிய வேளை - மேலும்
நெடுங் கன்னி புனலுற்று மோதிடு நற்சோலை தன்னில்
உறைந்த லோலன் - கிறுத பொற்புயம்தே விடத்தை மேவிய
சர்ப்பமும் நானியும் நடிக்கவே - மிகு - சற்குண மோடே நடக்கிறார்
கனல் - சத்த மோடே தாழ் இழுக்கவே
தகதரிக்கிட - தரிக்கிட கிறுதகிட - தகசெம் - தத்தரிக்கிட
தித்தரிக்கிட - திருதக ததிங்கணதோம்

(திரு)

புண்டர நீற்றணிந்த மெய்யும் - அயில்மேவு வாளிகள்
மண்டியிலங்கு நல்லகையும் - காவின் பரந்த
கண்டிகை மாலையொளி செய்யும் - கருணை தரும்
கோல மலர்போல் வனப்பு நீடிய

காலை யெடுத்தே மிதித்து வானவர்
சோலையிலுற்றே திடத்தொடே நின்று
தரிகிட தரிகிட தரிகிட கிறுதகிட
தகசெம் தகசெம் செம்தரிகிட - தாங்கு தக்கு
தகுதரி கிறுதகிட தகுதரி கிறுதகிட தத்தரிகிறுதகிட
தித்தரி கிறுதகிட தகண செனுத்த தகததிங்கணதோம் - (திரு)

இராகம் - செஞ்சுருட்டி

தாளம் - ஆதி

பல்லவி

வரந் தா தா தா தா எனதையனே மெய்யனே - வரந்
சரணங்கள்
ஆதாரம் எந்தனுக்குன்னே அனுதினங் கொண்டாடச் சாமி
அனுதினங் கொண்டாடச் சாமி
பாதாரவிந்தத்தை நாடி பக்தியுடனே பாட - வரந்
உற்சவத்துடனே எந்தன் ஊழ்வினைகள் போக - சாமி
ஊழ்வினைகள் போகச் சாமி
தட்சணமே வந்தெனக்குத் தயவு செய்குவாய் - வரந்
இந்திரியத் தாசையாலே எந்தனது ஆவி - சாமி
எந்தனது ஆவி
அந்தகன் வருவானென்று அஞ்சுதே யென்னாவி - வரந்

தோத்திர விருத்தம்

1. ஏழ்தடங் கடல்குழு மவனிதனி லடியாரை
இரட்சிக்க வருதம்பிரான்
இகல் மன்னர் புகழ்தென்னி லங்கையனு ராசபுரி
யிருந்தே வருந்தம்பிரான்
காளியர் குலந்தனைத் திடவந்த தம்பிரான்
காயம்பனையொர் பூம்பனையதாய்க்
கற்பனைசெய் தம்பிரான் சொற்பனையை யிஞ்செனக்
காட்டிநாட் டியதம்பிரான்
வேழவிபெறு தம்பிரான் வேளமொன் றினையன்று
மீட்டெழுப் பியதம்பிரான்

விதைகொள்கரு நாவலிற் கனியில்விதையில்லாது
மிகுபுதுமை புரிதம்பிரான்
வாழ்வுபெறு தம்பிரான் ஏழுகன்னியநாச்சி
மாரைநம் பியதம்பிரான்
மகமாயி கிருபைபெற் றருழுமே ழாலேநகர்
வருபெரிய தம்பிரான்.

2. கரியகாயைக் கனியாக்கிய தெய்வம்
கரிமரிக்க உயிராக்கிய தெய்வம்
சரியவாதைக் கணக்கு வழங்கினார்
சத்தியஞ் செய்யச் சாட்சியுண்டாந் தெய்வம்
ஏரியிலே நடமாடிய வோர்தெய்வம்
ஏழாலைப்பதி வாழுமுண்மைத் தெய்வம்
பெரியதெய்வ மெனும் பேருமக்கலாந்
பின்னைவேறொரு தெய்வத்துக்கில்லையே.
3. திருமருவு மொருகையிற் சூலந் துலங்கச்
சிலம்பொருகை தனிவிளங்கச்
செம்பொற் சதங்கையிரு தாளிற் றுலங்கத்
திருத்தோள்களுங் குலுங்க
மருமருவு மலர்மாலை வடநொக்கு மாலைகள்
வனப்புட னசைந்து நீட
வந்த கவி வாணர்கள் வணங்குமவ ருள்ளத்தில்
மாறாத கருணைநீட
கருமருவு மேகங்கள் துயில் மருது முதலான
கடிமலர்க் குளமேவிடும்
கங்கைதரு பழனமிகு மேழாலை யம்பதிக்
கடவுளே கருணைவடிவே
தருதரித கிறுதகிட எனநடன மிடு பெரிய
தம்பிரா னுமதுகமலச்
சரணந் தின்னன்பான கருணைதந் துதவியெனைத்
தற்காத்து ஆளுவீரே.

4. டலையார் தடம்புயந் தனில்மலை யாடவிரு
மகாகுண் டலமுமாட்
மாவதன மீதுவேர் பாடவிரு பாதத்தில்
மணிகழல்கள் புரவியாட்
கொலையாட் நிதமருந் தியசூல வேலுங்
குடங்கையில் நிமிர்ந்தாடவே
குலவரையும் மேருவு மசைந்தாட் முதண்ட
கூடமு நடுங்கியாட்
கலையாட் வெள்மதிக் கடவுள்தன் னாதவன்
கண்டுமன மூசலாடக்
காகோ தரக்கடவுள் பாரம் பொருமற்
கலங்கியுடல் தள்ளாடவே
கிலையார் தடம்புரிசை யனுரா புரிக்கரசு
செங்கிரை யாடியருளே
திருமருவு மேழாலை வருபெரிய தெய்வமே
செங்கிரை யாடியருளே.

5. முன்செய்த தீவினைத் தொந்தமால் வந்தபழி
முண்டதோ வறமாண்டதோ
முகடிக்கு மேகயவர் பகிடிக்கு மிடமாக
மோச மிகு கலிகாலமோ
வன்செயும் வஞ்சகக் கபடர்கடை யிற்சென்று
மகராசன் நீயென்றுதான்
வாய்திறந் தாலுமென் மகிமைதனை யறிவரோ
வசைபேசி மிகஞ்சுவார்
என்செய்கு வேன்தலையி லிறைவனெழு தியவிதிக்
கியாரைநோ வேன்னோவினும்
எந்நாளும் முன்னாக வரவேனு மிதுசமய
மெம்பரா விதுசமயமே
வன்செயும் வஞ்சமலர் வாவிசெறி யேழாலை
மாநெடுங் கணிவாசனே
மருவுபுக மெம்பிரா னருளுதவு நம்பிரான்
வருபெரிய தம்பிரானே.

6. முண்டகத் தோனுதவு சிறிவிலி சிரங்கொய்து
முளரிமிசை யிட்டகையால்
முதண்ட கூடமிசை ஓடுதுயில் மகவான்
முரஞ்சிர சரிந்த கையால்
தண்டெனிற் சூலமொடு காய்ப்பழ மதாகவே
தருவித்த செங்கையதனால்
தரியலர்க ஞாயிர்கொடுத் தபயந் தரித்திடும்
சங்கைதரு செங்கையதனால்
குண்டத்தி னடுவினிற் காய்ச்சிய விரும்பைக்
குளிர்நீர் புளிந்து கையால்
குவலயத் துனதடியர் பிணிதுடைத் தபயங்
குளிர்ந்திடும் செங்கையதனால்
சண்டனைக் களமீ திறுக்குகை யாலிங்கொர்
சப்பாணி கொட்டியருளே
தமிழ்சொரியு மேழாலை வருபெரிய தெய்வமே
சப்பாணி கொட்டியருளே.

கலித்துறை

- 1: வாய்க்கும் திருநிறை ஏழாலை மாநகர் வாழவந்த
தேய்க்கும் தமிழ்சொரி நீலாவை சோதைத் திருவடிவைக்
காக்குந் துணையின்றி நம்பிக்கொண் டேனது கண்டுபிணி
நீக்குமிதற் கையம் வேறில்லைக் காணுமிந் நீரிலத்தே.
2. தண்டை குலுங்கச் சதங்கை புலம்பத் தகுசிலப்பு
வெண்டையமோடு கலின் கலினென்று மிகவதிரப்
புண்டர நீறும் ஒளிதங்கு வானும் புரிசடையும்
கொண்டென யான்பவன் ஏழாலை வாழங் குலதெய்வமே:
- 3: பண்டானை ஒன்றுயிர் போனது மீண்டு படர்ச்செய்த
தெண்டார் தொடர்புச நீலாவை சோதைத் திருவடிவைக்
கண்டாலுங் கோயிற் புறத்தரு கேறின்று கைகுவித்துக்
கொண்டாலுந் தீர்த்திடும் சென்மத்து முற்ற கொடும் பிணியே.
- 4: பணியாத வர்க்கும் பணிபவர்க்கும் பலதி வினைநோய்
தணியாத வர்க்கும் தணிபவர்க்கும் தண் ணளிபுரந்த
கணியாத துன்பக் கருணைசெய் பூரணக் கார்மழனி
அணியார் நெடுங்கண்ணி நீலாவை சோதையைநாம் தெய்வமே.

கீர்த்தனைகள்

1. இராகம் - தோடி

தாளம் - ஆதி

பல்லவி

சரணக் கருணை தாரும் பெரியதம்மிரானே உனை நம்பினேன்
எனது சஞ்சலங்க டனைத் தீரும் சுவாமி சஞ்சலங்கடனைதீரும் - சர

அனுபல்லவி

கிரணத் திருவிருது களலொற்றரதி நிதம்
வரதற்பரணே யுன்னை மனதில் மறவேன் என்றும் - சரண

சரணங்கள்

கச்சைச் சடை மிலங்குந் தீரா - பளீர் பளீரெனக்
கையினில் சூலம் தரித்த சூரா - சுரருங்
கடி கமழ் பூந்தாரா - தினந் தினமும்
தோத்திரஞ் செய்யு மென்றனைக் காராய்

கிறுத துமதுமி யுந்தொனியுந்தி மிடும்பல நந்தொடு
கொம்புகள் பஃபை முழங்கிட - சோதி நெற்றியும்
அடியார்கள் பற்றியும் யமனோ யகற்றியும்
உமதாழ்கள் பற்றியும் - தகதம் தரிகிட கிறுததம் தரிகிட
கிறுததாம் தத்த தகத தகதிகுத திகுத திகுதகுத
திகுத தக ததிங்கிணதொம் - சரண

சிலக் குயிலிருந்து கூவும் - சோலைத் தலையில்
தேனைக் குடிக்க வண்டு தாவும் - ஏழாலையென்னும்
கோலத் திருப்பதியில் மேவும் - குலதெய்வத்தை
கூறித் துதிக்க வேணும் நாவும்
கிறுத கொற்றவ நற்றவ தற்பர வற்புத குற்றமகற்றியே
மைத்து மடக்கியே கோனே மெய்யனே
படையாருங் கையனே அருள்தாரும் தய்யனே
என்னைக் காருமையனே தகதம் தரிகிட கிறுததம்
தரிகிட கிறுத தாம் கிறுத தத்தரிகிட கிறுத
தத்தரிகிட கிறுத ததித திகுத தத்தோமென - சரண

2. இராகம்: ஆனந்தபைரவி

அடதாள சாய்பு

பல்லவி

வலியவந்தாண்ட தெய்வம் சுகந்தராதே போமாமோ
மனமேநீ அஞ்சவேண்டா...

சரணங்கள்

கலியுகம் தன்னிலுண்மை கண்கண்ட தெய்வமென்னைக்
காக்கின்ற தெய்வ மெங்கள் ஆதி பெரிய தெய்வம்
கம்மியெழுந்து வரு விம்மலிருமல் தொய்வு
தொய்ய பிணியகற்ற வேணுமெனநினைந்தேன் -வலி

அருமை பெருமையாக ஒரு பத்துமாதம் சுமந்து
உருமைக்காசைக்குப் பெற்ற உயரன்னை மனம் நோக
வருமித்துயரால் வாடிமனம் அச்சமுறும் போது
வந்து உனதடிமை நொந்த பிணியகற்ற
வந்தவினை தவிர்க்கச் சிந்தையில் நினைந்தேன் -வலி

3. இராகம்: மோகனக்கல்யாணி

அடதாள சாய்பு

பல்லவி

என்னிடர் தீர்த்தருள் ஐயா - நான்
ஏழையுனதடிமை என்பதும் பொய்யா -என்

சரணங்கள்

வன்னமாம் சோலையில் வந்து உறைந்தவா
வகையொன்றுந் தெரியாமல் வாடுகின்றேனே -என்

ஏழாலை நகர்தன்னில் எல்லோர்க்கும் காட்சியை
சுந்தவா அருள்செய்ய ஏழைமேல்வாதா -என்

அனுரைப்பதியிருந் தாவேசத்துடன் வந்து
அற்புதம் செய்தவா அருளாயோ தேவா -என்

செத்திடும் ஆனையைச் சீக்கிரமெழுப்பியே
செல்லவே செய்தவா வல்லையோ வருளே -என்

பிழை பொறுத்தாளென்னைப் பெற்றநீதானே
பின்னையாற்கென்குறை புகலுவென்யானே -என்

கற்கோவளந்தனிற் சென்று காட்சியைச் செய்தவா
காக்கவே யெங்களைக் கஷ்டமோ தேவா -என்

கஷ்டந் தவிர்த்தென்மேல் கடைக்கண் பார்ஐயா
காலுக் கடிமையென்று கழறுதல் பொய்யா -என்

எல்லா முணர்ந்தும் நீ இருப்பது நீதியோ
இனியாவது வந்து ஏழையைக் காராய்...

—என்

4: இராகம்: காபி

மிசுரதாளம்

பல்லவி

வந்துநயந்தருள் தந்திடவே வேணும்—தயவாகுதெய்வமே
வந்துநயந்தருள் தந்திடவே வேணும்

அனுபல்லவி

வந்து நயந்தருள் தந்திடவேணும்
வல்வினை வெந்துயர் சிந்திடமுந்தியே
பந்தவினை தவிர்ந்துந் தவிர்த்தே தினம்
பரமசுந்தர பாதந் துணைசெய்...

—வந்து

சரணங்கள்

ஏகுலவும் சோலைகளெங்கும்—கணமுலாவு-கணமுலாவு
சீருலவும் வாழ்வனை தங்கும் — ஏழாழையூரில்
சீரியநண் பாகியமர்ந்தே—மாந்தருய்ய—மாந்தருய்ய
வாரிய நண்பாய் மலரும்—வாவிக்கடங்காவனமும்
ஆடிநெடுங்—கோவிலுறைந்—தாளடியும்—வாழ்ந்தீம்—வந்து

சர்ப்பமுடன் நாவியிரண்டும்—இரண்டுபாலும்—இரண்டுபாலும்
அற்புடன் வந்து உற்று வினைந்தே—உலையின்மீது—உலையின்மீது
சுற்றியே வெந்து உற்றகருந்தா — துண்டநீரை — உண்டநீரை
கொற்றமுறும்—சோலைதிகழ்—நற்புளியைக்—காய்கனியைப்
பற்றியகை—யோனே யென்பந்தவினை—தீர்த்தருள்வை. -வந்து

சிந்துரமுன் வந்து மணந்தான்—உலாவி வீச—உலாவிவீச
கொண்டலில் முன் கையினைவைத்தே—உணமுன்னாக-

உணமுன்னாக

சிந்தையுடன் செந்தியுரைத்தே - மரித்தயானை - மரித்தயானை
சிந்தைமகிழ்ந்-தற்றவுயிர்—வந்துலவி - வேறுஇடஞ்
சென்றிடவே—வைத்தபெருந்—தேவனையெந் தேவா நீ -வந்து

பல்லவி

ஏற்று சிந்தம் ஏழாழையிற் பெரியவரைப்
போற்றி முற்றும் சிதாம்பர கிருபாகரனைப் - போற்றிமுற்றும்

சரணங்கள்

உம்பராயர் தொழுங் கிருபாகரன்
ஒருமொழியான பெரிய தெய்வம்
செம்பொன் விழாக்கொளி மத்திநடம் செய்யும்
செகநாதன் குருபாதம் ஒருபோதும் மறவாமல் - ஏற்று

ஏழுநாநாளாகச் செத்திருந்தானையை
எழும்பிப் போகச்செய்த வற்புதனை
எங்கும் பிரானாய் அருள்செய்த தெய்வமாம்
கண்ணவனைப்—பண்ணவனைப்—புண்ணியனை—எண்ணிநட

கற்கோவளந் தன்னிலே சென்றுநந்
காட்சிதனைச் செய்த தேவதேவன்
கட்டு மரத்தோடு மீனிழுத்துப் போகக்
கார்த்தவனைப்—பார்த்தவனை—ஏற்றவனைப்—போற்றிநிதம்

6:

ஆசையாகி இங்கு வந்தேன் என்ற இந்திரசபா மெட்டு

உன்னையே நான் நம்பினேனே உற்றதுனை யிங்கு வேரூர்
உறுதி சொல்ல வந்திடுவாய் ஈசா ஈசாவே

தாபரமற்ற ஏழைநானே தயவு செய்குவாய்
தானாய் வந்து அருளைச் செய்வாய் ஈசா ஈசாவே.

பேதையென்ன செய்வேனிந்த வேளை தன்னிலே
பெரியவரே யருளைச் செய்வாய் ஈசா ஈசாவே.

நாவிநாகங் கூடியிங்கே நடனம் செய்ததே
நாதா யீதோ மறைந்திருக்க நாயமோ ஈசா.

7: இராகம்: பியாகு

பல்லவி

தாளம்: மிசரம்

அருமருந்தொரு தனிமருந்து
அம்பலத்தில் கண்டேனே

- அரு

சரணங்கள்.

திருமருந்துடன் பாகமருந்து
சிறந்திடேழாலையில் ஆடுமருந்து
இருவினைகள் அகற்றும் மருந்து
ஏழையடியார்க் கிரங்கும் மருந்து

அரு

கொன்றை தும்பை யணிந்த மருந்து
கொவ்வை மீதிற் படர்ந்த மருந்து
மன்றுள்ளே நின்று ஆடு மருந்து
மாணிக்கவாசகர் கண்ட மருந்து

அரு

இந்திரரானவர் வானவர் தாமு
மிருஷிகள்தமக் கெட்டா மருந்து
சந்திரர் சூரியர் காணு மருந்து
தானே முளைத்துத் தழைத்த மருந்து

அரு

திருத்தித் தெய்பென்று ஆடு மருந்து
தேவாதி தேவர்கள் காணு மருந்து
கருத்தைத் திருத்தி யிருத்தும் மருந்து
காலனைக் காலால் உதைத்த மருந்து

அரு

8:

கும்மி

ஏழாலை யென்றொரு ஊருமுண்டு அதில்
ஏழு ஆலயங்கள் தானுமுண்டு
ஏழு ஆலயங் கொண்டதாலல்லவோ
ஏழாலை என்றே பெயர்வகுத்தார்.

ஏழுதலத்தினிற் பேரும் விளக்கிறேன்
ஏமாந்து நில்லாமற் கேளுங்கடி
எல்லார்க்கும் முன்னாய் வினாயகர் பாதத்தை
ஏற்றிக்கும்மி அடியுங்கடி

மாதொரு பாகனை மாமுடி சூடிய
வள்ளலெனுஞ்சிவனைக் கதியேறிய
மாமயில் வாகனெனுஞ் சிவசுப்பிர
மண்யன்றிருவடி போற்றுங்கடி

பத்திரை கேள்வனைப் பார்பதியைக் கேத்ர
பாலனை யேழாலை யம்பதியிற் கிர்பை
வைத்தடியார்க்கரு ளும்பெரியதம்பி
ரானைமகிழ்ந்து துதியுங்கடி.

மேற்கூறிய பாடல்கள் யாவும் மிகப்பழைய பாடல்களாகும். தமது பெயர் வெளிவர வேண்டாத பக்தர் ஒருவரால் பாடப்பெற்று 1920-ஆம் ஆண்டுக்கு முன்பே அச்சேற்றப் பெற்றதாகும். ஏழாலையில் கோயில் கொண்டெழுந்தருளியிருக்கும் பெரியதம்பிரான் செய்த அற்புதச் செயல்களைக் குறிக்கும் பத சாகித்திய பதிகம் என்ற பெயரோடு வெளிவந்ததாகும்.

பெரியதம்பிரான் கோயில் பொங்கல் அன்று கிரியா முறையின்போது படிக்கும் பாடல்கள். பழைய ஏட்டில் கண்டவாறு கீழே தரப்படுகின்றது.

பிள்ளையார் துதி

1. மல்லிகை, எருக்கு, அத்தி, மாதுளை, பலா, அரசு அல்லி, அகில், வாழை, கமுகு, மயிலை, கரவீரமொடு பாதிரி, செவ்வந்தி மலர், மா, நல்ல மாவிலங்கை, புன்னை, தாதகில், தென்னைமர முள்கிருவை, முளரி கூவினை, நரந்தை, பாலை, பயநி, பட்டிகை, புளி நொச்சியும், வேற்கடம் இவை சூழவே நீடரும் உலாயநிழல் உகந்தடியர் வாழ்கவே கல்மனதுடைக் கயவ நாமடியனென்றோதிடும் கவிமாலை யேற்றருளுவாய் கரடதட விகடமத சேவதனமுடையவா கற்பகப்பிள்ளையாரே.

சுப்பிரமணியர் துதி

2. “சிந்துரப்பொட்டினோடு வயிடுரியச் சுட்டியும்
வாகுபெறு வட்டமும் நட்சத்திர மாலையும்
பொட்டுப் பதக்கமும் பூஷணக் கண்டசரமும்
கன்னிவயிடுரியச் சுட்டியும் செஞ்சிலம்பும்
கனக தண்டையும் வேலும் மயிலும்
கனவள்ளிதெய்வானை பாதார விந்தமொடு
கண்காண வருவதுண்டோ சொன்னவரமளிக்கும்
பரமசிவன் மடியின்மேல் துலங்கி விளையாடுகின்ற
துங்கமா மதகருட தந்தி யானைக்கிளைய
சிவசுப்பிரமணியக் கடவுளே!”

தேவி துதி

3. கொத்து முத்தொடுபவள முத்தார முள்ளநீ
கோலமணி மாரமுக நீ
குக்குடகக் கொடியுடைய முருகோனை ஈன்றநீ
குத்து தனமுடையவளும் நீ
சத்திசிவசத்தி நவசத்தி தங்கு
கண்ணகை அம்மனே
தாயெனப் புவிமீதில் மாயவன் தங்கையெனத்
தற்காக்க வந்த தாயே.

நீலாசோதையன் துதி

4. தாருலகில் நீலவண்ண குகத் தோன்றித்
தவமுனிவன் சாபமது தீர வந்து
பேருலகில் சிவன் தன்னைப் போற்றி செய்து
பெரிய தெய்வ மென்பதொரு பேரினாலே
சீருலவு கொன்றையந்தார் சிறந்த நாதன்
சிவ உருவில்லா வளமை செப்புங்கோயில்
பாருலகில் திருநீலா சோதையன்தான்
பரிந்துதுயில் கொள்பவர் வினைகள் தீர்ப்பாம்.

கிரியா முறைகள்

5.

எட்டுத் திக்கும் பதினாறு கோணத்திலும் நித்திய விளக்கும்
கிளையில் கூட்டமும், சினத்துடன் பிணத்தைத்
தின்னும் பேய்களும், ஐந்து பேய்களும் ஐந்து
வாசல்களும் கோகோ என்று கூத்தாடும் பேய்கள்
பிணத்தைத் தின்னும் பேய்கள், பிச்சிபிறன்யை, பெல்லி
பிறன்யை, ஓரிகத்த உருமின்னிசை பாட
ஒருபேய்க் கொருபேய் உடல் சார்ந்து நிற்க
எட்டுத் திக்கும் பதினாறு கோணத்திலும் நிற்கின்ற
கங்காதேவி, சீதேவி, அனந்தவல்லி, ஞானப்பிரகாசி
விக்கிரம சுந்தரி இந்தத் தேவத் தவசியர் ஆலயத்துட்
படமாட்டாத பல பல பரிகலாதிபருக்கு
மூன்று வழி கூட்டி, துளைக்குத் துளசியும் பெலிக்குப் பெலி
யும் சேர்த்து, தண்ணீர், வெற்றிலை, கற்பூரம், சந்தனம்
தேவர்களுக்கு இன்ன இன்னவென்று மூன்று முறை பெலி
யும் தண்ணீரும் போட்டு கிழக்கு முன்கை நின்று பூவுந்
தண்ணீரும் போடவும். கும்பிட்டு விளக்கும் சுருளும்
பிடித்து சூரியாய நம, அட்டபாலகாய நம

என்று எட்டுத்திக்கும் கும்பிட்டு வந்து, எட்டுத்திக்கும்
கும்பிட்டு விளக்கும் சுருளும் பிடித்து “சூ ரீ யா ய ந ம”,
“அட்டபாலகாய நம” என்று எட்டுத்திக்கும் கும்பிட்டு
வந்து இராச ராச தேவர்களைப் போற்றி

இராசாதி இராச தேவதேவனே! கடவுளே! யார்க்கும்
கலியேபொறுக்கும்! பெரியோராயிற் பிழையே பொறுக்கும்
சிறியோர் செய்த சிறுபிழை எல்லாம் பெரியோர் நீங்கள்
பொறுக்கவுங் கடனே.
அநுராபுரிக்கரசே ஈழமொருங் கீராரும் பாண்டிபதினும்
வையகமேலும் பக்திசெய்த தம்பிரானாரே!
மெய்க்கதி விளங்கும் தம்பிரானாரே!
ஓக்க மழகிய தம்பிரானாரே!
பகல்விளக்கும் பாவாடையுமுள்ள தம்பிரானாரே!
வெற்றிக்கொடியும் வெண்சாமரையுமுள்ள தம்பிரானாரே!
நூற்றெட்டுத் தாளமும் நுண்ணிய கீதமுமுள்ள தம்பிரானாரே!

ஏற்றசொல்லும் எழுந்தஉரமும் ஆண்மை பெண்மை
நிலைசேரு முப்பத்திரண்டு திசைக்குச் சீருங்கோலமும்
சினவரிகோலமும் ஆடுங்கூத்தும் அழகிய தம்பிரானாரே!
ஆச்சினையும் வீச்சுமுள்ள தம்பிரானாரே!
மேகத்தைத் தடைப்படுத்திப் பூதத்தைப் பணிகொண்ட
(தம்பிரானாரே!

காயைப் பறித்துக் கனிபழமாக்கும் தம்பிரானாரே!
கொடுத்து வைத்துக் கூலிவாங்கிய தம்பிரானாரே!
பட்டவர் த்தனரென்றும் மகுடவர் த்தனரென்றும்
சொல்லத்தக்க சூரியவமிசத்து இராசாவே! இராச
தேவர்களே! புக்கடைந்த புருவுக்குப் பொன்னின்
மேனியரிந்திட்ட தம்பிரானாரே!
சமுத்திரத்தில் மழைதடுத்த தம்பிரானாரே!
பசுப்பழிக்கு மகப்பலி கொடுத்த தம்பிரானாரே!
சிவஇருடி சாபத்தால் தென்னன் என்னும் பெயர்கொள்ளத்
தன்புதல்வன் தலைஅறுத்துத் தேங்கிளநீராய்க் கொடுத்த
தம்பிரானாரே!
வைகைதனையடைக்க மகாதேவரை மண்கமப்பித்த தம்பிரானாரே!
கடுவழிதனில் காவேரியை அழைப்பித்த தம்பிரானாரே!
நித்தமொரு சிவாலயம் நிறைவேற்றுவித்த தம்பிரானாரே!
இராமனென்னும் இருபத்தொரு தலைமுறை சந்திர சூரியர்
தலைமுறை இருபதும் ஆதியாகும் அநுராபுரிக்கரசே
பொன்னின் முடியுள்ள தம்பிரானாரே!

அவ்வடியார் அடிக்கடி கையேந்து மகப் பரிவாரம்
என்னும்படியாலே கள்ளியிலே பாலில்லாத காலம்
குருவி இரை எடுக்காத காலம், பெருவிருந்திட வேண்டுமென்றும்
பெரும்பொங்கலிடவேண்டுமென்றும்பூமடையிடவேண்டுமென்றும்
பெரு முழக்கமிட வேண்டுமென்றும், கல் சுமக்கவேண்டுமென்றும்
அடியார் தேடிவைத்த பன்னூறு பாவாடை யெல்லாம்
பலகலமாகக் கொண்டு வந்து வைத்த அவ்வடியார்க்குக்
காலார்தங் கொடுத்துக் கையார்தங் கொடுத்து
மக்கள் செல்வமுண்டாக்கி மனைச் செல்வமுண்டாக்கி
உடையார்க்குப் பயன் காட்டிப்
பலன் கொள்ள வேண்டும் நல்லதம்பிரானே!

பலிமுறை

வடதிசை நோக்கும் வடகயிலாச வாசனாவே
கீழ்திசை உதிப்ப வாசனாவே வா
தென்திசை பொதியமாமலை வாசனாவே வா

மேல்திசை அத்தமன் பருவத வாசனாவே வா
அட்டபருவத வாசனாவே வா
அட்டபாலக வாசனாவே வா
மின்னு வெளிக்குன்றும் மாடவிதி நாலுக்குள் நாற்பெருந்தீவும்
பொன்னியாறும் புவி பெறு பொழிய காஞ்சியும் புகாரும்
வாசனாவே வா! ஐயன் கோயில் இருந்துரு வாசனாவே வா!
அம்மை கோயில் இருந்துரு வாசனாவே வா
கொல்லன் உலையோடும் குயவன் சூளையோடும்
வெள்ளா வாசனாவே வா! ஆயந்தார் போற்றி வாசனாவே வா
அணிகள் போற்றி வாசனாவே வா! சிலக போற்றி
வாசனாவே வா! முருகனைப் போற்றி வாசனாவே வா!
ஈசுவர சம்பத்து வாசனாவே வா! சந்தான வசந்தன்
கவி வாசனாவே வா! மனந்துரு வசந்தன் கவி வாசனாவே வா!
சேனாகோயிலிருந்துரு வாசனாவே வா! இந்திர சம்பத்து
வாசனாவே வா! செம்பியன் வழுவ வாசனாவே வா!
பரிவார சம்பத்து வாசனாவே வா! தனபார சம்பத்து
வாசனாவே வா! புத்திர சம்பத்து வாசனாவே வா!
கலியாண சம்பத்து வாசனாவே வா! இராசாதி இராச
வாசனாவே வா! கற்பிட்டி சற்பாத்திரமே வா! தம்பிரான்
திருவுள்ளத்தினாலே உங்களுக்கு அபயமாடக் கலமாயிருக்கு
மென்கிறபடியாலே, சோதிடத்தாலும் சொற்குறியாலும்,
நீலா சோதையன் என்றும், நாச்சிமார் என்றும், பிராமணர்
என்றும்
பணிக்காரர் உறுக்க பாண்டரோ என்கிறபடியாலே, உங்களுக்
குள்ள கண்கூலி, பட்டுக்கச்சை, பணிக்கச்சை, சிலம்பு, பிரம்பு,
இருப்புலக்கை, கெசகரகம், வயினகலம், வெள்ளை உத்தரீயம்,
ஏழு இதழும் வெள்ளில் அடைக்காயும், பலம்டையுடனே பாரித்து
வைத்தேன். மடையிலே வந்து, கண்ணை விழித்தக் கையாரத்
தொட்டுமனமார்பகிர்ந்துகொடுக்கவேணு நல்லதம்பிரானாரே!
காதிவிட்ட கவச குண்டலமும் கையிற்பிடித்த இருப்புலக்கையும்
தோளிற் போட்ட துய்ய வெண்கரமும், சுடர்கடத்தலையும்
சுருக்கொளியிலும் காலிவிட்ட ஆரமும் புவித்தோலுடையும்
வானமுட்டிய வடிவமும், சிவலிங்கமுமாய்
மத்தளங்கொட்ட மண்டல மசைய
திக்குப்பாலகர் சேவித்து நிற்க, பட்ட கணங்கள் அடியினை
தொழும்

போகிற தம்பிரானாரே! சிவருபமாகிய தம்பிரானாரே!
நீலாசோதையனையும் பவளநாடு திறைகொண்ட தம்பிரானாரே!
வெள்ளைதனைக் கொன்று அழுகவிட்டு ஏழாம் நாள்
உயிர்கொடுத்த தம்பிரானாரே!

ஈரேழுலகும் இசைந்த முப்புரமும் கலிங்கநாடும் அளித்த
தம்பிரானுரே! அறுபத்துமும் மகுடம் என்னும்
சிவஉருவாகிய தம்பிரானுரே!
மூத்த தேவர்க்கு அபயமடைக்கலம்! ஆழிவண்ணற்கு
அபயமடைக்கலம்! நேமிவண்ணற்கு அபயமடைக்கலம்!
முனிவன் ஆசாரிக்கு அபயமடைக்கலம்!
படைக்குப்படை பன்வீராயிரம் பெரும்படைக்கும்
அபயமடைக்கலம்! பணிக்கர், முதலிமார், பழையவண்ணற்கு
அபயமடைக்கலம்! தாண்டுக்காரர், பொல்லுக்காரர்
மொட்டையர், முனைவாளர், முன்னோடிகள்
பின்னோடிகள், இவர்கட்கு, நல்லது சொல்லித்
தீயது விலக்கி, நாட்சொல்லி முகூர்த்தம் சொல்லும்
பிராமணருக்கு அபயமடைக்கலமாயிருக்கும்
நல்ல தம்பிரானுரே!
தென்னகச் சோழன் பாண்டியனுக்குச் சமைத்துப் படைத்து
பூசித்த தம்பிரானுரே!
புனைந்த முடிசூட்டிப் பளிங்கோவதையைச் சேவித்
தழைக்க கோலமென்றும் கூத்தாடுவித்த தம்பிரானுரே!
பழனம் அமைத்துப் பவிபோட்டு பூசாத்தி துறைகட்டி
கவசமெடுக்கப் புவிசாத்து புகழ் அடைந்த மனிதருக்குப்
பூரணத் தடைவிடத் தடைவிடத் தக்க சாந்திகளைச்
செய்யும்படிவிட்டு, பல்லுவிளக்கி, வாய்கட்டி
கைபுதைத்துப் பரம்பரை பரம்பரையாகப் பணிசெய்யும்
அடியேன் அறிந்தறியாமற் செய்தபிழைகளைப்
பொறுக்கவேணும் நல்லதம்பிரானுரே!
ஒருவர்நினைவு ஒருவருக்குத் தெரியாது! தன்முதுகு
தனக்குத் தெரியாது! இமைக்குற்றம் கண்ணுக்குத் தெரியாது!
கண்ணிலே கைவிரல் பட்டதென்று கையைத்
தறிக்கவொண்ணாது! அறிந்தறியாமற் செய்தபிழைகளைப்
பொறுத்துக் கொள்ளவேணும் நல்லதம்பிரானுரே!
இப்படிக்கொத்த சிவசாந்திகளைச் செய்கிறவர்களை கிளைகிளை
தாமரையாக்கிக் கொள்ளவேணும் நல்லதம்பிரானுரே!
ஆற்றுப் பெருக்குப்போலே பாலும், மலைக்குன்றுபோலே
சோறும் வகுத்து, புத்திரசம்பத்துமுண்டாய்
தனதான சம்பத்துமுண்டாய் நாலுசம்பத்துமுண்டாக்கிக்
கொள்ளவேணும் நல்லதம்பிரானுரே!
காயந்தார் முகத்திற் கல்லெறியாய்
சிரித்தார் முகத்திற் சீதேவியாய்
பகைத்தார் முகத்திற் பதிகமாய்

அவ்வடியார் கையைப்பிடித்துக் கரைக்கேற்றிக்
கொள்ளவேணும் நீலாசோதையனே
நல்லதம்பிரானுரே!

கெசபலி சாந்தி

இடது கையிதே கெசகரகமும் வலது கையிலே பலி
எடுத்துத் திக்குத்தேவர்களுக்குப் பலி போடச் சாந்தி,
ஆதாய ஆதாயமுண்டோவென்று மடைக்குமுன்னே
போடவும், அமனங்க மாதாருவாருண்டோ வென்று
கிழக்கே போடவும், துலாங்கலு வாருங்கோ என்று தெற்
கே போடவும், நாவடுவதுண்டோ என்று விமானத்தில்
போடவும், பாருங்கோ பாருங்கோ என்று திரிகுலத்தில்
போடவும், மடையிற் போடவும், நாலுதிக்கிற் போடவும்.

நாச்சிமாராகிய தேவர்க்குக் கற்பூர விளக்கும் கொழுத்
திப் போற்றுவன் நல்லதம்பிரானுரே!

நாச்சிமார் ஆரோஎனில், சிவநாயகி, தேவநாயகி,
சிவகெங்காதேவி, சிவவீரதிரிசிவ ஓம் ஓம் ஓம் பூமகள்
நாமகள், நரபதி, கெசபதி, சந்திர சூரிய சித்தருபி
இவர்கள் பன்விரண்டு தேவதையும் ஆதிதிருவிளக்குள்ள
நாச்சிமார், நீலாதேவ நாச்சிமார்களாகிய ஏழு
பெண்கள் யாரோ என்னில், மரகதவல்லி, இரதிதனைப்பெற்றாள்
ஏந்திளங் கொங்கையார், கன்னியாம் வளர்த்தார். நாயகியார்
கோதையார், இவர்களுக்கு அபயம் அடைக்கலமாயிருக்கும்
சூருவளிக் காற்றுக்குத் துகில் உரிந்து போயிற்றென்றும் மானிட
ஜென்மத்தின் கண்ணில் விழியோமென்றும், ஆகாயத்திலே
நிற்கிற ஆகாச நாச்சிமாருக்கு அபயமடைக்கலம்!
ஆகாச வண்ணருக்கு அபய மடைக்கலம்
தேவலோகத்திலே நூலேணிவழியிலேவந்து தேவுக்களுக்கெட்டாத
கன்னிகளுக்கு அபயமடைக்கலம்!
மேக கன்னிகளுக்கு அபயமடைக்கலம்!
அவ்விருந்தினாலே தாக்கிப் பிடுங்கிக் கொண்ட போ,
ஆலமுண்ட போ, இடிகாரப் பெண்கள், தட்டெடுக்கும்பெண்கள்,
முத்துக் கோக்கும் பெண்கள், பவளங்கோக்கும் பெண்கள்,
காரியகாவலாய நீங்கள் ஆர்க்கும் கொள்ளாத வியாதிகளைக்
கொடுத்துக் கொட்டாவி கொள்ளுகிற நீங்கள்
உங்களுக்குள்ள கண்கூலி, கப்பணம், காறையும்,

ஆனைச்செப்பும், சவரி, கண்ணாடி, மஞ்சள், எண்ணெய், சாதிக்காய், கற்பூரம், வெள்ளிலை, அடைக்காய் வேதித்த கண்ணாம்பு, கரும்பு, இளநீர், காய்கனி இவையெல்லாம் பலமடையுடனே பாரித்து வைத்தேன்:

மடையிலே வந்து கண்ணை விழித்துக் கையார்த்தொட்டு மனமாரப் பகிர்ந்து கொள்ளவேணும் நல்லதம்பிரானுரே! இப்படிக்கொத்த சிவசாந்திகளைச் செய்விக்க வேனுமென்று பாவாடையெல்லாம் பரிகலமர்ப்ப் பாவித்த

அவ்வடியார்க்குக் காலார்தங் கொடுத்து கையார்தங் கொடுத்து மிடுக்குங் கருத்துங் கொடுத்து வாழ்நாளும் வலுவுங் கொடுத்து, கிளைகளை தாம்ரை போலே கூட்டங் குறைவற்று இவற்றிற்கெல்லாம் தயாராக்கிக் கொள்ளவேணும் நல்ல தம்பிரானுரே!

அவ்வடியாரைத் தொட்ட கண்ணாறு நாலுறு அச்சானியங்கள் தீர்ந்து திருவினை அருள் உண்டாய் திருமால் அருள்பெற்று கல்யாண திருமேனி ஆக்கிக் கொள்ளவேணும் நல்ல தம்பிரானுரே!

[கும்பகலசமும் கெசகரமும் எடுத்து கும்பத்திலே கும்ப கலசத்தின் பேரிலே கெசகரகம் வைத்து, கும்பசாலையை ஆலயமும் இவ்விடத்திலே என்று கொண்டு தாபிக்குக.]

தேவதேவ வாசனாவே வா; ஓம்முருகனேவாசனாவே வா;

ஈசுவர பர்வத வாசனாவே வா; அட்டகுல

பாலக வாசனாவே வா;

சப்பாணி ஆழ்வார் கோவில் வாசனாவே வா;

விக்கனேஸ்வர வாசனாவே வா; ஆறுமுக வாசனாவே வா;

சந்திர சூரிய வாசனாவே வா; ஆகாய வருண வாசனாவே வா;

அருள்வரதாண்டவவாசனாவே வா; தில்லைமூவாயிர வாசனாவே வா;

கனகசபை வாசனாவே வா; அறுபத்துமூவுலக வாசனாவே வா;

புத்த சாந்தேவ புத்த புத்த வாசனாவே வா; இராச்சாதி இராச தேவ வாசனாவே வா.

இப்படிக்கொத்த சிவசாந்திகளைச் செய்வித்த பேர்கள் கூட்டங் குறைவற்று ஆற்று வரத்துப் போலே பாலும், மலைக்குவியல் போலே சோறும் வகுத்து ஆல்போல் தழைத்து அறுகுபோல் வேருன்றி மூங்கில் போல் ஒங்கி முளைபோல் கிளை வளர்ந்து யாகம் செய்து அழியா பதியாக குறைவற்ற திருமேனியாகக் கொள்ளவேணும் நல்ல தம்பிரானுரே!

பூவின் சாவுக்குப் பிறப்பேதென்றால் சூரிய வமிசத்திலே அசோக வனத்திலே பிறந்து, துர்க்கை மாவனத்

திலே வாழ்ந்து தம்பல சூரிய வனத்திலே இராச்சியம் பண்ணும் சிங்க வனமா தேவிக்கு செம் பொன் முடிசமைத்து, சித்திரம் போல் ஒப்பித்து ஆண்டு போய் மீண்டு வந்து ஒரு ஆயிர ரூபாய் ஒரு உகம் வரும்புடும் தேடிப்பிடித்து பொன் முறை அறை மாணிக்கப் பந்தலின் கீழில் வாராய வாராயமும் பகல் ஆரவாரமும் ஆடலும் கோலமும் கூத்தும் என்றைக்கும்.

கண்ணாறு கழித்தல்

பிரம்பு ஒன்று கலத்தில் போட்டு மூன்று கை தண்ணீரும் இளநீரும் சேர்த்துக் கண்ணாறு தெளிக்கவும். கும்பகலச தேவர்கள் மானிடர்கள் எல்லாம் நீழி வாழ்ந்து எல்லாரும் நன்றாகப் பெற்றுப் புகழே பெறுவார்கள்- சொல்லாய்ந்தே வாழும் மதி சூடும் மார்பில் வாழ் மயிலை நான் துதித்து நின்றேன். இன்பம் பெருகும் ஆனைமுகக் கற்பகத்தைக் கைதொழுதேன். வெம்பி வரும் வல்வினை நோய் விட்டகல்வாய் கண்ணாறு!

1. காளி நிலையதனில் கங்காளி காப்பிட்டேன் கூளியிடந்தேடிக் குளைந்துபோ கண்ணாறு!
2. புழுகொழுகும் வரகுழலில் புரசுதிரி காப்பிட்டேன் எழுகிரியில் நில்லாமல் ஏகுவாய் கண்ணாறு!
3. ஏற்றரிய உச்சிதனில் ஈசன்தன் காப்பிட்டேன் நீர்க்குமுழி பாசிபோல் நீந்துவாய் கண்ணாறு.
4. நீறணியும் நெற்றிதனில் நிமிலன்தன் காப்பிட்டேன் ஏறரிய கொம்பால் இறங்குவாய் கண்ணாறு
5. வில்லையை மென்புருவம் வெங்கதிரோன் காப்பிட்டேன் தொல்லை வினை நீங்கித் தொலைந்தகல்வாய் கண்ணாறு
6. கயலையை வேல்விழியில் கங்காளி காப்பிட்டேன் அயலரிது வோடி அடவிபுகு கண்ணாறு.
7. பரிமளஞ்சேர் நோய் மூக்கில் பயிரவிதன் காப்பிட்டேன் விரவிவரும் வல்வினை நோய் விட்டகல்வாய் கண்ணாறு.
8. சாற்றரிய செவ்வாயின் சரசுவதி காப்பிட்டேன் ஏற்றரிய தீவினைவிட்டு ஏகுவாய் கண்ணாறு.
9. பாகையை மென்மொழியால் பஞ்சமிதான் காப்பிட்டேன் கோகுலஞ்சேர் தென்மார்பின் கொம்பனையாய் கண்ணாறு

10. பைங்கோவைக் கனியுடனே பஞ்சமிதான் காப்பிட்டேன்
வெம்பிவரும் வல்வினேநோய் விட்டகல்வாய் கண்ணாறே!
11. மறைபயிலும் தோள்துணையில் மகாதேவர் காப்பிட்டேன்
நறைபயிலும் மலருடைய வனம் புகுவாய் கண்ணாறே!
12. சூடகபொற் கையதனில் துர்க்கைதன் காப்பிட்டேன்
ஏடக பூங்காவனத்தில் ஏகுவாய் கண்ணாறே!
13. ஈரைந்து கைவிரலில் இந்திரனார் காப்பிட்டேன்
பார்வந்த நீர்க்குமுழிபோல் பரந்தகல்வாய் கண்ணாறே!
14. நல்ல கன்னத்தன்னில் நந்திகரர் காப்பிட்டேன்
தலைக் கண்ணைவிட்டுத் தவிர்ந்துபோ கண்ணாறே!
15. தாமமணி மார்பில் சங்கரனார் காப்பிட்டேன்
ஏமமணி மேலிவிட்டு ஏகுவாய் கண்ணாறே!
16. ஆரமுலைமீதில் அறுமுகனார் காப்பிட்டேன்
நீலமணி தேடி நிரைபுகுவாய் கண்ணாறே!
17. புந்திசேர் வயிற்றினில் பூமகன்தன் காப்பிட்டேன்
அந்தக் கமலம் அகன்றுபோ கண்ணாறே!
18. மார்உந்தி மார்வடுவில் வருத்திரதிபதி காப்பிட்டேன்
கார்வந்த காற்குழிபோல் கடந்தகல்வாய் கண்ணாறே!
19. மின்னேர் அணியிடையில் விறலணிதன் காப்பிட்டேன்
பொன்னேர் உடலைவிட்டுப் போகுவாய் கண்ணாறே!
20. மலைமகளார் தன்னுடனே கலைமகளார் காப்பிட்டேன்
பலநகரி காணப் பறந்துபோ கண்ணாறே!
21. இணையற்ற பெருந் தொடையில் இராகுலன்தன் காப்பிட்டேன்
பனையொத்த பாற்கடலில் பார்த்துப்போ கண்ணாறே!
22. உரஞ்சேரும் கெண்டைதனில் உருத்திரனார் காப்பிட்டேன்
கரஞ்சேரு மிதிலைவழி கடந்தகல்வாய் கண்ணாறே!
23. சிலம்பாகும் பாலைதனில் செந்திருவின் காப்பிட்டேன்
நலம்பார் கமலந்தன் நண்புறைவாய் கண்ணாறே!
24. பொன்னிலங்கு மின்னடியில் பூமாதேவி காப்பிட்டேன்
தென்னிலங்கை செங்கமலம் சென்றொழிவாய் கண்ணாறே!
25. பத்து விரலும் பரந்தாமன் காப்பிட்டேன்
முத்தொழுக முன்னம் முழுகிவிடு கண்ணாறே!
26. கங்கைதனில் நீரெடுத்து கிலேசமறக் காப்பிட்டேன்
இங்கொருநாள் நிலலாமல் ஏகுவாய் கண்ணாறே!

பாதாதி கேசம் பயிலும் வினை நீங்கி
திராத திவினிகள் கண்ணாறு நாலுறு - தீர்ந்தகல
திருவருள் உண்டாகிப் பூவுலகில் புகழ்பெற்றவே வாழ்ந்திருக்க
அடியவன் நான் போற்றினனே!

ஏழாலை அத்தியடி விநாயகர் கோயில்

பூசைகளுக்குள் முதன் முதல் விநாயகருக்குப் பூசை
நடைபெறுதல் போல ஏழாலையில் உள்ள கோயில்களுக்குள்
மிகப் பழமையான கோயில் அத்தியடி விநாயகர்
கோயிலாகும். இதன் பழமையும் பெருமையும் புதுமை
யும் நோக்கியே சுன்னாகம் அ. குமாரசுவாமிப் புலவர்
அவர்கள் அத்தியடி விநாயகர்மேல் ஒரு பதிகமும் திரு
வஞ்சலும் பாடியுள்ளார்கள். இது மற்றைய ஆலயங்க
ளுக்கில்லாத ஒரு தனிச் சிறப்பாகும்.

ஏழாலையில் உள்ள கோயில்களுக்குள் முதன் முதல்
கொடியேற்றித் திருவிழா நடாத்தித் தேரோட்டம் நடந்த
கோயில் இக்கோயிலாகும். கடைசியாக 1902 ஆம் ஆண்டு
அதாவது இன்றைக்கு 75 ஆண்டுகளுக்கு முன் திருவிழா
நடைபெற்றது. இக்கோயிலைப் பரிபாலித்த பூசை செய்த
பூசகர்களுடைய அசண்டைத் தனத்தினால் கோயிலிலே
வழமையாக நடைபெற்று வந்த விழாக்களும் நடை
பெறுது ஒழிந்தன.

செல்லையர் என்று அழைக்கப்பட்டு, ஊரவர்களால்
அபிமானிக்கப்பட்ட பிராமணரிடம் கோயில் முழுவதாக
ஒப்படைக்கப்பட்டது. அவர் கோயில் சாமான்களைக்
கொண்டுசென்று ஈடு வைத்தார். அதனையறிந்த ஊர்மக்
கள் அவரோடு சண்டித்தனம் காட்டி கோயில் திறப்பை
பெறவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. இவருக்குப் பின் புளி
யங்கண்டையர் என்பவர் சம்பளம் இல்லாது கோயில்

வரும்படியைக் கொண்டும் ஊர்ப் புரோகிதத்தைக்கொண்டும் பூசையை நடத்திவந்தார். அதன் பின் பூசகராக நியமிக்கப்பட்ட ஊரெழு சுவாமிநாத ஐயர் பத்து ரூபா சம்பளத்தில் பூசை செய்யத் தொடங்கி 45 ஆண்டுகள் பூசை செய்தார்.

கடைசியாக இக்கோயிலில் 1920 ஆம் ஆண்டில் தான் கும்பாபிஷேகம் நடைபெற்றது. மறுபடியும் 1970 ஆம் ஆண்டில் கோயில் வாலஸ்தாபனம் செய்யப்பெற்று திருப்பணி வேலைகள் நடைபெற்றன. கடைசியாக 1975 ஆம் ஆண்டு யூன் மாதத்தில் கும்பாபிஷேகம் நடைபெற்றது.

ஏழாலை அத்தியடி விநாயகர் பதிகம்

1. பொன்னுலக மன்னவற்குப் பூங்கா விரியருளு முன்னவனே யானே முகத்தவனே - என்னுடைய தீத்தொழில்கள் நீக்கியே சிந்தைதனி லுறைந்து காத்தருள லுன்றன் கடன்.
2. செல்வமொடு கல்விதருஞ் சித்திதரும் முத்திதரும் அல்லல் பிணி வறுமை யாதியெல்லாம்—ஒல்லையினில் நீக்குங் கணபதியே நீயருள்வா யென்றுரைக்கும் வாக்குடையார் தங்களுக்கு மற்று.
3. ஆதிவருவானே யன்றுவள்ளி முன்னொருத்தல் ஆகிவருவானே ஐங்கரனே—வாகுடைய தானேருழ் வேந்தன் சனகனின் பாற் பெற்றவருள் யானும் பெறுவேனோ வீங்கு
4. உய்யுந் திறமறியே னுண்மை ஒருபோது முரை செய்யேன் பலதீங்குஞ் செய்திடுவேன்—மெய்யார் கணேசா நினதருளைக் காதலித்தேன் றுய்ய கணேசா அரிமருகா காண்.
5. ஓர்கொம்பா வேரம்பா வுன்னையன்றி யன்னியர் பால் வாரஞ் செய்யும் பரிசு மற்றறியேன்—தேருநெறிக் கல்விப் பொருளோடு காட்டுசெல்வப் பெருகுந் நல்கித் தனியெனையா ணன்கு

6. வேலவற்கு முன்னவனே வேண்டினர்க்கு முன்னவனே மாலவற்கு நல்ல மருகோனே - ஆலநிழல் அன்றிருந்தா ரேறுந் தேரச்சறுத் தாயாதலினென் னென்றுரைப்பே னின்பெருமை யான்.
7. கங்கையுமை தங்குமரா கம்பகும்பத் தும்பிமுகா பங்கமில்பொன் னங்கிரியிற் பாரதமாம் - வெங்கதையை கொம்பினாற் றீட்டிக் குலவச் செயுந்தேவே நம்பினேன் உன்னடியை நான்.
8. மண்ணைசை பெண்ணைசை பற்றற்ற நற்றவருண் ணண்ண விளங்குகண நாயகனே - எண்ணார்ந்த வெய்யபுலன் வழியே மேவியலை வேற்கும் உய்யு நெறி யுண்டோ உரை.
9. சித்திக்கும் புத்திக்குந் தேனும் பாலும் பெருஞ்சொற் சித்திக்கும் புத்திக்குஞ் சேரினிய - மெய்த்தவனே உண்ணெகிழ் மெய்யன்பினோடு துதித்தான் மனத்தில் எண்ணியன வெல்லாமிசைந்து.
10. கோடொன் றொளிரோடை கொண்டருளக் கண்ணியைந்து பீடொன்று மாம்பலடிப் பேரின்ப - வீடொன்று தாமரையை வந்திப்பார் சார்வார்பொன் னெய்தலையுந் தாமரை நாரினையுந் தாம்.

அட்டகம்.

1. கங்கைக்கும் கங்கையணி காரணற்கு நாரணனார் தங்கைக்கு மூத்த தனிமகனே - கொங்குலவும் அத்தியடி வாழ்வாரு மைங்கரனே யெங்களைநீ எத்தினமுங் காத்தருள்வா யீங்கு.
2. திருக்கருணைப் பெருங்கடலை யடியார் சேவை சிறப்பமரு மேழாலை யத்தி வாழ்வை மருக்கமழு மிதழிமுடி குடுந் தேவை வாழ்த்துமடியார்க் கிடர்களைக்குங் கோவை விரிக்கும் வினை யெவைக்குமுத னினைத்து மேவும் விண்ணுலகும் மண்ணுலகுந் தொழுங்கர்த்தாவை பரக்கமத மெழுவிட முகக் கைமாலைப் பத்தெய்து நித்தியமும் பண்குவாமே.

3. சித்திதரும் புத்திவருஞ் செல்வமொடு கல்விவரும்
பத்திவருங் கீர்த்தி பரம்பி வரும் - அத்தி
யடிவாழ் விநாயகனை யன்போடு நம்பிப்
படிமேல் வணங்கு பவர்க்கு.
4. சாதலை வேட்டவர் யாருளர் கூற்றுவந் தானெனவே
பூதலத் தோர்களுங் பாதலத்தோர்களுங் போகநிறை
மீதலத் தோரு நடுங்குவ ரத்திவி நாயகனைக்
காதலித் தேத்து மவர்களைக் கூற்றனுங் கைதொழுமே.
5. ஆறுமுகன் முன்னவனை யத்தியடி வாழ்வதனைத்
தேறுமுகத் தோடு சென்றேத்திக்-கூறுதுதி
அன்புற் றுரைப்பா ரருள்பெறுவ ரல்லாத
மன்பதைக ளென்புரிவார் மற்று.
6. துதிக்கை கொண்டவன் சிந்திய தத்தியே 1
சொல்லு மாமுகங் கொண்டது மத்தியே 2
கதிக்க யாகரற் செய்தது மத்தியே 3
கவினு மாலையிற் பூண்பது மத்தியே 4
உதிக்குந் தாயுநா லெண்டரு மத்தியே 5
உவந்த வாழ்வுமே ழாலையி லத்தியே 6
மதிக்கு மன்பரை நீப்பது மத்தியே 7
வரததுங்க விநாயகற் கென்பவே

(அத்தி=1-கடல்; 2-யானை; 3-கொலை; 4-அத்திமலை; 5-நாலெண்
தருமத்தி=32 தருமங்களைப் புரியும் உமையம்மை; 6-அத்திமரம்; 7-துன்பம்)

7. தேவருண் மிக்க தேவே போற்றி
யாவரு முதற்றொழு மிறைவா போற்றி
அத்தி யடியி லரசே போற்றி
சித்தியும் புத்தியும் சேர்வாய் போற்றி
எவ்வுயி ருள்ளும் இறைவா போற்றி
அவ்வுயி ரன்பு மறிவாய் போற்றி
பேதையேம் அறியாப் பெரியோய் போற்றி
பேதையேங் களையுணர் பெருமான் போற்றி
எண்ணிய எண்ணியாங் கீவாய் போற்றி
புண்ணிய ருவக்கும் பொருளே போற்றி
சுரரிடர் களையுந் துணையே போற்றி
வரகய முகத்து மணியே போற்றி
மாசிலாப் பிரணவ வடிவே போற்றி

- பூசனைக் கருளும் புனிதா போற்றி
சிவனுமை பெற்ற செல்வா போற்றி
பவவினை மாய்க்கும் பரனே போற்றி
விக்கினந் தீர்க்கும் விநாயக போற்றி
முக்கண் ணுடைய முதல்வா போற்றி
பத்தகுக் கருள்கண பதியே போற்றி
சுத்தமெய்ஞ் ஞானச் சுடரே போற்றி
ஆகு வாகன வைங்கர போற்றி
சோக விநாசக சுரேச போற்றி
நின்மல போற்றி நிராமய போற்றி
சின்மய போற்றி தேசிக போற்றி
நாத போற்றி நம்ப போற்றி
பூத நாயக போற்றி போற்றி.
8. வித்தகனே சோக விநாயகனே யைங்கரனே
மத்த கயமுகத்து மாமணியே - அத்தியடி
வாலும் பெருமானே மன்னுககம் பெற்றடியேம்
வாலும் படிக்கருள்வாய் மற்று.

பொதுத் துதி

1. சித்திதரும் பலதளிகள் சேர்ந்திடு மேழாலை நகர்ச்
சிவபிரானே
சத்தியுமை யபிராமி சாம்பவியை மலையரசன்
தவத்தா லீன்ற
உத்தமியை முருகசர வணபவனை மனத்தகத்தே
உவப்பினோடும்
நித்தியமும் நினைந்துதரி சித்திறைஞ்சி யகந்தையெலாம்
நீங்கி வாழ்வாம்.
2. செங்கை மழு மான்றரிக்குந் தேவர் பெருமானே
நங்கை யபிராமி யெனு நாயகியைத் - துங்கவளச்
சீர்த்திமிகு மேழாலைத் தேவாலயம் புகுந்து
வாழ்த்தி வணங்கிடுவாம் மற்று;

திரு ஊஞ்சல்

காப்பு

1. திருமேவு மீழ்வள நாட்டி னோர்பாற்
செந்தமிழ்சேர் யாழ்ப்பாண தேசந்தன்னின்
மருமேவு பொழில்செறியே ழாலை யென்னும்
மாநகரி லத்தியடி வாசங் கொண்ட
கரிமேவு திருமுகத்தோன் கணங்கட் கீசன்
கங்கைசுதன் விநாயகனாங் கடவுள் மீது
பொருண்மேவு மூஞ்சலிசை யினிது பாடப்
போற்றுவது மவன்சரணப் போது தானே.
2. பாரிலுயர் மேருவெனத் தூண்க ணாட்டிப்
பண்ணுமர சுதப்புதிய விட்ட முட்டிச்
சாரமிகு தரளமணிக் கயிறு பூட்டித்
தபனியித்தா வியன்றதொரு பலகை மாட்டித்
தாரணியி லுயிர்களெலா மினிமை மேவச்
சமைத்திடு மூஞ்சற்பீடந் தன்னில் வைகி
ஆருமிணை யில்லவரே ஆட ருஞ்சல்
அத்தியடி விநாயகரே ஆட ருஞ்சல்.
3. வேதநெறி முறையோடும் விளங்கி யார்ப்ப
விண்ணவர்பூ மாரியுல கெங்கும் போர்ப்ப
ஏதமில்கந் தருவரிசை செவியில் வார்ப்ப
எண்ணுமடி யா ருளத்திற் புளகங் கூர்ப்பச்
சோதிமுடி மணிகளெலா மிருள்கால் சீப்பச்
சொல்லரிய வேழாலை நகரில் வாழும்
ஆதிபிர ணவப் பொருளே ஆட ருஞ்சல்
அத்தியடி விநாயகரே ஆட ருஞ்சல்
4. மாகநிலை யழித்தமரர் தம்மை வாட்டி
வருத்தமிகப் புரிந்தகய முகனை வீட்டி
நாகநகர்க் கரசினையிந் திரற்கு நாட்டி
நம்பினவர்க் கடைந்துளவிக் கினங்க ளோட்டி.

சோகமுற நெறியன்பர் தமக்குக் காட்டிச்
சோதிமய மாயுறையும் பொருளே வாகை
ஆகுபரி வாகனரே ஆட ருஞ்சல்
அத்தியடி விநாயகரே ஆட ருஞ்சல்.

5. சேனையெனுங் கணநிரைகட் காதி யாகிச்
சேர்ந்த கண பதியென்னும் நாமம் பூண்டு
மானைநிகர் விழியுமையான் மகிழ்ச்சி பூப்ப
வருமகவே ஞானவடி வான தேவே
சோனைமழை மாரியெனக் கடாங்க றேற்றத்
துதிக்கையுட னேகதந்தம் விளங்கித் தோன்ற
ஆனைமுகங் கொண்டவரே ஆட ருஞ்சல்
அத்தியடி விநாயகரே ஆட ருஞ்சல்.
6. ஆகமனம் வாக்கிறந்த பொருளே யென்கோ
அருவின்றி யுருவின்றி யப்பா னின்ற
ஏகபரா பரப்பொருளே யென்கோ நின்னை
யாதென்கோ நின்வினையாட் டெவர்கள் தேர்வார்
சாகரங்க ளெலாமுறிஞ்சிக் கமடங் கொண்ட
தருக்கழித்த நின்செயலை யாருந் தேர்வர்
ஆகமத்தி னுட்பொருளே ஆட ருஞ்சல்
அத்தியடி விநாயகரே ஆட ருஞ்சல்.
7. திருப்பணிக்குப் பொருளுதவி செய்வோர் வாழத்
தினத்தினமும் பூசைபுரி விப்போர் வாழக்
கருப்புகுதா வகையளிக்கும் புராணங் கேட்போர்
காதலொடு நினைத்தரிசிப் போர்கள் வாழ
விருப்பமொடு விழாமுதல எவற்றிற் கேனும்
வேண்டுதவி செய்பவர்செய் விப்போர் வாழ
அருப்புமலர்த் தடவயலே ழாலை மேவும்
அத்தியடி விநாயகரே ஆட ருஞ்சல்.
8. நம்புமொரு கோடுடையீர் ஆட ருஞ்சல்
நண்ணுர்தங் கோடுடையீர் ஆட ருஞ்சல்
உம்பருக்கு முன்னவரே ஆட ருஞ்சல்
உயர்குகற்கு முன்னவரே ஆட ருஞ்சல்

கம்பமெனக் களியாரே ஆட ருஞ்சல்
காண்பவருக் களியாரே ஆட ருஞ்சல்
அம்பிகைதன் பாலகரே ஆட ருஞ்சல்
அத்தியடி விநாயகரே ஆட ருஞ்சல்

9. நாரணனு மலரயனுந் தேடிக் காணு
நளினமல ரடிமுடிசேர் நாதனு
காரணவுங் கறைமிடற்றோன் தேவியோடுங்
கவினமருங் கோயிலிடைப் பாங்கர் வைகச்
சூரனுட லோடுகடலை யுண்ட வெற்றிச்
சோதிவடி வேலவனும் பாங்கு மேவ
ஆரணத்தின் முற்பொருளே ஆட ருஞ்சல்
அத்தியடி விநாயகரே ஆட ருஞ்சல்.

10. கோலமறை ஆகமசாத் திரங்கள் வாழி
கூறுமறை யோரரசர் பின்னோர் வாழி
காலமுகில் வாழிபசு நிறைகள் வாழி
கன்னியர்கள் பதிவிரத நிலையும் வாழி
சீலமுறு சிவசமய நெறியும் வாழி
திருநீறு கண்டிகையஞ் செழுத்தும் வாழி
ஆலயங்கள் பலநிறையே ழாலை மேவும்
அத்தியடி விநாயகன ரருளும் வாழி.

எச்சரிக்கை

11. திருமேவிய கரிமாமாகத் தேவே எச்சரிக்கை
தேனார்மொழி மாணாளுமை செல்வா எச்சரிக்கை
கருமேவிய பாசாடவி களைவாய் எச்சரிக்கை
காங்கேயனுக் கண்ணாவருட் கண்ணு எச்சரிக்கை.

12. காசார்முலை வலவைக்கொரு காந்தா எச்சரிக்கை
கழுநீர்மலர் நிகராகிய காலா எச்சரிக்கை
பாசாங்குச தரனேயுயர் பரனே எச்சரிக்கை
பாகிரதி தரவேவரு பாலா எச்சரிக்கை.

13. மண்ணுதிய எல்லாந்தரு வள்ளல் எச்சரிக்கை
வாகாகிய வாகேறிய வரதா எச்சரிக்கை
எண்ணூர் தொழிற் கிடையுறுசெய் இறைவா எச்சரிக்கை
இலங்கேசனைப் பந்தாடிய ஈசா எச்சரிக்கை.

14. திராவிடர் அடியாரிடந் தீர்ப்பாய் எச்சரிக்கை
தினையார் புனம்தேமுனஞ் சென்றாய் எச்சரிக்கை
ஆராதனை செய்வோர்க்கரு ளாளா எச்சரிக்கை
அத்தித்தரு நிழன்மேவிய அரசே எச்சரிக்கை.

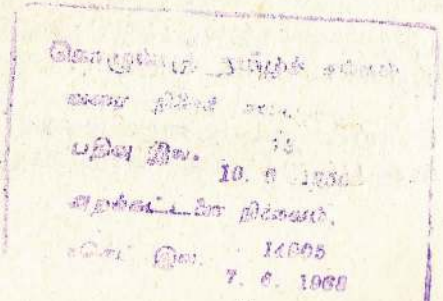
பராக்கு

15. அத்திமுகங் கொண்டவரு ளாளா பராக்கு
அடியார்துயர் தீர்த்தருள மாதி பராக்கு
சித்தியொடு புத்திபுணர் தேவே பராக்கு
தேவியுமை பெற்றருளஞ் சிறுவா பராக்கு

16. தத்துவமெ லாங்கடந்த சாமீ பராக்கு
சகலகண நிறைகளுக்குந் தலைவா பராக்கு
அத்தியடி வாழ்வுசெயு மரசே பராக்கு
அறுமுகற்கு முன்னிளவ லானாய் பராக்கு

17. சகடமுறு மச்சறுத்த சாமீ பராக்கு
சர்வருக்கு மின்பசுகந் தருவாய் பராக்கு
விகடகரி மாமுகனை வென்றாய் பராக்கு
விக்கினங்கள் நீக்கியருள் விரகா பராக்கு.

—சுன்னகம் அ. குமாரசாமிப் புலவர் அவர்களாற் பாடப்
பெற்றவை. 1897-ஆம் ஆண்டு ஆனி மீ.

கோயில்களுக்குரிய விதியையுந் திறந்தார். சிவப்பிரகாசம் அவர்களுடைய மரணத்தின் பின்பு கோயிலை மேற்பார்வை பார்க்கும் பொறுப்பு சிவசம்பு ஓவசியரைவந்து அடைந்தது. அவர் பொறுப்பேற்ற பின் மேலும் பல திருப்பணிகள் செய்துள்ளார்.

ஏழாலை அத்தியடி புவனேஸ்வரி அம்பாள் கோவில்

புராதன கோயில்களுள் இதுவும் ஒன்று. மற்றைய கோயில்களில் ஆரம்பிக்குமுன்பே இங்கே கந்தபுராணப் படிப்பு நடைபெற்று வந்துள்ளது. தூணுக்கு ஆட்சி பேசியதனாலே வேறு கோயில்களும் எழநேர்ந்தன. இக்கோயிலுக்கு முத்தர் என்பவர் முதன்முதல் மனேச்சராக இருந்தார். தீட்சைபெறுதவர் கோயில் மனேச்சராக இருக்கவுங் கூடாது கந்தபுராணம் படிக்கவுங் கூடாது என்பது இவரது கொள்கை. தினமும் ஸ்நானம் செய்து அநுட்டானம் பார்த்துக் கோயில்வழிபாடு செய்யாதவன் கோயில் மனேச்சராக இருக்கத்தகுதி அற்றவன் என்பது இவரது அசைக்க முடியாத நம்பிக்கை.

கொட்டிலாய் இருந்து பின் சுண்ணாம்புச் சுவர்களால் மைந்த கோயில் சிவசம்பு ஓவசியர் அவர்கள் அனுப்பிய பணத்தைக்கொண்டு அவரது தமையனார் சிவப்பிரகாசம் அவர்களால் புனருத்தாரணம் செய்யப்பட்டது தற்போதுள்ள கோயிலாகும். சிவசம்பு ஓவசியர் அவர்கள் 1912இல் ஓவசியர் ஆனார். அன்று தொடக்கம் அம்மன் கோயிலுக்குத் திருப்பணிக்கும் பூஜை திருவிழாக்களுக்கும் பணம் அனுப்பிக்கொண்டே வந்தார்.

கோயிலை நல்லமுறையில் வைத்திருந்த பெருமை முக்கியமாக பூஜை செய்த செல்லையருக்குரியதாகும். அவரே

நவராத்திரி தினம் மிக விசேடமாக நடைபெற்றுவருகிறது. மானம்பூத்திருவிழாவிற்கு தம்புவத்தை வயிரவர் கோயிலுக்குச் சென்று வந்த அம்பாள், பிற்காலத்தில் நால்வர் மடாலயத்திற்குச் சென்று வந்தது. இப்போது கோயிலிலேயே மானம் பூத்திருவிழா நடைபெற்று வருகிறது. திருவெம்பாவையும் விசேடமாக நடைபெற்று வருகிறது. பங்குனிக் கடைசித் திங்களிலும் வைகாசி விசாகத்திலும் பொங்கல் நடைபெற்று வருகின்றது. வற்றுப்பளை அம்மன் கோயிலில் நடைபெறும் விசேட தினத்தை ஒட்டியே இங்கும் விழாக்கள் நடைபெறுகின்றன. வற்றுப்பளை அம்மனே இங்கும் அன்பர் ஒருவரின் கேள்விப்படி வந்து சாந்தித்தியமாகி அருள்புரிந்து வருகிறார் என்பது ஐதீகம். இப்பொழுது கோயிலை நிர்வகிப்பவர் இரத்தினம் ஓவசியராகும். இக்கோயிலுக்குக் கடைசியாக நடந்த கும்பாபிஷேகம் 1944ஆம் ஆண்டில் ஆகும்.

ஏழாலை புங்கடி புவனேஸ்வரி அம்பாள்பேரில் திருவஞ்சல்

காப்பு

1. பாராருங் கழனிபுடைகுழே ழாலைப் பதியினிது மேவியுறும் அடியார்க் கென்றும் நீராருந் திருக்கருணை பொழிந்து முத்தி நெறிகாட்டு மங்கயற்கண் ணம்மைதன் பேரிற் பேராரும் ஊஞ்சலிசை இனிது பாடப் பிள்ளைமதி நதிபுனையும் பெருமான் தந்த காராருங் கரிமுகனைத் தேவர் போற்றும் கணபதியை அனுதினமும் கருதிவாழ்வாம்.

ஊஞ்சல்

2. சீர்மேவு முத்துமணிக் கால்கள் நாட்டிச்
செய்யதொரு பவளமணிச் சட்டம் பூட்டி
ஏர்மேவு நவமணிசேர் கயிறு மாட்டி
இசைத்திடுபொற் பலகையிடத் தினிதி னேறிப்
பார்மேவு பல்லுயிர்க்கும் அருள்செய் வண்ணம்
பானிறத்தி செங்கமலை வடந்தொட் டாட்ட
ஆர்மேவு மத்தியடி கோயில் கொண்ட
அங்கயற்கண் ணம்பிகையே ஆட ருஞ்சல்.
3. பத்தியுறு தேவர்குழாம் பரிவுற் றுட
பரவசமாம் அன்பர்குழாம் பாடி யாட
மொய்த்தகுழல் வண்டாட முழுவெண் திங்கள்
முகமலர்ந்த பொற்சிறுபுன் முறுவ லாட
எய்த்தவிடை யிணைமுலைதம் பொறையாற் றுமே
இயலுறுமின் கொடியெனவே யெழில்தந் தாட்ட
அத்தியடி தனிமலர்ந்து கோயில் கொண்ட
அங்கயற்கண் ணம்பிகையே ஆட ருஞ்சல்.
4. திருநுதலிற் சிந்தூர திலகந் தோன்றத்
திகழ்பய கரமோடு வரதந் தோன்றப்
பொருவறு செம்பட்டாடை பொலிந்து தோன்றப்
பொற்புறுபல் லணியழகு பொருத்தித் தோன்ற
மருவுறுமெய் யடியருளம் மலர்ந்து தோன்ற
மலர்க்கமல விழிக்கருணை மல்கித் தோன்ற
அருமணியா யத்தியடி விரும்பி வாழும்
அங்கயற்கண் ணம்பிகையே ஆட ருஞ்சல்.
5. ஓயாமற் பிறந்துபிறந் துழன்று நாளும்
உய்யுநெறி காணாமல் உழன்று வாடி
மாயாசம் பந்தமெனும் வலையிற் பட்டு
மயங்குமுயி ரத்தனையு மின்ப வீட்டிற்
போயாரும் பெறற்கரிய சுகமே மேவப்
பூரணமா யருணைக்கம் பரிந்து வைகும்
ஆயாகி யத்தியடி விரும்பி வாழும்
அங்கயற்கண் ணம்பிகையே ஆட ருஞ்சல்.

6. தெள்ளுமறை வடித்தசிவ ஞான போதந்
தீந்தமிழ்ப்பா விசையினிலே தேங்கச் செம்பொன்
வள்ளநிறை பால்தேங்க வளர்மெய்ஞ் ஞானம்
வருமழலைக் கவுணியனார் மருங்கே தேங்க
உள்ளநிறை பெருங்காத லுருவாய்த் தோன்றி
உலவாப்பே ரிசையமுத முலக மெல்லாம்
அள்ளியுணத் தந்தருளும் அம்மே எங்கள்
அங்கயற்கண் ணம்பிகையே ஆட ருஞ்சல்
7. ஞானமுடன் ஞாதிருமே ஞயங்க ளற்று
நாடுமியல் புடையவடி யார்க ணெஞ்சுண்
மோனசிவா னந்தமழை பொழிந்து வைகும்
முதற்பொருளே நான்மறையும் முறையே பாட
வானவரும் முனிவரரும் வழிபட் டேத்த
வளர்கருணை பொழிந்துவழி யடியார் தம்பால்
ஆனதுய ரத்தனையு மகற்றிக் காக்கும்
அங்கயற்கண் ணம்பிகையே ஆட ருஞ்சல்.
8. பொருவரிய பூரணமாய் வேதஞ் சொல்லும்
பொருளாகி யாருயிர்கட் கருளும் ஞான
குருவடிவா யிருந்துசிவ போக மூட்டுங்
கோதறுமா னந்தகுண மலையே மாரு
இருவினைக ளருத்திமல மொழிக்கு மாற்றல்
இடருறுமில் வுடற்பொறையி லிருத்திக் காக்கும்
அருளுருவே அத்தியடி விரும்பி வாழும்
அங்கயற்கண் ணம்பிகையே ஆட ருஞ்சல்.
9. அத்தனெனு மவனையறி யாதே யான்மா
ஆணவத்தோ டத்துவித மாகி நிற்கும்
பெத்தநிலை கண்டிரங்கிப் பேணுந் தாயாகிப்
பேரருளால் திரோதமெனப் பேதிக் கப்பால்
முத்திநிலை பெறவினையும் பருவம் நோக்கி
முழுக் கருணை பரையெனவே முன்னின் றெங்கள்
அத்தனெடு மத்துவித மாக்கி வைக்கும்
அங்கயற்கண் அம்பிகையே ஆட ருஞ்சல்.

10. கொடியர்தமைக் கொன்றதளத் துர்க்கை யாவாய்
கோபமிகுங் குணநிலையிற் காளி யாவாய்
படியதனி லைஸ்வரியம் பல்கித் தோன்றப்
பார்த்தருளு மவசரத்திற் பவானி யாவாய்
முடிவிலாநின் னொற்றலவை முடியக் கூறின்
மூதண்டம் முழுவதற்கும் முதல்வி யாகி
அடியர்புக ழத்தியடி மேவி வாழும்
அங்கயற்கண் அம்பிகையே ஆட ருஞ்சல்.

11. கனிமதுரக் கவிபுனையுங் காளி தாசர்
கம்பர் புகழ்க் கவியரசு காளமேகம்
நனிபெருஞ்சீர்ப் புலவரென ஞாலம் போற்ற
நல்லருளும் நாவலமும் நல்குஞ் செல்வி
பனிமலையின் மாமகளாய்ப் பாரிற் றோன்றிப்
பார்வதியென் றுலகனைத்தும் பகருந் தாயே
அணிபொழில்சூ ழத்தியடி கோயில் கொண்ட
அங்கயற்கண் அம்பிகையே ஆட ருஞ்சல்.

வாழி

12. நித்தியமும் மறைநெறிசெய் மறையோர் வாழி
நிலவுமழை முகில்வாழி பசுக்கள் வாழி
சத்தியநன் மகளிர்பதி விரதம் வாழி
சைவச்செந் நெறிவாழி தருமம் வாழி
பத்திதரு நீற்றெடுகெண் டிகையும் வாழி
பணிபுரியும் திருத்தொண்டர் கூட்டம் வாழி
அத்தியடி அருள்புரியும் அன்னை வாழி
அங்கயற்கண் அம்பிகைதன் அருளும் வாழி

எச்சரிக்கை

13. திருவார்மறை தொழுதேத்திய செல்வீ எச்சரிக்கை
சிவனார்தம திடமேவிய தேவீ எச்சரிக்கை
பொருமாகரி முகநாயகன் தாயே எச்சரிக்கை
புனமேவுநல் லேழாலையில் பொலிவாய் எச்சரிக்கை

14. தவமேதவப் பயனேதரும் தேவீ எச்சரிக்கை
தமியேனுள மகலாதவர் தருவாய் எச்சரிக்கை
பவமேயறச் சிவமேதரும் பரையே எச்சரிக்கை
பணிவார்தமக் கணியாயுறும் பதத்தாய் எச்சரிக்கை

15. தமிழே தமிழ்ச் சுவையேசுவைப் பயனே எச்சரிக்கை
தக்கன்திரு மகளாய்வருந் தாயே எச்சரிக்கை
அமிழ்தேயென நஞ்சுண்டவற் கன்பே எச்சரிக்கை
அணிபூம் பொழி லேழாலைநன் கமர்ந்தாய் எச்சரிக்கை

பராக்கு

16. அத்தியடி மேவுமகி ழன்னாய் பராக்கு
அருளுருவ மாகியெமை யாள்வாய் பராக்கு
சித்திபெறு மன்பரிருள் சீப்பாய் பராக்கு
சின்மயமா மானந்தத் தெளிவே பராக்கு

17. ஒருருவிற் பாதியென ஒளிர்வாய் பராக்கு
ஒங்காரத் துண்ணிகழு மொன்றே பராக்கு
ஈரிருவர் மைந்தர்தமை யீன்றாய் பராக்கு
இன்பநிறை யுருவான இறைவீ பராக்கு

18. மூவுலகு மொன்றநிறை முதல்வீ பராக்கு
மும்மையினு மெம்மையருள் முதலே பராக்கு
நான்மறையின் தெளிவான நலமே பராக்கு
நல்லவர்வா மேழாலை நயந்தாய் பராக்கு

மங்களம்

19. மங்களம் மங்களம் — நித்தியசுப
மங்களம் மங்களம்.

அங்கயற்கண் ணம்மையர்க்கு
அருளொழுகு செம்மையர்க்கு
சங்கரனை நயந்தவர்க்கு
சண்முகனைப் பயந்தவர்க்கு

—மங்களம்.

அத்தியடி வாழ்பவர்க்கு
அகிலமுழு தாள்பவர்க்கு
முத்தியுல களிப்பவர்க்கு
மும்மலமு மொழிப்பவர்க்கு

—மங்களம்.

தேவர்தொழுஞ் செல்வியர்க்கு
சிவனருளாம் வல்லியருக்கு
முவுலகும் நிறைந்தவர்க்கு
முழுமறையுள் உறைந்தவர்க்கு

—மங்களம்.

[சைவ சித்தாந்த போதகர் உயர்திரு. அருளானந்தசிவம் அவர்களால் பாடப் பெற்ற மேற்படி ஊஞ்சல் பாடலின் கையெழுத்துப் பிரதி கைதவறியபடியினால் அம்மன் கோயிலின் நிர்வாகிகளின் கேள்விப்படி தமது ஞாபகத்திலிருந்ததைக் கொண்டு, வித்துவான் மு. கந்தையா அவர்களால் பூர்த்தி செய்து கொடுக்கப் பெற்றதாகும்.]

ஏழாலை புங்கடி அம்பலவாணேஸ்வரர் தேவஸ்தானம்

சைவப் பெரியார் சின்னத்தம்பி அவர்கள் ஏழாலை மேற்கைச் சேர்ந்தவர்கள். செல்விருந்தோம்பி வருவிருந்து பார்க்கும் உழவர் குடியிற் பிறந்தவர். சைவாசார சீலராய் வாழ்ந்தவர். இன்றைக்கு 185 ஆண்டுகளுக்குமுன்பு இருந்தவர். இவர்மனை வாழ்க்கையை மேற்கொண்டிருந்த காலத்தில் குழந்தைகள் பல பிறந்தும் அவை ஒன்றாவது நீண்ட நாட்கள் உயிர்வாழவில்லை. இதனால் அவர் மனம் பேதலித்தது. மனம் தளர்ந்த காரணத்தால் கடவுள் வழி பாட்டையும் மறந்தார்.

இத்தருணத்திலே இவரது இல்லத்திற்கு ஞானதேசிகர் ஒருவர் வருகை புரிந்தார். அவரது வருகையினால் உள்ளத்திலே தெய்வமணங் கமழ்ந்தது. ஞானதேசிகர் சின்னத்தம்பிக்குத் தீட்சை தந்து புராண இதிகாசங்களின் தத்துவார்த்தத்தையும் விளங்க வைத்தார். ஈற்றில் சிவலிங்கம்

ஒன்றையும் கையளித்து சிவபூசை செய்யும் நெறிகளையும் விளங்க வைத்தார். குருவாக்கே இறைவன் வாக்கென ஏற்றுக்கொண்ட சின்னத்தம்பி தமது வாழ்மனைக்குப் பக்கத்தே செழித்து வளர்ந்த வில்வமரத்தின் கீழ் சிவலிங்கப் பிரதிட்டை செய்து வழிபாடு ஆற்றிவந்தார். குருநாதருடைய ஆசியின்படி கூத்தப்பெருமான் திருவருளால் ஒரு ஆண்மகவு தோன்றியது. அதற்கு வேலாயுதர் என்று பெயர்சூட்டினார். வேலாயுதரைத் தொடர்ந்து இலகுப் பிள்ளை, முத்தம்மா, ஆறுப்பிள்ளை என்போர் பிறந்தனர். ஆறுப்பிள்ளையவர்கள் விவாகம் செய்யாது பிரமச்சாரியாக இருந்து வாழ்ந்து சிவப்பேறு எய்தினர். மற்றைய மூவரும் இல்லற வாழ்வில் ஈடுபட்டனர்.

வில்வமர நிழலில் வைத்துப் பூசித்து வந்த சிவலிங்கப் பெருமானுக்கு, இப்பொழுது ஆலயம் இருக்கும் நிலம் அவர்களுக்கு சொந்தம் ஆகையால் அங்கே கோயில் ஒன்று எடுத்தனர். தினந்தோறும் காலை யில் உணவு உண்ணாது சிவபூசை செய்து சிவலிங்கப்பெருமானுக்குத் தாம் நிவேதித்த திருஅமுதையே ஒருபொழுது உண்டு பக்தி செய்து வந்தார். வெள்ளிக்கிழமைகளில் விசேட பூசை, பிரார்த்தனைகளும் தினந்தோறும் மாலை நேரங்களில் புராணபடன விரிவுரைகளும் நடைபெற்றன. அதனால் சைவப் பெருமக்கள் பலரும் திருவருட்பேற்றுக்கு ஆளாகினர்.

சிவபூசைக்கும், விசேட ஆராதனைக்கும், திரு. கணபதிப் பிள்ளை அவர்கள் (லிங்கபண்டாரம்) பத்திர புஷ்பம் கொடுத்தலாகிய பூத்தொண்டு செய்து வந்தார். பின்னர் அச்சைவப் பெரியார் இருவரும் திருக்கோயில் அமைப்பதே தமது நிலையான தேட்டமெனக் கருத்தொருமைப்பாடுடையராய், தமது தேட்டமாகிய பொன்னையும் பொருளையும் ஆலயத் திருப்பணிக்குச் செலவிட்டதோடு அமையாது, இருநேரப் பூஜை சிவாலயத்தில் தவறாது நடந்து வருதற் பொருட்டும் ஆலயபரிபாலனத்தைத் தமது பிற்சந்ததியார்

செவ்வனே நடத்தி வருதற்பொருட்டும், தமது காணிகளில் ஒரு பகுதியைத் தருமசாதனஞ் செய்து வைத்தனர். அவர்களின் நற்சிந்தனையின்படியே பின்னோர்கள் ஆலயத் திருப்பணி முதலானவற்றைச் செய்துபரிபாலித்துவருவாராயினர். தனி ஒருவரால் கோயில் பரிபாலனம் செய்ய முடியாது என்பதை அறிந்து 1971-ஆம் ஆண்டு ஒன்பதின்மரைக் கொண்ட ஒரு தர்மகர்த்தா சபை உருவாக்கப்பெற்று தற்போது கோயிலின் பரிபாலனம் செவ்வனே நிர்வகிக்கப்பட்டுவருகின்றது.

ஏழாலையில் பல ஆலயங்கள் இருந்தும், ஒரு கோயிலிலாவது தேர் இல்லையே என்ற மனக்கவலை நீண்ட நாட்களாக அன்பர்கள் உள்ளத்தில் இருந்து வந்தது. இக்குறைபாட்டினை நீக்கஎம்பெருமான் திருவருளால் ஒரு தேர்த் திருப்பணிச்சபை 19-8-68-இல் உருவாக்கப்பெற்றது. இத்தேர்த் திருப்பணிச் சபையின் அயரா உழைப்பினால் அறுபதினாயிரம் ரூபா செலவில் ஒரு சித்திராலங்காரத் தேர் உருப்பெற்றது.

தேர்த் திருவிழாவினைக் கண்டு களித்து தற்காலப் புலவர் இருவர் பெருமானைப் பின்வருமாறு போற்றினர்.

சந்திரனும் வெங்கதிரும் சகடமாக
சரமசரம் எனுமிவைகள் உறுப்பதாக
அந்தமிலா ஆதியிலா ஆக மங்கள்
அசுவமென ஆகிடவே அயனார் முன்னால்
சுந்தரமே கொண்டுசா ரதியாய் ஆகித்
துதித் 'தோமா' ம் பிரணவத்தைச் சவுக்காய்க் கொள்ள
அந்தரத்தே நின்றவா னோர்கள் ஏத்த
அம்பலவா ணேஸ்வரனே எழுக தேரில்.

—மதுரகவி இ. நாகராஜன் அவர்கள்

தேவாரம்புனை யறவாணர்
சிவவாழ் வெய்திடு நெறிகாட்டும்
மூவா முதலே முக்கண்ணு
முடியா விடமா மாயை யிருள்

மேவா மெய்மைப் பணியருள்வாய்
மிகுதவ சொர்ணம் பிகையுடனே
பூவே ழாலைப் புங்கடி வாழ்
பொன்னம் பலவா ணேஸ்வரனே.

—அருட்கவி சீ. விநாசித்தம்பி அவர்கள்

சிவன்கோவில் மடப்பள்ளித் திருப்பணியை சிவசம்பு ஓவசியர் அவர்களும், கொடிமரத் திருப்பணியினை விழி சிட்டி ம. கந்தையா குடும்பத்தினரும், சுற்றுப்பிரகாரத்தில் உள்ள பிள்ளையார்த் திருப்பணியை கணபதியார் செல்லையா குடும்பத்தினரும், முருகன் கோயில் திருப்பணியை மயில்வாகன ஆசிரியர் குடும்பத்தினரும், சனீஸ்வரன் கோயிலை இரத்தினம் ஓவசியரும், செய்து முடித்தனர்.

ஞாயிறு தோறும் கூட்டுவழிபாடு நடைபெற்றுவருகிறது. சிவராத்திரி தினத்தன்று நான்கு சாமங்களுக்கும் அபிஷேகம், பூசை, பிரார்த்தனை, சமயப் பேச்சுக்கள் ஆகியன நடைபெற்று வருகின்றன. வருடப் பிறப்பிலன்று விசேட திருவிழா நடைபெறுகிறது.

புரட்டாதி மாசச் சனிக்கிழமைகளில் விசேட பூசைகள் நடைபெற்று வருகின்றன. பங்குனி உத்தர தினத்திலன்று பார்வதி பரமேஸ்வரர் திருக்கல்யாண உற்சவம் நடைபெறுகிறது. திருவெம்பாவைத் திருநாட்களில் திருவாதவூர்ப்புராணப் படிப்பும் மாலையில் திருவிழாவும் நடைபெறுகிறது. ஆனி மீ உத்தரத்தில் தீர்த்தம் நடைபெறத் தக்கதாக திருவிழா ஆரம்பமாகிப் பத்து நாட்களுக்கு நடைபெறும். பங்குனி மாசத்தில் நடைபெறும் கந்த புராணப்படிப்பு வைகாசி மாசத்தில் முடிவுறும்.

கார்த்திகேசு என்பவர் அம்பலவாணேசுவரிடம் தீவிர பக்தி கொண்டவர் தன்பக்தி உண்மையானதா என்பதைத் தற்சோதனை செய்து பார்க்க விரும்பினார்.

கோயிலுக்குப் பக்கத்தில் கொட்டில் ஒன்றிருந்தது. அதற்குள் பெரிய விறகு கட்டைகளைப்போட்டு தீமூட்டினார். அதிக்குள் காலை வைத்துக்கொண்டு சிவனையே நினைந்து படுத்திருந்தார். நெருப்பு பற்றி எரிந்து கொட்டிலையும் எரித்தது. கொட்டில் பற்றி எரிந்தும் கார்த்திகேசர் காலை எடுக்கவும் இல்லை. எழுந்து செல்லவும் இல்லை. பக்கத்தில் அம்மன் கோயிலில் இருந்த ஒருவர் கொட்டில் பற்றி எரிவதுகண்டு ஓடிவந்து நெருப்பை அவித்தார். கார்த்திகேசரின் வைராக்கியமே வைராக்கியம்.

ஏழாலை புங்கடி அம்பலவாணேஸ்வரர் திருஊஞ்சல்.

காப்பு

1. திருமேவு மீழவள நாட்டி னோர்பாற்
செந்தமிழ்சேர் யாழ்ப்பாண தேசந்தன்னின்
மருமேவு பொழில் செவியே ழாலை யென்னும்
மாநகரிற் புங்க அடி வாசங் கொண்ட
கதிர்மேவு திருமுகத்தோன் கணங்கட்கீசன்
கங்கையணி வேணியனங் கடவுண்மீது
பொருள்மேவும் ஊஞ்சலிசை இனிதுபாடப்
போற்றுவது மிபமுகவன் சரணந்தானே.

ஊஞ்சல்

2. பாரிலுயர் மேருவாந் தூண்க ணட்டிப்
பண்ணுமர கதப்புதிய விட்டமுட்டிச்
சாரமிகு தரளமணிக் கயிறுபூட்டித்
தமனியத்தா லியன்றதொரு பலகை மாட்டித்
தாரணியி னுயிர்களெலா மினிமை மேவச்
சமைத்திடு மூஞ்சற் பீடந் தன்னில் வைகி
ஆருமினை யின்றிப்புங் கடியின் வாழும்
அம்பல வாணேஸ்வரரே ஆட ருஞ்சல்

3. வேதநெறி முறையோடும் விளங்கி யார்ப்ப
விண்ணவர் பூ மாரியுல கெங்கும் போர்ப்ப
ஏதமில்லத் தருவரிசை செவியில் வார்ப்ப
எண்ணுமடி யாருளத்திற் புளகங் கூர்ப்பச்
சோதிமுடி மணிகளெலா மிருள்கால் சீப்பச்
சொல்லரிய ஏழாலை நகரில் மேவும்
ஆதிபிரண வப்பொருளே புங்கடியில் வாழும்
அம்பலவாணேஸ்வரரே ஆட ருஞ்சல்.
4. மாகநீலை யழித்தமரர் தம்மை வாட்டி
வருந்தமிகப் புரிந்தகய் முகனை விட்டி
நாகநகர்க் கரசினையிந் திரற்கு நாட்டி
நம்பிரணவர்க் கடைந்துளவிக் கிணங்க ளோட்டி
சோகமுரு நெறியன்பர் தமக்குக் காட்டிச்
சோதிமய மாயுறையும் பொருளே வாகை
ஆவேறி வந்து புங் கடியின் வாழும்
அம்பலவா ணேஸ்வரரே ஆட ருஞ்சல்.
5. சேனையெனுங் கணநிரைகட் காதி யாகிச்
சேர்ந்தபசு பதியென்னும் நாமம் பூண்டு
மானைநிகர் விழியுமையாண் மகிழ்ச்சி பூப்ப
வருமுதலே ஞானவடி வானதேவ
சோனைமழை மாரியென மலர்கள் தூற்றச்
சொலுமபய முடன்வரத மிலங்கித் தோற்ற
ஆனையுரி கொண்டவரே புங்கடியின் மேவும்
அம்பலவா ணேஸ்வரரே ஆட ருஞ்சல்.
6. ஆகமனம் வாக்கிறந்த பொருளே யென்கோ
அருவின்றி யுருவின்றி யப்பா னின்ற
ஏகபரா பரப்பொருளே யென்கோ நின்னை
யாதென்கோ நின்வினையாட் டெவர்கள் தேர்வாந்
சாகரங்க ளெலாங்கனலத் தானே வந்த
சலந்தரனை யழித்தசெயல் யாருந் தேர்வர்
ஆகமத்தி னுட்பொருளே புங்கடியின் மேவும்
அம்பலவா ணேஸ்வரரே ஆட ருஞ்சல்

7. திருப்பணிக்குப் பொருளுதவி செய்வோர் வாழத்
தினந்தினமும் பூசைபுரி விப்போர் வாழக்
கருப்புகுதா வகையழிக்கும் புராணங் கேட்போர்
காதலொடு நினைத்தரிசிப் போர்கள் வாழ
விருப்பமொடு விழாமுதல எவற்றிற் கேனும்
வேண்டுதவி செய்பவர்செய் விப்போர் வாழ
அருப்புமலர்த் தடவயற்புங் கடியின் மேவும்
அம்பலவா ணேஸ்வரரே ஆடி ருஞ்சல்.
8. மதியாட வருகங்கை மலிநீ ராட
மத்தமொடு நறுங்கொன்றை தும்பை யாட
நிதியருளும் கரமாடப் பறைக ளாட
நீலமணிக் கண்டமணி யார மாட
கதிகாட்டும் பதமாடக் கணங்களாட
கன்னியுமை யாட அடியார் களாட
அதிருப நடமாடு புங்கடியில் மேவும்
அம்பலவா ணேஸ்வரரே ஆடி ருஞ்சல்.
9. நம்பினவர்க் கருள்புரிவீ ராடி ருஞ்சல்
நண்ணர்க்குக் கேடருள்வீ ராடி ருஞ்சல்
உம்பருக்கு முன்னவரே யாடி ருஞ்சல்
உயர்குகனைத் தந்தவரே யாடி ருஞ்சல்
கம்பமெனக் கனியாரே யாடி ருஞ்சல்
காண்பவருக் கெளியாரே யாடி ருஞ்சல்
அம்பிகைதன் னாயகரே யாடி ருஞ்சல்
அம்பலவா ணேஸ்வரரே யாடி ருஞ்சல்.
10. நாரணனும் மலரயனுந் தேடிக் காண
நளினமல ரடிமுடிசேர் நாத னான
காரணனங் கறைமிடற்றே யுன்கோ யிலோர்சார்
கதிரொளிசேர் கணபதியும் உமையி னோடு
சூரனுட லொடுகடலை உண்ட வெற்றிச்
சோதிவடி வேலவனும் பாங்கர் வைக
ஆரணமுற் பொருளேபுங் கடியின் மேவும்
அம்பலவா ணேஸ்வரரே ஆடி ருஞ்சல்.

வாழி

11. கோலமறை யாகமசாத் திரங்கள் வாழி
கூறுமறை யோராசா ரோடினனோர் வாழி
காலமுகில் வாழி பசுநிறைகள் வாழி
கன்னியர்கள் பதிவிரத நிலையும் வாழி
சீலமுறு சிவசமய நெறியும் வாழி
திருநீறு கண்டிகையஞ் செழுத்தும் வாழி
ஆலயங்கள் பலநிறையே ழாலை மேவும்
அம்பலவா ணேஸ்வரனா ரருளும் வாழி!

எச்சரிக்கை

12. திருமேவு நற் பரியேறிய தேவே எச்சரிக்கை
தேனார்மொழி மாணாளுமை பாகா எச்சரிக்கை
கருமேவிய பாசாடவி களைவாய் எச்சரிக்கை
காங்கேயனைத் தந்த அருட் கண்ணா எச்சரிக்கை.
13. காசார்முலை மாதுக்கொரு பாகா எச்சரிக்கை
கமலமலர் நிகராகிய காலா எச்சரிக்கை
பாசங்களை யானே உயர்பரனே எச்சரிக்கை
பாகீரதி தனையேயனை பதியே எச்சரிக்கை.
14. மண்ணாதிய எல்லாந்தரும் வள்ளால் எச்சரிக்கை
வாகாகிய ஆவேறிய வரதா எச்சரிக்கை
எண்ணுந்தமக் கிடையூறு செய்இறைவா எச்சரிக்கை
இலங்கேசனுக் கருள்நல்கிய ஈசா எச்சரிக்கை
15. தீராவிடர் அடியாரிடர் தீர்ப்பாய் எச்சரிக்கை
திருவார்வன மீதேமுனஞ் சென்றாய் எச்சரிக்கை
பூசனையைச் செய்வோர்க் கருளாளா எச்சரிக்கை
புங்கின்தரு நிழல்மேவிய புனிதா எச்சரிக்கை

பராக்கு

16. அத்துவித பரியந்த மானாய் பராக்கு
அடியர்துயர் தீர்த்தருளும் ஆதி பராக்கு
சித்தியொடு புத்திதருந் தேவே பராக்கு
தேவியுமை பாகமுறு செல்வா பராக்கு
17. தத்துவ மெலாங் கடந்த சாமீ பராக்கு
சகலகண நிரைகளுக்குந் தலைவா பராக்கு
புங்கு அடிவாழ்வு செய்யும் பொருளே பராக்கு
புரமுன்றும் பொடிசெய்த புனிதா பராக்கு.
18. சகலகள நிட்கள மானாய் பராக்கு
சகலருக்கும் இன்பசுகந் தருவாய் பராக்கு
விகடகரி மாமுகனைத் தந்தாய் பராக்கு
விக்கினங்கள் தீர்த்தருளும் விமலா பராக்கு.

மங்களம்

19. ஆதியந்த மற்ற சோதியானவர்க்கு மங்களம்
அம்பலவாணேஸ்வரரா யமர்ந்தவர்க்கு மங்களம்
நாதவிந்து வடிவமனை நாதருக்கு மங்களம்
நானென விடத்து நிற்கும் நம்பருக்கு மங்களம்
20. முன்னைப்பழம் பொருளான முதல்வருக்கு மங்களம்
முப்புரங்கள் தகனம் செய்த முன்னவற்கு மங்களம்
அன்னை சொர்ணம்பிகை தன் நாயகர்க்கு மங்களம்
அண்டபகிரண்டமெலா மானவர்க்கு மங்களம்
21. அரியயனும் காண்பதற்கு அரியவர்க்கு மங்களம்
அடியவர்கள் மனதில் நடம் புரிபவர்க்கு மங்களம்
கரிமுகனைக் காலனெடு காய்ந்தவர்க்கு மங்களம்
காமனை எரித்த அழற் கண்ணருக்கு மங்களம்
22. திங்கனொடு கங்கையணி வேணியர்க்கு மங்களம்
திராவிடர் தீர்த்தரும் தேவனுக்கு மங்களம்
புங்கடியில் வாழ்ந்தருள்செய் பூரணர்க்கு மங்களம்
புவனலோக நாயகராய்ப் பொலிபவர்க்கு மங்களம்
மங்களம் மங்களம் மங்களம் மங்களம்.

**ஏழாலை அம்பலவாணேஸ்வரர்
தேர்த் திருப்பணிச்சபை**

ஏழாலையம்பதியிற் பிரசித்திபெற்ற பெரியதம்பிரான் கோயிலுக்கும் பிரசித்திபெற்ற ராவ்பஹதூர் சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை அவர்கள் அமைத்து நடாத்திய உயர் தமிழ்க் கலாசாலை இருந்த இடத்துக்கும் இடையில் ஒரே புற வீதிக்குள் அடங்கியனவாக நான்கு சிவாலயங்கள் உள்ளன. அவற்றுள் முன்னின்றெளிர்வது அம்பலவாணேஸ்வரர் ஆலயம். இச்சிவாலயத்திற் கொடியேற்றத் தேர்த் திருவிழாவும் நடத்திக் காண வேண்டும் என்ற ஆவல் கடந்த 1968-இல் ஊர்மக்களிடையே தலை தூக்கியது.

அதன் விளைவாக 19-8-68-இல் மேற்படி ஆலயத்திற் கூடிய பொதுமக்கள் சைவத் தமிழ்ப்பெரியார் திரு. மு. ஞானப்பிரகாசம் B.A., B.Sc., அவர்களைத் தலைவராகக் கொண்ட தேர்த்திருப்பணிச்சபை ஒன்றை அமைத்தனர். ஏழாலையின் எல்லாப் பகுதிகளையும் பிரதிநிதிக்கத்தக்க வகையில் 57 உறுப்பினர்களைக் கொண்ட நிர்வாகசபையொன்று அக்கூட்டத்திற் தெரிவு செய்யப்பெற்றது.

திருவருளை முன்னிட்டு தன் பணியை ஆற்றத் தொடங்கிய மேற்படி சபையானது 4-9-68-இல் ஒரு சுபமுகூர்த்தத்தில் அன்பர்கள் அநுதாபிகள் அனைவரும் ஆலயத்திற் சமூக மனித்து நிதிப்பத்திரங்களில் ஒப்பத் தொகையிடுதற்கான ஒழுங்கை வகுத்து வைத்தது. அதிலிருந்து நிதிசேர்க்கும் வேலை துரிதமடைந்து அடுத்து வந்த தைமாசத்தில் வேலை ஆரம்பிக்கக் கூடிய நிலைமை உருவாயிற்று. அதன்பிரகாரம் 20-1-69-இல் தேர்க்கொட்டில் நாள்வேலையும் 23-1-69-இல் தேர் நாள் வேலையும் ஆரம்பமாயின.

சபையோடு கூலி ஒப்பந்தஞ் செய்து கொண்ட நீர்வேலிச் செல்வரத்தினம் ஆசாரியார் தலைமையில் தேர்வேலை நடைபெற்று வரலாயிற்று. தேர் வேலையைத் துரிதமாக முடிப்பதற்கு உள்ளூர் நிதிவரவு போதியதாயிராமையினால்

1-12-69-இல் கொழும்பு வாழ் ஏழாலை வாசிகள் அனைவரையும் கூட்டி இத்திருப்பணிச் சபையின் கொழும்புக்கிளை ஒன்றும் அமைக்கப் பெற்றது. திரு. சி. வைத்தியலிங்கம் அவர்கள் அங்கு நிதி சேர்த்தனுப்பும் பொறுப்பை மனமுவந்து ஏற்றுக் கொண்டார்கள். அடுத்த வருடத்தில் ஆத்ம ஜோதி ஆசிரியர் திரு. நா. முத்தையா அவர்கள் அநுசரணையில் மலைநாட்டில் நிதி சேர்க்கும் முயற்சியும் நடைபெற்றது.

இத்தகைய முயற்சிகளால் சபையின் நிதி வரவு சர்தகமாயமைந்தமையினால் 4-6-71-இல் தேர் வெள்ளோட்டம் நிகழ்வதற்கான முறையில் தேர் வேலை துரிதமாக முன்னேறிற்று. இலங்கையின் பல பாகங்களிலுமிருந்த ஊர்ப்பெரியார்களும் பல ஊர்களிலுமிருந்த சைவத் தமிழ் பிரமுகர்களும் பெருமளவிற்குப் பங்குபற்றி வெள்ளோட்ட விழாவைச் சிறப்பித்தனர். தேர் வெள்ளோட்ட விழா உண்மையில் ஊர் எழுச்சி விழாவாகவே அமைந்து சிறப்புற்றது.

திருப்பணிச் சபையின் ஆரம்பக் கூட்டத்தில் சபை மேற்கொள்வதாகச் சங்கற்பித்துக்கொண்ட திருப்பணிகள் மூன்று. கோயிலிற் கொடிமரம் நிறுவுதல், தேர் செய்து நிறைவேற்றுதல், தீர்த்தக்குளமொன்று தோண்டியமைத்தல் என்பன அவை. இவற்றுள் முதலாவதாகிய கொடிமரவிஷயம் சபையின் ஆலோசனையின் பேரில் திரு. ம. கந்தையா குடும்பத்தினரால் தனி உபயமாக ஏற்றுச் செய்யப்பட்டது. தேர்நிலைய வேலையும், திருக்குளம் சமைக்கும் வேலையும் தொடர்ந்து செய்யப்பட வேண்டியிருந்தன. தேரில் உருக்குகட்டுவரி நிறைவு செய்யப்படாதிருந்தது.

தேர்ப் பராமரிப்புக்கான ஏற்பாடுகளும் வேண்டியிருந்தன. இக்காரணங்களை முன்னிட்டு 17-5-71இல் நடைபெற்ற நிர்வாக சபைக் கூட்டத்திலே ஓர் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது.

மேற்கூறிய தேவைகளை நிறைவேற்றுவதற்காகவும் தேர்த்திருப்பணி தொடர்பாக ஊர் மக்களிடையே உருவான ஒற்றுமையுணர்ச்சியை என் றென்றைக்கும் பேணி வருவதற்காகவும் இவ்வாலயத்தின் தேர்த் திருவிழா உபயத்தைச் சபையே தொடர்ந்து நடத்தி வரவேண்டும் என்பது அத்தீர்மானமாகும்.

அதன்பிரகாரம் 1972 ஆனி உத்தரத் திருநாளுக்கு முதல் நாள் முதன் முதலாக இடம்பெற்ற தேர்த் திருவிழாவிலிருந்து வருடா வருடம் தேர் உபயத்தைத் திருப்பணிச் சபையே சிறப்புற நடாத்தி வருகின்றது. தேர்த் திருவிழா வரவு செலவுக் கணக்குகளும் பிரத்தியேகமாகத் தயாரிக்கப்பட்டு வெளியிடப்பெற்று வருகின்றன.

எஞ்சியிருந்த சபைப் பணிகளில் இவ்வாண்டளவில் தேர் நிலைய வேலை ஓரளவில் திருப்திகரமாக நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளது. தேர்முட்டிப் படிக்களைத் திருப்திகரமாக அமைத்து மேற்கூரை இடவேண்டிய வேலையும் திருக்குளமமைக்கும் பணியும் வேறே உள்ளன. தேர்த் திருவிழாவைச் சிறப்பாக நடாத்துவதற்கு இன்றியமையாத உபகரணங்களின் தேவையும் இருக்கவே செய்கின்றது. தேர் உருக்கட்டு வேலையும் நிறைவேற்றப்பட வேண்டியதே. விநாயகர்க்கும், சண்டேஸ்வரர்க்கும் கட்டுத்தேர்களாக ஆவது இரு சிறு தேர்கள் வேண்டியுள்ளன. இவையெல்லாவற்றுக்குமாக இத்திருப்பணிச் சபை ஆயுட் பலமும் நிதிப் பலமுமுடையதாய் நின்று நிலவ அருளவேண்டுமென அம்பலவாணேஸ்வரர் அடியிணைகளைப் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

ஏழாலை அத்தியடி முருகமூர்த்தி கோயில்

இற்றைக்கு 250 வருடங்கட்கு முன்பு கந்த உடையார் பரம்பரையினரால் இத்திருக்கோயில் திருப்பணி செய்விக்கப்பெற்றதாக முதியோர்கள் சிலர் கூறுகின்றனர். வெவ்

வேறு மூர்த்திகளுக்கு ஏழாலையின் பலபாகங்களிலும் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட ஆலயங்கள் இருந்த பொழுதும் சிவசுப்பிரமணியப்பெருமானுக்கு ஏழாலையில் தனிப்பட்ட ஆலயமாக இவ்வாலயம் இருந்து கொண்டு வருவதையும் யாவரும் அறிவார்கள். பிரதானமாகச் சுப்பிரமணியப்பெருமானுக்குரிய கந்தசஷ்டி, திருக்கல்யாணம், திருக்கார் த்திகை, தைப்பூசம், வைகாசி விசாக வைபவங்களில் ஏழாலையின் சுவமக்கள் நல்விழாக் கொண்டாடுவதற்கு ஷே ஆலயம் இன்றியமையாத ஒன்றாக இருந்து வருகின்றது. திருவெம்பாவையத்து நாட்களும் விசேட பூஜைகளுடன் கொண்டாடப்பெற்று வருகின்றது. கந்தபுராண படனமும் பல ஆண்டுகளாக நடைபெற்று வந்துள்ளது. சித்திரைப் பூர நட்சத்திரத்திற்கு விழா ஆரம்பித்து பூராட நட்சத்திரத்திற்கு முடிவுறத்தக்கதாக ஆண்டுதோறும் பத்து அலங்காரத் திருவிழாக்கள் நடைபெற்றுவருகின்றன.

திருவஞ்சல்

காப்பு

1. சீரோங்கு பலவளனுஞ் செறிந்து மல்குஞ் சிறப்பமரு மேழாலைப் பதியின் மேவுந் தாரோங்கு வள்ளிதெய்வ யானை காந்தன் சண்முகநா யகன்மீதில் ஊஞ்சல்பாட நீரோங்கு சடையானு முமையும் பெற்ற நிருமலனைக் கரிமுகனை நிலத்தோர் போற்றும் பேரோங்கு மத்தியடி கோயில் கொண்ட பெருமானை யனுதினமும் பேணி வாழ்வாம்
2. சீராரு மாணிக்கப் பெருந்தா ணட்டிச் செய்யதொரு வயிரவனை சேரமுட்டி ஏராரும் பவளமணிப் பலகை மாட்டி யிசைத்திடுநற் றரளமணிக் கயிறு பூட்டிப் பேராரு மேனையுறுப் பெவையுங் கூட்டிப் பெரிதியற்று மூஞ்சலின்மேல் பிறங்க வைகி ஆராரு மத்தியடி கோயில் கொண்ட ஆறுமுக வேலவரே ஆட ரஞ்சல்.

3. பொருண்மருவு நால்வேதங் கால்களாகப் புகழ்ச்சிபெறும் வேதசிரம் விட்ட மாகத் தெருண்மருவும் பிரணவமே பீட மாகத் திருமருவு மாறங்கம் வடங்க ளாக வரமருவுஞ் சிவாகமங்க ளணைக ளாக மல்கியநல் லடியர்குழாம் வடந்தொட் டாட்ட அருண்மருவு மத்தியடி கோயில் கொண்ட ஆறுமுக வேலவரே ஆட ரஞ்சல்
4. பொருவரிய நான்மறையி னுட்கி டந்த பொருளைவடித் தெடுத்தவருண் ஞான போதம் குருமணியா யிருந்தரற்கு முபதே சித்த குணமையே யுளமுருகிக் குழைந்து போற்றும் பெருநலஞ்சே ரன்புடையா ருள்ள மேவிப் பேரின்பம் பொழியுமருட் பெருக்கே மோன அருமணியே அத்தியடி கோயில் கொண்ட ஆறுமுக வேலவரே ஆட ரஞ்சல்.
5. இன்பவுரு வாயனந்த மறைக ளாறு மெட்டரிய பொருளாகி யேழையேன்றன் துன்பமெலா நீக்கியரு ளளித்துக் காக்குந் தாமறையி னுட்பொருளே தொலைவி லாத மன்பதைக ளுய்யவரு ஞருவாய் நீல மயிலேறி யவுணர்குல மாளச் செற்ற அன்புருவே அத்தியடி கோயில் கொண்ட ஆறுமுக வேலவரே ஆட ரஞ்சல்.
6. கருமலத்தின் கட்டறுத்துள் ளொளியாய் மேவிக் கரையறு மானந்தமெனுங் கதித்தந்தருளும் பெருநலமே அருணகிரி கீர னாதி பேரறிவோர் புகழ்ந்தவருட் பெருக்கே மேலாங் குருவடிவா யிருந்துமறைப் பொருளை மேனாட் குறுமுனிவ னுக்கருளுங் கோதி லாத அருணலமே அத்தியடி கோயில் கொண்ட ஆறுமுக வேலவரே ஆட ரஞ்சல்

7. உலகுதனிற் பலபிறவி யெடுத்து நாயே
னுழல்வ தொழிந் துனதடிமைத் திறத்தி னோங்கி
இலகவருள் புரிந்துமலர்ப் பதந்தந் தானு
குழந்தையே தேவர்துயர்க் கிரங்கிச் சூரன்
குலமடங்கச் செற்றமரர் நாடு முன்போற்
குடியேறச் செய்தவருட் கொழுந்தே மாறா
அலகில்புக ழத்தியடி கோயில் கொண்ட
ஆறுமுக வேலவரே ஆட ரஞ்சல்.
8. வண்டமருங் குழல்வள்ளி தெய்வ யானே
மருவியிரு புறஞ்சூழ மயின்மீ தேறித்
தொண்டர்திரு முருகாவென் றேத்த முன்பு
தோன்றியருள் செயுந்துணையே வாணோ ரன்பு
கொண்டுநிதம் பணிந்தேத்தி யுய்தி கூடக்
குன்றுதொறுந் திருவிளையாட் டயருங் கோவே
அண்டர்புக ழத்தியடி கோயில் கொண்ட
ஆறுமுக வேலவரே ஆட ரஞ்சல்
9. வித்தகரா மன்பருளக் குகைக்குண் மேவும்
விழுப்பொருளே மண்ணாதி யாய் விளம்புந்
தத்துவங்க ளாறறுங் கண்டு நீக்கித்
தனையுடைய சிவனடிக்கீழ்ச் சார்ந்து மோன
சித்திநிலை பெறவருளி நாயேற் கென்றுந்
திருமால்பங் கயனாதி தேவர் போற்ற
அத்தியடி தனிலமர்ந்து கோயில் கொண்ட
ஆறுமுக வேலவரே ஆட ரஞ்சல்.
10. செங்கையில் வேல்தோன்ற வரத மோடு
திகழ்பய கரந்தோன்றச் சேவல் தோன்றத்
துங்கமயிற் பரிதோன்றக் கருணை வெள்ளஞ்
சொரிவிழிக ளீராறுந் துலங்கித் தோன்றப்
பங்கிலிரு தேவியர்கள் சூழ்ந்து தோன்றப்
பரவுமடி யார்களுளம் பரிந்து தோன்றும்
அங்கணனே அத்தியடி கோயில் கொண்ட
ஆறுமுக வேலவரே ஆட ரஞ்சல்.

11. மறைமுடியி னுட்பொருளே யுலக மீன்ற
மங்கையுமை யருள்பாலா ஆட ரஞ்சல்
குறைவறுநன் மோனநிலை பெற்று முத்தி
கூடவரு னோக்கந்தந் தாட ரஞ்சல்
நெறிதவறுஞ் சூரனும் பிளந்த வேற்கை
நின்மலனே யெமையாட்கொண் டாட ரஞ்சல்
அறிஞர்புக ழத்தியடி கோயில் கொண்ட
ஆறுமுக வேலவரே ஆட ரஞ்சல்.

வாழ்த்து

12. சித்திதரு நான்மறையந் தணர்கள் வாழி
தேவர்குழாம் வாழிபசு நிரைகள் வாழி
எத்திசையும் முகில்கள் மழை பொழிந்து வாழி
யிறைமைசெறி யரசினர்செங் கோலும் வாழி
சத்தியநன் மகளிர்பதி விரதம் வாழி
சங்கரனார் பூசைபுரி யடியார் வாழி
அத்தியடி கோயில் கொண்டு வீற்றிருக்கும்
ஆறுமுக வேலவர்பே ரருளும் வாழி

எச்சரிக்கை

13. சிவனார்நுதல் விழிமேவிய செல்வா எச்சரிக்கை
தேனார்மொழி மானாளுமை சிறுவா எச்சரிக்கை
தவமேமிகப் புரிவார்வினை தவிர்ப்பாய் எச்சரிக்கை
தனிவேல்கொடு சூர்மாமுதல் தடிந்தாய் எச்சரிக்கை
14. திருமால்மரு மகனாகிய தேவே எச்சரிக்கை
சிவனார்கரு மறையோதிய செல்வா எச்சரிக்கை
கருவார்துயர் கெடவேயருள் கதியே எச்சரிக்கை
கருணைப்பெரு நிதியேபயிற் கையா எச்சரிக்கை
15. நல்லார்புக மேழாலை நன்னுதா எச்சரிக்கை
நாடுந்திரு வாளர்க்கருள் நலமே எச்சரிக்கை
மல்லார்புகக் கொடுஞ்சூர் கிளைமாய்த்தாய் எச்சரிக்கை
மதமால்கரிக் கிளையோயருள் வடிவே எச்சரிக்கை.

பராக்கு

16. நீலமயி லேறிவரு முருகா பராக்கு
நினைவுசெய லுறவரிய நிமலா பராக்கு
சீலமுறு மடியர்துயர் தீர்ப்பாய் பராக்கு
சிவனருளு முருகசர வணனே பராக்கு.
17. நாலுமுக னைச்சிறையில் வைத்தோய் பராக்கு
நங்கைகுற மாதுபுணர் நாதா பராக்கு
வாலைதிரி புரையருளு மைந்தா பராக்கு
வரமருளு மத்தியடி வாழ்வோய் பராக்கு.
18. அத்தியடி மேஷமரு ளாளா பராக்கு
ஆறுதிரு முகமுடைய வரசே பராக்கு
முத்தியுயி ருறவருளு முதலே பராக்கு
மோனவடி வானகுரு மூர்த்தி பராக்கு.

ஏலப்பாட்டு

19. ஏலேலோ — ஏலிலலோ — தத்தெய்யா
ஏலேயேலே (ஏலேலோ)

சீராரு மதிபுனைந்த — சிவனருள்செய் பாலகனார்
காராருங் கரிமுகத்து — தத்தெய்யா

கணநாதன் றனதருளால்

அத்தியடி வாழ்வுசெயு மாறுமுக வேலன்
அன்பர்துய ரந்திர்க்கு மாணந்த லோலன்
முத்தியுயிர் பெறவருளு முன்னா சீலன்
முருகசர வணபவனை யிதயத்தில் வைத்தே
சித்திதரு மோங்கார வடிவான் கப்பல்
சிறுமையுறு கருவான கடல்கடந் தப்பால்
உத்தியுட னோட்டவகை யுன்னியே நாடி
உரிமைபெறு பண்டங்க ளருமையுட னேற்றி
ஆடுவோம் — பாடுவோம் — தேடுவோம்
அடி — கூடுவோம் (ஏலேலோ)

கங்கைதிங்கள் தங்குசடை கண்ணுதலா ரடிபரவி
அங்கயல்சேர் கண்ணியையும் — தத்தெய்யா

அடிதொழுதே யன்பினுடன்

திக்கெலாம் புகழுமே மூலைநகர் தனிலே
சீர்மைபெறு மத்தியடி மேஷமறுமுகனா
அக்கரம் முகமென்றி னொன்றாக வோரும்
ஆறெழுத் துடனியலு மறிவான கப்பல்
சுக்கா னதற்கருகில் விட்டுணுவை வைத்துச்
சூத்திரப் பிரமாவை நடுவே நிறுத்தி
மிக் கான நன்னெறிப் பாய் நாலு தூக்கி,
மேன்மையுறு மருளாழி நடுவே செலுத்தி
ஆடுவோம்—பாடுவோம்—தேடுவோம்
அடி-கூடுவோம் (ஏலேலோ)

ஆசையெனும் பெருங்காற்றும்—ஆங்கார முதலைமுதல்
பேசுபல தடைகளினால் — தத்தெய்யா

பெருமோசமுருதவகை

அத்தியடி யெனவறிஞர் புகழ்கின்ற கோயில்
அதனினோடு சார்பறுத் தானந்த மேஷம்
முத்தரித யக்குகையு ணீங்காது வாழும்
முருகனறு முகவனரு டுணைகொண்டு தானே
தத்துவங்க ளெனவோரு மாறாறு நீக்கித்
தானென்னு மொருபெருஞ் சூறையுட்டப்பிச்
சத்தியுறு புவனங்க ளியாவையுந் தாண்டிச்
சலியாமை யெனுமோன நிலைமேவி மாறா
முத்தியெனு மொருபெருந் துறைதன்னை நாடி
முடுகிவரு மெய்ஞ்ஞான மானவுரு வாகிப்
பத்தரர ஹரவென்னு மொருநாத மோங்கம்
பரவெளிக் கப்பாலே போகுதே கப்பல்
ஆடுவோம்—பாடுவோம்—தேடுவோம்
அடி-கூடுவோம் (ஏலேலோ)

மங்களம்

20. மங்களம் மங்களம்—நித்ய சுப
மங்களம் மங்களம்

அத்தியடி வேலருக்கு
அவுணர் குலகாலருக்கு
சித்திதருஞ் சீலருக்கு
சிவனருள் செய்பாலருக்கு-மங்களம்

முத்திதரு மீசனுக்கு
மோனமுரு கேசனுக்கு
நித்தியவுல் லாசனுக்கு
நிகரிலருட் டேசனுக்கு-மங்களம்

கோலமயில் வாகனற்கு
குஞ்சரிதன் யைகற்கு
மால்மருக னானவற்கு
மறைபேசும் வானவர்க்கு-மங்களம்

[இத்திருப்பாடல்கள் ஏழாலை ஐ. பொன்னையா என்று அழைக்கப் பெறும் அருளானந்தசிவம் அவர்களால் இயற்றப்பட்டன.]

பாதாள வைரவர் கோவில்

ஏழாலை கிழக்கைச் சேர்ந்தது இலந்தைகட்டி என் றொரு குறிச்சி. ஒரு காலத்தில் இலந்தை மரங்கள் ஏராள மாக நின்றனவாம். காடுபோல் காட்சி கொடுத்தன வாம். இலந்தைக்காடு கால கதியில் இலந்தைகட்டியாகிவிட்டது. ஏழாலை பாகற்காய்க்குப் பேர்போனது. பாகற் கொடிப் பந்தல் அமைப்பதற்கு இன்றும் இலந்தைக் கிளைகளையே பயன்படுத்துகின்றனர்.

இலந்தைகட்டியில் ஒரு முறை ஒரு பெரியவர் தமது காணியில் கிணறு ஒன்று தோண்டினார். கிணறுதோண்டும் போது கல் படை தோன்றுவதற்கு முன்பு கணீர் என்றொரு சத்தம் கேட்டது. மண்ணைக் கிளறிப் பார்த்தால் ஒரு சூலம் காணப்பட்டது. அதனை எடுத்து கிணத்துக்குப் பக்கத்தில் நின்ற இலந்தை மரத்துக்குக் கீழ் ஊன்றி வெள்ளி, செவ் வாய்க் கிழமைகளில் விளக்கேற்றி வழிபாடு ஆற்றிவந்த

னர். கிணறு வெட்டும்போது மண்ணுள் புதையுண்டிருந்த படியினால் பாதாள வைரவர் என்று அழைத்து வந்தனர்.

இலந்தை மரம் சில காலத்தில் பட்டுப்போனது. அந்த இடத்தில் ஒரு கொட்டில் போட்டு வெள்ளி செவ்வாய் வழிபாடும் வருடத்தில் மூன்று முறை பொங்கலும் நடத்தி வந்தனர். தைப்பொங்கல் அன்றும் வருடப்பிறப்பு அன் றும் ஆடி அமாவாசைக்கு அடுத்து வரும் சனிக்கிழமையும் பொங்கல் நடைபெற்றன. பொங்கலுக்கு மூன்று நாட்க ளுக்கு முன்பு விசேட அபிடேகம் திருவிழாச் செய்தே வரு டாந்தப் பொங்கல் நடைபெற்று வந்தது.

ஒரு முறை பெரிய கொள்ளை நோய் ஏற்பட்டது. வீட்டோடு மக்கள் படுத்த படுக்கையாகி குடும்பம் குடும் பமாகவே இறந்தார்கள். இக்கொள்ளை நோய் நீங்குவ தற்கு பெரியதொரு யாகம் செய்ய முற்பட்டனர். இந்த வைரவர் கோயிலுக்கு முன்னால் உள்ள வெளியே யாக குண்டம் அமைப்பதற்குத் தெரிவு செய்யப்பட்டது. பெரிய வேம்பு, மா, அரசு போன்ற மரங்கள் முழுதாகவே வந்து சேர்ந்தன. யாகத்திற்கு என்று கேட்டபோது எ வ ரு ம் மறுக்காமல் மரங்கள் கொடுத்து உதவினர்.

நாற்பது நாட்கள் தொடர்ந்து யாகம் நடைபெற்றது. வேதாகம விதிப்படி யாகம் நடைபெற்றது. அங்கிருந்து எழுந்த தீச்சுவாலை மூன்று நான்கு மைலுக்கப்பாற்பட்ட இடங்களுக்கும் தெரிந்தனவாம். யாகமுடிவில் ஒரு செம் மறிக்கிடாய் பலி கொடுக்கவேண்டும் என்று விதி உண் டாம். அதன் படி சுவாலித்து எரியும் அக் கினியில் செம்மறிக்கிடாய் ஒன்று வெட்டி அவிப்பாகமாகப் போடப் பட்டது. யாகத்திற்குப் பலியாகும் பிராணி தேவர் உலகை அடைகின்றது என்பது அவர்கள் நம்பிக்கை.

காலகதியில் யாகம் செய்வது படிப்படியாக நிறுத் தப்பட்டது. ஒரு ஆட்டுக்குப் பதிலாக ஓராயிரம் ஆடுகளும் கோழிகளும் பலிகொடுக்கும் பழக்கம் வளர்ந்து

வந்தது. சைவத்தின் பேரால், தெய்வத்தின் பேரால் பலி கொடுக்கும் பழக்கம் நிறுத்தப் படவேண்டும் என பல பெருமக்கள் கூறியும் இறைச்சிப் பிரியர்களும் வியாபாரப் பிரியர்களும் ஆடு கோழிகளை ஈவு இரக்கமின்றிப் பலிகொடுத்து வந்தனர். நல்லோர்களின் போராட்டம் வீண்போகவில்லை; கடந்த மூன்று ஆண்டுகளாக பலி நிறுத்தம் செய்யப்பட்டு விட்டது. சில பக்தர்கள் பலி நிறுத்தம் ஏற்பட்டாலொழியக் கோயில் பக்கம் போவதில்லை என்ற வைராக்கியம் உடையவர்களாகப் பல்லாண்டுகள் இருந்தனர். சில இளைஞர்கள் பலிகொடுப்பதற்கு என்று வீட்டில் கட்டப்பட்டிருந்த ஆடுகளை அவிழ்த்து தூரமான இடங்களுக்குத் துரத்திவிட்டனர்.

பொங்கல் அன்றைக்குக் கோயிலைச் சூழ உள்ள நூற்றுக்கு மேற்பட்ட குடும்பங்களும் மடைபோடுவது வழக்கம். பலகாரமடையும் பழமடையும் வேறு எந்தக் கோயில்களிலும் காணாத காட்சியாக இருக்கும். வீடுகளில் மூன்று தினங்களாக முறுக்கு, பயற்றம்பணியாரம், பால் உரொட்டி போன்ற பலகாரங்கள் எண்ணெயில் தயாரிப்பார்கள். ஒன்று ஒன்றரை அடி விட்டமான முறுக்குகள் சுடப்பெற்றுத் தேர்போலக் கட்டி மடைகளை அலங்கரிப்பார்கள்.

பொங்கல் முடிந்ததும் பலகாரங்களை வீட்டிற்கு எடுத்துச் சென்று உற்றார், உறவினர், அயலவர், ஏழைகள் எல்லாருக்கும் பங்கிட்டு உண்ணுங்காட்சி வரவேற்கப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும். இறைவன் பேரால் ஏழைகளுடைய வயிற்றுப்பசி நீங்குகிறது அல்லவா? பொங்கல் நடந்து எட்டாம் நாளும் பொங்கல் இட்டு சிறிய அளவில் மடையும் போடுவர். இதனை எட்டாம் மடை என்று அழைப்பர்.

பாதாள வைரவரை வழிபாடு செய்து நோய் நீங்கியவர்களும் இஷ்ட சித்திபெற்றவர்களும் பலர் உளர். சந்தைக்குப் பொருள்கொண்டு செல்லுபவர் ஈராக அவ்வழியால் செல்லுபவர் அத்தனைபேரும் நேர்த்திக்கடன் செய்தே

செல்லுவர். சந்தைக்குச் செல்லுபவர் தமது நேர்த்திக் கடனை ஒருகட்டி கற்பூரத்தோடு நிறைவேற்றிக்கொள்ளுவார். வழக்கிலே வெல்லுபவர் ஒரு ஆட்டையோ ஒரு கோழியையோ பலிகொடுத்தல் மூலம் நிறைவேற்றிக் கொள்ளுவார். பலிகொடுப்பவருக்கு நட்பம் ஒன்றுமில்லை; பொருள்லாபம் உண்டு. ஏனென்றால் உயிராக உள்ள ஆட்டுக்கிடாயின் விலையிலும் பார்க்க வெட்டியபின் அதன் விலை கூடுதலாக இருக்கும். இந்த வியாபாரமாகவே பல்லாண்டுகள் பலியிடுதல் நடைபெற்றது. மாணவர்கள் தமது நேர்த்திக்கடனை ஒரு தேங்காய் உடைத்தல் மூலம் நிறைவேற்றிக்கொள்ளுவர்.

சித்திரா பூரணையில் அன்றைக்கு சித்திரபுத்திரநாயனார் கதை படித்து விசேட அபிஷேகம் செய்துகொண்டிருக்காய்ச்சி ஊற்றும் வழக்கம் இன்றும் உண்டு. இலந்தை கட்டிக் குறிச்சியில் உள்ளவர்களும் அயல் குறிச்சியில் உள்ளவர்களும் தமது ஊரின் காவல்தெய்வம் இந்த வைரவக்கடவுள் என்று நம்புகிறார்கள்.

ஏழாலை மேற்கு தேவி ஆலயம்

மல்லாகம் சந்தியிலிருந்து கிழக்கு முகமாகப் புன்னை லைக்கட்டுவன் சந்தியை நோக்கிச் செல்லும் தெரு 26 வளைவுகளை உடையது. அதில் ஒரு வளைவில் நிமிர்ந்து பார்த்தால் தேவி ஆலயம் நிமிர்ந்து நிற்பது தெரியும்.

கந்தப்பர் வேளாண் குலத்தைச் சேர்ந்தவர். ஏழாலையைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். கிணறு தோண்டும் தொழிலில் நிபுணராக விளங்கினார். கிணறு ஒன்று தோண்டும்போது கல்லுப்படை வந்தது. கல்லில் கொந்தாலி பட்டபோது கணீர் என்றொரு சத்தம் கேட்டது.

கீழே குனிந்து பார்த்தார். ஒரு லிங்கமும் பந்திரம் ஒன்றும் கிடப்பதைக் கண்டார்.

கல்லையே பார்த்துப் பார்த்துப் பழகிய கந்தப்பருக்கு லிங்கத்தைப் பார்த்த உடனே உள்ளத்தில் ஒரு மாற்றம் ஏற்பட்டது. கந்தப்பருக்குத் திடீரென ஞானம் உதயமானது. கிணற்றினுடைய சுற்றளவுக்குத் தக்கதாக உடல் பருத்திருப்பது போல ஒரு பிரேமை. உடனே சிவலிங்கத்தையும் யந்திரத்தையும் கீழேயே வைத்துவிட்டார். லிங்கம் சிவம்; யந்திரம் சக்தி. கந்தப்பருடைய காதினுள்ளே யாரோ உபதேசம் செய்தது போல சக்தி யந்திரம் அசரீரியாகக் கேட்டது.

தற்போது நால்வர் மடாலயம் என்று அழைக்கப்படும் இடத்தில் ஒரு வேப்ப மரம் நின்றது. அதன் கீழ் லிங்கத்தையும் சக்தியையும் வைத்துக் கந்தப்பர் பூஜித்து வந்தார். கந்தப்பருக்கு வெள்ளி திங்கட் கிழமைகளில் கலைவருவது வழக்கம். அந்த நேரத்தில் அவரைத் தரிசித்துப் பலர் நோய் நீக்கம் பெற்றுள்ளனர். வேறு சிலர் தமதுள்ளத் திலுள்ள குறைகளை மானசீகமாக முறையிட்டு அவற்றைப் போக்கிக் கொண்டனர்.

வட்டுக்கோட்டையில் ஒரு ஏழைக் குடும்பம். குடும்பத் தலைவிக்குக் குழந்தை பிறக்க முடியாமல் பெரும் கஷ்டமாயிருந்தது. கந்தப்பரின் தெய்வீகத்தைக் கேள்விப்பட்டிருந்த குடும்பத் தலைவன் இன்னொரு ஆள் துணையுடன் கந்தப்பரை நாடி வந்தார். கந்தப்பர் அப்பொழுதுதான் தோட்டத்தில் இருந்து வீட்டுக்கு வந்தவர். அவரது தோற்றத்தைக் கண்டவர்களுக்கு அவர்மேல் சிறிதும் நம்பிக்கை ஏற்படவில்லை.

வந்த கடமைக்காக விடயத்தை கந்தப்பரிடம் கூறினர். “நீங்கள் வீடு செல்லுங்கள். உங்கள் பின்னால் நான் வீட்டுக்கு வருகிறேன்.” என்று அவர்களை அனுப்பிவைத்தார். குளித்தார்; தமது நியமங்களை முடித்துக்கொண்டு

புறப்பட்டவர் அவர்கள் வீடு சேருவதற்கு முன்பே கந்தப்பர் சென்று அடைந்து விட்டார். பெண்ணுடன் ஒரு ஆளை மாத்திரம் விட்டு, மற்றையோர் எல்லாரையும் வெளியேறச் செய்தவர். வீட்டைப் பூட்டிச் சாவியை எடுத்துக்கொண்டார். 25 யார் தூரம் நடந்துசென்றார். திருப்பி வந்தார். வந்த வேகத்தில் கதவைக் காலால் உதைத்தார். கதவுந்தாளைத் திறந்து கொண்டது. குழந்தையும் குவாகுவா என்று அழுது சத்தம் கேட்டது.

அத்தருணத்தில்தான் கந்தப்பரை அழைக்கச் சென்றவர்கள் வந்து சேர்ந்தனர். இப்போ கந்தப்பரைப்பார்த்தவர்களுக்குத் தாம் முன்பு வேறுயாரையோ பார்த்தது போலச் சந்தேகம் எழுந்தது. விஷயத்தை அறிந்த உடனே இருவரும் அவரது காலில் விழுந்து மன்னிப்புக் கேட்டுக் கொண்டனர். தம் குடும்ப நிலைபரத்துக்கேற்ற பணமுடிப்பு ஒன்றைக் கொடுக்க முன்வந்தனர். கந்தப்பர் சிரித்தார். பணத்தைக் கையால் மாத்திரம் அல்ல; மனத்தாலுந் தீண்டேன் என்றார்.

ஒருமுறை ஒருவருக்குப் பாம்பு தீண்டிவிட்டது; விடம் தலைக்கேறிய நிலையில் கந்தப்பரிடம் கொண்டுவந்தனர். தான் சாப்பிட வைத்திருந்த தயிரையுஞ் சோற்றையும் பாம்பினால் கடியுண்டவருக்குக் கொடுத்தார். அவரும் வயிறு நிறையச் சாப்பிட்டார். ஒவ்வொரு கவளமும் சாப்பிடச் சாப்பிட விடத்தின் வேகமும் படிப்படியே குறையத் தொடங்கியது. தயிர்ச்சோறும் சாப்பிட்டு முடிய விடத்தின் வேகமும் முற்றாகத் தணிந்தது.

கந்தப்பர் தினமும் யாகம் வளர்ப்பார். யாகத்தீக்குப் பக்கத்திலே ஒரு பாணைநிறைய மோர் வைத்திருப்பார். எந்த நோயாளர் வந்தாலும் அந்த மோரையே குடிக்கக் கொடுப்பார். அவர்களும் பயபக்தியோடு வாங்கிக் குடிப்பார்கள். இரண்டொருதினங்களில் நோய் நீக்கம் பெறுவர். அவரிடம் மோர் வாங்கிக் குடித்த எந்த நோயாளருக்கும் நோய் மாறாது இருந்ததில்லை.

கந்தப்பரிடமிருந்து லிங்கம், இயந்திரம், ஏடுகள் களவாடப்பட்டன. லிங்கம் சபாபதி என்பவரிடமும் இயந்திரம் வன்னியசிங்கம் என்பவரிடமும் அகப்பட்டன. வன்னியசிங்கத்தின் மருமகன் ஒரு இந்தியர். அவருக்கு இந்த இயந்திரத்தின் பெருமை தெரியாது. அவர் ஒரு நாஸ்திகர். அந்த இயந்திரத்தை வெளியே தூக்கி எறிந்துவிட்டார். சில நாட்களில் அவரும் படாதபாடெல்லாம் பட்டு கடைசியில் இவ்வுலகை விட்டே நீங்கி விட்டார். வன்னியசிங்கர் அதனைத் தேடி எடுத்து இப்போது தேவி ஆலயம் உள்ள இடத்தில் ஸ்தாபனம் செய்து கொட்டில் ஒன்று கட்டி அதனை தாபரித்து வந்தார். அவரது சுற்றத்தார் ஒன்று கூடி ஆண்டுதோறும் பொங்கல் விழா நடத்தி வந்தனர். வன்னியசிங்கத்தாரின் மறைவுக்குப் பின் ஆண்டுதோறும் வைகாசிக் கடைசி வெள்ளிக்கிழமை பொங்கல் தவறாது நடைபெற்றுவரலாயிற்று.

கொட்டிலையும் படிப்படியே அழியவிட்டனர். இடையில் பொங்கலும் நின்று போயிற்று. அதனால் அக்குடும்பங்களுக்கிடையில் செழிப்பும் குறையலாயிற்று. பலவித துன்பங்களும் ஏற்படலாயிற்று. சின்னத்துரை பூரணத்திற்கு ஒரு வருத்தம். அப்போ அவருக்கு வயது 48. மயக்கம் வரும். அது தெனிய பல நாட்களாகும். நோயைக் கண்டு பிடிக்கவும் முடியவில்லை. மாற்றவும் முடியவில்லை. மானிப்பாயில் 8 நாட்கள் வைத்திருந்தார்கள். மயக்கத்தோடு உடலும் பாரமாகக் காணப்பட்டது. டக்டர்மார் பரிசோதித்து இவருக்கு உடலில் எந்தவிதமான நோயும் இல்லை என்ற முடிவுக்கு வந்தார்கள்.

மானிப்பாய் ஆஸ்பத்திரியில் இருந்து யாழ்ப்பாண ஆஸ்பத்திரிக்குக் கொண்டு வந்தார்கள். அங்கும் சிலநாட்கள் வைத்திருந்தார்கள். நோயில் எந்தவிதமான மாற்றமும் காணாதபடியினால் வீட்டிற்குக் கொண்டுவந்தார்கள். பேரம்பலத்தாரிடம் மருந்து எடுத்தார்கள். அதனையும் முறையாகக் குடிக்கவில்லை. சில்லாலையிலும் 40 நாட்களாக வைத்தியம் நடந்தது.

பூரணம் வீட்டில் படுத்திருக்கிறார். ஒரு நாள் மத்தியானம் திடீரென அவரது காதினுள் ஒரு சத்தம் கேட்டது. இலக்குமி, சரஸ்வதி, துர்க்கை என்ற சொற்களே அவரது காதினுள் கேட்ட சொற்களாகும். வெறொருவரும் இல்லாத சந்தர்ப்பத்தில் இச்சொற்கள் எங்கிருந்து வந்தன என்ற ஆராய்ச்சி நடைபெற்றது. ஆதரித்துவந்த தேவியின் குறைபாடு என்பது எல்லாராலும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது.

கோயில் புனருத்தாரணம் செய்யப்பட்டது, கிணறு வெட்டப்பட்டது. இலங்கை முழுவதிலும் திரிந்து பணம் சேர்த்துக் கோயில் கட்டிக் கும்பாபிஷேகமும் நடைபெற்றது. வெள்ளி திங்களில் பெரிய கூட்டம். யாழ்ப்பாணக்குடா நாட்டின் பல பகுதிகளிலிருந்தும் மோட்டாரில் மக்கள் கூட்டம் வரத் தொடங்கியது. பூரணத்தின் மீது ஆவேசம் கொள்ளும் சக்தி பக்தர்களுடைய உள்ளக்கிடங்கையை வெளிப்படுத்தி அதற்குப் பரிகாரமும் கண்டது.

கலைவருமுன் காதினுள் ஓம் என்ற ஒலி கேட்கும். அந்த ஒலி கேட்ட உடனே அவருடைய தோற்றமே மாறிவிடும். வெள்ளி திங்கட் கிழமைகளில் இரவு முழுதுமே இச்செயல் நடைபெறும். கோயிலில் அலங்காரத் திருவிழா ஆனி உத்தர தினத்திலிருந்து பத்து நாட்களுக்கு நடைபெறும். திருவெம்பாவையும் நவராத்திரியும் மிக விசேடமாக நடைபெறும். நவராத்திரி பத்தாம் நாள் அகோர ரூபமாகக் காட்சி கொடுக்கும். தைப்பொங்கல் அன்றும் பங்குனியில் எல்லாத்திங்களிலும் பொங்கல் நடைபெறும். நீர்க் கஞ்சியும் காய்ச்சி ஊற்றுவார்கள்.

அக்கினிக் குண்டத்தில் பிரம்பைப் போட்டு அப்பிரம்பில் எவ்வித மாறுபாடின்றியும் எடுக்கப்படும். அதனைக் கொண்டே நோய் நீக்கம் நடைபெறும். தினந்தோறும் ஒரு நேரப் பூஜை அந்தணர் ஒருவரால் நடைபெற்றுவருகிறது. விசுவலிங்கம் என்பவருக்கு வயிற்றில் பெரிய

கட்டி. டாக்டர்கள் இவர் இனித் தப்பமாட்டார் என்று கைவிட்டுவிட்டார்கள். தேவியிடம் வந்து முறையிட்ட போது விபூதி போட்டுத் தீர்த்தம் குடிக்கக் கொடுத்து பிரம்பினால் தடவியபோது நோய் இருந்த இடம் தெரியாமலே நீங்கிவிட்டது. நீண்ட நாட்களாக வயிற்றில் இருந்து வந்த வலி ஒன்று இளவாலை மனுஷிக்கு நீக்கப்பட்டது. இப்படிப்பட்ட புதுமைகள் மிக ஏராளமாக இன்றும் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது.

ஏழாலையம்பதி ஸ்ரீ துர்க்காதேவி திருப்பதிகம்

காப்பு

ஞானக் கணபதியே ஞாலம் செழித்தோங்கத் தானமுயர் காவிரியைத் தந்தவனே - வானமுயர் செல்வி துர்க்கா தேவி திருப்பதத்தைப் பாடுதற்கு நல்விளக்காய் நிற்பாய் நயந்து.

நூல்

1. பிரணவச் செல்வியே போற்றிநட மாடிடும்
பிரசன்னக் கோயில் கொண்ட
கருணைவடி வேபோற்றி கற்பகாம் பிகையென்னும்
கௌரியே போற்றி இன்பத்
தருணமழை யேபோற்றி தமியே னுனைப்பாடத்
தங்குகலை தந்தருளுவாய்
அருணெறி மிகுந்தசீர் ஏழாலை வளர்துர்க்கை
அம்மையே போற்றி போற்றி.
2. நாதமே விந்துகலை ஞானவடி வேபோற்றி
நமசிவய மந்திரத்தின்
வேதமே போற்றிசிவ போதமே போற்றிமண்
விண்ணுதி யண்டமேவும்
சோதியே போற்றிநின் சுந்தரப் பொன்னடிகள்
துதிக்கின்ற சிந்தை தருவாய்
ஆதியே இன்பமுயர் ஏழாலை திகழ்துர்க்கை
அம்மையே போற்றி போற்றி

3. வானந் துளங்குமநி யாயம் புரிந்தகொடு
மாகிஷா சுரனாதியாம்
ஈனந் தொடர்ந்தவல் லசுரர்குல மத்தனையும்
ஈடழித்தா யிறைவியே
மோனந் துலங்கிடுதி யானந் துலங்குநின்
முத்திரைச் சித்தமருள்வாய்
ஆனந்த வல்லியே ஏழாலை தருதுர்க்கை
அம்மையே போற்றி போற்றி
4. கண்டவர் கவைக்குநற் கண்டே கனிந்தசர்க்
கரையே வடித்தபாகே
வண்டுறையு நறியமல ரேயமிர்த சுரபியே
மணிமந்தர சஞ்சீவியே
மண்டுபிணி தீர்த்திடும் மாமருந் தேநின்னை
மறவாத பேறருளுவாய்
அண்டர்பணி நலமோங்கும் ஏழாலை மிளிர் துர்க்கை
அம்மையே போற்றி போற்றி
5. சிங்கத்தி லேறிலரும் சிங்காரி யேகன்னந்
சிலைகொண்ட மலைமங்கையே
கங்கைச் சலத்திலொரு சங்கொத்த மங்கையாய்க்
காட்சிதர வந்த உமையே
செங்கைத் தலக்கலச மெங்கட்கு நலமுதவத்
திருவுளங் கொண்டு வருவாய்
அங்கயற் கண்ணியே ஏழாலைவாழ் துர்க்கை
அம்மையே போற்றி போற்றி.
6. பொற்புடைய சடையாடப் பூத்தசெவித் தோடாடப்
புனிதவிழி மலர்களாட
கற்பகக் கரமாட வெற்புநிகர் தனமாடக்
கனகமணி மாலையாட
சிற்பரப் பதமாடத் திருவிதி யாடியெம்
தியவினை தீர்க்க வருவாய்
அற்புத மிகுந்த புகழ் ஏழாலை பொலிதுர்க்கை
அம்மையே போற்றி போற்றி.

7. மதிபேணும் சுகமுண்டு வளமான நிதியுண்டு
வாய்த்தகலைக் கீர்த்தியுண்டு
பதிபேணும் பதமுண்டு பற்றுடைய இனமுண்டு
பண்புமனை மக்களுண்டு
துதிபேணும் நெறியுண்டு சோதிவீ டுண்டுனது
தூயபணி பூண்டவர்க்கே
அதிகார சக்தியே ஏழாலை மகிழ்துர்க்கை
அம்மையே போற்றி போற்றி.
8. நிறம்பூத்த வடிவமொடு நின்றாலங்காட்டினடம்
நிகழ்த்திய மகாதேவியே
நிறம்பூத்த மதுரைமீ னுட்சியே கம்பைநதிச்
சிவம்பூத்த காமாட்சியே
புறம்பூத்த பூதங்கள் புலன்பூத்த சகஸ்ரார
பொதுவெளியிற் காண அருள்வாய்
அறம்பூத்த கண்ணியே ஏழாலைப் பதிதுர்க்கை
அம்மையே போற்றி போற்றி.
9. தந்தைநீ தாயுநீ தனையர்நீ இனமும்நீ
சாற்றுஞ்ச கோதரரும்நீ
வந்தபெரும் நிதியம்நீ வாய்ந்தகலை நலமுநீ
மன்னுகக யோகங்கனீ
பந்தனைக ணீத்தசிவ பாக்கியம் நீ யென்றுன்
பாதத்தை நம்பிநின்றேன்.
ஐந்தெழுத் தழகியே ஏழாலை வருதுர்க்கை
அம்மையே போற்றி போற்றி
10. துன்பங்க ளதிகமுறு தெர்ற்றுநோய் புற்றுநோய்
சொறிகுன்ம மம்மை கண்ணோய்
என்பருகு வறுமைநோய் செவிடுகுரு மேமநினை
விணையாத மூளைமனநோய்
வன்பவக் கொடியநோய் வந்தெமை வருத்தாது
வளர்ப்பதுன் பாரமம்மா
அன்புவளர் பொன்மலரும் ஏழாலைநீ துர்க்கை
அம்மையே போற்றி போற்றி.

— அருட்கவ. ச. விநாசித்தம்பி அவர்களால் பாடப்பட்டது

ஏழாலை செம்பவள நாட்டில் எழுந்தருள் புரியும் சிவகண்ணகை அம்மன் கோயில்

ஏழாலைக்குரிய பெரிய சிறப்பு அதன் மண் வாசனை
என்று முன்பு தெரிந்து கொண்டோம். செம்பாடு என்று
மற்றவர்களால் அழைக்கப்படும் துவரைக் கலட்டியில்
தாமோதரம்பிள்ளை-இராசா என்பவர் இருந்தார். அவர்
ஒரு தேவி உபாசகர். ஒரு முறை அவர் வற்றாப்பனை அம்
மன் கோவிலுக்கு யாத்திரை சென்றார். தேவியை நினைப்ப
வர் மனம் கோயிலாகக் கொள்ளுபவள் அல்லவா? தனது
பக்தித் திறத்தினாலே இராசா தேவியை அழைத்துக்
கொண்டு வந்துவிட்டார். கோயிலுக்குச் செல்பவர்கள்
கோயிலிலுள்ள மூர்த்தியை உள்ளத்திலே பிரதிஷ்டை
செய்துகொண்டு வரவேண்டும். அங்ஙனம் பிரதிஷ்டை
செய்யப்படாவிட்டால் அவர்கள் கோவிலுக்குச் சென்று
வணங்கிய பயனை அடைய முடியாது.

தான் அழைத்து வந்த தேவிக்கு இருப்பிடம் ஒன்று
அமைக்க விரும்பினார் திரு. இராசா அவர்கள். சிறு கொட்
டில் ஒன்று அமைத்தார். அதிலே லிங்க உருவில் கல்லு
ஒன்று நாட்டினார். தேவி வழிபாடு முறையாக நடை
பெற்றது. இது சுமார் 90 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு நடை
பெற்றது. அவருடைய பக்தியான வழிபாடு பொது மக்
களைக் கவர்ந்தது. தேவியிடம் வந்து தமது குறைகளை
யெல்லாம் வாய்விட்டுக் கூறினர். பேய், பெல்லி, குனி
யங்களால் கஷ்டமுற்றோர் விடுதலை அடைந்தனர். வெள்ளி,

திங்கள் ஆகிய இரு தினங்களிலும் மக்கள் பெருந் திர ளாகக் கூடி வழிபாடு ஆற்றித் தமது குறைகளைப் போக் கிக் கொண்டனர்.

பேயினால் பீடிக்கப்பட்டோரைக்கொண்டு இரவு முழு வதும் கல் சுமத்தல், மண் வெட்டுதல், கல்லுக் கிழறு தல் போன்ற நல்ல பயனுள்ள தொழில்களை பூசாரியா கிய இராசா அவர்கள் செய்வித்ததைச் சிறு வய தில் நேரில் கண்டுள்ளேன். விடிந்தால் வேலை செய்தவர்க ளுக்கே தாம்தான் அத்தனையும் செய்தது என்பது தெரி யாது. பேயினால் பீடிக்கப்பட்டிருப்பவர்கள் அதன் வச மாகித்தான் அத்தொழில்களைச் செய்தார்கள். அதனால் சுய உணர்வின்போது அதனை அவர்களால் உணர்ந்து கொள்ள முடிவதில்லை.

பங்குனி மாதம் எல்லாத் திங்களும், வைகாசி விசாகம், மார்கழித் திருவெம்பாவைத் தினங்கள், சித்தி ரை மாசத்தில் நடைபெறும் அலங்காரத் திருவிழாக்கள் பத்து நாட்கள் ஆதியன விசேட திருவிழா நாட்களாகும். பூசாரி இராசா அவர்களின் மகா சமாதியின் பின் அவ ரது தம்பி கார்த்திகேசு அம்பாளின் திருவருளுக்குப்பாத்திர ராகி பூசைகள் மிக விசேடமாக நடைபெற்று வருகின்றது. பொது மக்களின் கைங்கரியத்தினால் பரிவார மூர்த்தி களாகிய பிள்ளையார், முருகன், கிருஷ்ணர் ஆகியோருக் கும் கோயில்கள் எழுப்பப்பட்டுள்ளன. வீரபத்திரர், வயி ரவர், சனீஸ்வரன், நவக்கிரக மண்டபம் ஆதியனவும் உண்டு.

கடையிற் சுவாமிகளுடைய பேரருளுக்குப் பாத்திர ரான பெரியகடை பொன்னம்மா வீட்டுக்காரரை யாவ ரும் அறிவர். அவரது பேத்தியார் திராத நோயினால் வருந்தியபோது இவ்வாலயத்திற்கு வந்து தரிசித்து நோய் நீக்கம் பெற்றார்கள்.

கந்தர் மடத்தில் நடராஜா என்பவர் வாழ்ந்து வந் தார். அவருக்கும் மனைவிக்கும் இடையில் நீண்டநாள் பிரிவு. அத்துடன் அவருடைய மகனுக்கு ஒரு நெஞ்சு நோவு. அதனை டாக்டர்களாலும் கண்டுபிடிக்க முடிய வில்லை. தேவியின் தரிசனத்தினால் குடும்பம் ஒற்றுமை யும் நோய்நீக்கமும் ஏற்பட்டது. அந்த ஞாபகார்த்த மாக முருகன் கோயில் அவர்களால் கட்டப்பெற்றது.

ஏழாலையைச் சேர்ந்தவர் ஞானமுத்து. அவருடைய மனைவியார் நீண்ட காலம் நோய் வாய்ப்பட்டு படுத் த படுக்கையாகக் கிடந்தார். வைத்திய விற்பன்னர்களும் மாறாத நோய் என்று கைவிட்டனர். தேவியையே தஞ் சம் என்று அடைந்தார். நோய் நீங்கா விட்டால் தேவி சந்நிதியிலே உயிரை விடவும் தீர்மானித்தார். இரண்டு தினங்களில் நோய் நீக்கம் பெற்றார். அவரது உபயமே கிருஷ்ணனுக்கு எடுக்கப்பட்ட ஆலயமாகும்.

வெள்ளி, திங்களில் மூன்று நேரப் பூஜையும் மற் றைய தினங்களில் ஒரு நேரப் பூஜையும் கிரமமாக நடை பெற்று வருகின்றன. பக்தி ஒன்றை முன் வைத்தே அங் குள்ள பூஜை நடைபெற்றுவருகின்றது. வெள்ளி, திங்கட் கிழமைகளில் சராசரி 100 பேர் வரை பல இடங்களிலும் இருந்து வந்து தமது குறைகளைத் தீர்த்துக்கொள்ளுகின் றனர்.

கண்ணகை அம்மன் பாமாலை

சிவலிங்கப் பிள்ளையார் தோத்திரம்

1. சிவலிங்கப் பிள்ளையா ராகிச் சிவனாகிச் சத்தியாகிச் சிவநால் குமரருமாகிச் சிவநவ பேதுருமாகிச் சிவநவ சத்தியுமாகி நடமாடும் சிவானந்தனே சிவவே தாகம மருளிச்செய் தோனே சிவசெங்கோல் சிவசேவடியினைச் சிந்திப்போம் சிவஞானபூசைக் கோலே சிவசிந்தையோம் சிவஞான பூசை செய்ய சிவகற்பகனே கருணை கரையிலா தருள்வோனே சிவன்களைச் சேர்த்திடச் சிவலோகமானாயே பூலோகே.

சிவன் வணக்கம்

2. செங்கண் சத்தி சார்ந்த சிவபெருமானே
செல்வானந்த சிவசோதிவானே
எங்கெலாம் பரந்த ஏகன் நாதனே
எளிதானோர்க்கீழும் ஞானரிய அற்புதனே
செங்கை தீசேர் சாம்பலணி நடனனே
செருக்குற்றோரைச் சங்கரித் தேற்கும்
சங்கரனே செங்கமலச் சிவசோதி பாதம்
சீவன்களைச் சேர்த்திடச் சிவலோகமானாயே பூலோகே

அம்மன் பாடல்

3. சிவனாகிச் சத்தியாகிச் சர்வரு பமுமான
சிவசர் வேஸ்வரியே சிவசுந்த ரேஸ்வரியே
சிவநேஸ்வரியே சிவநெறி நாடாது நிந்தித்த
சீரிலாக் கொடுங்கோலன் மதுரை பாண்டியனை
அவதுறு துஷ்டரை அழித்திட முன்னெலாம்
அரன்னெறி ஒங்கிய மதுரைமா நகரில்
அவதரித்த சிவபலேஸ்வரி கண்ணகையே
ஏழாலை செம்பவள நாடுறை செல்வியே
4. பரமசிவன் பத்தினியாகிப் பரலோக மெங்கும்
பராசத்தியாய்ப் பாவவினை போக்கியருளும்
பேரொளி யானாய் நித்திய பெருமாட்டியே
பேசப்பெரிதும் இனியபுகழேஸ்வரியே
அரிபிரம தேவரும் அறியாத அற்புதக் கோலமே
ஆரமுதே அடியார்க் கினிய வரமீயும்
அரியபொற் பாதச் சிலம்பொலிக் கண்ணகையே
ஏழாலை செம்பவள நாடுறை செல்வியே
5. பொன்னொளி மேனியாள் பவளவொளி பார்சடையே
பரந்தசெந் நாகம் சென்னிய பராசத்தி
அன்பொளி மிக்கமொழியாள் அன்பருள் ளத்தே
யாதியலும் ஞானபா லியும் கொங்கையள்

- ஞான கண்ணகையே ஆன்மாவர் அறியாதறிய
ஞானப் பதமாய்ப் பரந்த சிவஞான வதியே
என்றென்றும் எளிமையான ஒளிவளர் தெய்வமே
ஏழாலை செம்பவள நாடுறை செல்வியே.
6. அழகேஸ்வரி சிவ கண்ணகா தேவியே
அருஞ் சுடரே தேனே தெளிவே
அழிவிலாப் பேரானந்த ஞானொளியே
அற்புத அம்பிகையான நித்ய கல்யாணியே
ஊழிஊழி நாயகியே உள்ளன்பர்க் குண்மையாய்
ஊழும் கரையிலாக் கருணைமா கடலே
ஆழமே லரீவத் துறங்கும் அரியோன் தங்கையே
ஏழாலை செம்பவள நாடுறை செல்வியே
7. சங்கரன் சத்தியான மீனாட்சி அம்மையே
சர்வ லோகமெல்லாம் சர்வவினை நீக்கியருளும்
சங்கரி நிமலாதேவியே செஞ்சடைமீது
சந்திரமதிச் சுடரொளியாளே தேவ தேவியே
ஒங்காரப் பொருளான ஒப்பிலா மருந்தே
ஒய்விலா தியங்கும் அருட்சத்தியான
எங்கள் கோமாட்டி பேரின்ப நாயகியே
ஏழாலை செம்பவள நாடுறை செல்வியே.
8. வேதநாயகன் தேவி வேதநாயகியே
வேழமுகன் வேலவன் இனியமுத அன்னையான
மாதேவியே மங்களேஸ்வரியே மாண்புடைய
மகேஸ்வரியே மாதேவரும் மிக்கோரு மறியா
வித்தக விகித்தியே விலகா வினையெலாம்
வேரறுத்து விலக்கும் சிவஞான சத்தியே
முத்தி சித்தித் தருளும் முத்திநாயகியே
மேன்மொழியாளே ஏழாலை செம்பவளநாடுறைபவளே
9. பாசமெலாம் பற்றறுக்கும் பரமேஸ்வரியே
பாதமலர் போற்றும் பக்தர்க் குகந்தருளும்
நேசவிளக்கானாய் நேர்த்திக் களவிலா வரமுமானாய்
நிலையான தம்சேவடி நினைபா அழிவேரார்க்கும்

நேசமாய் நினைவுறுத்தி யருளும் துரந்தரேஸ்வரியே
நினைவு நாவுக்கினிய நகுலேஸ்வரியே நாகமெலாம்
உவந்தணிந்த செஞ்சடை முடி உமையவளே
உகந்தேழாலை செம்பவள நாடுறை செல்வியே.

10. எண்குணத்தான் எழிலான ஏகன நாயகி
எண்குணத்தாளே எல்லாம் காரண அதிகாரியே
அண்டமெலாம் அதிபதியாகி அருளும் பரஞ்சோதி
அம்மையே அன்பானோர்க் குகந்தருளும்
விண்ணவளே விண்ணவர்க்கரசி வேதவித் தகியே
விழிப்பான வேல்விழிக் கருணைக் கண்ணகியே
பெண்கள் சிகாமணியே புகழேஸ்வரி புனிதவதியே
பேரொளியானாய் ஏழாலை செம்பவள நாடுறைபவளே.

11. சுந்தரேஸ்வரன் சத்தியான சுந்தரேஸ் வரியே
சித்தி புத்தியான அருட்சத்தி அம்மையே
மந்திர தந்திர மாயமெலாம் கடந்த
மெய்ஞ்ஞான மாதேவியே அண்ட ஒளியெலாம்
விந்தையாகித் தோய்விலா அருட் சோதியான
விண்ணவளே வேத விழுப்பொருளான கோமாட்டியே
பந்தபாசம் பெல்லி சூனியம் போக்கியருளும்
பத்தினியே ஏழாலை செம்பவள நாடுறைபவளே.

12. அம்பலவா னுகிப் பிரமகபால மேந்திய
ஆதி சிவன் அருட்சத்தியான திலகேஸ்வரியே
ஓம்பிவளர் மேகத்தை நிகர்த்தற்கரிய
ஓப்பிலாக் கூந்தலாள் மின்னொளி இடையாளே
உம்பரு மறியாச் சுகந்தங்கள் கமழு மலராளே
உயிர்க் குயிரான மெய்யளே லோகேஸ்வரியே
இம்மை மறுமையிலா இறைவியே அன்பர்க்கு
இனியவளே ஏழாலை செம்பவள நாடுறைபவளே.

13. ஆதியந்தமிலா ஐகன்மாதாவாகி
அருவும் உருவும் அருவுருவுமான
சிதம்பரேஸ்வரியே வரமெலாம் சித்தித்தருளும்
சீருடையாளே வெண்ணிறணிந்த செம்மேனியளே

பேதமின்றிப் பரலோகமெங்கும் ஆண்டருளும்
பேரொளிப் பெருமாட்டியே பக்தர் வசமானவளே
நித்தமும் நினைவோர்க்கு நீங்காத செல்வியாகி
நிறைந்தவளே ஏழாலை செம்பவள நாடுறைபவளே.

14. வெள்ளியங்கிரிச் சிவஞரோ டகலாது வெள்ளை
விடைமீது வீற்றிருந் துலகெலா முலாவி
ஆளும் அற்புதக் கற்பகத் தரசியே
ஆவன புரிய அருந்தவம் புரிந்தரி யோனுக்குக்
கள்ளமிலாக் கருணையால் அரனாருடனிணைந்து
அருள்ஞானதிரொளி வீரசக்கரம்
அள்ளியீந்தருளிய ஆதிபராசக்தியே
அன்பர்க்கு ஏழாலை செம்பவள நாடுறைபவளே.

15. முழுமுதல் மூர்த்தி முக்கண்ணன் மணவாட்டியே
மாதவமெலாம் மேவிய *முத்திநாயகியே
ஏழுசத்தி நவசத்தியுமான ஏகனராஜேஸ்வரியே
எல்லா உயிர்க்கும் ஏகமனதான அம்மையே
முழுமனத்தடியார்க்கு முத்திநெறியருளும்
முழுமனத்தவளே முந்தைவினையெலாம்
அழித்தருளும் அதிகார சிவஞான சத்தியே
அன்பர்க்கு ஏழாலை செம்பவள நாடுறைபவளே

16. பரமசிவன் பத்தினியே பரமேஸ்வரியே
பார்வதியே பராசத்தியே புவனேஸ்வரியே
வீரசத்தியே விண்ணவர்க்கரசியே வேதவிகிந்தியே
விகிந்த விகிந்தியே விமலாதேவியே ஞானவதியே
கருணாவதியே கனகாம்பிகையே கனகேஸ்வரியே
காமாட்சியே கயிலாயவதியே மகேஸ்வரியே
மங்களேஸ்வரியே
நாராயணன் தங்கையே நாகேஸ்வரியே நகுலேஸ்வரியே
நலமாக ஏழாலை செம்பவள நாடுறை செல்வியே.

— திரு. இ. கதிரவல்நாதன் என்பவரால் பாடப்பெற்றது

சூராவத்தை ஸ்ரீ முத்துமாரி அம்மன் கோவில்

ஏறத்தாழ 125 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு சூராவத்தையில் அம்பாளுடைய நோய் அமோகமாகப் பரவியது. அதனால் பீதிகொண்ட மக்கள் ஒரு மரத்தடியில் ஒன்று கூடி குல்லமடை போட்டுக் குளிர்த்தி போட்டு பொங்கல் செய்தார்கள். அதனை வருடந்தோறும் அந்த மரத்தடியிலேயே செய்து வந்தார்கள்.

அந்தக்காலத்தில் ஏழாடையில் உள்ள மற்றைய கோயில்கள் புராணப்படிப்பிற்கு மிகப்பெயர் பெற்று விளங்கின. ஏழாடையில் உள்ளவர்களிற் பலர் புராணம் வாசித்தலிலும் பயன் சொல்லுதலிலும் மிகச் சிறப்புடையராய் விளங்கினர். அயலூரில் உள்ளவர்கள் பயன் சொல்லுவதிற் சிறந்தவர்கள். பயன் சொல்ல வருவதுண்டு. கந்தபுராணம் கருத்தாகப் படிக்கப்பட்டு வந்தது.

இப்புராணப் படிப்பை ஒழுங்காகக் கேட்டு வந்தவரில் சூராவத்தையைச் சேர்ந்த சுப்பிரமணியமும் ஒருவராவர். புராணம் கேட்கப் போகும் முதியவர்கள் தூணோடு சாய்ந்திருந்து கேட்பது வழக்கம். நாளடைவில் அவர்கள் சாய்ந்திருந்துகேட்டு வந்த தூண்கள் ஆட்சியால் அவர்களுக்கே சொந்தம் என்று உரிமை பாராட்டுவதும் உண்டு. சுப்பிரமணியத்தாருக்கும் இன்னொருவருக்கும் இடையில் தூண் தகராறு ஒன்று ஏற்பட்டுவிட்டது. அதனால் சுப்பிரமணியம் அவர்கள் கோயிலில் சென்று புராணம் கேட்பதை நிறுத்திக் கொண்டார்.

ஒருநாள் சுப்பிரமணியத்தார் சுன்னாகம் அ. குமார சுவாமிப் புலவரிடம் சென்றார். தான் கந்தபுராணப் படிப்பைத் தனது வீட்டில் வைத்து நடத்தப்போவதாகக் கூறினார். விஷயத்தைப் புரிந்து கொண்ட புலவர் அவர்கள் கோயிலில் புராணம் படிப்பதுதான் விசேடம் என்றார்கள். இதனைக் கேள்வியுற்ற சுப்பிரமணியத்தாரின் மகன் வேலுப் பிள்ளை தேவியின் யந்திரம் ஒன்று செய்வித்து பொங்கல் நடைபெற்று வந்த மரத்தடியில் கொட்டில் ஒன்று கட்டி அதனுள் இயந்திரம் வைத்து பூசை செய்து வந்தனர்.

காலகதியில் உருவச்சிலை செய்து கும்பாபிஷேகமும் செய்யப்பெற்று கந்தபுராணப் படிப்பும் நடைபெற்று வரலாயிற்று. வடலிகளுக்கு நடுவே கோயில் அகப்பட்டு மிகச் சிறிதாக இருந்தபடியினால் 1927-ஆம் ஆண்டிலே பெரிதாகக் கட்டுவதற்காக ஊர்ப் பொதுமக்கள் ஒன்று கூடினர். கோயிலைப் பரிபாலிப்பதற்கென்று பரிபாலன சபை ஒன்றை ஏற்படுத்தித் திருப்பணியை முடித்துக் கும்பாபிஷேகமும் செய்தனர். சூராவத்தை, விழ்சிட்டி, ஊரியாட்டி, மயிலங்காடு, மலப்பை ஆகிய குறிச்சிகளிலுள்ளோர் வருடந்தோறும் விசேட திருவிழாக்கள் நடத்தி வருகின்றனர்.

திருவஞ்சல்

1. பேரோங்கும் ஈழவள நாட்டின் ஓர்பால்
பேசரிய யாழ்ப்பாண தேசந் தன்னில்
காரோங்கு சோலைசெறி ஏழாலை மாநகரில்
கருதரிய சூராவத்தை மேவி நின்ற
சீரோங்கு சிவத்தினது சத்தியாகி
சிறப்பமரும் மகுடனது சிரத்தை விட்ட
பாரோங்கு பாதலமும் அண்டமாகி
பகர்வரிய அம்மை பராசக்தி மீது
தேர்வரிய திருவஞ்சல் இனிது பாட
சிறந்த அருட்கணபதியை வாழ்த்துவோமே

2. மேருவென நால்வேதந் தூணு நாட்டி
மேற்படுமா றங்கமவை சட்டம் பூட்டி
தேருமட்ட சித்திகளை விட்டம் பூட்டி
தேடரிய ஆகமங்கள் பலகை மூட்டி
தேர்வரிய கலைஞானம் கயிறு மாட்டி
தேர்ந்ததொரு பிரணவமாம் பீடத் தேறி
ஆருமினையில்லவளே ஆட ருஞ்சல்
ஆய்வரியசூராவத்தைஅமர்ந்தபேறே ஆடருஞ்சல்
3. சந்திரனுஞ் சூரியனுங் குடைகள் தாங்க
இந்திரனும் இமையவரும் ஏவல் கேட்ப
கந்தனுங் கணபதியும் இருபால் மேவ
அந்தமிலாப்படையோடு பரிகலங்கள் பரவியேத்த
அந்தகனும் வாளொடு வணங்கி யேத்த
அந்தமில்சீர் சூராவத்தை அம்மையாரே ஆடருஞ்சல்
அரிய புன்னூலைவளவு ஆண்டவளே ஆடருஞ்சல்.
4. பெல்லியோடு சூனியமும் பேயு மோட
பிச்சியொடு பூத வேதாளங்க ளோட
வல்லவருட் பத்திரனும் வந்தடியில் நிற்க
வருணனும் வாயுவும் சாமரைகள் வீச
சொல்லரிய சூலமொடு வாள்கை யேந்தி
துட்டரைத் துட்டனுக் கிரகம் செய்து
துதிப்போர்க்கு வல்வினைகள் தூரப் போக்கி
துலங்கிவளர் சூராவத்தைச் சுந்தரமே ஆடருஞ்சல்
5. தீதகல்சீர் முடிமணிகள் இருள்க ளோட்ட
திகழரிய தேவரெலாம் தேன்மாரி தூர்ப்ப
ஏதமில்சீர் கந்தருவர்இசை செவியில் ஊற்ற
இனையில்லா நாரதனும் யாழ்கைக் கொள்ள
பேதமில்லா மந்திரமுந் தந்திரமு மப்பால்மேவி
புலியோடு கரடி ஆனையெலாங் கலங்கிஓட
துரிதமிகு மரியேறே ஆட ருஞ்சல்
துன்பமகல் சூராவத்தைத் தோகையிலே ஆடருஞ்சல்

6. தாரணியி லுயிர்கள் எல்லாம் இனிமைமேவ
சாலையிலே தருக்கள் மிகத் தளிர்ந்து ஓங்க
ஏதமிலா உத்தரத்தில் மஞ்சனமாங் கூவம்மேவ
வளமைமிகு வடகிழக்கில் நந்தவனமாம் கூவம்சேர
குளிர்கதிர்பான் குணதிசையில் ஒழுங்கை தாவ
வகைமைபெறு தெட்சணத்தில் வாகனமாம் சாலைமேவ
வளர்நாலு திக்கிலும் மருதமொடு பெண்ணையும் தெங்கும் ஓங்க
வகுத்ததொரு வள மாகும் நாப்பண் மேவி
விளங்கவரு புன்னூலை வாழ்பவளே ஆட ருஞ்சல்.
7. ஆகமனம் வாக்கிறந்த பொருளே என்கோ
அண்டமெலாம் தானாகி அப்பால் நின்ற
ஏகபரா பரித்தாயே என்கோநின் பெருமையாதென்கோ
நின்னை யார்தான் தேர்வார்
தேகமதில் முத்துவடம் தானே மின்ன
திகழெழில்சேர் கோதனத்திற் பதக்கம் மின்ன
திகழ்மருவு தோளினையில் செவிக்குண்டலங்கள்தொங்க
எழில்மருவு சூராவத்தை அமர்ந்தவளே ஆட ருஞ்சல்
எய்தரிய புன்னூலை வாசவளே ஆட ருஞ்சல்
8. ஆயிரமாங் கண்ணுடைய அம்மை யாளே
ஆயிரத்தோ டுளட்டென்னும் எடைக்குத் தாயே
நாயகராம் சிவனரைப்பாதம் வைத்து நலம் நான்கும்தானையாகி
ஏகவுயிர்க் குயிராகி இறைவியாகி இன்பமும் துன்பமும்
தாமையாகி
சீதேவி மூதேவி தானையாகி திகழ்மேவு புவிவாணி
கலைவாணி மயமே யாகி
ஆருயிரும் தொழுதேத்தும் சூராவத்தை மேய
அம்மைமக மாரியரே ஆட ருஞ்சல்.
9. அரிய திருப்பணிக் குதவி புரிவோர் வாழ்க
அனுதினமும் பூசைவிழாப் புரிவோர் வாழ்க
தெரிவரிய புராணமவை படிப்போர் வாழ்க
சித்தமிகு பத்தியுடன் கேட்போர் வாழ்க
பரிவினுடன் கோயில்வலம் வருவோர் வாழ்க
பரவரிய திருவிழாப் புரிவோர் வாழ்க

பகர்வரிய சூராவத்தைப் பதிமேவும் பண்பமரும்
புன்னுலைக் கோயிலும் வாழ்க
ஈரமிகும் அடியார் தம் மனப்பீடத் தேறியிருந்த
அம்மையாரே ஆடருஞ்சல் அழகியமாரி
அம்மைத் தாயாரே ஆட ருஞ்சல்.

10. ஆனினங்கள் வாழி அந்தணர்கள் வாழி
அருமறைகள் வாழி ஐந்தெழுத்தும் வாழி
கானமருங் குழல்மடவார் கற்பும் வாழி
கண்டியொடு பூதி சிவசின்னம் வாழி
மானமிகு மரசர் செங்கோலும் வாழி
மாதமுறை மும்மாரி பொழிந்து வாழி
வானவரும் முனிவர்களும் நாளும் வாழி
தாமெலாம் மேலோங்கித் தானே வாழி
தயங்கிவளர் சூராவத்தை அம்மன் கோயிலும்
நீடுழி வாழி வாழி வாழியவே.
ஓம்சுபஜெய மங்களம்.

எச்சரிக்கை

11. திருமேவிய தெர்ருமா மயிற் தேவே எச்சரிக்கை
அருளோடுன தொருபார்வையி லார்ப்பாய் ,,
மகிடாசுரன் மலைந்தே மரமானே ,,
அகடார்தமை அழித்தான் செயுமாத் ,,
இறைபாகம துறைவா யெழிற்றாயே ,,
கறைசாருயிர் குறைந்த தருள் கன்னி ,,
புன்னுலையென் றுரைசா விடப்பூவே ,,
நின்னாரருள் தருவாய் நிறைநீலி ,,
சூராவத்தை சீராய் வளர்செல்வி ,,
ஏராரெங்கள் சீரா மருள் ஈவாய் ,,
பரவீடதைத் தருவாய் பயில் பாகே ,,
கரமீசை தொழுவார் கழல்காண்பாய் ,,
திருத்தாண்டகம் புரிவார் நினதேவே ,,
அருட்கண்ணுடன் அடியார்துயர் அறுப்போய் ,,
பொருட்கண்ணுனை விடவே யிணைபூவில் ,,

பராக்கு

12. அன்பர்துதி அமலையாளே யாதி பாரக்கு
துன்பமகல் தூயர் தமதன்பே ,,
ஈசனவன் பாகமுறும் இணையே ,,
பாசமுள பாவவினை படுப்போய் ,,
பங்கயரே ரழகுமிகு பரையே ,,
இங்கலரே கொடுமெமை நீ எடுப்பாய் ,,

[இப்பாடல்கள் சுன்னாகம் அ. குமாரசாமிப்புலவர் அவர்களுடைய மாணாக்கரும், புராண படனவிரிவுரையாளருமாகிய உயர் திரு. வே. தம்பையா உபாத்தியாயர் அவர்களால் பாடப்பட்டவை]

ஏழாலை தம்புவத்தை வைரவசுவாமி கோயில்

பெரியதம்பிரான் கோயில் படிமாத்தான் மூன்று
எலுமிச்சம்பழங்கள் எறிந்ததாகவும் அதில் ஒன்று ஷே தம்பு
வத்தை வயிரவர் கோயிலடியிலும் அடுத்தது மதியாம்
பத்தனை வயிரவர் கோயிலடியிலும் மூன்றாவது சுன்னாகத்
தைச் சேர்ந்த மந்திரவாதி சிதம்பரநாதர் வளவிலும்
விழுந்ததாகக் கர்ண பரம்பரைச் செய்தி ஒன்று கூறு
கின்றது.

கிட்டத்தட்ட நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன் அந்த இடத்
தில் வாகை மரம் ஒன்று மிகப்பருத்து அவ்விடத்தில் உள்
ளவர்களுக்கெல்லாம் நிழல் பரப்பி விஸ்தாரமாக நின்
றது. அந்த நிழலிலேதான் பகல் முழுவதும் குழந்தைக
ளின் விளையாட்டு இடம் பெறும். பெரியோர்கள் குழந்
தைகளின் விளையாட்டுகளை ரசித்த வண்ணம் ஊர்ப் புதி
னம் உலகப் புதினங்களை அலசி ஆராய்வார்கள். அந்த
வாகை மரத்திற்குப் பக்கத்திலேதான் படி மா த் தா ன்
எறிந்த எலுமிச்சம் பழங்களில் ஒன்று விழுந்தது. அன்று
தொடக்கம் அந்த இடம் வழிபாட்டுத் தலமாக மாறியது.

வாகை மரம் தானாகவே பட்டு வீழ்ந்தது. அதன் பின் அந்த இடத்தில் ஒரு கொட்டில் அமைத்து வழிபாடு நடத்தி வந்தார்கள். மக்கள் வழிபாட்டில் ஆர்வம் காட்டக்காட்ட மக்கள் வாழ்வும் செழிப்புற்று விளங்கியது. அதனால் அக்குறிச்சியில் உள்ள மக்கள் எல்லோரும் சேர்ந்து கல்லினால் கோயில் ஒன்று எடுத்தனர். தற்போதுள்ள கட்டிடம் 20 ஆண்டுகளுக்கு முன் கட்டப்பட்டதாகும்.

சித்திரை மூல நட்சத்திரத்திலன்று கடைசித் திருவிழா முடிவு பெறத் தக்கதாக ஆண்டுதோறும் பத்து திருவிழாக்கள் நடைபெற்று வருகின்றன. ஆனி மாதம் முதல் வெள்ளி விசேட பொங்கல் நடைபெறும். சித்திரா பூரணையில் அன்று விசேட அன்னதானம் நடைபெறும். தைப் பொங்கல் அன்றும் பொங்கல் நடைபெறும். தைப் பூச விழாவும் இடம் பெற்றுள்ளது. நவராத்திரி பத்து நாட்களும் விசேட தேவி வழிபாடு இடம் பெறும். அத்தியடி புவனேஸ்வரி அம்பாள் கோயிலில் இருந்து விஜயதசமியில் அன்றைக்கு அம்பாள் எழுந்தருளி வந்து மானம் பூத்திருவிழா மிக விசேடமாகப் பல ஆண்டுகள் நடைபெற்று வந்துள்ளது. திருவெம்பாவை பத்து நாட்களும் விசேட திருவிழா நடைபெற்று வருகின்றது.

தினமும் இருகாலப் பூஜையும் வெள்ளிதோறும் கூட்டு வழிபாடும் மிக ஒழுங்காக நடைபெற்று வருகின்றன. கோயில் ஒரு சபையாரினால் நல்லமுறையில் நிர்வகிக்கப்பட்டு வருகின்றது.

கோயிலில் உள்ள இயந்திரம் ஒருமுறை களவு சென்றது. கும்பிடும் பக்தர்கள் இதை வயிரவர் பெருமான் வெளிப்படுத்தினால் ஒளிய தாம் கோயிலுக்குச் செல்வதில்லை என்று சத்தியாக்கிரகம் செய்தனர். அடுத்த நாளே களவு எடுத்தவர் கோயில் வாசலில் கொண்டு வந்து வைத்துவிட்டுச் சென்று விட்டார். அதன் பிறகு மக்கள் உள்ளத்தில் மேலும் பயபக்தி வளர்ந்தது.

இன்னொருமுறை குத்துவிளக்கு முதலான கோயில்தளபாடங்கள் எல்லாம் களவுபோயின. அப்பொழுதும் மக்கள் வயிரவருக்குப் பூஜை செய்யாது விட்டனர். வயிரவர் ஒரு பக்தருடைய கனவிலே தோன்றி பொருட்கள் இன்ன இடத்திலே இருக்கிறது என்று கூறினார். அதன் மூலம் ஆளேப்பிடித்து எல்லாப் பொருட்களும் தவறாது மீட்கப்பட்டன. கண்பார்வை அற்ற ஒருவருக்குக் கண்பார்வை கொடுத்த அற்புதமும் நடந்துள்ளது.

தம்புவத்தை வைரவ சுவாமி பேரில் திருவஞ்சல்

காப்பு

1. பாரோங்கு மீழ்வள நாட்டினோர் பால்
பன்னரிய யாழ்ப்பாண தேசந் தன்னில்
காரோங்கு சோலைசெறி யேழாலை மாநகரில்
கருதரிய தம்புவத்தை வாசங் கொண்ட
பேரோங்கு பிரமத்தி னின்றுந் தோன்றி
பிரமனது சிரமறுத்த பெருமான் மீது
சீரோங்கு திருவஞ்ச லினிது பாட
சிறந்த வருட் கணபதியை வாழ்த்துவோமே
2. மேருவென நால்வேதந் தூணய் நாட்டி
மேற்படுமா றங்கமவை சட்டம் பூட்டி
தேருமட்ட சித்திகளை விட்டங் கூட்டி
தேடரிய ஆகமங்கள் பலகை மூட்டி
காருடைய கலைஞானங் கயிரூய் மாட்டி
சமைத்ததொரு பிரணவமாம் பீடத் தேறி
ஆருமிணை யில்லவரே ஆட ரஞ்சல்
அரியதம் புவத்தை அமர்ந்தவரே ஆட ரஞ்சல்.
3. சந்திரனுஞ் சூரியனுங் குடைகள் தாங்க
சங்கரனும் சங்கரியும் ஓர்பால் மேவ
கந்தனுங் கணபதியும் ஓர்பால் சேர
கருதரிய வீரபத்திரன் உவந்தருகே நிற்க

அந்தமில் சீரடியார் தோத்திரங்கள் பாட
அரியயனும் இந்திரனும் அங்கை கூப்ப
அந்தகனும் வாளொடு வந்தடங்கி யேத்த
அழகிய தம்புவத்தையரே ஆட ரஞ்சல்

4. பெல்லியொடு சூனியமும் பேயு மோட
பிச்சியும் பூதவேதாளங்களோட
வல்லவருட் காளியும் வந்தடியில் நிற்ப
வருணனும் வாயுவுஞ் சாமரைகள் வீச
சொல்லரிய சூலமொரு கையிலேந்தி
சூழடைய துட்டரை நிக்கிரகஞ் செய்து
எல்லவருந் தொழுதேத்தும் ஏழாலை மாநகரில்
ஏர்பெறு நாய் வாகனரே ஆட ரஞ்சல்.
5. சோதிமுடி மணிகளெல்லா மிருள்கால் சீப்ப
சொல்லரிய விண்ணவர் பூமாரி தூற்ற
ஏதமில் கந்தருவர் இசைசெவியில் வார்ப்ப
எய்தரிய நாரதரும் யாழ்கைக் கொள்ள
பேதமிலா மந்திரமும் தந்திரமுந் தாமேயாகி
பேணுமடியார் மனத்துப்பீடத் தேறி
தாதிவர்பூஞ் சோலைசெறி ஏழாலை மாநகரில்
தம்புவத்தை கோயில் கொண்டார் ஆட ரஞ்சல்
6. தாரணியி னுயிர்களெலாம் இனிமை மேவ
தங்கிஅமர் கற்பகத்தின் சால்பே போன்று
வாரணி சந்தனத் தியுமை பாலகரே
வண்ணவடி வாள்கொள்ள வைர மூர்த்தமே
ஆரணனும் நாரணனும் தேடிக் காண
அமலனுக்கு மொருமைந்த னெனவந் தீரே
ஆரணத்தி னுட்பொருளே ஆட ரஞ்சல்
அழகுடைய தம்புவத்தை அமர்ந்தவரே ஆட ரஞ்சல்
7. ஆகமனம் வாக்கிறந்த பொருளே யென்கோ
அருவின்றி உருவின்றி அப்பால் நின்ற
ஏகபரா பரம்பொருளே யென்கோ நின்னை
யாதென்கோ நின்வினையாட் டெவர்கள் தேர்வார்

பாகமதில் காளியெனும் சத்தி மேவ
பன்னரிய சாலியொடு தருக்கள் மேவி
தாகநிறை தடஞ்சூழ் ஏழாலை மாநகரில்
தம்புவத்தை அமர்வாரே ஆட ரஞ்சல்

8. பாம்பசைத்த வரையாரே ஆட ரஞ்சல்
பரந்தவருட் கடலாரே ஆட ரஞ்சல்
ஆம்பொரு ளுடலாவி உடையவரே ஆட ரஞ்சல்
அகண்டபரி பூரணரே ஆட ரஞ்சல்
தாங்கரிய செந்தொடையாரே ஆட ரஞ்சல்
தாவுமறை நாய்வாகனரே ஆட ரஞ்சல்
பூம்பொழில் தேன்சொரி ஏழாலை மாநகரில்
புதுமையறு தம்புவத்தை அமர்ந்தவரே ஆட ரஞ்சல்
9. அரியதிருப் பணிக்குதவி புரிவோர் வாழ்க
அனுதினமும் பூசைபுரி விப்போர் வாழ்க
தெரிவரிய புராணமவை படிப்போர் வாழ்க
தெளிவுறும் சிந்தையுடன் கேட்போர் வாழ்க
பரிவினுடன் கோயில்வலம் வருவோர் வாழ்க
பரவரிய திருவிழாப் புரிவோர் வாழ்க
திருவாருங் காளியெனுஞ் சத்தியொடு
தம்புவத்தை சார்ந்தவரே ஆட ரஞ்சல்.
10. ஆனினங்கள் வாழி அந்தணர்கள் வாழி
அருமறைகள் வாழி ஐந்தெழுத்தும் வாழி
கானமருங் குழல்மடவார் கற்பும் வாழி
கண்டியொடு பூதிசிவ சின்னம் வாழி
மானமிகும் அரசர்செங் கோலும் வாழி
மாதமுறை மும்மாரி பொழிந்து வாழி
வானவரும் முனிவர்களும் நாளும் வாழி
வண்ணமிகு தம்புவத்தை யாரும் வாழி.

எச்சரிக்கை

11. அம்மை சிவகாமி பாலா வந்தாய் எச்சரிக்கை
அடியவருக் கெளியாயென வந்தாய் எச்சரிக்கை

அம்பலவர் திருச்சுதனாய் உதித்தாய் எச்சரிக்கை
அழகிய நாய் வாகனராய் இவர்ந்திர் எச்சரிக்கை

கந்தனுக்கு முன்னுவந்து வந்திர் எச்சரிக்கை
கணபதிக்கு பின்புவந்த கடலே எச்சரிக்கை

காளியொடும் அமர்ந்தபெரும் கடவுளே எச்சரிக்கை
காசினியோர் தொழுதிருந்த கடவுளே எச்சரிக்கை

தாரணியி னுயிர்வாழ வந்தவரே எச்சரிக்கை
தம்புவத்தை அமர்ந்தவரே எச்சரிக்கை.

மங்களம்

12. தாரணி தழைக்க வந்தவற்கு மங்களம்
ஆரணங் களறி யாதவற்கு மங்களம்

அகண்டபரி பூரணற்கு மங்களம்
அம்மைசிவகாமி பாலருக்கு மங்களம்

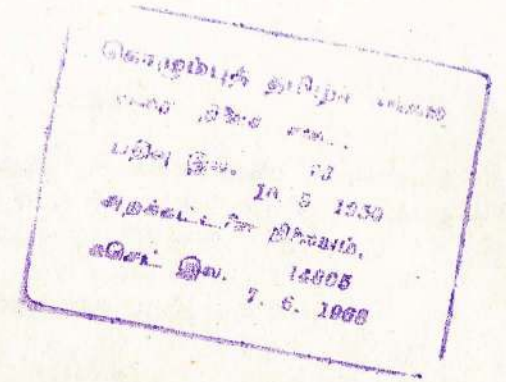
ஆதி அந்த மிலாதவற்கு மங்களம்
ஆறுமுகன் முன்னவர்க்கு மங்களம்

ஐந்துமுகர் தந்தவர்க்கு மங்களம்
அழகிய குலங்கொண்டவற்கு மங்களம்

அண்டங் கடந்தவற்கு மங்களம்
ஆனேமுகனுக் கினையவற்கு மங்களம்

தம்புவத்தை சார்ந்தவர்க்கு மங்களம்
மங்களம் மங்களம் சுபசெய மங்களம்

— திரு: தம்பையா உபாத்தியாயர் அவர்கள்

ஏழாலை மேற்கு பூதவராயர் கோயில்

மடவளவு அல்லது மடத்துவாசல் என்றொரு குறிச்சி உண்டு. அதில் ஒரு அரசமரம். பேயும் உறங்கும் பேர் யாமத்தில் பூசை மணி ஓசையும் சங்கநாதமும் ஒலிப்பதை அக்கம்பக்கத்திலுள்ள மக்கள் சில காலங்களிலே கவனித்து வந்துள்ளார்கள். கந்தர் என்ற அன்பர் ஒரு நா ளி ர வு கனவு ஒன்று கண்டு விழித்தெழுந்தார். அக்கனவின்படி அடுத்த நாள் தொட்டே அந்த இடத்தில் கல் ஒன்று நாட்டிப் பூசை செய்து வரலானார். அரச மரத்தில் பிள்ளையாருடைய முகம் ஒன்று தோன்றவே பக்தர் கூட்டம் அதிகரித்தது.

பக்தர்களுடைய ஆர்வம் மீதூர கொட்டிலாய் இருந்த கோயில் கற்கோயிலாக மாறியது. ஆவணி அத்த நட்சத் திரத்தன்று கடைசித் திரு விழா நடக்கத் தக்கதாகப் பத்து நாட்களுக்கு திருவிழா ஆண்டு தோறும் நடைபெற்று வருகிறது. திருவெம்பாவை பத்து நாட்களும் விசேட திருவிழாவாக நடைபெறும். ஆனி மாதம் இரண்டாம் திங்கள் வருடாந்தப் பொங்கல் நடைபெறும். தினமும் இரு நேரப் பூசை நடைபெற்று வருகிறது. திங்கள் தோறும் விசேட அபிஷேகம் நடைபெற்று வருகிறது. திருவிழா பத்து நாட்களும் பக்தர்கள்

திக்குழியில் இறங்குவார்கள். மற்றைய எந்தக் கோயில் களிலும் பத்து நாட்கள் தொடர்ந்து தீக் குழிப்பதில்லை. இந்தக் கோயில் ஒன்றுக்கே அந்தப் பெருமை உண்டு:

திரு ஊஞ்சல்

(காப்பு)

1. சீர் மருவு மீழவள நாட்டி னோர்பால்
சிறப்பமரும் யாழ்ப்பாண தேசந்தன்னில்
கார்மருவு சோலைசெறி யேழாலை மாநகரில்
கருதரிய மடவளவில் கோயில் கொண்ட
பேர்மருவு பூதகண நாதன் மீது
பெருமை மிகு திருஊஞ்ச லினிது பாட
வார்மருவு முலையுமையாள் சிவன்பால் வந்த
வேழமுகத் தைங்கரனை வாழ்த்து வோமே.
2. நண்ணரிய நால்வேதந் தூணய் நாட்டி
நலங்கிளரு மக்கரங்கள் சட்டம் கூட்டி
எண்ணரிய ஆகமங்கள் விட்டம் பூட்டி
எழுதரிய பிரணவமாம் பீடங் காட்டி
பண்ணரிய ஆறங்கங் கயிறு மாட்டி
பகர்வரிய ஐந்தெழுத்து விதான மோட்டி
விண்ணவரும் வணங்கரிய பீடத் தேறி
வளமைபெறு மடவளவாரே ஆட ருஞ்சல்
3. சிவபெருமான் உமையோடு ஒருபால் மேவ
சித்திரவேலவரும் கணபதியும் இருபாற் சேர
உவமையிலா வைரவனும் வீரபத்திரனும் முன்னே நிற்ப
உன்னரிய சிவகணங்கள் தோத்திரங்கள் செய்ய
பவமறுக்கும் பாங்கானமனப்பீடத் தேறி
பங்கயனுந் திருமாலும் பரவி யேத்த
கவடுவிடு மரங்கள் செறி மடவளவிற் குடியாரே
கணநாதப் பெருவாழ்வே ஆட ருஞ்சல்.

4. சந்திரனும் சூரியனும் குடைகள் தாங்க
சலபதியும் வாயுவும் ஆலவட்டம் வீச
இந்திரனும் இமையவரும் ஏவல் கேட்ப
இயமனும் வந்தடிதொழுது பாங்கர் வாழ்த்த
துந்துபியும் காளமொடு முரசு மார்ப்ப
தும்புருவும் நாரதரும் வீணைசெவியில் வாழ்த்த
கந்தமலர்ச் சோலை செறி மடவளவில் வாழ்வே
கருதரிய கணநாத வடிவே ஆட ருஞ்சல்.
5. வாவியொடு கூபமும் பூகமும் தெங்கும்
வானோங்கு வாகை மருதம் ஆல் அரசு
தாவிவளர் பெண்ணையும் சாலியங் கரும்பும்
தயங்கியெழு பலமரங்கள் தாவியோங்கும்
பாவியாஞ் சலந்தரனைப் பங்கஞ் செய்த
பூதவுருக் கொண்டெழுந்த புங்கவரே
பூவினறுஞ் சோலைசெறி மடவளவிற் கோயில்
புகுந்தவனியெல்லாம் தொழுதேத்த ஆட ருஞ்சல்
6. சாற்றரிய கின்னரர் கந்தருவர் கீதம் பாட
சாலுமொரு மறைநான்கும் தானே யார்ப்ப
தோற்றமுறும் பலவுயிர்கள் தொழுது போற்ற
தொண்டர்களும் கைகுவித்துப் பணிந்து வேண்ட
மாற்றரிய பலமுனிவர் பரந்து கூட
மண்ணவரும் பண்ணவரும் புளகங் கூர்ப்ப
ஆற்றலொடு கணநாத ரடிபரவ மடவளவில்
அமர்ந்தருளும் அழகாரே ஆட ருஞ்சல்
7. ஆதியந்த மில்லவரே ஆட ருஞ்சல்
அண்டசராசரப் பொருளே ஆட ருஞ்சல்
சோதிமணி முடியாரே ஆட ருஞ்சல்
தொண்டருளங் கொண்டவரே ஆட ருஞ்சல்
கோதில்நவ மணியாரே ஆட ருஞ்சல்
குற்றமெலாம் பொறுப்பவரே ஆட ருஞ்சல்
மாதவர்கள் பூமாரி மடவளவிற் சொரிய
பூதவராயப் பெருமானே ஆட ருஞ்சல்

8. தெரிவரிய புராணமவை படிப்போர் வாழ்க
சித்தமுறும் பக்தியுடன் கேட்போர் வாழ்க
பரிஷுடன் கோயில்வலம் வருவோர் வாழ்க
பரவரிய திருவிழாப் புரிவோர் வாழ்க
அரியதிருப் பணிக்குதவி செய்வோர் வாழ்க
அநுதினமும் பூசைபுரிவிப்போர் வாழ்க
திருவாரும் மடவளவில் கோயில் வாழ்க
சிறந்தவருட் கணநாதப் பெருமான் வாழ்க
9. ஆனினங்கள் வாழி அந்தணர்கள் வாழி
அருமறைகள் வாழி ஐந்தெழுத்தும் வாழி
கானமருங் குழன்மடவார் கற்பும் வாழி
கண்டியொடு பூதிசிவ சின்னம் வாழி
மானமிகு மரசர்செங் கோலும் வாழி
மாதமுறை மும்மாரி பொழிந்து வாழி
வானவரும் முனிவர்களும் நாளும் வாழி
மடவளவிற் கோயிலொடு மடியர் வாழி

குப்பிழான்

கற்கரைக் கற்பக விநாயகர் ஆலயம்

“கற்கரைக் கற்பக விநாயக னடிதொழ
அற்புத மானநல் வாழ்வது வருமே”

ஏழாலையில் அமைந்த கோயில்கள் எல்லாவற்றுக்கும்
பெரும்பாலும் பின்னணியான சரித்திரங்கள் ஒவ்வொன்று
இருந்தன. அவை செவிவழிச் செய்திகளாகும். ஏதோ
ஒரு உண்மை இல்லாமல் அக்கதைகள் உருவாகியிருக்க
முடியாது.

குப்பிழானைச் சேர்ந்த பெரும்பாலானவர்கள் வியா
பாரிகளாக இருந்தவர்கள். இன்றும் பரம்பரை வியாபாரி
களை அங்குக் காணலாம். மாதோட்டத்திற்குச் சென்று
நெல்லும், மாடுகளும் கொண்டு வந்த செய்தியை இள
மையில் நேரில் பார்த்துள்ளேன். அந்த நெல்லைப் புழுங்க
லாக்கி உரலில் அரிசியாக்கிப் பல பெண்கள் அரிசி வியா
பாரம் செய்த பெருமையும் உண்டு. சுன்னாகச் சந்தையில்
குப்பிழானில் இருந்து வந்த அரிசிக்குத் தனி மவுசு உண்டு.

போக்கு வரவு வசதியற்ற அந்தக்காலத்திலே கால்நடை
யாகக் கொழும்புத்துறை சென்று அங்கிருந்து தோணி ஏறி

பூநகரித்துறையிலே இறங்குவார்கள். அங்கிருந்து செம்பன்
குண்டு, பல்லவராயன்கட்டு, முழங்காவில், வெள்ளாங்
குளம், இலுப்பைக்கடவை, ஆத்திமுட்டை, பாப்பாமுட்
டை வழியாக மாந்தை சென்று வியாபாரஞ் செய்து கால்
நடையாகவே மீண்டனர்.

அடுகாஞ்சி, படுகாஞ்சி என்பவர்கள் இரு சகோதரர்.
இருவரும் வியாபாரத்தில் வல்லவர். ஒருமுறை இருவரும்
பெரும் பொருள் கொண்டு சென்றனர். வழிப்பறிக் கொள்
ளக்காரரிடம் இருவரும் அகப்பட்டுக் கொண்டனர்.
சமயோசித புத்தியால் இருவரும் அவர்களுடனேயே
சேர்ந்து கொண்டனர். தகுந்த தருணம் வரும்வரை
தாமும் கள்வராகவே நடித்தனர். தகுந்த சமயம் பார்த்து
ஒருநாள் இரவு கொள்ளை அடித்த பொருட்களுடன் ஓட்ட
மும் நடையுமாக ஓரிடம் வந்து சேர்ந்தனர். கொள்ளையர்
தலைவன் குதிரையில் வந்து இவர்களைப் பிடித்துக் கொண்
டான். கலக்கமடைந்த சகோதரர் இருவரும் விநாயகப்
பெருமானை வேண்டுதல் செய்தனர். கொள்ளையர் தலைவன்
அவர்கள் கொண்டுவந்த பொருட்களைத் தூக்க முயன்றான்.
அவனால் அவற்றை அசைக்க முடியவில்லை.

கொள்ளை அடித்த பொருட்களைத் தாம் பயன்படுத்தக்
கூடாது என்ற முடிவுக்கு வந்தவர்களாய் விநாயகப்பெரு
னுக்குக் கோயில் ஒன்றை கட்ட முன்வந்தனர். கொள்ளை
யர் தலைவனும் மனம் திருந்தி நல்லவன் ஆனான். கொள்
ளையர் தலைவன் அமைத்த கோயில் சிறியதாயினும் விநா
யகப்பெருமானுடைய மூர்த்தம் பலரைத் தன்பால் இழுத்
தது. பிரம்மபுரீ பொன்னையாக் குருக்கள், செல்லையாக்
குருக்கள், சுந்தர சர்மா, ஆ. வல்லிபுரம், வ. வைத்திய
லிங்கம், ந. கந்தையா போன்றாரின் அயரா முயற்சியினால்
கோயில் காலத்திற்குக் காலம் வளர்ந்து இன்றைய நிலையை
அடைந்துள்ளது.

குப்பிழான்
கற்கரை கற்பக விநாயகர்
திருவஞ்சல்

காப்பு

சீர்மேவு யாழ்ப்பாண நகரி னோர்பாற்
நிகழுமுயர் குப்பிழா னென்னு மூரிற்
பேர்மேவு கற்கரையாம் பதியின் மேவும்
பெருமையுள கற்பகராம் விநாய கர்மேல்
நேர்மேவு மூஞ்சலிசை தமிழாற் பாட
நெற்றிவிழி யைம்முகத்து நிமலன் மைந்தன்
கார்மேவு கரிமுகத்தவ் விக்கி னேசன்
கழலிடர்கள் வாராமற் காப்ப தாமே.

நூல்

ஆசிரிய விருத்தம்

சீர்பூத்த நாதவிந்து கால்க ளாகச்
சிவம்பூத்த சத்தியொளிர் விட்ட மாகப்
பேர்பூத்த சிவாகமங்க ளிழைய தாகப்
பெயர்பூத்த நால்வேதங் கயிற தாக
ஏர்பூத்த வுபநிடதம் பலகை யாக
எழில்பூத்த பிரணவப்பொற் பீட மேவிக்
கார்பூத்த கற்கரையாம் பதிசார் கோயிற்
கற்பகராம் விநாயகரே யாட ருஞ்சல்.

பெருமையுள சிவன்வரத்தாற் பிரம னாதிப்
பெருந்தேவர் நிலைகெடுத்த கயமு கத்தன்
வருபோரின் மாய்ந்திடவே கோடொ டித்து
மருமமிசை யெறியவவ னாக வாசிப்
பொருதிடவே வந்திடலுந் தொன்மை நாடிப்
புகுந்தூர்தி யாய்க்கொள்ளுந் தேவ தேவே
கருதுமெழிற் கற்கரையாம் பதிசார் கோயிற்
கற்பகராம் விநாயகரே யாட ருஞ்சல்.

நற்றவமார் மர்சிமுனி வரத்தாற் பெற்ற
நங்கைவல்ல பாம்பிகையை மணந்தே ஞாலம்
பொற்புமிக வாழவருள் சுரக்குந் தேவே
புண்ணியனே புரிசடையாய் போற்று மெற்குச்
சற்றருள்செய் சூரனைமுன் வேலான் மாய்த்த
சண்முகற்கு முன்பிறந்த கணேச மூர்த்தி
கற்றவர்வாழ் கற்கரையாம் பதிசார் கோயிற்
கற்பகராம் விநாயகரே யாட ருஞ்சல்.

புலனாரும் வியாசமுனி சொலவு யர்ந்த
பொன்மலையா மேட்டின்மா பார தத்தை
இலகுமருப் பாமெழுத் தாணி கொண்டே
எழுதியரு னைங்கரரே யாட ருஞ்சல்
வலமிசூழ தங்கணற் புறமுஞ் சூழ
மந்தார மரத்தடியில் வாழுந் தேவே
கலியில்சீர்க் கற்கரையாம் பதிசார் கோயிற்
கற்பகராம் விநாயகரே யாட ருஞ்சல்.

தண்குடரோன் வெஞ்சுடரோன் குடைக டாங்கச்
சமீரணர்கள் கவரிநிறை கரங்கள் வாங்கத்
தெண்டிரைகட் கதிபன்சாந் தாற்றி தூங்கத்
தேவர்பதி வட்டமசைஇ மகிழ்வு தேங்க
நண்ணுபெரு மறலியவன் கைவா ளோங்க
நல்லமுர சாதியவாச் சியங்க ளோங்கக்
கண்ணியஞ்சேர் கற்கரையாம் பதிசார் கோயிற்
கற்பகராம் விநாயகரே யாட ருஞ்சல்.

விஞ்சையர்க ளிசையினொடு கீதம் பாட
விப்பிரர்கள் மறையிசைகள் விழைந்து கூட
மிஞ்சுபுக ழுரம்பையர்க ணடன மாட
வியந்தமரர் சொரியுமலர் மாரி கூடத்
தஞ்சமென வடிபணிந்தங் கடியர் தேடத்
தாழுமென திடர்களெலா மேங்கி யோடக்
சஞ்சமிளிர் கற்கரையாம் பதிசார் கோயிற்
கற்பகராம் விநாயகரே யாட ருஞ்சல்.

மதிதவழுஞ் சென்னியிற்பொன் மகுட மின்ன
வாணுதலிற் பன்மணிசே ரோடை மின்ன
நுதிதருமோர் மருப்பிற்கிம் புரிப்பூண் மின்ன
நுண்செவியாங் கவரிமிகத் தூங்கி மின்னப்
புதியனவா மதாணிநிரை மார்பின் மின்னப்
பொற்பதத்திற் றண்டைகொலி சாதிமின்னக்
கதிதருநற் கற்கரையாம் பதிசார் கோயிற்
கற்பகராம் விநாயகரே யாட ருஞ்சல்.

கந்தரமார் காவிரியைப் புவியிற் பாயத்
தொன்மையுணர்ந் தருள்பவரே யாட ருஞ்சல்
வந்தவர வருவதனை மாயன் நீங்க
வரமுதவு மாபரரே யாட ருஞ்சல்
புந்தியிலா விராவணன்கை லிங்கந் தன்னைப்
புவியுற்று பித்தருள்வீ ராட ருஞ்சல்
கந்திகள்கூழ் கற்கரையாம் பதிசார் கோயிற்
கற்பகராம் விநாயகரே யாட ருஞ்சல்.

ஆயிரமாஞ் சோதியுளோன் வயிற்றிற் றாய
அருமணியா யுறவருள்வீர் ராட ருஞ்சல்
நாயகனாஞ் சிவனேறு புவியாந் தேர்க்கண்
நண்ணச்சு முரித்தவரே யாட ருஞ்சல்
காயமிளிர் சந்திரனைச் சபித்துப் பின்னர்
கசிந்தருள்செய் கணபதியே யாட ருஞ்சல்
காயகர்வாழ் கற்கரையாம் பதிசார் கோயிற்
கற்பகராம் விநாயகரே யாட ருஞ்சல்.

வாமனநல் வடிவினரே யாட ருஞ்சல்
வந்தென்னை யாண்டருள்வீ ராட ருஞ்சல்
சாமரைநேர் காதினரே யாட ருஞ்சல்
தந்திமுக நாயகரே யாட ருஞ்சல்
தாபமிளிர் மார்பினரே யாட ருஞ்சல்
தாமரைப்பொற் பதத்தினரே யாட ருஞ்சல்
காமர்சேர் கற்கரையாம் பதிசார் கோயிற்
கற்பகராம் விநாயகரே யாட ருஞ்சல்.

வாழி

ஆவீனநான் மறைமுதல நூல்கள் வாழி
ஐந்தெழுத்துப் பூதிகண் டிகைகள் வாழி
தேவினவந் தணராதி யோர்கள் வாழி
சேயிழையார் கற்புநெறி சிறந்து வாழி
மாவியலுந் தொல்லடியார் மகிழ்ந்துவாழி
மழைபொழிந்து முகினிரைகள் மன்னி வாழி
காவினமார் கற்கரையாம் பதிசார் கோயிற்
கற்பகராம் விநாயகனா ரருளும் வாழி.

எச்சரிக்கை

பொற்கற்கரைப் பதிமேவுறு பொன்னே யெச்சரிக்கை
பூதப்படை சூழ்வுற்றிடும் புகழா யெச்சரிக்கை
பற்றூர்தமைக் காயுந்திறல் படைத்தா யெச்சரிக்கை
பாசாங்குசங் கையிற்கொளும் பரமா வெச்சரிக்கை.

நல்வல்லபை மகிழ்வுற்றிடு நாதா வெச்சரிக்கை
நாநாவித வரமீந்திடு நம்பா வெச்சரிக்கை
கல்லாலம ரீசன்றரு கண்ணே யெச்சரிக்கை
கரியின்முகத் தேவேகண பதியே யெச்சரிக்கை.

கடலேழையுங் குடித்தேதமிழ் கர்த்தா வெச்சரிக்கை
கண்முன்றுள பரனையெனைக் காப்பா யெச்சரிக்கை
குடமேவுறு முனிவற்கருள் குருவே யெச்சரிக்கை
கூகுவெனக் கூகுவெனும் கோவே யெச்சரிக்கை.

பராக்கு

வீதிமிளிர் கற்கரைவாழ் விமலா பராக்கு
வீரமிகு நாயகராம் வேந்தே பராக்கு
ஆதியுட னந்தமிலா வையா பராக்கு
அத்திமுக வைங்கரே யமலா பராக்கு.

காலமெலாங் கடந்தமுதற் கர்த்தா பராக்கு
கண்ணகி வடிவதனைக் களைந்தாய் பராக்கு
ஞாலமெலாம் போற்றுமரு ணயனா பராக்கு
நால்வேத வுட்பொருளாம் நாதா பராக்கு.

புத்தியொடு முத்தியருள் புனிதா பராக்கு
பொருளெளியன் பெறவருளும் போதா பராக்கு
சித்தியொடு புத்திமகிழ் தேவே பராக்கு
தீயவினை தீர்த்தருளுந் தீரா பராக்கு

லாலி

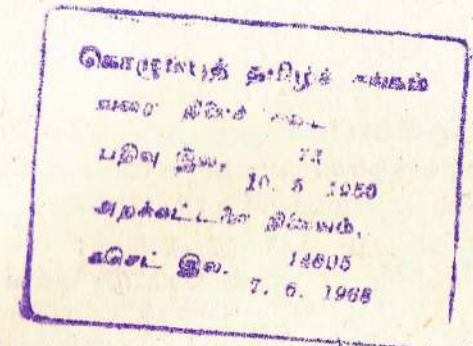
வேதமுத லானவரே லாலி லாலி—வரம்
மேவுமெலி வாகனரே லாலி லாலி
மாதுமைதன் பாலகரேலாலிலாலி—புவி
வணங்குமுத லீசுரரே லாலி லாலி
பத்தர்மனத் துற்றவரே லாலி லாலி — உயர்
பாசமிளிர் கையினரே லாலி லாலி
முத்திதரு கணபதியே லாலி லாலி
முன்னுவரந் தாபரம் லாலி லாலி
கற்கரைவாழ் கண்ணியரே லாலி லாலி—அருட்
கடலினரே வாமனரே லாலி லாலி
சற்றெனக்கிங் கருள்பவரே லாலி லாலி—உனைத்
தாழ்ந்துநித மேத்திடுவேன் லாலி லாலி.

மங்களம்

கற்பகப்பேர் நாதருக்கு மங்களம் — பவக்
கனையகற்று தேவருக்கு மங்களம்
பொற்புமிக்க பாதருக்கு மங்களம் — மதி
பொலியும் வேணி யீசருக்கு மங்களம்
வல்லாள ரானவர்க்கு மங்களம் — எனை
வந்தடிமை கொள்பவர்க்கு மங்களம்
வல்லபை னாளருக்கு மங்களம் — சிவன்
மகிழ்ந்துதவு பாலருக்கு மங்களம்
சுத்தசாட் குணயருக்கு மங்களம் — வேத
சொருபதேவ பாலனர்க்கு மங்களம்
வித்தையாதி யீபவர்க்கு மங்களம் — கதி
வேண்டுவார்க் கருள்பவர்க்கு மங்களம்

சபம்! சபம்!! சபம்!!!

—கரணவாய் தெற்கு பிரமமூர். த. காசிநாதக் குருக்களால் பாடப்பட்டது.

முடிமன்னர் ஆலயம்

ஏழாலை மேற்கில் வள்ளுவர்சேரி என்றொரு குறிச்சி உண்டு. அங்குப் புங்கமர நிழலிலே அமைந்துள்ளது இவ் வர்லயம். கைத்தறி நெசவுக்கு அரசாங்கத்தாலும் பொது மக்களாலும் ஆதரவு கிடைக்காத அந்தக் காலத்திலே இச்சேரி மக்கள் நெசவுத் தொழிலையே மிக முக்கியமாகக் கொண்டிருந்தார்கள்.

தென்னிந்தியாவிலிருந்து குடி பெயர்ந்து ஈழத்திற்குக் குடியேற வந்தவர்களுள் இவ்வள்ளுவ மக்கள் முக்கியமானவர்கள். இவர்கள் கன்னபுரத்திலிருந்து வந்துள்ளார்கள். வள்ளுவ மக்களுடைய ஆதிக்கம் கன்னபுரத்தில் மிக வலியதாக இருந்ததென்பது மாரியம்மன் தாலாட்டிலிருந்து தெரிய வருகின்றது. கன்னபுரத்திலிருந்து வந்த வள்ளுவ மக்கள் தமது ஆரம்பக் குடியிருப்பாக ஏழாலை யையே தெரிந்தெடுத்ததாகக் கர்ன பரம்பரைச் செய்திகள் கூறுகின்றன.

வல்லியப்பன் என்பவர் வள்ளுவர் சேரியில் முக்கியமானவர். அவர் தமது குலத் தொழிலாகிய நெசவுத் தொழிலையே செய்து வந்தார். கடவுள் பக்தியிலும் சைவ சமய ஆசாரத்திலும் சிறந்து விளங்கினார். நமது முன்னோர் சிவபெருமானை நேருக்கு நேராகத் தரிசித்தது உண்மையானால், தானும் ஏன் தரிசிக்க முடியாது என்ற எண்ணம் அவரது உள்ளத்தில் எழுந்தது. பல தவங்கள் முயன்றார். வேண்டுவார் வேண்டுவதே ஈயும் எம்பெருமான்

வெயர்க்க வெயர்க்க ஒரு நாள் திடீரென வல்லியப்பன் முன் ஓடி வந்தார். அத்தருணம் வல்லியப்பன் நெசவுத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருந்தார். என்னைக் காப்பாற்று, என்னைக் காப்பாற்று உனக்கு அபயம்; என்னை ஒருவர் துரத்துகிறார் என்றொரு குரல் கேட்டு வல்லியப்பன் நிமிர்ந்து பார்த்தார்.

தன்னிடம் அபயமாக அடைக்கலம் புகுந்தவரைக் காப்பாற்ற வேண்டியதுதானே மனிதப்பண்பு. வல்லியப்பனும் தனவு நெசவுக் கிடங்கினுள் தம்மிடம் அடைக்கலம் புகுந்தவரை மறைத்துவைத்தார். சிறிது நேரத்தில் பார்த்தபோதுதான் கிடங்கினுள் மறைத்து வைத்தவரைக் காணாது திகைத்தார்; தடுமாறினார். என்னென்னமோ எல்லாம் எண்ணினார். அன்றிரவு கனவிலே சிவபெருமான் தோன்றினார். பக்தனே பயப்படாதே; உனது ஆசையை நிறைவேற்றவே வந்தேன்; என்றார். “என்னை ஆதரிக்க எனக்கோர் கோயில் எழுப்புவாயாக” எனக் கூறி மறைந்தார்.

வல்லியப்பன் சிவபெருமானுக்கு ஒரு ஆலயம் அமைத்தார்; தமக்கு காட்சிகொடுத்த அத்தோற்றத்தின் பேராக முடிமன்னர் ஆலயம் எனப்பெயரிட்டார். வல்லியப்பனின் வழித்தோன்றல்கள் வல்லியப்பனுக்கு ஒரு ஆலயம் அமைத்தனர். வருடா வருடம் சித்திரை மாதத்தில் பெரியதம்பிரானருக்குப் பொங்கல் நடைபெறுவது யாவரும் அறிந்ததே. பெரியதம்பிரான் பொங்கல் முடிந்த 15 ஆம் நாள் அதாவது சித்திரை மாதம் நான்காவது புதன் இரவு வல்லியப்பன் ஆலயத்திலிருந்து மடைப்பண்டம் எடுத்து முடிமன்னருக்கு பொங்கல், பூசைகள் சைவ சமய ஆசாரப்படி நடைபெற்று வருகின்றது.

ஏழாலை யிலுள்ள ஏழு ஆலயங்களுக்கும் செல்வாருக்கு இவ்வாலயம் அனுமதி கொடுக்கும் இடமாக அமைந்திருக்கின்றது. அவ்வழிச்செல்வோரெல்லாம் அவரிடம்

அனுமதி பெற்றே செல்வர். ஏழு ஆலயங்களையும் ஒரு ஆலயமாகக் கற்பனை செய்து பார்த்தால் இவ்வாலயம் நந்தி தேவருடைய ஸ்தானத்தைப் பெறுகின்றது.

இவ்வாலய வரலாற்றில், 60 தறி வள்ளுவ குடிமக்களும் 70 கையாட்களும் திருநீற்றுச் சடைமுடியான் முன் செல்லப் பின்தொடர்ந்தனர் எனக்காணக் கிடக்கின்றது.

“கன்னபுரம் நின்று முன்னுள் நடந்து அறிதரிய ஏழாலை
அதன் மீதுறைந்து
புன்னுலைக்கட்டுவன் அச்செழு கோப்பாய் புத்தார் வறுத்தலைவிழான்
பழை இரண்டும்
மன்னார் தொல்புரம் சுழிபுரம் சங்காலை மற்றுமுள்ள தேசங்களிலே சென்று
புதுமை அருளும்
கன்னாகம் வாழவரு வல்லியப்பனைத் தொழுபவர் வல்லினாயகலுமே”

என்ற விருத்தத்திலிருந்து நாம் அப்பெருமானை வணங்குவதினால் தங்குலம் தழைக்கும் என்ற அசையாத நம்பிக்கை வள்ளுவ மக்களுக்கு உண்டு. வள்ளுவ சமூகம் எங்குண்டோ அங்கெல்லாம் வல்லியப்பன் முடிமன்னர் ஆலயங்களுமுண்டு.

ஏழாலை தெற்கு சாளம்பை முருகமூர்த்தி ஆலயம்

ஏழாலை தெற்கில் வசிக்கும் சிறுபான்மைத் தமிழ் மக்களால் இவ்வாலயம் பரிபாலிக்கப்பட்டு வருகின்றது. இம்மக்கள் ஏழாலை தெற்கில், கோட்டைக்காடு, மயிலங்காடு, அழவாவுடை, குராவத்தை என்னும் குறிச்சிகளில் வசிக்கின்றனர்.

ஏறக்குறைய ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கு முன், வடமாகாணத்தில் வசித்த சிறுபான்மைத் தமிழ் மக்கள், கல்வி

பொருளாதாரம், போன்ற பல வழிகளிலும் சீர் திருத்தம் குறைந்தவர்களாக வாழ்ந்தார்கள். இதன் காரணமாக கத்தோலிக்க சமயத்தவர், அமெரிக்க மிஷன் சமயத்தவர் முதலியோர் இச்சமூகத்தவர்களிடையே புகுந்து, தங்கள் சமயங்களைப் பரப்பி, இவர்களை ஓரளவிற்குத் திருத்தியுள்ளனர். இதே போல 1915ம் ஆண்டிலே ஞானப்பிரகாச சுவாமியார் என்னும் கத்தோலிக்க குரு ஒருவர் ஏழாலை தெற்கில் வசிக்கும் இச்சமூகத்தினரிடையே புகுந்து, தங்கள் சமயத்தைப் பரப்புவதற்குத் தெண்டித்தார். இதை யறிந்த இம்மக்களின் அயலில் வசித்த, திரு. ஐ. அருளா னந்தசிவம் போன்ற பல சைவ சமயப் பெரியோர்கள், தங்கள் அயலில் வசிக்கும் சிறுபான்மைத் தமிழ் மக்கள் சைவ சமயத்தை விட்டுப் பிரியப்போகின்றார்களேயென்ற மனவருத்தத்தினால் இவ்விஷயத்தில் ஈடுபட ஆரம்பித்தனர். இச்சமூக மக்களுடன் நெருங்கிய தொடர்புகொண்டனர். சைவ சமயக் கல்வியை இவர்களுக்கு ஊட்ட வேண்டுமென்ற ஆர்வங்கொண்டனர். திரு. ஐ. அருளா னந்தசிவம் என்னும் சைவப் பெரியார், இச்சிறுபான்மைத்தமிழ் மக்களிடையே வாழ்ந்த திருவாளர்கள்: இ. அழகர், பூ. மாரிமுத்து, கு. மூத்தவி, கா. ஆறுமுகம் போன்ற பல மக்களுக்குச் சைவ சமய அறிவை ஊட்டினார். இதைத் தொடர்ந்து இம்மக்களிடையே தனது தலைமையின்கீழ் “ ஏழாலை தெற்கு சைவ விருத்திச் சங்கம் ” என்னும் ஒரு சங்கத்தை 1927-ல் ஸ்தாபித்தார். இச்சங்கத்துக்கு முதன் முதலில் இ. அழகர், பூ. மாரிமுத்து ஆகியோர் உப தலைவர்களாகவும், கு. மூத்தவி என்பவர் காரியதரிசியாகவும், கு. இளையவி என்பவர் தனாதிக்காரியாகவும் கடமையாற்றினர்.

இச்சமூகத்தினரிடையே ஒரு சைவப் பாடசாலையை ஏற்படுத்த வேண்டுமென இச்சங்கம் தீர்மானித்தது. ஆனால் அக்காலத்திலே ஓரளவுக்குச் சைவசமய அறிவைப் பெற்ற இச்சமூக மக்கள் பலர் கதிர்காம யாத்திரை செய்ய ஆரம்பித்து விட்டனர். அவ்வகையால் கோயில் வழிபாட்டுப் பிரியம் அதிகரித்தது கண்டு இவ்விடயத்திலே மிகவும்

ஆர்வம் கொண்ட இ. அழகர் அவர்களுடைய எண்ணத்திலே சைவப் பாடசாலை ஆரம்பித்தல் தடைசெய்யப்பட்டு மேற்படி ஆலயம் 1927ஆம் ஆண்டிலேயே ஸ்தாபிக்கப்பட்டது.

அக்காலத்தில் திரு. இ. அழகர்சுவாமி என்பவரே இவ்வாலயத்துக்குப் பூசகராகவிருந்தார். பின்பு சைவப் பண்பாடுள்ள இவருடைய பிள்ளைகளும் பூசகர்களாகக் கடமையாற்றினர். பின்பு பல பிராமண வம்சத்தைச் சேர்ந்தவர்களும் பூசகர்களாக விருந்தனர். தற்போது திரு. ப. பொன்னுத்துரை ஐயர் என்பவர் பூசகராகக் கடமையாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்.

இச்சமூக மக்களிடையே ஒருவராவது சைவசமயத்தை விட்டு இன்னொரு சமயத்தைப் பின்பற்றவில்லை என்பது பெருமைக்குரியதாகும். தற்போதும் இவ்வாலயம் ஏழாலை சைவவிருத்திச் சங்கத்தாலேயே பரிபாலிக்கப்பட்டுவருகின்றது. இவ்வாலயம் வெள்ளை வைரக் கற்களினாலே, கெற்பக்கிரக மண்டபம், அர்த்த மண்டபம், மகா மண்டபம், கொடி ஸ்தம்ப மண்டபம், தெரிசன மண்டபம், மணிக்கூட்டுக் கட்டடம் ஆகியன ஆக்கப்பட்டுள்ளன.

இவ்வாலயத்தில் தினமும் இரண்டுகாலப் பூஜைகளும், சனிக்கிழமைதோறும் திருமுழுக்குப் பூசையும் நடைபெறுகின்றன. ஒவ்வொரு வருடமும் ஆனிமாதத்தில் வரும் உத்தர நட்சத்திரத்திற்கு அலங்கார உற்சவம் ஆரம்பமாகி பத்துத் திருவிழாக்கள் நடைபெற்று, ஆனிமாதத் திருவோண நட்சத்திரத்திற்குத் தீர்த்தோற்சவம் நடைபெறும். அன்றியும் நவராத்திரிப் பூசை, மானம்பூ, ஸ்கந்த சஷ்டிப் பூசை, சூரன் போர், திருக்கல்யாணம், திருவெம்பாவைப் பூசை, வருடப்பிறப்பு அபிஷேகம், ஆடிப்பிறப்பு அபிஷேகம், திருக்கார்த்திகை அபிஷேகம், தைப்பூசத் திருவிழா முதலியனவும் மிகவும் சிறப்பாக நடைபெற்றுக் கொண்டு வருகின்றன. இவ்வாலயம் இன்னும் சிறப்பாக நடைபெறுவதற்குத் திருமுருகன் அருள்பாலிப்பாராக.

ஏழாலை

ஸ்ரீ முருகன் இந்து தமிழ் வித்தியாலயம்

ஏழாலை தெற்கு சைவவிருத்திச் சங்கத்தாராலே கோட்டைக்காடு என்னும் குறிச்சியில் ஆக்கப்பட்ட முருகமூர்த்தி ஆலயம் மிகவும் சிறப்பாக நடைபெற்று வருகிறது. இனி இம் மக்களுக்கு ஒரு சைவ வித்தியாலயம் தேவையென இச்சங்கத்தார் ஆர்வங்கொண்டனர். அப்போது இச்சங்கத்துக்குப் போஷகராக திரு. ஐ. பேரம்பலம் என்பவர்கடமையாற்றினார். அவருடைய உதவியைக் கொண்டும் மற்றைய அக்காலத்திலிருந்த பாராளுமன்ற உறுப்பினர் திரு. சு. நடேசன் அவர்கள், அரசாங்க அதிபர் திரு. ம. ஸ்ரீ காந்தா அவர்கள், கல்வி அதிகாரி திரு. சோமசேகரம் அவர்கள், வலி-வடக்குக் காரியாதிகாரி திரு. ந. சிவஞான சுந்தரம் அவர்கள், ஏழாலை கிராமவிதானை திரு. க. சிவகுரு அவர்கள் ஆகியோரின் உதவியைக் கொண்டும் ஏழாலை புதிய குடியேற்றத் திட்டத்திலே அரசாங்கத்திடமிருந்து நன்கொடையாக இரண்டு ஏக்கர் நிலம் பெற்று அவ்விடத்தில் 1955ம் ஆண்டு கார்த்திகை மாதத்தில் மேற்படி வித்தியாலயம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. ஆரம்பகாலத்திலே ஆறு ஆசிரியர்கள் கடமையாற்றினர். தற்போது ஒன்பது ஆசிரியர்கள் கடமையாற்றிக்கொண்டிருக்கின்றனர். இப்பாடசாலைப் பிரதான ஸ்தாபகர் திரு. குமரத்தவி அவர்கள் என்றே கூறலாம்.

ஏழாலை தெற்கு கோட்டைக்காடு

அரசினர் தமிழ்ப் பாடசாலை

மயிலங்காடு என்னும் குறிச்சியிலே ஏழாலை ஸ்ரீ முருகன் இ. த. க. வித்தியாலயம் மிகவும் திறம்பட இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. மயிலங்காட்டிலும், புதியகுடியேற்றத் திட்டத்திலும் உள்ள பிள்ளைகள் மிகவும் சமீபத்திலே உள்ள இப்பாடசாலையில் சுகமாகக் கல்வி பயிலுகின்றனர்.

ஆனால் கோட்டைக்காடு, குராவத்தை, அழுவாவுடை என்ற இடங்களில் உள்ள பிள்ளைகள் கல்விபயில்வதற்குக் கிட்டடியிற் பாடசாலை இல்லாதிருந்த குறையை இச்சமூக மக்கள் உணர்ந்தார்கள். கோட்டைக் காட்டிலும் ஒரு பாடசாலையை உருவாக்கவேண்டுமென ஆர்வங்கொண்டனர். அகில இலங்கைச் சிறுபான்மைத் தமிழர் மகா சபையின் ஆதரவைக் கொண்டு 1960-ம் ஆண்டில் மேற்படி பாடசாலை கோட்டைக் காட்டிலே ஆரம்பிக்கப்பட்டது. தற்போது இப்பாடசாலை திறம்பட இயங்கிவருகின்றது. இப்பாடசாலை ஸ்தாபகர் திரு. க. கிருஷ்ணர் என்றே கூறலாம்.

ஏழாலை

சமயாசாரிய சுவாமிகள் ஆதீன மடம்

ஏழாலையை ஊடுருவிச் செல்லும் மல்லாகம்-தெற்குப் புன்னலைக் கட்டுவன் வீதியில் சைவசன்மார்க்க வித்தியாசாலைக்கு வலதுபுறமாக மேற்குறித்த பெயர்ப் பலகையொன்று புன்கஞ் சோலைச்சாரலிற் பொருந்தியுள்ளது. இப்பெயர் குறித்த மடாலய வளவு குறைந்த பட்சம் ஒரு நூற்றைம்பது வருட காலச் சரித்திரப் பின்னணியோடு கூடியதாகும்.

இக்காணி அக்காலத்தில் மனித நடமாட்டத்துக்கு யோக்கியதையற்றதாய்ப் பற்றைகளும் மலிந்திருப்பதாயிற்று. அன்று இப்பகுதியில் வாழ்ந்த பரிபாரியார் சுந்தர் என்னுமொருவர் பெரியதேவியுபாசகராயிருந்து தமது மந்திர சாதனைகளுக்கு நிலைக்களமாக இக்காணியைப் பயன்படுத்தி வந்துள்ளார். பற்றைகளுக்கும் புற்று களுக்கும் இடையே வளர்ந்திருந்த வேப்ப மரத்தடியொன்றில் அவர் நெடுங்காலந் தேவியுபாசனை நிகழ்த்தி வந்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. அந்த உபாசனை அவரோடேயே நின்று போயிற்று. அவர் மறைவுக்குப் பின் அது தொடர்ந்து

நடைபெற்றதில்லை. மேல் இக்காணியில் பலவேறு தேவதைகளின் நடமாட்டங்களும் ஆரவாரங்களும் மலிந்து அண்டை அயலிற் செல்வோரை அச்சுறுத்தும் நிலைமை மலிவதாயிற்று. அதனால் எவரேனும் பகலிற்கூட அப்பக்கம் தலைகாட்டுவதில்லை.

இங்ஙனம் இருக்க கடந்த நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் ஏழாலை மேற்கில் சஞ்சாரஞ் செய்த திருக்கணமலை அம்மா என்ற பக்குவியொருவர் ஒருநாள் அவ்வேப்பமரச் சூழலில் நுழைந்து அங்கிருந்த ஒரு குழியில் மறைந்திருந்துள்ளார். அவரைத் தேடித் திரிந்த சிலர் தற்செயலாக அந்தப் பக்கஞ் சென்றபோது அவரங்கிருக்கும் அசுரகையறிந்து தேடிக் கண்டுகொண்டார்கள். அவர்களைக் கண்டதும் அந்த அம்மா ஆவேசத்தோடெழுந்து, இது விரைவில் ஒரு பெருந்தலமாகப் போகிறதென்று உரக்கக் கூவிக் கொண்டு வெளியேறிப் போய்விட்டார்.

பின், இந்நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்திலே இப்பகுதிக்கு அயலிடமாகிய விளிசிட்டியிலிருந்து மலடியார் வீட்டில் வேதாந்த விசாரஞ் செய்யும் முகமாக நாலூரிலுமிருந்து அன்பர்கள் வரத்தொடங்கினர். அவ்விடத்தில் திரு. அருளானந்தசிவம் முக்கியத்துவம் பெற்றவராயிருந்தார். அவர் சமூகம் தமது விசாரத்துக்கு இன்றியமையாதெனக் கண்ட அவ்வேதாந்திகள் கூட்டம் நாளடைவில் அவர் வசிப்பிடமாகிய அவர்தம் மாமனார் வீட்டுக்கே நேரடியாக வரத் தொடங்கிவிட்டது.

அக்கூட்டத்துக்கு வீட்டு வசதிகள் இசைவற்றனவாயிருந்தமையின், மாமனார் அன்று தம்பாதுகாப்பில் இருந்த, குறித்த காணியின் வேப்பமரச் சூழலை ஓரளவில் துப்புரவு செய்து வேதாந்த விசாரம் வேப்பமர நிழலிலே வெகு சுவாஸ்யமாக நிகழ வழிவகுத்துவிட்டார். பற்றையும் புற்றும் மண்டிக் கிடந்த வேப்பமர நிழல் தற்பொழுது கற்றவரும் ஞானிகளும் கலந்துகொள்ளும் வேதாந்த விசாரபீடமாயிற்று.

அந்நாளில் தீவிர பக்குவியாய்த் திகழ்ந்திருந்த சடைவரத சுவாமிகள் இவ்வேதாந்த பீடத்துக்கு எழுந்தருளி ஒருகால் நேத்திர தீக்ஷயளித்த நிகழ்ச்சியைத் தொடர்ந்து அன்று உசன் மடத்தை இடங்கொண்டிருந்த அவர்தம் குருவும் ஒருகால் எழுந்தருளி அங்கிருந்தார்க்குப் பரிசு தீக்ஷையும் பாவித்தருளிப் போயினர். இந்நிகழ்ச்சி அத்தனை பேரையுஞ் சைவ சித்தாந்திகளாக்கும் திருப்புமுனையாயிற்று. அதன்மேல் சடைவரத சுவாமிகள் அவ்விடத்துக்கு அடிக்கடி எழுந்தருளுதல் வழக்கமாயிற்று.

இவற்றின் தொடர்பாக அவ்விடம் வெகுவிரைவில் விசித்திர தெய்வீகக் கோலங்கொண்டெழுந்து நூற்றுக்கணக்கில் அண்டை அயலவர்களைக் கவர்ந்திழுக்கும் நிலையமாயிற்று. அவ்விடத்தில் பெரிய, அளவிலான ஒலைக் கொட்டில் ஒன்றெழுந்து சடைவரத சுவாமிகள் தலைமையில் திருவெண்ணீற்றொளியும் சிவநாம சங்கீர்த்தன ஒலியும் இடையறாத சாதுசங்கமடமாய்த் திகழ்வுற்றது. சொற்பகாலத்தில் அவ்வோலைக்கொட்டில் மாற்றப்பெற்று 1917இல் பெருமளவிலான சாந்துக் கற்கட்டிடமொன்று அங்கு இடம்பெற்று விட்டது. அங்குக்கூடுவோரின் வழிபாட்டு வசதிப்பொருட்டாக, கடையிற் சுவாமிகள் கையிலிருந்து அவர்தம் சீடர்பரம்பரை வழியாக வந்த விநாயகர் திருவுருவமும் பிரதிஷ்டையாயிற்று. முற்குறிப்பிட்ட வாறு ஓய்வொழிவு நேரங்களில் அவ்விடத்தில் தலைக்காட்டி வந்த தேவதைகளின் நடமாட்டமும் ஆரவாரமும் இப்பிரதிஷ்டையின் பின்பே முற்றாக அற்றொழிந்தன என்பர்.

அப்பொழுதைய விநாயகர் மூர்த்தி சிறிதாயினுங்கீர்த்தி பெரிதாயிருந்தமையின் அங்கத்தைய அடியாரொழுக்கம் நாளுக்குநாள் மேலோங்கிப் பின்னொருகால் பேருருத்திகமும் பேரருள் விநாயக மூர்த்தமொன்று அங்கு எழுந்தருளும் பேறும் உளதாயிற்று. அடியாரொழுக்கச் சிறப்போடு அடிக்கடியிடம் பெற்ற அன்னதானச் செழிப்பும் இம்மடாலயத்தின் தெய்வீகக் களை சோபையிழக்கா

மற் பேணிவந்துள்ளது. அக்காலத்து இம்மடாலயப் பணியும் மற்றும் செலவினங்களும் எவர் பொருளில் எவராவியன்றன என்ற வினாவுக்கு விடையோ கிடையாது. சடைவரதரொருவரிருந்தார். அப்படி அப்படியே அனைத்தும் நடந்தேறின என்றும் அவ்வளவே சம்பந்தப்பட்ட அனைவரும் அறிந்திருந்த அறிவாகும்.

இவ்வாறுருப்பெற்றுத் திகழ்ந்த மடாலயத்திற்குத் தென் கீழ்த் திசையில் பின்னொருகால் திரு. அருளானந்தசிவம் கொட்டிலொன்றமைத்து வாழ்ந்து வந்தார். வழக்கம் போல 1935 ஆடியில் ஒரு நாள் மடத்துக்கு எழுந்தருளிய சடைவரத சுவாமிகள் அக்கொட்டிலிலிருந்த சாய்மனைக் கதிரையில் அமர்ந்திருந்தவாறே விதேகமுத்தியெய்தினர். அன்றைய தினம் உத்தர நக்ஷத்திரத் தினமாகும். சுவாமிகளின் அந்திய வேளையில் தற்செயலாய் அவ்விடஞ்சென்று தரிசிக்கப் பெற்ற திரு. ஐ. பேரம்பலம் அவர்கள் அவர்தம் மறைவுபற்றிக் கூறுமாறு:-

‘நாற்காலியிற் சற்றுச் சாய்ந்திருந்த சுவாமிகள் என்னேக்கண்டதும், நான் இங்கேதான் சமாதியிருக்கப்போகின்றேன் என்றார். சில நிமிடங்களில், காலுளைகிறது; இந்தா ஒருக்கால் உருவிவிடு என்றார். நான் உருவுகையில் சுவாமிகள் சட்டெனத் தலை தூக்கி நிமிர்ந்திருந்தார். இருந்தவாறே தேகவியோகமாயினார். சுவாமிகளின் முதல்வார்த்தையைப் பெரிதுபடுத்தாதிருந்த என் மடமை என்னேக் குலுக்கியடிக்கத் தொடங்கிவிட்டது.’

சுவாமிகள் தேகவியோகமெய்திய தலமாகிய அக்கொட்டில் நிலையம் அன்றிலிருந்து ஆறே ஆறுமாத கால எல்லைக்குள் அழகியதோர் நால்வர் கோயிலாகி, 1936 தை மாசத்துச் சண்டேசுர நாயனார் குருபூசைத் தினத்தில் சேக்கிழார் சகித சமயாசாரிய சுவாமிகள் பிரதிஷ்டையும் இனிது நிறைவேற்றிற்று.

இக்கோயிலுருவானமையைத் தொடர்ந்து தம் வசிப்பிடத்தை அயலிலுள்ள மற்றோர் வீட்டுக்கு மாற்றிக் கொண்ட திரு. அருளானந்தசிவமவர்கள் மடாலயத்து வழிபாட்டொழுக்க நிகழ்ச்சிகளுக்கு ஊற்றமாயிருந்து வாழ்ந்து 30-1-48 ஆகிய உத்தர நக்ஷத்திரத் தினத்திற் சிவபதமெய்தினர். அவர் மறைந்து ஆறு மாத முடிவில் அதாவது ஆவணி 1948ல் மடாலயத்துக்கு உற்சவமூர்த்திப் பிள்ளையார் உருவாகிப் பிரதிஷ்டை பெற்றுள்ளார்.

மேல், 1953-ல் இம்மடாலயத் தொடர்புடைய அம்மணியொருவர் தம் மகனின் ஆத்மசாந்திப் பொருட்டாக நேர்த்தி செய்து வார்ப்பித்துதவிய சிவகாமி சமேத நடராஜ மூர்த்தி மடாலய மகா மண்டபத்தில் எழுந்தருளுவதாயிற்று. பின் மடாலயத்திற்கு வடகீழ் மூலையில் ஆரம்பிக்கப்பெற்ற நடேசராலயம் சிற்பக் கோயிலாக நிறைவெய்தியதும் 1961 ஆனி மாசத்தில் நடராஜ மூர்த்தி தம் புதுக்கோயிலிற் பிரதிஷ்டாதனம் பெற்றுப் பொலிவருளுவாராயினர்.

வேப்பமர நிழல் நிலையம் வேதாந்த பீடமாய், சாது சங்கமடமாய், நால்வர் சந்நிதிக்கெதிர் நடேசர் சந்நிதியும் வாய்ந்ததாய், பளிங்கிற் பவளம் பதிந்தாற் போன்று மடப் பண்பின் ஆலயப் பண்பு மருவியதாய் விருத்தியுற்ற வரலாறு இதுவாகும்.

இவ்வாலயத்தில் தினசரி இருகாலப் பூஜைகள் வேதாசுரம் விதிப் பிரகாரம் நடைபெற்று வருகின்றன. மாப் பூசையின்போது நால்வர் சந்நிதியில் பஞ்சப்புராணமோதும் நிகழ்ச்சி தினசரி நடவடிக்கையாக இருந்து வருகின்றது. திருவெம்பாவை, நால்வர் குருபூசைத் தினங்கள், சிவராத்திரி, ஆனியுத்தரம், விநாயக சதுர்த்தி, ஆடிமாத அத்தம், சித்திரை, சுவாதி தினங்கள், சடைவரதர், அருளானந்தசிவம் என்போரின் குருபூசைத் தினங்கள் ஆதியன இங்கு விசேட முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவை.

யாகும். திருவெம்பாவை விழாக்களும் ஆனியுத்தர விழா வும் சூரியோதயத்திற்கு முன்கைவே முடிவெய்துவன. குருபூசை நாட்களில் மகேசுர பூசை யதார்த்தமான மகேசுர வழிபாட்டு ரீதியாக இடம் பெறும்.

நால்வர் வீதிவலம் வரும்போதெல்லாம் முடிவில் நடேசர் சந்நிதிக்கெழுந்தருளி யதாஸ்தான மடையும் ஒழுங்கு நடைமுறையிலுள்ளது. வெள்ளியிரவுதோறும் கூட்டுப்பிரார்த்தனையும், புராணப் பிரசங்கமும் முடிவில் விசேஷ பூசையும் இடம்பெறும். விநாயகர் சஷ்டி, விநாயகர் சதுர்த்தி இரண்டினும் மாம்பழச் சுவாமிகள் அருளிய விநாயகர் பதிகம் ஒதி ஒப்பிக்கப்பெறும்.

உபதேச ஆலய விழாக்களில், தையுத்தரத் தினத்திற்கு முதல்நாள் விழாவும், திருவெம்பாவை விழாக்களும், குருபூசைதின விழாக்களும் உள்வீதி உலாவுடன் நிறைவெய்தும். சதுர்த்தி விழாவும், ஆடிச்சுவாதிபுடன் முடியும். மூன்று நாள் விழாக்களும் திருவாதிரை விழாவும் வெளி வீதிவுலாவையுந் தழுவும். ஆடி மாத விழாக்கள் திருமுறைப் பெருமை பேணுதலைக் கருப்பொருளாகக் கொண்டவை. திருமுறை வரலாற்றுக் கருவூலமாகிய பெரிய புராணப்படன முடிவில் இவை இடம்பெறுகின்றன.

குறித்த முத்தினங்களில் முதல் நாள், திருமுறைகளின் மறைவிடத்தைக் காட்டிக் கொடுத்த விநாயகர் எழுந்தருளுவர். இரண்டாம் நாள் அத்திருமுறைகளைப் பாடியருளிய நாயன்மார் நால்வரும் எழுந்தருளுவர். மூன்றாம் நாள், திருமுறைத் தோற்ற வரலாற்றைத் துலக்கும் பெரியபுராணத்துடன் அதன் ஆசிரியர் சேக்கிழாரும் அதன் மூல இலக்கிய கர்த்தா சுந்தரரும் எழுந்தருளுவர். மூன்று நாளும் திருமுறைப் பேழையும் எழுந்தருளுதல் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

நால்வர் கோயில் ஏற்படுவதற்குப் பலவாண்டுகள் முன்கைவே மடத்தில் நாயன்மார் குருபூசைத் தினந்தோறும்

அவரவர் புராணங்களும் சிவராத்திரியிற் கந்தபுராணம் அடிமுடிதேடு படலமும் திருவெம்பாவை இரவுகளில் திருவாதவூரடிகள் புராணமும் படனஞ் செய்யும் வழக்கம் இடம்பெற்றிருந்தது. தற்போது பல வருடங்களாக சேக்கிழார் குருபூசை தினத்திற்கும் சுந்தரர் குருபூசைத் தினத்திற்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் தொடர்பாகப் பெரிய புராணமும், தையுத்தரத் தினத்தோடு முடியும் பத்து நாட்களில் தொடர்பாகத் திருவாதவூரடிகள் புராணமும் படிக்கப்பெற்று வருகின்றன.

இவ்வாலயத்துப் பூசை விழா அநுசரணைச் சீரொழுங்கு முறைகளின் சிற்பியாய்த் திகழும் திரு. மு. ஞானப்பிரகாசம் B.A. B.Sc, அவர்களின் உள்ளுருக்கமும் ஒடுக்கமும் வழிபடுவோருள்ளத்துப் பக்தி உணர்வுப் பரிமளிப்பை மிகுவிப்பனவாம். இடைக்கிடை அவர்க்கு லயிக்கும் பரவசாவேசம் பண்பும் பக்தியநுபவச் சுவைஞர்க்குப் பரம விருந்தாயமையும்.

எல்லாவகையாலும் சமயாசாரிய சுவாமிகள் நால்வரையுஞ் சதா வழிபடவைத்துச் சைவஞான உணர்வு கொளுத்தும் பக்தி வழிபாட்டு நிலையமாக இம் மடாலயம் சிறந்தோங்கி மிளிர்கின்றது. சமயாசாரிய சுவாமிகள் ஆதீனமடம் என்ற பெயரே இவ்வுண்மையைப் பிரதிபலிப்பது தானே.

ஏழாலை மகா வித்தியாலயம்

ஏழாலை மேற்கின் வட எல்லை விளிம்பில், மல்லாகம்-அற்பை வீதியில் அமைந்துள்ளது ஏழாலை மகா வித்தியாலயம். 1919-ல் ஏழாலை மேற்கில் உருவான சைவ சன்மார்க்க வித்தியாசாலை வளர்ச்சியில் ஈடுபட்டு ஆரம்பத்தில் அங்கு ஆசிரியப் பணியும் புரிந்த திரு. மு. நாகமுத்து

உபாத்தியாயர் என்பவரே 1922 அளவில் இப் பாடசாலை யை ஆரம்பித்துள்ளார். அந்நாட்களிலேயே இது அரசாங்கத்திடம் கையளிக்கப்பட்டுவிட்டது. அதனால், மற்றைய தனியார் பாடசாலைகளின் வளர்ச்சிக்குக் குந்தகமாகும், பொருளாதாரக் குறை, நில வசதிக்குறை, கட்டடமில்லாக்குறை, உபகரணமில்லாக்குறை, ஆசிரியரில்லாக்குறை என்ற ஒரு வகைக் குறைபாடுகளையும் அறியாது சீமான் வீட்டுப் பிள்ளைபோலச் செல்வப்பிள்ளையாக மேனி மினுக்குடன் வளர்ந்துவந்து உருவழகு மலிந்த கட்டிளங்காணையாக இன்று காட்சி தந்து கொண்டிருக்கின்றது இப் பாடசாலை.

ஆரம்பித்து அரை நூற்றாண்டு கால எல்லைக்குள் பல வேறு படி நிலைகளில், (மற்றப் பாடசாலைக்கில்லாதவாறு) பல வேறு கல்வித்துறைகளில் தரமேறி வந்துள்ள இப்பாடசாலையின் வளர்ச்சி வரலாறு கவர்ச்சிகரமானதாகும்.

பயன்தரும் பழ விருட்சம் போன்று, ஆரம்ப பாடசாலையாய் அரும்பிக் கனிஷ்ட பாடசாலையாய்த் தளிர்ந்து நாட்டுச் சீவனக் கல்வி முறைப் பாடசாலை (Rural School) யாய்த் தழைத்துத் தமிழ்ச் சிரேஷ்ட பாடசாலையாய்க் (Practical School) கிளைத்து ஆங்கில சிரேஷ்ட பாடசாலையாய் மலர்ந்து மகா வித்தியாலயமாய்க் காய்த்து முற்றித் தற்போ முத்தைய நிலையில் மத்திய மகாவித்தியாலயமாய்க் களியும் பருவமெய்தியுள்ளது இப்பாடசாலை.

இதன் வளர்ச்சி நிலைக் கால எல்லைகள் பின் வருமாறு அமையும்:-

- 1922 - 1927 - ஆரம்ப பாடசாலை.
- 1928 - 1930 - தமிழ்க் கனிஷ்ட பாடசாலை.
- 1930 - 1936 - தமிழ்ச் சிரேஷ்ட பாடசாலை.
- 1937 - 1943 - நாட்டுச்சீவனக் கல்விமுறைப் பாடசாலை.
- 1944 - 1954 - தொழிற்பயிற்சி முறைக்கல்விப்பாடசாலை.
- 1955 - 1968 - ஆங்கில சிரேஷ்ட பாடசாலை
- 1969 இன் மேல் மகாவித்தியாலயம்.

அடுத்தடுத்து நிகழ்ந்துள்ள இதன் கல்வித்துறை மாற்றங்களை அவதானிக்கும்போது இப்பாடசாலை வளர்ச்சியில் அரசாங்கம் விசேட அக்கறை கொண்டிருந்தமை புலனாகின்றது. இப்பாடசாலையில் தலைமையாசிரியப்பதவியேற்று வந்துள்ள ஒவ்வொருவரினதும் விசேட கரிசனையும் தூண்டுதலும் அதற்குக் காரணமாயிருந்துள்ளன. பாடசாலைச் சம்பவத் திரட்டுப் புத்தகங்களிற் காணும் குறிப்புகள் மூலம் இவ்வுண்மை புலனாகின்றது.

பெயரளவில் அரசாங்க பாடசாலையாயினும் உரிமையளவில் இது தம்முடைய பாடசாலைதானே என்ற உணர்வுடன் இதன் குழுவில் வாழ்ந்த பிரமுகர்கள் சிலர் தலைமையாசிரியர்களுக்களித்து வந்த தேசாபிமான ரீதியான ஒத்துழைப்பு அவர்களின் கரிசனை மேம்படுத்தற்குக் காரணமாய் அமைந்திருந்தது. மற்றைய அரசினர் பாடசாலைகளுக்கு இவ்வாய்ப்புக் கிட்டுதல் பெரும்பாலும் துர்லபமாகும். அரசினர் பாடசாலையென்றால் 'ஆரோ வந்தான் வரத்தான்' என்ற மன நிலையில் பிரதேசப் பிரமுகர்கள் பராமுகமாயிருக்க, சேவையாற்றவரும் ஆசிரியர்களும் 'ஏனோ தானோ' என்று கடமைக்காக இருந்துவிட்டு எழும்பிப் போகுமளவில் இயல அநேக பாடசாலைகள் ஒரு பலனுமின்றி வருடக் கணக்கில் இழுபட்டுக் கொண்டிருந்த செய்தி நாடறியும். இப்பாடசாலை அக்கதிக் குட்படாது தப்பியுய்ந்தது ஏதோ ஏழாலை செய்த புண்ணியமே என்றால் மிகையாகாது.

இதன் வளர்ச்சிக் கட்டத்தில் 1930-36 ஆண்டுக் காலம் குறிப்பிடத்தக்கது. தனித் தமிழ்க் கொள்கையாளரும் பெரும் விவேகியுமான பண்டிதர் சு. இராசஐயனார் தலைமைப் பதவியேற்றிருந்த காலம் அது. தமிழ்க் கல்வி வளமும் தமிழ்ச்சுவை உணர்வும் அக்கட்டத்தில் நன்கு பரிமளித்துள்ளன.

இப்பாடசாலைச் சுற்றாடல் பலவித தொழில் முறைகளுக்கூரிய சூழலாகும். பன்னவேலை, தச்சவேலை, கொல்லவேலை, நெசவு வேலை ஆகியன மலிந்து கமத் தொழிலாளரும் நிரம்பிய சூழல் இது. இச் சூழ்நிலையமைவை உத்தேசித்தே இங்கு நாட்டுச் சீவன முறைக் கல்வியும் தொழிற் பயிற்சி முறைக்கல்வியும் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

1937-43 கால எல்லையில் பாடசாலை வளவிற கமத் தொழிற் பயிற்சி பெருமளவில் இடம்பெற்றுள்ளது. சிறு சிறு கைத்தொழிற் பயிற்சிகளும் தாராளமாக நடைபெற்றுள்ளன. அதன் பெறுபேறு 1945 ஜூன் மாதத்தில் நடைபெற்ற உணவு-கைத்தொழிற் பொருளுற்பத்திப் போட்டி (Food & Graft Competition)யில் ஊர்ஜிதப் படுத்தப்பட்டிருக்கின்றது. அப்போட்டியில் இப்பாடசாலை அகில இலங்கை ரீதியில் 1ஆம், 2ஆம் இடங்களைப் பெற்றுத் தங்கப்பதக்கமும் வெள்ளிப் பதக்கமும் வழங்கப்பெற்றுள்ளது. இப்பேறு அன்றைய வித்தியாதிகாரி திரு. வி. கே. நாதனினால் வெகுவாகப் புகழ்ந்து பாராட்டப்பட்டுள்ளது.

1944-54 வரையிலான அடுத்த கட்டம் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகும். இக்கட்டத்தில் திரு. என். யோசேப் என்ற திறமைசாலி யொருவர் தலைமைப் பதவியேற்றுள்ளார். அவர் இருமொழி ஆசிரியப் பயிற்சியும் பாடசாலைப் பரிசோதகராயிருந்த அநுபவச் சிறப்புமுடையவர். இங்த தொழிற்பயிற்சிக் கல்வியைத் தொடக்கி விருத்தியாக்கிய பெருமை அவரைச் சாரும். 2-1-45இல் அக்கல்விமுறை அவரால் ஆரம்பிக்கப்பட்டதுடன் 7 மாணவர்களைக் கொண்ட ஏ.எஸ்.சீ. என்ற புதியதோர் உயர்தர வகுப்பும் நிறுவப் பெற்றிருக்கின்றது.

அவருடைய சேவை காலம் பலவகைகளிற் கவர்ச்சிகரமாயிருந்தது. கல்விமுறை மாற்றத்தால் பிள்ளைகள் தொகை அதிகரித்தது. ஆரம்ப பாடசாலை, உயர்தரப்

பாடசாலை என இப்பாடசாலை தனித்தனியான இருநிர்வாகங்களில் இயங்கியது. திரு. யோசேப் நயமான பேச்சு வல்லமை படைத்தவர். அது கருவியாக, சுற்றாடலைப் பாடசாலையோடிணைக்கும் பணியில் மிகவும் முயன்றுள்ளார். வளர்ந்தோர் கல்விக்காக இராப்பாடசாலை நடத்தினார். அயற்பாடசாலைத் தமிழாசிரியர்களைக் கூட்டி இலகு இங்கிலீஸ் போதனை (Practical English) வகுப்புகள் நடத்தினார். பொது மக்களுக்கு உபயோகமான இலக்கிய சமயச் சொற்பொழிவுகள் நிகழ வகை செய்தார். இச்செயல்களால் இப்பாடசாலைக்குச் சுற்றாடலின் கரிசனையை வளர்த்தெடுத்த சேவைநலப் பெருமை அவர்க்குரியதாயிற்று.

இதற்கடுத்தகாலப் பகுதிவிசேட முக்கியத்துவமுடையதெனலாம். புகழ்பெற்ற புலோவி திரு. அ.சிவபாதசுந்தரத்தின் மாணவர் என்ற பெருமைக்குரிய திரு. கா. தில்லையம்பலம் இக்காலப் பகுதியில் தலைமையாசிரியப் பொறுப்பேற்றிருந்தார். அன்று நடைமுறையிலிருந்த தொழிற்பயிற்சிக் கல்வியை விட ஆங்கிலக் கல்வி விருத்தியேற்பட்டால் அன்றைய மாணவர்கள் பலர் அரசாங்க வேலைவாய்ப்புப் பெறக்கூடும் என உணர்ந்தார். அதனால் முன்னைய கல்வி முறையை மட்டப்படுத்திக் கொண்டு ஆங்கிலம் S.S.C. பரீட்சையில் மாணவர்களைச் சித்தியடைவித்தற்கேற்ற வசையிலான வாய்ப்புக்களை அதிகரிக்கச் செய்தார். அன்று அரசாங்கத் தொழில் திணைக்களங்கள் வெகுவாக விரிவாக்கப்பட்டமையால் S.S.C. தராதரமுள்ள மாணவர்களுக்குப் பெருமளவில் வேலை வாய்ப்புகள் கிடைக்கக்கூடிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருந்தது. இந்நிலையில் தில்லையம்பலத்தாரின் முயற்சி சமயோசிதமானதென்று பாராட்டுதல் அவருக்குக் கிடைப்பதாயிற்று. அக்காலத்தில் சிங்களம் படிக்கும் வசதி ஏற்படுத்தப்பட்டிருந்ததும் அவர் நோக்கிற்கு அணைதுணையாயிற்று.

ஆங்கில சிரேஷ்ட பாடசாலைத் தகைமையில் வளர்ச்சி பெற்ற இக்காலப் பிற்பகுதியில் விஞ்ஞானக் கல்விக்கான விசேட ஏற்பாடுகளும் இடம்பெற்றன. 1960-இல் விஞ்ஞான பாடபோதனை ஆரம்பித்தது. 1962-இல் விஞ்ஞான ஆராய்ச்சிக்கூடங்கள் எழுந்தன. 1967-இல் வீட்டுப்பணி தையல்வேலைப் பாடபோதனைகளும் சாதனங்களும் அமைவு பெற்றன. இந்நிலையில் திரு. சு. அம்பலவாணர் B.A. தலைமையாசிரியர் பதவியேற்றுள்ளார். 1968இல் நிகழ்ந்த பாடசாலைத் தரப்படுத்தல் விதிகளுக்கிணங்க இது மகாவித்தியாலயமாகவும் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

திரு. சு. அம்பலவாணர் வீட்டுப்பணி தையற்பாடக் கல்வி வாய்ப்புகளை விரிவுபடுத்தியுள்ளார். விசேட அமைப்புள்ள பிரார்த்தனை மண்டபமொன்றை வகுத்தார். இவர் பதவியேற்று இரண்டொரு வருடங்களில் மாணவர் தொகை- 400இலிருந்து 800 ஆக-இரட்டித்தது. மேல்வகுப்புக்களில் மாணவர் தொகை அதிகரித்தது. கலைவிஞ்ஞான வகுப்புக்கள் விஸ்தரிக்கப்பட்டுள்ளன. சமய இலக்கியத்துறைகளில் விசேட முயற்சிகள் நடைபெற்று அநுகூலப்பட்டுவருகின்றன. 1972இல் அகில இலங்கைச் சேக்கிழார் மன்றம் நடத்திய பெரியபுராணப் போட்டியில் இவ்வித்தியாலயம் தங்கப் பதக்கப் பரிசில் பெற்றுள்ளது. பரீட்சைப் பெறுபேறுகள் திருப்திகரமாக உள்ளன. வருடா வருடம் 5-10 மாணவர்கள் 12ஆம் வகுப்புப் பிரவேசத் தகுதி பெற்று வருகின்றார்கள். 'இனி, இங்கு 12ஆம் A.L. வகுப்புக்களும் ஆரம்பிக்கலாமே' என்னுமளவுக்குப் பாடசாலை வளர்ச்சி சீருற்றிருக்கின்றது இன்று.

ஏழாலை

சைவ மகாஜன வித்தியாசாலை

சிதம்பரத் திருக் கோயில் ஓரிரவிற்பூதங்களாற் சமைக்கப் பெற்றது. மாந்தைநகர்க்காந்தக்கோட்டை

மயன் என்ற தச்சனால் மூன்று தினங்களிற் கட்டி முடிக்கப் பட்டது. இவற்றைக் கேட்கும்போது இவை புருகுகள் என்றே பொதுவாகத் தட்டிக் கழித்துவிடுகிறோம். பூதங்கள் சிவத்துவ ஆற்றல் வாய்ந்தவை யாதலாலும் மயன் தெய்வத்தச்சனதலாலும் அவை அவ்வாறு நடைபெறுதல் அசாத்தியமன்று. சாத்தியமே என்ற முடிவுக்குக் கண்கண்ட உதாரணமாகக் காட்சியளிப்பது நம் மகாஜன வித்தியாசாலை. பூதங்களல்ல; தேவர்களல்ல நம்மவர்களாகிய ஒரு சிலரால் ஒருசில வருடங்களில்லல்; மாதங்களில்லல்; ஒருசில நாட்களிலே—ஆகப் பதினெட்டு நாட்களென்பது ஞாபகம் - 60 அடி நீளம் நாற்பதடி அகலம் அதற்குத் தக்க உயரமமைந்த இவ்வித்தியாசாலைக் கட்டிடம் 'அமைந்த வரலாறு' சுவாரஸ்யமானது.

1940ஆம் ஆண்டு தை மாதத்தில் ஒரு ஞாயிற்றுக் கிழமை முற்பகல் ஏழாலைச் சைவ சன்மார்க்க வித்தியாசாலையில் ஏழாலைச் சைவமகாசபைக் கூட்டமொன்று நடைபெற்றுக்கொண்டிருந்தது. சுமார் பத்தரைமணியளவில் ஏழாலை மத்தியைச் சேர்ந்த இளம் மனிதர்கள் இருவர் வியர்க்கக் களைக்க அவ்விடம் வந்து குதித்தனர். சபைத் தலைவரிடம் நேரே சென்ற அவ்விருவரி லொருவர் தாம் கொணர்ந்திருந்த அச்சப் படிவமொன்றை நீட்டி 'மன்னிக்க வேண்டும் ஐயா தயவு செய்து இவ்விஷயத்தை முதலிற் சுவனியுங்கள்' என்றார். அவர்கண் கலங்கியது; வாயிதழ்கள் படபடத்தன. தலைவரும் தாமதமின்றி அப்படிவத்தை எல்லோருங் கேட்க வாசித்தார். சபை ஒரு கணம் திக்கென்றது. மறுகணம் பரபரத்தது.

அப்பத்திரம் வேறெதுவு மல்ல அந்நாட்களில் ஏழாலைக்கு விஜயஞ் செய்யவிருந்த 'பிஷப்' ஒருவருக்கு அவ்வன்பர்கள் வாசித்தளிக்கத் தயாரித்துள்ள ஒரு வரவேற்புபசாரப் பத்திரப் பிரதியாகும். அதிற் குறிப்பிடத் தக்க அம்சம் மற்றெதுவு மன்று; 'ஏழாலையை விரைவில் இளவாலை யாக்குவோம்' என்ற ஒரே ஒரு தொடர் மாத்திரந்தான்.

பரபரத்த சபை அமைதிக்கு வந்ததும் சபைக் காரிய தரிசி திரு. மு. ஞானப்பிரகாசம் B. A. B.Sc. ஒரு திருத்தப் பிரேரணையைக் கொண்டு வந்தார். 'ஏழாலை மத்தியில் உடனடியாக ஒரு சைவப் பாடசாலை நிறுவப்பட வேண்டும். குறித்த வசனப் பொருள் சார்பாக ஏற்படவிருக்கும் தீய விளைவுகளைத் தவிர்த்தற்கு அதுவே சிறந்த உபாயமாகும்' என்பது அப்பிரேரணை. பிரேரணை கனகச்சிதமான கரகோஷ ஆரவாரங்களுடன் வரவேற்கப்பெற்றது. சூட்டோடு சூடாக அப்பிரேரணையை நடைமுறைப்படுத்தற்குத் தகுதியான செயற்குழுவுமொன்று அக்கூட்டத்திலேயே நியமனம் பெற்றுவிட்டது.

பொதுவாக ஊர்முழுவதிலும் இது உணர்ச்சியைக் கிளப்பிவிட்டது. ஏழாலை மத்தியிலிருந்த பிள்ளையார் கோயிற் காணி பாடசாலைக் கேற்ற இடமாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டது. அவரவர் தத்தமியல்பிற்கேற்றவாறு கட்டட சாதனங்களைத் தேடித் தொகுத்தனர். தூண்கள் வேறு மரங்கள் வேறுக வந்து சேர்ந்தன. பரவலாக ஊர் முழுவதிலும் வசதிவாய்ந்த இடமெல்லாம் பனைமரங்கள் வெட்டுண்டன. தூண் நிறுத்துவார் நிறுத்த, வளை தயாரிப்பார் தயாரிக்க, வேய்ச்சற்கிடுகு சம்பாதிப்பார் சம்பாதிக்க அசரவேகத்திற் காரியங்கள் நிறைவேறின. பதினெட்டு நாட்களுக்குக் கட்டிடம் நிறைவேறிற்று. அதுவும் மிகப் பிரமாண்டமான அளவில்.

அதன்மேல், பாடசாலையை எவ்வாறு நடத்துவது என்ற பிரச்சினை எழவே அதுபற்றிய வாதப்பிரதிவாதங்களிற் சில நாட்கள் கழிந்தன. பின், குறித்த கட்டிடத்தில் நடைபெற்ற பொதுக்கூட்டமொன்றில் அவ்விஷயத்தைத் தீர்மானித்து முடிவு செய்தற்கென ஒரு நிர்வாகசபை நியமிக்கப்பெற்றது. திரு. நா. கனகரத்தினம் அதன் செயலாளரானார். திரு. க. சிவகுரு, திரு. மு. ஞானப்பிரகாசம் B.A., B.Sc., திரு. சி. முருகேசு, திரு. எஸ். வி. சின்னையா போன்றோர் அந்நிர்வாகசபைப் பிரமுகர்களாயினர்.

அச்சபையின் தீவிர ஆலோசனையின் பின் அகில இலங்கைச் சைவ வித்தியா விருத்திச் சங்கத்திடம் பாடசாலையின் நிர்வாகப் பொறுப்பை ஒப்படைப்பதாகத் தீர்மானிக்கப்பட்டு அதுபற்றிய முயற்சிகளிற் பின்னும் சில நாட்கள் கழிந்தன.

1948 ஏப்ரல் 13ஆம் திகதி குறித்த சங்கத்தின் சார்பில் புலவர் திரு. த. குமாரசாமிப்பிள்ளை அவர்கள் சைவாசாரரீதியாக வித்தியாரம்ப மங்கலத்தை நிகழ்த்தி வைத்தார். திரு. ஞானசம்பந்தர் திரு. அவதாரத்தோடு இப்பாடசாலைத் தோற்றத்தைப் பொருத்தி அன்று புலவர் வர்ணித்த வர்ணனை மிக அருமையாயிருந்தது. அன்றைய பரமேஸ்வரப் பண்டித ஆசிரிய பயிற்சிக் கலாசாலையில் தேறியுள்ள இடைக்காடு பண்டிதர் சிதம்பரப்பிள்ளை, கெருடாவில் பண்டிதர் கந்தையா என்போருடன் சுற்றாடலிலுள்ள ஆசிரியர்கள் நால்வரும் அங்கு கற்பிக்கத் தொடங்கினர். திரு. சிதம்பரப்பிள்ளை தலைமையாசிரியப் பொறுப்பை ஏற்றிருந்தார்.

நிர்வாகப் பொறுப்பைக் கையேற்றிருந்த சைவ வித்தியா விருத்திச் சங்கம் தற்செயலாக ஏற்பட்ட சில நெருக்கடிகள் காரணமாக அதனைச் சில நாட்களிற் கைவிட்டு விடவே மீள அப்பொறுப்பு பரமேஸ்வர கல்விச் சபையிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. அதன் பொறுப்பாளராயிருந்த ஸ்ரீமான் சு. நடேசபிள்ளை அவர்களின் தண்ணளி மிகுந்த தலையளியில் பாடசாலை வளர்ச்சி துரித நடையிட்டெழுந்து ஒரு வருட கால எல்லையில் அரசாங்க உதவி நன்கொடை பெறும் பாடசாலையாயிற்று.

ஆரம்பத்தில் தலைமையாசிரியப் பொறுப்பேற்றிருந்த சிதம்பரப்பிள்ளையவர்கள் மூன்று மாசமளவில் விலக நேர்ந்தமையால் தும்பளை பண்டிதர் சந்திரசேகரம் அவர்கள் அவ்விடத்து நியமனம் பெற்றனர். அவர்தம் பழகற்கினிய பண்பு நலம் பாடசாலைப் பெற்றோர் ஆசிரியருருவைப் பேணிற்று. அவர்தம் நிர்வாகத்திறமையால் பாடோபமற்ற அடக்கமான நாளொருவண்ணமாகப் பாடசாலைக் கல்வி நிலையுயர்வுற்றது.

1945 அளவிலேயே பாடசாலை வகுப்புகள் S.S.C. வரை உயர்வுற்றுவிட்டன. சாதனை முறையான சமயக்கல்வியும் அவர் தலைமையிற் சீருற்றது. இருபது வருடந் தொடர்ந்தியன்ற அவர் சேவைக்காலம் இப்பாடசாலையின் பொற்காலமெனலாம். 1960இல் அவர் அரசாங்க இடமாற்றக் கெடுபிடிக்காளாகும் துர் அதிர்ஷ்ட நிலை ஏற்பட்டு விட்டது.

அவரைத் தொடர்ந்து தலைமையாசிரியப் பணிபுரிந்தவர்களும் தத்தம் பங்கைச் செவ்வனே நிறைவேற்றியுள்ளனர். சமீபகாலத்தில் தலைமையேற்றிருந்த கட்டுவன் திரு. பொன்னையா ஆசிரியர் அரசாங்க நன்கொடையாகப் பதினையாயிரம் ரூபா பெற்று பழைய கட்டிடத்தில் திருத்த வேலைகளுஞ் செய்வித்து ஒட்டுக்கூரையுமிட்டுள்ளார். தற்போதைய கல்வித் திட்டத்தின்படி இப்பாடசாலை கனிஷ்ட பாடசாலையாகக் கணியம் பெற்றிருக்கின்றது. இன்றைய தலைமையாசிரியர் திரு. க. முத்துச்சாமி அவர்கள் ஒன்பதாம் வகுப்பு மமைத்துப் பாடசாலை நிலையை மேலேக்கு விக்கும் வகையிற் பணியாற்றி வருகின்றார்.

இப்பாடசாலைச் சரித்திரத்தில் முதல் வருட காலம் நமது விசேட கவனத்துக்குரியதாகும். பரமேஸ்வர கல்விச் சபை பேரளவில் நிர்வாகப் பொறுப்பேற்றதேயன்றி அக்காலச் செலவினங்களை அது பொறுப்பேற்கவில்லை. ஏலவே நியமனம் பெற்றிருந்த நிர்வாகசபையினரில் ஒருசிலரே இவ்விஷயத்தில் தொடர்ந்து கரிசனை செலுத்தக் கூடிய நிலையிலிருந்தனர். காலமோ போர் நெருக்கடிப்பாற்பட்ட பஞ்சகாலம். பிற ஊரில் இருந்து வந்து இங்குத் தங்கியிருந்து கற்பிக்கும் ஆசிரியர்களுக்கு உணவு உறை வசதிகள் அளிக்க வேண்டும். எல்லா ஆசிரியர்களுக்கும் அவரவர்கைச் செலவுக்காவது மாச வேதனம் வழங்க வேண்டும். அக்காலத்து மற்றைப் பாடசாலைகளில் நடைபெற்றவாறு பிள்ளைகளுக்கு மத்தியான போசனமும் வழங்கியே ஆக வேண்டும். இத்தேவைகளை முன்னிட்டு அல்லும் பகலும் அன்பர்கள் ஆதரவாளர்களைத் தேடி அலைய வேண்டிய கட்டம் இருந்தது.

ஊர்ப் பெருமக்களில் வசதி படைத்துள்ளசிலர் ஒரு நாளு ணவுச் செலவை ஒருவர் பொறுப்பேற்க இசைந்தனர். மாச வருவாயுள்ள அன்பர்கள் சிலர் மாதாந்தம் சிறிது நெரிது கொடுத்துதவினர். வெளியூர் அன்பர்கள் உதவியுஞ் சிறுகச் சிறுகக் கிடைத்துவந்தது. திரு. சு. நடேச பிள்ளை மாச வீதம் 25 ரூபா உபகரித்து வந்தார். டாக்டர், பி. எஸ். அவர்கள் 12 ரூபா மாசா மாசம் வழங்கி வந்தார். மல்லாகம் ஆங்கில வித்தியாசாலை ஆசிரியர்கள் மாதாந்தம் ஆறு ரூபா கொடுத்துவந்தனர். இவ்வாற்றால் வந்து கூடிய வரவினங்கள் செலவினங்களுக்கு மிகத் தாழ்ந்தே நின்றன. அதனால் அவ்வருட மொத்தச் செலவில் மூவாயிரம் வரை கைப் பொறுப்பேற்பட்டது. அக்கைப் பொறுப்பைத் தம் பொறுப்பாக ஏற்றுக்கொண்டுள்ளவர் அன்பர் திரு. நா. கனகரத்தினம் அவர்கள்.

பொதுவில் எல்லோருடைய எல்லா விதமான கரிசனைகளுங் கைகொடுத்துதவி வந்த போதிலும் இப்பாடசாலை விஷயத்தில் குறித்த கனகரத்தினம் அவர்களின் தொழிற்பாட்டுத் துடிப்பும் திரு. மு. ஞானப்பிரகாசம் அவர்களின் அர்ப்பண சேவையார்வமும் திரு. க. சிவகுரு அவர்களின் அயரா உழைப்பும் ஏழாலையார் என்றும் நன்றிப் பெருக்குடன் நினைவிற் கொள்ள வேண்டியனவாம்.

ஏழாலை

சைவ சன்மார்க்க வித்தியாசாலை

பெரும் புகழ் பூத்த ஏழாலை தாமோதரம்பிள்ளை உயர் தமிழ் வித்தியாசாலையின் தொடர்ச்சியான இருபதாண்டு வாழ்க்கை சுமார் 1895 அளவில் நிறைவெய்திற்று. தொடர்ந்து அது நடைபெற்றுகின்றியமையாதிருந்த வள்ளல் தாமோதரனாரின் தலைபணிபை அவர் தம் முதுமை

கவர்ந்துகொண்டது. அதில் தலைமை தமிழ்ப் புலமை நடாத்திவந்த குமாரசுவாமிப் புலவரவர்களின் சேவையை வண்ணர்பண்ணை நாவலர் வித்தியாசாலையின் தேவை கவர்ந்துகொண்டது. நூற்றுக் கணக்கான மாணவர்கள் உயர்கல்வி பெறுவதற்கான வாய்ப்பை அவர்தம் அதிர்ஷ்ட வீனங் கவர்ந்து கொண்டது. உயர்கல்விப் பிரியர்களாகிய அன்றைய மாணவர்கள் அவ் வித்தியாசாலை ஆசிரியர்களில் தாமனாகக் கூடிய நிலையிலிருந்தோரையும் அங்கு முன் கற்றுத் தேர்ந்த பழைய மாணவர்களையும் தனிப் பட்ட முறையில் அணுகி ஓரளவில் திருப்தியடைவராயினர்.

ஏழாலை மக்களின் உயர்கல்வியின் கதி இவ்வாறாக அவர்தம் ஆரம்ப கல்வியிருந்தவாற்றை அவதானிப்போம். நாராயணச் சட்டம்பியார், நாகமுத்து உபாத்தியாயர், ஆறுமுக உபாத்தியாயர் போன்றோரின் திண்ணைப் பள்ளிகளே அன்றைய ஆரம்பக் கல்வி நிலையங்களாயிருந்தன. அவை போதாக் குறையாயிருந்தமை கண்டு கிறிஸ்தவ மிஷன் மாரால் ஊரின் மூவேறு பகுதிகளில் ஆரம்ப பாடசாலைகள் மூன்று நிறுவப்பெற்றிருந்தன. எனினும் பெரும்பாலான பிள்ளைகள் தமக்குரிய (சைவ) சமயச் சார்பான கல்வியைப் பெறுவதற்கான வாய்ப்பை அவை அளித்தில. அதனால் பிள்ளைகளுக்குச் சைவச் சூழலில் ஆரம்பக் கல்வியளிப்பதுடன் முன் நிறுத்தப்பெற்ற தாமோதரம்பிள்ளை வித்தியாசாலைப் பணியைத் தொடர்ந்து, வேண்டு வோர்க்கு உயர் தமிழ்க் கல்வியும் அளித்தற்கேற்ற பாடசாலைகளின் அவசியம் நன்குணரப்படுவதாயிற்று.

குறித்த இருவகைத் தேவைக்கும் ஏற்றதாக ஏழாலை மேற்கில் 'சீமா' என்ற பகுதியில் நிலையான கற்கட்டிடமொன்று அமைக்கப் பெற்றுப் பொதுத் தர்மப் பணியாகச் சிலகாலம் ஒரு சைவ வித்தியாசாலை நடைபெற்று வரலாயிற்று. அன்றைய பொருளாதார கஷ்டச் சூழ்நிலை காரணமோ, மற்று வேறெதுவுமோ அறியோம் அப்பாட.

சாலையும் சுமார் 1910 அளவில் செயலற்றுப் போய்விட்டதாக அறியக் கிடக்கின்றது.

இக்காலவெல்லையில் ஏழாலை மேற்கு மடாலயம் உருவாகிவிட்டது. அதன் சார்பில் பல நிசைகளிலுமிருந்து வந்துசேரும் அறிஞர்கள், அன்பர்கள், அடியார்கள், சாதுக்களின் நடமாட்டம் அப்பகுதியில் அதிகரிக்கலாயிற்று. அதன் விளைவான புதியதோர் கலாச்சாரச் சூழலுந் தானே உருவாயிற்று. அப்பகுதியில் நல்லதொரு சைவத் தமிழ் வித்தியாசாலை அமைப்பதற்கான தகுதியை அச்சூழல் பிரதிபலித்தமையினாலே அம் மடாலயத்தின் அன்றைய பிரமுகர்களில் முதன்மையாளராயிருந்த அன்பர் அருளானந்தசிவம் அவர்கள் முன்னின்று மடாலயச் சூழலில் சைவ வித்தியாசாலை ஒன்றை ஏற்படுத்துவராயினர். சைவ சன்மார்க்க வித்தியாசாலை யென்ற பெயரில் அது 1919 ஆம் ஆண்டில் சுன்னாகம் குமாரசுவாமிப் புலவர் அவர்களைக்கொண்டு வித்தியாரம்பஞ் செய்விக்கப்பெற்றுள்ளது. அதன் ஆரம்பத்தைத் தொடர்ந்து குறித்த அருளானந்தசிவம் அவர்கள் தலைமையில் சைவ சன்மார்க்க சபையென ஒரு சபையும் அமைவதாயிற்று. அச்சபை அங்கத்தவர்கள் தம் முயற்சியால் இயன்றளவு பணஞ் சேர்த்து வித்தியாசாலையை ஒருவாறு பரிபாலித்து வந்தனர். ஒரு சில வருடங்களில் கால கஷ்டம் காரணமாகப் பணம் சேர்க்கும் முயற்சி சோர்வடையவே இவ்வளவில் இவ் வித்தியாசாலையும் நின்று விடுமோ என்ற ஏக்க நிலை உருவாகுமளவில் அப் பகுதியைச் சேர்ந்த வித்தியாபிமானியாகிய திரு. கதிரிப்பிள்ளை அவர்கள் தாமே தமது சொந்த வருவாயின் மூலம் பாடசாலையைப் பராமரிக்க மனமுவந்து முன்வந்துள்ளார். அவரே பாடசாலையின் அன்றைய முகாமை (பிரதேச) யாளரும் ஆயினார். அவர்தம் பரோபகார நலத்தினால் பாடசாலைப் பரிபாலனம் சீருற்றது. அருளானந்தசிவத்தாரின் அறிவு நலம் மிக்க தலைமையினற்கல்வி நிலை சீருற்றது. அவர்தம் அறிமுகச் செல்வாக்கும் அன்றைய பிரதான முகாமையாளராக நியமிக்கப்பெற்றிருந்ததிரு. தெ.ச. துரையப்பாபிள்ளையின் மகத்துவமும் ஒன்

றிணைந்து அப்பாடசாலை 1922இலேயே அரசினர் அங்கீகாரம் பெற்ற பாடசாலையாகும் நிலைமையினை உருவாக்கின. கல்வித் தரத்தின் உயர்ச்சியிலும் மாணவர் தேர்ச்சியிலும் பாடசாலை பெற்றிருந்த வளர்ச்சியைக்கண்டு அரசாங்கம் 1925 இலேயே அதற்கு நன்கொடையளிக்க ஆரம்பித்துவிட்டது.

வெறுங் கல்விக்கூட மென்ற அளவில் அமைதிபெற்று விடாமல் அப்பகுதி மக்களின் கலாச்சார வளர்ச்சியின்மைய நிலையமாகவும் அப்பாடசாலை திகழ்வதாயிற்று. அப்பகுதியிற் சைவ இளைஞர்சங்கமொன்றமைந்து வாரமொருமுறை அப்பாடசாலையிற் கூட்டங்கள் நடத்தி வரலாயிற்று. அதன் அங்கத்தவர்கள் பாடற்பயிற்சி, புராணபடனப்பயிற்சி, சற்பிரசங்கப்பயிற்சி, நாடகப்பயிற்சி ஆகியவற்றில் தீவிர முன்னேற்றங்கண்டிருந்தனர். சங்க ஆண்டுவிழாக்கள் அவற்றினூற் பெரிதுஞ் சோபிக்கலாயின. தரமான தமிழிலக்கிய சைவசித்தாந்த மேதைகளின் சொற்பொழிவுகள் வருடத்திற் பலதடவைகள் நிகழ்ந்துவரலாயின.

இங்ஙனம் சிறப்புற்றுயர்ந்து வந்த இப்பாடசாலையின் கல்வியின் மேன்மை காரணமாக 1928இல் முதன்முதலாக நடைபெற்ற V. S. L. C. என்ற எட்டாந்தரப்பரீட்சையில் இது நூற்றுக்கு நூறுவீத சித்திப் பேறெய்துவதாயிற்று. அடுத்த ஆண்டில், முற்குறித்த சைவ சன்மார்க்கசபை புனருத்தாரணஞ் செய்யப் பெற்றபோது பாடசாலை முகாமை யிலும் மாற்றம் ஏற்பட்டு திரு. ஐ. பேரம்பலம் அவர்கள் புதிய முகாமையாளராயினர். அதன் மேல்வரும் ஆண்டுகளில் பாடசாலைக்குப் புதிய கட்டிடமொன்று எழுப்பப் பெற்றுள்ளது. 1942ஆம் ஆண்டுவரையில் எட்டாந்தரம் வரையிலான வகுப்புகளுள்ள கனிஷ்ட பாடசாலையாக விருந்த இப்பாடசாலை அதன்மேல் கிரேஷ்ட பாடசாலையாக உயர்வுபெற்று அரசாங்க சவீகரணம் இடம்பெறும் வரை அங்ஙனமே இயன்று வருவதாயிற்று.

1945இல் இப்பாடசாலை ஐந்தாம் வகுப்பு மாணவர் நால்வர் அரசாங்க ஸ்கொலர்ஷிப் பெற்றுள்ளனர். ஆரம்பத்திலிருந்து வெறுங் கொட்டில் மயமாயிருந்த பாலா பிரிவுக் கட்டிடம் 1947 அளவில் அன்றைய ஆசிரியர்களின் கூட்டு முயற்சியால் தமது சொந்தப் பணத்தில் புனரமைப்புச் செய்யப்பட்டுள்ளது. அது பல பல வருடங்கட்கு ஸ்திரமாயிருக்கக் கூடிய கட்டடவன்மையுடையதாயிருத்தலின் இப்பாடசாலை ஆசிரியர்கள் கல்வி வளர்ச்சிக்குப் போலக் கட்டட வளர்ச்சிக்கும் உபகரித்துள்ள நோன்மையை என்றென்றும் எடுத்துரைக்குஞ் சின்னமாய் அமைவதாகும்.

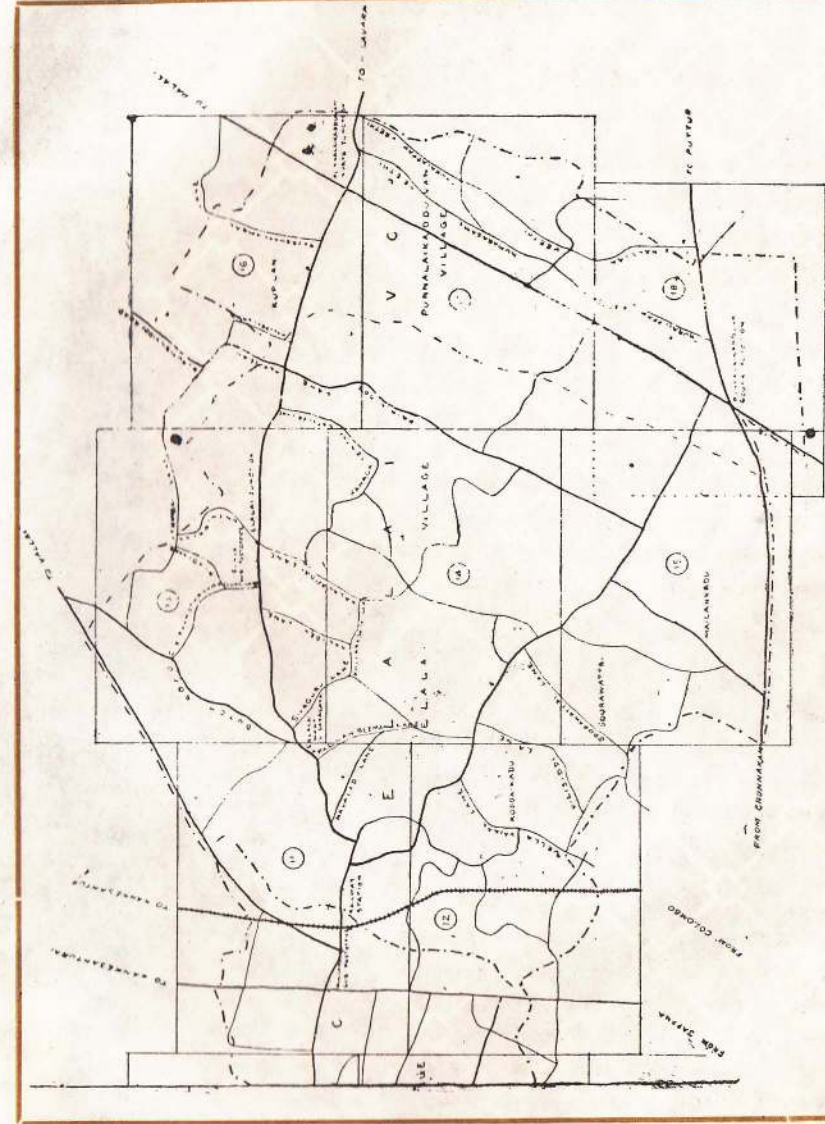
பின், 1952இல், முன்னைய முகாமையாளர் மகனார் இப்பாடசாலைத் தலைமையாசிரியப் பதவியை மேற்கொண்டதன் மேல் பிள்ளைகள் தொகையுமதிகரித்து முன்னிருந்த பெருங்கட்டட அளவினதான புதிய கட்டட மொன்றும் நிறுவப்பெற்றுள்ளது.

தற்போதைய நிலையில் இப்பாடசாலை சுமார் 400 மாணவர்களுக்கு இடமளிக்கக் கூடிய விசால முடையதாய் மற்றும் வசதிகள் பலவும் அமைந்ததாய்ப் பூரணத்துவம் பெற்று விளங்குகின்றது.

ஏழாலைக் கிராமத்திலுள்ள குறிச்சிகளின் பெயர்கள்

இந்தக் குறிச்சிகள் ஒவ்வொன்றிலும் குறைந்தது ஒரு வைரவர் கோயிலோ அன்றிக் காளிகோயிலோ அன்றி அண்ணமார் கோயிலோ இல்லாத குறிச்சி இல்லை என்றே கூறலாம். வைகாசி பிறந்து விட்டால் ஆடிமாத முடிவிற்குள் இக்கோயில்களில் எல்லாம் பொங்கல் நடைபெறும். வைகாசி மாதம் பழவகைகளுக்கு ஏற்றகாலம். இயற்கையோடு ஒட்டி நம்முன்னோர் தெய்வ வழிபாட்டை வைத்தார்கள் என்பதற்கு இது ஒரு அத்தாட்சி.

கயட்டை	—	மாகியப்புலம்	—	புதுவளவு	—
மாதிரை	—	நாக்கியம்புலம்	—	கட்டுடை	—
தம்புவத்தை	—	சிலும்பிலாட்டி	—	கேசாவத்தை	—
துவரைக்கலட்டி	—	கோட்டைக்காடு	—	சட்டுவிழாணை	—
மடத்துவாசல்	—	பிலாப்பனை	—	ஞாயிற்றிகாடு	—
கொல்லகடவை	—	வடுகாம்பத்தனை	—	புத்தாப்புலம்	—
தச்சகடவை	—	மாங்கொட்டை	—	உயரியநாவல்	—
வண்ணகடவை	—	வயிரவர்	—	புளியங்கிணத்தடி	—
மாரியோடை	—	குயத்திஓடை	—	மூன்றிலுப்பை	—
கலட்டி	—	தொந்தனை	—	உயிலுங்கை	—
புதுக்கிணத்தடி	—	முனியப்பர்	—	சோங்கலை	—
இலந்தைகட்டி	—	கோயிலடி	—	ஊரியாட்டி	—
பட்டைமலை	—	பெரியவிழான்	—	குப்பிழான்	—
மஞ்சாடிகரை	—	ஆலமடை	—	கற்கரை	—
நாவல் கிணத்தடி	—	உந்துடுவை	—	பத்தகல்	—
சாடியடி	—	அயிலைவடை	—	கோட்டார்வளவு	—
வள்ளுவர்சேரி	—	கச்சுவைட்டி	—	பள்ளிமால்	—
நாவலடி	—	சவரோடை	—	தேராப்புலம்	—
குறும்பன் வளவு	—	துன்னந்தை	—	கழிமலை	—
களபாவோடை	—	மாலோடை	—	வீரமனை	—
மயிலங்காடு	—	வேலவளவு	—	தைலங்கடவை	—
விழிசிட்டி	—	உந்துவத்தை	—	குயாம்புலம்	—
சூராவத்தை	—	தேத்தாவடை	—	குருக்கள்வளவு	—
பள்ளஞ்சீமா	—	பழவளவு	—	எட்டுத்திட்டி	—
				தலைப்பை	—

ஏழாலை கிராமத்தின் எல்லைகள்
வரைபடம்.

ஆலங்காட்டு விக்கினைஸ்வரர் ஆலயம்

இது ஏழாலை வடக்கில் உள்ளது. ஊர்ப் பொதுமக்கள் இதனை ஆலங்கட்டைப் பிள்ளையார் கோயில் என்றுதான் இன்றும் அழைப்பதை நாம் பார்க்கின்றோம். ஒருகாலத்தில் இதன் சூழலில் ஆலமரங்கள் காடுபோல் வளர்ந்து காட்சி அளித்தனவாம். அதனால் அப்பகுதி ஆலங்காடு எனப் பெயர் பெற்றது எனக் கூறுகின்றனர். ஆலங்காடு பேச்சுவழக்கில் ஆலங்கட்டை என்று மருவி வந்து விட்டது.

இவ்வாலயம் ஏறக்குறைய 1855 ஆம் ஆண்டளவில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. பூதர்-இராமு என்பவருடைய விடாமுயற்சியே இக்கோயிலின் தோற்றத்திற்கு மூலகாரணமாகும். இக்கோயில் மண்ணாலேயே முதன் முதல் கட்டப்பட்டது. வருடந்தோறும் பெய்யும் பெருமழையினாலும் பாயும் பெரும் வெள்ளத்தினாலும் சிற்சில சமயங்களில் இடிந்துபோவதும் உண்டு. பெருமழைக்கும் பெருவெள்ளத்திற்கும் ஆடுமாடுகளின் ஒதுக்கிடமாகக் கோயில் மண்டபம் பயன்படுத்தப்பட்டது.

இச்செயல்களினால் மனம் வருந்திய இராமு கோயில் இடியும்போதெல்லாம் புதிய மண்கொண்டு அதனைச் சீர்

செய்வார். இராமுலின் விடா முயற்சியும் பக்தியும் ஊரில் பருவடைய மனதைக் கவர்ந்தன. பல சைவ அன்பர்கள் ஒன்று சேர்ந்து இக்கோயிலுக்குக் கல்லினால் திருப்பணி செய்தனர். இத்திருப்பணிக்குரிய பணத்தின் பெரும்பகுதி நாகநாதர்-குருநாதர் என்பவரது இடையரு முயற்சியின் பயனால் பெறப்பட்ட பிடியரிசித் திட்டத்தின் மூலம் பெறப்பட்டதாகும். இப்பெரியாரின் பெருமுயற்சியினால் 1950இல் இவ்வாலயத்தின் குடமுழுக்கு விழா வெகு கோலாகலமாக நடைபெற்றது.

இதன் பிற்பாடு அயலில் வாழ்ந்த சைவர்களிடையே ஒரு விழிப்புணர்ச்சி ஏற்பட்டது. குருநாதருக்கு உதவியாக திரு. க. சிவகுரு அவர்களும் சட்டத்தரணி திரு. க. கணபதிப்பிள்ளை அவர்களும் தோள் கொடுத்தனர். மூவரதும் பெருமுயற்சியினால் கர்ப்பக்கிருகம், அர்த்தமண்டபம், மகாமண்டபம் என்பன அமைக்கப்பெற்று ஆலயம் இன்றைய தோற்றப் பொலிவைப் பெற்றது. இத்தகைய வளர்ச்சி அடைந்து வந்த இவ்வாலயத்திற்குச் சைவ அன்பர்கள் ஒன்றுகூடி 1957ஆம் ஆண்டு திருப்பணிச்சபை ஒன்று அமைத்தனர்.

திருப்பணிச்சபையின் முதலாவது தலைவராக ஆசிரியர் செ. சதாசிவம் அவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்கள். இவரது காலத்தில் ஆலயம் பல துறைகளிலும் வளர்ச்சி அடைந்து வந்தது. இதன்பின் இவ்வாலயத்தில் தினந்தோறும் இருகாலப்பூஜை நடைபெற்று வருவது குறிப்பிடத்தக்க ஒன்றாகும். திருப்பணிச்சபையின் முயற்சியினால் குறையாயுள்ள திருப்பணிகளும் நிறைவுற்றன. கோயிலைச் சுற்றி நான்குபுறமும் அழகான மதில்கள் எழுப்பப்பட்டன. மணிக்கூட்டுக் கோபுரமும் சனீஸ்வரனுக்குத் தனியான ஒரு ஆலயமும் வயிரவருக்குத் தனியான ஒரு ஆலயமும் அமைக்கப்பட்டன. வசந்தமண்டபம், மடைப்பள்ளி வேலைகளும் பூர்த்தி அடைந்தன. சனீஸ்வரப் பெருமானுக்கும் வயிரவப் பெருமானுக்கும் 1974ஆம் ஆண்டு குடமுழுக்கு விழா நடாத்தப்பட்டது.

மேற்படி திருப்பணியில் பெரும்பங்கு கொண்ட இருவரை இங்கு குறிப்பிடாமல் இருக்க முடியாது. ஒருவர் திரு. தெ. கந்தையா என்பவர். மற்றவர் திரு. க. தம்பிராசா என்பவர். திரு. தம்பிராசா அவர்கள் விநாயகப்பெருமானைக் கும்பிடுவதே தனது பிறப்பின் பயன் என்று கருதி அவ் வழியிலே இன்றும் உதாரண புருஷராக விளங்குபவர். திரு. தெ. கந்தையா அவர்கள் இன்று திருப்பணிச்சபையின் ஆயுட்காலத் தலைவராக விளங்குகின்றார்கள்.

இன்று ஆசிரியர் திரு. சி. பொன்னையா, திரு. சி. சண்முகானந்தம் ஆகிய இருவருடைய முயற்சியினாலும் முருகன் ஆலயம் ஒன்று திருப்பணி வேலை நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. திருப்பணி வேலை நிறைவேறி மிகக்கெதியில் குடமுழுக்கு விழாவும் நடைபெற இருக்கின்றது. 12 மாதங்களிலும் வரும் சதுர்த்தி வைபவங்கள் 12 அன்பர்களால் வெகு விமரிசையாகக் கொண்டாடப்படுகின்றன. திருப்பணிச்சபையினர் ஆண்டுதோறும் மகா சிவராத்திரி, நவராத்திரி, திருவெம்பாவை ஆதியனவற்றைச் சிறந்த முறையில் கொண்டாடி வருகின்றனர். சிவராத்திரிக்கு அடுத்த தினம் சிறந்த முறையில் அன்னதானம் நடைபெற்று வருகின்றது.

சனீஸ்வரப்பெருமானுக்குத் தனியாக ஒரு ஆலயம் எழுந்தபின் புரட்டாசி மாசச் சனிக்கிழமைகளும் விசேடம் பெற்றுவிட்டன. ஏழாலை வடக்கு கலாநிதி சனசமூகநிலையத்தினர், ஆலயத்தின் முன்பாக சிரமதானமூலம் ஒரு அழகிய வீதியை அமைத்து அதற்குப் பிள்ளையார் வீதி என்ற பெயரையும் சூட்டி உள்ளனர். வெள்ளிதோறும் கூட்டுவழிபாடு நடைபெற்று வருகின்றது. திருவெம்பாவை இறுதித் தினத்தன்று திருப்பணிச் சபையினரால் சமய அறிவுப் போட்டியும் நடைபெற்று வருகின்றது.

இற்றைக்குச் சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ஒருநாள் இரவுகள்வர் புகுந்து கோயிலிலுள்ள பொருட்களைத் திருடிச் சென்றுவிட்டனர். மக்கள் மனம் வருந்தி விநாயகப்பெரு

மானிடமே முறையிட்டனர். மக்களுடைய வேண்டுதல் வீண்போகவில்லை. இரண்டு ஆண்டுகளின் பின் அப் பொருட்கள் அத்தனையும் கோயிலை வந்து அடைந்து விட்டன. 'அரசன் அன்று கொல்லும் தெய்வம் நின்று கொல்லும்' என்ற பழமொழியை இச்செயல் நிரூபித்து விட்டது.

மிகப் பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இக் கோயிலில் தீ மிதிப்பு வைபவம் ஒன்று நடைபெற்றது. அவ்வழியால் செல்லும் சீவல் தொழிலாளி ஒருவர் தினமும் உள்ளத் தால் உருகி வழிபட்டே செல்வார். மரம் ஏறும் போதும் பிள்ளையாரே என்று சொல்லித்தான் ஏறுவார். தீ மிதிப்பு வைபவம் நடைபெறும் போது இவர் மரத்தில் இருந்தே இக்காட்சியைக் கண்டு மனம் உருகியிருந்தார். மரத்தை விட்டு இறங்கினார். ஆவேசம் வந்தவரைப்போல அந்த அக்கினியிலே ஒன்பது தடவைகள் நடந்தார். விநாயகப் பெருமானுடைய திருவருள் அப்பக்தனை உலகுக்கு அறி முகம் செய்து வைத்தது.

ஆலயத்தின் வருடாந்த அலங்கார உற்சவம் சித் திரை மாதத்தில் பத்து நாட்களுக்கு நடைபெற்று வரு கின்றது. எதிர்காலத்தில் கொடியேற்றம், தேர், தீர்த்த விழாக்களும் நடைபெறவேண்டும் என்ற குறிக்கோளைக் கொண்டு திருப்பணிச் சபையினர் முயன்று வருகின்றனர். இதற்கு உறுதுணையாகப் பல இளைஞர்களும் முன் வந்துள் ளனர். எதிர்காலத்தில் ஆலங்காட்டு விநாயகர் ஸ்தலம் விசேடதலமாக விளங்கும் என்பதற்குரிய அறிகுறிகள் காணப்பட்டு வருகின்றன.

பண்டிதர் பொன்னுத்துரை

ஆசிரிய உலகிலே பண்டிதர் பொன்னுத்துரை அவர் களுக்கு முக்கிய இடம் ஒன்று உண்டு. மகாவித்துவான் கணேசையர், மகாலிங்கசிவம், பொ. பொன்னம்பலம் ஆசிரியர், வெற்றிவேற்பிள்ளை ஆசிரியர் போன்றவர்களிடம் தமது அறிவுத் தேட்டத்தைப் பெற்றுக்கொண்டது போலத் தாம்பெற்ற அறிவினை பண்டித வகுப்புகள் மூலம் பல மாணவர்களுக்குப் பங்கிட்டுக் கொடுத்துள்ளார்.

நீண்ட காலம் ஆசிரிய சங்கத் தலைவராக, காரியதரிசி யாக இருந்து பல ஆசிரியர்களுக்கு வந்த இன்னல்களை அரசாங்கத்தோடு போராடித் தீர்த்துள்ளார். இத்தகைய பெரியாரோடு மயிலணி வித்தியாசா லையில் ஒன்றாகப் படித்த வாய்ப்பினைப்பெறும் பேருக்கருதுகின்றேன். இவர் ஏழாலை பயிலங்காட்டைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர் எனும்போது எம்முருக்கும் ஒரு மதிப்பு உண்டாகிறது. புகுந்த இடம் சாவகச்சேரியைச் சேர்ந்த நுணைவிலாகும். இளமை தொடங்கியே இலக்கணத்தில் வல்லவர். ஆசிரியத் தொழிலில் இருந்து ஓய்வு பெற்றபின் பும் இலக்கண ஆராய்ச்சியிலும் பொதுச் சேவையிலும் தமது பொழுதைத் தவப்பொழுதாக்கிக் கொண்டுள்ளார் கள்.

முருகேசு உபாத்தியாயர்

இன்று 88 வயதினை எட்டியிருக்கும் இப்பெரியாரைப் பார்ப்போர் 50 வயதுதான் மதிக்கக்கூடும். ஒழுக்கத்திற னாலும் நேர்மையாலும் கடவுள் பக்தியினாலும் தம்மைப் புனிதப்படுத்திக்கொண்ட ஒரு பெரியார். கிறிஸ்தவ பாடசாலையில் கல்வி சற்கும்போது பாதிரிமாருடைய போதனையினால் மதம்மாறிச் செல்ல இருந்தார். அவருடைய தாயாரின் பக்தித் திறத்தினால் சைவத்திற்குத் திருப்பப் பட்டார். திலகவதியார் தமது தம்பியாராகிய நாவுக்கரசர் சமண சமயம் புகுந்தபோது சிவபெருமானிடம் முறையிட்டது போன்று, இவருடைய தாயாரும் இவர் கிறிஸ்தவ சமயம் புகமுயன்றபோது முருகப்பெருமானிடம் கண்ணீர் வார முறையிட்டார். அவரது வேண்டுதல் வீண்போக வில்லை. கிறிஸ்தவ சமயத்தில் புக இருந்த இவரை முருகப் பெருமானே தடுத்தாட்கொண்டார்.

இவர் சிறந்த ஒரு ஆசிரியர். கடமையில் தவறாதவர். அந்தக் காலத்தில் ஆசிரியர்களைக் கண்டால் மாணவர்களுக்குக் குலை நடுக்கம் என்று கூறுவார்கள். அத்தகைய சூழலிலே இவருடைய பாட நேரத்தை மாணவர் எப்போதும் என்று எதிர்பார்த்து இருப்பர். காரணம்: நகைச் சுவையுடன் சர்க்கரைக்குள் வைத்துக்கொடுத்த மருந்து போலப் பாடத்தைப் புகட்டிவிடுவார்.

மனேச்சர் கொடுத்த குறைச்சம்பளத்தை நிறைந்த மனத்தோடு பெற்று மேலதிகமான வேலை செய்து பெருமக்கள் பலரை உருவாக்கியவர். அவரிடத்திலே கல்வி கற்ற பலர் நீதிபதிகள், பணிப்பாளர்கள், வைத்தியகலாநிதிகள், அதிபர்களாக இன்றும் விளங்குகின்றார்கள்.

பல மாணவர்களைச் சம்பளம் இல்லாமலே படிப்பித்துள்ளார்கள். 'வலக்கை கொடுப்பது இடக் கைக்குத் தெரியாது' என்று சொல்வார்களே அதுபோலப் பலருக்கு யாரும் அறியாதவாறு உதவி செய்தவர்கள். வீடுதேடிச் சென்ற மாணவர் அத்தனைபேருக்கும் எவ்வித பிரதிப் பிரயோசனமும் கருதாது பாடம் சொல்லிக் கொடுத்து அவர்களை மேனிலைப்படுத்தியவர்.

25 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக மல்லாகம் கிராமச்சங்கத்திலு் தலைவராக இருந்து நல்ல பெயர் ஈட்டிக் கொண்டவர். உடன் அங்கத்தவர்களுடைய வற்புறுத்தலுக்காகத் தலைவராக இருந்தாரே தவிர, இக்காலத்தைப் போல 'எனக்கு வோட்டுப் போடுங்கள்' என்று அங்கத்தவர்களிடம் கேட்டுச் சென்றவரல்ல.

சடைவரத சுவாமிகளுடைய சீடனாகி அவருடைய தீட்சா நாமமாகச் சற்குணன் என்ற பெயரையும் பெற்றவர். சுவாமிகள் இட்ட பெயரே அவருடைய குணநலன்களை விளக்கிக் கொண்டிருக்கின்றன. ஏழாலை அத்தியடி விநாயகப்பெருமானின் திருப்பணியைத் தான் ஒருவராக

நின்றே செய்து முடித்தார்கள். சும்பாபிஷேகமும் சிறப்புறச் செய்தார்கள். மிகப் பழமைவாய்ந்த விநாயகப்பெருமானுக்கு ஒரு காலத்திலே தேரோட்டம் நிகழ்ந்தது. அந்தத் தேரோட்டம் தன்னுடைய காலத்திலேயே நடைபெறவேண்டும் என்ற ஒரு ஆசை அவருடைய உள்ளத்திலே கொழுந்துவிட்டு எரிந்து கொண்டிருக்கின்றது. இப்பிறவியிலே அது கைகூடாதாயின் அடுத்த பிறவியிலே பேரப்பிள்ளையாக வந்தாயினும் நிறைவேற்றுவேன் என்ற திருத்தொண்டின் உறைப்புடையவராக விளங்குகின்றார்கள். விநாயகப்பெருமானைத் தவிர வேறு சிந்தனை இல்லாத வாழ்க்கை உடையவர்.

இலந்தைகட்டிப் பாதாள வைரவர் கோவில் திருப்பணிச் சபையின் தலைவராக இருந்து மேலும் மேலும் பல திருப்பணிகள் புரிந்து கொண்டே இருக்கின்றார்கள். அவர்களுடைய தன்னலமற்ற சேவை பலரை நல்வழிப்படுத்தியதோடு பலருக்கு முன்மாதிரியாகவும் அமைந்துள்ளது. அவர் தொண்டு இன்னும் நூறாண்டு காலம் வாழ்க என வாழ்த்துவோமாக.

சண்முகம் கந்தவனம்

இவர் ஏழாலை வடக்கைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். 19ஆம் நூற்றாண்டு மத்தியில் வாழ்ந்தவர். இவர் ஒரு நல்லாசிரியனாகவும் கவிஞனாகவும் நாடக ஆசிரியனாகவும் விளங்கினார். ஏழாலையில் திண்ணைப் பள்ளிக் கூடங்கள் நடத்தி வந்த பரம்பரையிலே தோன்றியவர். அப்பரம்பரையே இவரது கல்வி விருத்திக்கு மூலகாரணமாக அமைந்தது.

அமெரிக்க மிஷன் பாதிரிமார் ஆங்காங்கு பல தமிழ்ப் பாடசாலைகளை ஆரம்பித்தனர். அவற்றில் முக்கியமான ஒன்று தெல்லிப்பாளையில் அமைந்த அமெரிக்க மிஷன் தமிழ்ப் பாடசாலையாகும். அது இன்று யூனியன் கல்லூரி

என்ற பெயரோடு விளங்குவதை நாம் பார்க்கலாம். கந்த வனம் இப்பாடசாலையிலே கற்று தானே ஒரு ஆசிரியனும் ஆனார். இவர் ஏழாலை, புன்னாலைக்கட்டுவனிலுள்ள மிஷன் பாடசாலைகளில் ஆசிரியத் தொழில் புரிந்ததோடு சாவகச் சேரிக் கிறிஸ்தவ சபையின் உபதேசியராகவும் கடமை ஆற்றினார்.

இவர் தமிழ் இலக்கணம் யாப்பிலக்கணம், நிகண்டு முதலியவற்றில் அதிக பரிச்சயம் உடையவராய் விளங்கியது மன்றி பேச்சுத் திறமையிலும் தர்க்க இயலிலும் திறமை உடையவராகத் திகழ்ந்தார். மாணவருக்குத் தமிழ் போதிப்பதில் வல்லவராக விளங்கியது போலப் போதுமக்களிடையே கிறிஸ்தவத்தைப் பரப்புவதிலும் வல்லவராக விளங்கினார். இவரது திறமை மிஷனரி மாருடன் கருத்து வேறுபாட்டை உண்டாக்கியது. அதனால் மிஷனை விட்டு விலகினார். தமது சுதந்திரமான அறிவை மிஷனரிமாரின் ஆதிக்கத்திற்கு அடிமைப் படுத்த விரும்பாமையே அவரது விலகுதலுக்குக் காரணமாகும்.

இத்தருணத்தில் இரட்சணிய சேனை கிறிஸ்தவ மதத்தைப் பரப்புவதற்கு யாழ்ப்பாணத்தில் வேருன்றியது. திரு. கந்தவனம் அவர்கள் இரட்சணிய சேனையை நன்கு வரவேற்று இரட்சணியசேனைக் கட்டடம் ஒன்று அமைப்பதற்குக் காணி ஒன்றையும் உபகரித்தார். ஏழாலை வடக்கில் மிஷனரிமார்களால் அமைக்கப்பட்ட பாடசாலையில் கந்தவனம் அவர்கள் ஆசிரியராக இருந்ததோடு கவிசேஷத்தைப் பரப்புவதிலும் பெரும்பங்கு எடுத்துக்கொண்டார். இவர் கவிஞராக விளங்கியதனால் கவிசேஷ போதனையின் போது தாம் பாடிய பாடல்களையே பாடினார். இது மக்களைப் பெரிதுங் கவர்ந்தது. இவரது பக்திப் பாடல்கள் இன்றும் படிக்கப்பட்டு வருகின்றன.

இவர் தமிழ்த் தொண்டு சமயத்தொண்டோடு சமூகத் தொண்டுகளிலும் ஈடுபட்டுவந்தார். வடக்குப்புன்னாலைக் கட்டுவன் சந்தியிலிருந்து மல்லாகம் சந்திக்கு ஏழாலைக்

கூடாகச் செல்லும் வீதியைத் திறப்பதற்குப் பெரிதும் பாடுபட்டார். மக்களுடைய மனத்தை மாற்றியதோடு அரசினரோடும் வாதாடி வெற்றிபெற்றார். அக்காலத்தில் நில அளவைப் பகுதியினர் மிகக் குறைவாகவே காணப்பட்டனர். ஆதலால் சில காணிகளைத் தாமே அளந்து காணிப் பிரச்சினைகளையுந் தீர்த்து வைத்தார். இத்தோடு மக்களுக்கிடையே ஏற்படும் சிறு சண்டைகள் சச்சரவுகளையும் தீர்த்து வைத்தார். இதனால் மக்கள் மத்தியிலே இவருக்கு ஒரு உயர்ந்த மதிப்பு எப்போதும் இருந்து வந்தது.

ஏழாலையிலும் அதைச் சூழ்ந்த கிராமங்களிலும் கள்ளுக்குடிப்போர் தொகை பெருகி இருந்த காலம். இதனால் பல அடிபிடி சண்டைகளும் கொலைகளும் நிகழ்ந்தன. மக்களுடைய நல்வாழ்வைக் கள்ளுக்குடி கெடுக்கிறது என்பதை நன்குணர்ந்தார். மக்களுக்கு நல்வழியை உபதேசிக்கத் திட்டம் இட்டார். நாடகமே சிறந்த வழி என்று தேர்ந்தார் 'கள்ளு நாடகம்' ஒன்றை எழுதி மேடை ஏற்றினார். இதனை 'மதுவிலக்கு நாடகம்' என்றும் அழைப்பார். நாடகத்தின் காப்புச் செய்யுளில் ஒன்று

“மண்ணுலகிலே பெரிய மயக்கமுறும் மதுவகையால்
நண்ணுபலகேடுகளை நாடகமதாய்ப்பாட
விண்ணுலகு மண்டகோடி விதங்களெலாம் படைத்து கந்த
எண்ணரிய முதற்பொருளின் இணையடிகளது துணையே!”

அரசன் மதுவினால் நிறைய வருமானம் கிடைக்கிறதென்று மதுவைக் குத்தகைக்கு விட்டான். இதனையறிந்த, குடிகளின் ஒழுக்கத்தில் கரிசனையுள்ள மந்திரி பின்வருமாறு கூறுகின்றான்.

“படியரசர் குடி கேடென்றநீயாரோ? இப்படுகுழியின்
இடிகரையிற் பாய் போட்டாரோ?
கொடியனிடங் கொடுத்துயிரை இரட்சிப்பாரோ!
கோக்குலத்துக் கீதுமுறையோ கொற்ற வேந்தே!

நொடியிலருங்குடி கோடி கெடவோ மொல்லா
நோன்பதர்ம விரதனிதை துவன்றிட்டானோ?
அடிதொழுது வீடு கூட நெருப்புக் கொள்ளி
அடுத்து எடுத்துக் கொடுத்த வண்ணமாச்சேமனா!

இப்படிப்பாடல்கள் மிகப்பல. கவி உருவில் அமைந்த
நாடகம் கவிக்கேற்ற வசனங்களும் அமைந்துள்ளன.
இன்றும் இந்நாடகத்தை மேடை ஏற்றினால் படம் எடுத்தால்
மக்கள் பலன் பெறலாம். அறிவுள்ள மந்திரி துர்
மந்திரி சொல் கேட்ட அரசனுக்குக் கடைசியாக ஒரு
வார்த்தை.

“ஈனத்தருமிக் குடிவகையால் வரும் இலாபத்திலும்
மானந்தர அரசோங்கிட நிதிவளம் பெருக
ஞானந்தர எக்குடிவகை தன்னையும் நியாயமின்றிப்
பானஞ் செய்யப்படாதென்றே தடுத்திடிற் பாக்கியமே.”

குடியினால் எல்லாப் பொருளும் இழந்தும் குடியைவிட
முடியாத நிலையில் ஒரு குடிகாரன் பாடுவது.

கையிலுள்ள பொருள்களெல்லாம் அழிந்து போச்சு
ஆடுகளும் மாடுகளும் காணிகளும் தானும் போச்சே
தையலரின் அணிகளுடன் சேலை வீட்டுத் தட்டுமுட்சே
சாமான்கள் எல்லாம் போச்சு
நெய்யகத்தின் எரிபோலும் நிலைமை எல்லாம் குடிவகைக்கே
இரையாய்ப் போச்சு
வையகத்தில் ஒரு வழியும் இல்லைத் தோழா! வாரும்னிக்
கறுப்பனிடம் போய்ப்பார்ப்போமே!

கள்ளுக் குடித்தோர் குடியினால் அழிந்தனர். குத்தகை
எடுத்தவர் தாசியினால் அழிந்தார். இப்படிக் குடியும் கூத்தி
யும் குடியைக் கெடுக்கும் வகையை பசுமரத்தாணிபோல்
மக்கள் மனத்தில் பதிய வைக்கிறது இந்த நாடகம்.

யாக்கோபு உபாத்தியாயர்

அறிவிற் சிறந்தவரும் கவிஞருமாகிய கந்தவனம் தமது
மகளுக்கு தன்னைப் போல அறிவுடைய ஒரு மாப்பிள்ளை
யைத் தேடினார். கந்தவனம் அவர்களுடைய சகோதரி
பொன்னாச்சிப்பிள்ளையின் மூத்த புதல்வன் உமையர்—
யாக்கோபுவைத் தேர்ந்தெடுத்தார். யாக்கோபு ஆசிரியர்
சிறந்த கல்வி அறிவு உடையவராகவும் கவிஞராகவும்
விளங்கினார். மதுவிலக்கு நாடகத்தை எழுதுவதற்கு கந்த
வனம் அவர்களுக்கு யாக்கோபு உபாத்தியாயர் உறுதுணை
யாக விளங்கினார்.

நான் மயிலணிச் சைவப் பாடசாலையிலே ஆறாம் வகுப்
பில் படித்த காலத்தில் யாக்கோபு ஆசிரியரும் அங்கு கற்
பித்தார். அவர் அங்கு ஒரு ஆண்டுகூடக் கற்பிக்கவில்லை.
அவரது தீவிர விவேகம் யாருடனும் ஒத்துப்போவதாக
அமையவில்லை. இலங்கை முழுவதிலுள்ள 71 பாடசாலை
களில் சேவை ஆற்றி உள்ளார் என்றால் அவரது அனுபவம்
எப்படிப்பட்டதாக அமைந்திருக்க வேண்டும்.

இவருக்குச் சகோதரர் மூவர். தானியேல், யோசேப்பு,
தம்பிமுத்து என்பவர்களே அவர்கள். இவர் தெல்லிப்பளை
அ. மிஷன் பயிற்சிக் கலாசாலையில் பயிற்சி பெற்றார். தன்
னோடு கற்ற மாணவர்கள் எல்லோரிலும் பார்க்கத் திற
மையான சித்தி எய்தினார். இவர் பயிற்சி முடிந்து வெளி
யேறும்போது தன்னுடன் கற்ற மாணவர்கள் எல்லோரு
டைய பெயர்களையும் ஒன்று சேர்த்து ஒரு பாடல் இயற்றி
யுள்ளார். இவருடை, கவித்திறமைக்கு இது ஒரு எடுத்துக்
காட்டு.

“கங்குல் மலிங்கம் கனிஷ்ட சகோதரன் கர்த்தனெதிர்த் (து)
தங்கிடை தொட்ட ஸ்ரேலின் நாமமர்ந்த வெளி
அங்குச பாதமேந்திதன் மகவு அப்பு அப்பாத்
துங்கந்துவிக் குட்டிகள் சகபாடிகளே.”

இச்செய்யுளிற் குறிப்பிடப்பட்ட பெயர்கள்:-

இராமலிங்கம், இளையதம்பி, யாக்கோபு, அம்பலம், கணபதிப்பிள்ளை, அப்புக்குட்டி, அப்பாக்குட்டி என்பவையாகும்.

அந்தக்காலத்தில் பூமிசாஸ்திரப் பாடத்தில் ஏற்றுமதி இறக்குமதி, புகையிரத நிலையங்கள், மலைகள், ஆறுகள் போன்றவை எல்லாம் பாடமாக்க வேண்டியவையாக இருந்தன. இவர் பூமி சாஸ்திரம், இலக்கணம், கணிதம் போன்ற பாடங்களில் வல்லவர். பூமிசாஸ்திரத்தில் பாட மாக்க வேண்டிய பகுதிகளைக் க வியாகவே யாத்துக் கொடுத்துவிடுவார்.

இவர் பல நாடகங்கள் எழுதி மேடையேற்றி உள்ளார். அவற்றுள் முக்கியமானது 'யோசேப்பு நாடகம்' என்பதாகும். போர்த்திப்பார் அரசனின் உயர்ந்த உத்தியோகத்த ரான யோசேப்பு என்பவரை போர்த்திப்பாரின் மனைவி காதலித்து யோசேப்புவை அணுகிய காலங்களில் ஒரு முறை

“இங்கிர்தலோலா இரஞ்சிதசலா இன்பம னுள்ளே”

என்று அழைக்க

யோசேப்பு அவளை வெறுத்து

“போ போ போ தூரம், போவிபசாரம், போர்த்திப்பார் தாரம்” என அவளை எச்சரித்து அகற்றுகிறார்.

மதுவிலக்கு நாடகம் சிதைவுற்ற காலத்திலே அதனைப் புதுப்பித்த பெருமை யாக்கோபு அவர்களுக்குரியதாகும். இவர் உண்மையையும் நேர்மையையும் கைக்கொண்டிருந்த தால் சிலரின் எதிர்ப்புக்களையும் சமாளிக்கவேண்டியிருந்தது. இதனாலேயே பல பாடசாலைகளுக்கு அடிக்கடி இடம் மாற வேண்டியும் இருந்தது.

சயந்தன் நாடகம்

அந்தக் காலத்தில் ஏழாலைமில் பல நாடகங்கள் நாடக ஆசிரியர்கள் பலரால் எழுதப்பட்டு மேடை ஏற்றப்பட்டன. அவற்றுள் சயந்தன் நாடகத்திற்குத் தனி ஒரு மதிப்பு இருந்ததாகக் கூறுவர். நாடக ஆசிரியர்கள் பலர் திறமை சாலிகளாக இருந்ததுபோல நடிகர்களிற் பலரும் சிறப் புடையராய் விளங்கினர். சயந்தன் நாடகத்தை எழுதிய வர் குப்பிழாணச் சேர்ந்த இராமநாதன் பொன்னையா என்பவராகும். இந்த நாடகத்திலே அரிய ஆத்மீகக் கருத் துக்கள் அங்கங்கு மிளிர்வதைக் காணலாம். பல பாடல் கள் திருத்தாண்டகப் பாணியிலே அமைந்தவையாகும்.

இதோ ஒரு பாடல்

“அத்துவித் தத்துவத்தான் அந்தத்தான் கண்டாய்
அரிய பொருட்கிறை அனந்த பாலுக்கப்பால் கண்டாய்
பத்தர்கள் தம் அகத்திருக்கும் பத்தத்தான் கண்டாய்
பரிமளமாகிருபைதரு பகவான் அகம் புகுவான் கண்டாய்
சத்துச் சித்தானந்தமாகியிருந்தான் கண்டாய்
சம்பொற் பிரகாசத் திலங்கும் போதன் கண்டாய்
இத்தரணி எத்திசையும் எவ்விடமும் இலங்குவான் கண்டாய்
இவன் கண்டாய் இவ்வொலியில் இருப்பானெம்
இறைவனாமே!”

குரபத்மா நாடகமேடைக்கு வரும்போது பாடப்பெறும் ஒரு பாடலின் ஒரு பகுதி. அவனுடைய வருகை அப்பாட லின் சந்தத்திலேயே அமைந்துள்ளது.

“அதர்வெடியோடு நற்பிரங்கிதிருமே ஆதாளி தூளி எழுமே
அருகிற் சாமரை இரட்ட வெண்கொடி ஆர்க்க
ஆலவட்டங்கள் சூழ
பரிசுமொடு வாட்கள் பல துப்பாக்கியொடு வீரர்
பாரி ந்பெருக்கமுறவே!”

துரைநிருப தருமனெடு குரன் ஓய்யாரமாய்
துரிதமுடன் வருகின்றனே”

குரபன்மனுடைய மகனாகிய பானுகோபன் இந் திரன்
மகனாகிய சயந்தனைச் சிறைப்பிடித்த வரலாறே சயந்தன்
நாடகமாகும். கந்த புராணக்கருத்திற்கு மாறுபடாவண்
ணம் மக்கள் உள்ளத்தில் பதியும் வண்ணம் எழுதப்பட்
டது இந்த நாடகமாகும். தவம் செய்யும் இந்திரானியைத்
துன்முகி பற்றிக் கொண்டுசெல்ல வந்தபோது இந்திராணி
அபயக் குரல் எழுப்பும் ஒரு பாடல்

“ஐயையோ கயிலைவாசா அருந்துணை இங்குகானேன்
தையலை வருத்தி மாதர் தானிழுத்தலைக்கின்றே
கையினில் மழுமானேந்தும் கருணையங் கடவுளளித்த
மெய்யனே ஐயனாரே மேவி எந்தனைக் காப்பீரே!”

ஒருசில நடிகர்கள் தாம் ஏற்று நடித்த பாத்திரத்தின்
பெயராலேயே இறக்கும் வரை அழைக்கப்பட்டதை நாம்
அறிவோம். பரதன், இராமர், இலக்குமணன், தளகர்த்தன்
என்றபெயர்கள் அவர்கள் நடிக்க ஏற்றுக்கொண்ட பாத்
திரங்களின் பெயர்களாகும். அவர்கள் இறந்த பின்பும்
இப்பெயர்களாலேயே அழைக்கப்பட்டார்கள்.

ஏழாலை தற்போது பலதுறைகளிலும் வளர்ந்து வரும்
ஒரு கிராமமாயினும் ஒரு கிராமத்திற்கு வேண்டிய
இலட்சணங்கள் அத்தனையும் வாய்க்கப்பெற்ற ஒரு கிராமம்
என்று சொல்லிக்கொள்வதில் மிகப் பெருமை
அடைகின்றோம்.

அச்சுப்பதிவு:- ஸ்ரீ ஆத்மஜோதி அச்சகம் - நாலவழியிட்டி